

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **56** Ljubljana, torek **2. 7. 2013**

ISSN **1318-0576** Leto **XXIII**

DRŽAVNI ZBOR

2139. Zakon o štipendiranju (ZŠtip-1)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o štipendiranju (ZŠtip-1)

Razglaszam Zakon o štipendiranju (ZŠtip-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. junija 2013.

Št. 003-02-6/2013-10
Ljubljana, dne 28. junija 2013

Borut Pahor i.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N O ŠTIPENDIRANJU (ZŠtip-1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja štipendije za dijake ali dijakinje (v nadaljnjem besedilu: dijak), vključene v srednješolsko izobraževanje, za študente ali študentke (v nadaljnjem besedilu: študent), vključene v programe višješolskega izobraževanja ter visokošolskega izobraževanja in za udeležence ali udeleženske izobraževanja odraslih (v nadaljnjem besedilu: udeleženec izobraževanja odraslih), vrste štipendij, pogoje za dodelitev, višino in dodatke k štipendijam, postopke dodeljevanja štipendij, sofinanciranje kadrovske štipendij, vire financiranja, vodenje evidenc, dolžnost poročanja in nadzor nad izvajanjem tega zakona.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije v zvezi z upravičenci do štipendij po tem zakonu prenaša vsebina točke (b) prvega odstavka in drugi odstavek 11. člena ter prvi odstavek 21. člena Direktive Sveta 2003/109/ES o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L št. 16 z dne 23. 1. 2004, str. 44).

2. člen

(namen štipendiranja)

(1) Štipendije so namenjene spodbujanju izobraževanja in doseganju višje ravni izobrazbe štipendistov ali štipendistk (v nadaljnjem besedilu: štipendist), vzpostavljanju enakih možnosti za izobraževanje in izobraževanju za deficitarne poklice, spodbujanju mednarodne mobilnosti, spodbujanju doseganja izjemnih dosežkov, odgovornosti štipendistov za svoje izobraževanje kot tudi za izbiro izobraževalnega programa, krajsanju dobe izobraževanja in izboljšanju zaposljivosti.

(2) Štipendije se dodelijo za izobraževanje na izobraževalni ustanovi po izobraževalnem programu za pridobitev izobrazbe, za katero štipendist prejme javno veljavno listino ali diplomo, in so namenjene za delno kritje stroškov v zvezi z izobraževanjem.

(3) Sredstva po tem zakonu so namenjena tudi za spodbujanje kadrovskega štipendiranja.

3. člen

(opredelitev pojmov)

Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

– štipendija je pravica do denarnega prejemka, ki se dodeli za posamezni izobraževalni program na posamezni ravni izobraževanja,

– štipendijsko razmerje je razmerje med dodeljevalcem štipendije in štipendistom, iz katerega izhajajo pravice in dolžnosti obeh,

– kadrovska štipendija je štipendija, ki jo delodajalec dodeli dijaku ali študentu za izobraževalni program na podlagi svojih potreb,

– vlagatelj ali vlagateljica (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj) je oseba, ki z vlogo pri pristojnem organu začne postopek za dodelitev pravice po tem zakonu,

– štipendist je fizična oseba, ki je pridobila pravico do štipendije neposredno od dodeljevalca štipendije ali preko prejemnika sredstev,

– štipenditor je Republika Slovenija za državne štipendije, Zoisove štipendije, štipendije za Slovence v zamejstvu in po svetu, štipendije za deficitarne poklice, in za štipendije Ad futura za mednarodno mobilnost,

– prejemnik sredstev je pravna oseba, ki je na javnem razpisu pridobila pravico po tem zakonu,

– delodajalec je pravna oseba zasebnega prava, javni zdravstveni zavod ali fizična oseba s sedežem ali prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki zaposluje delavce na podlagi pogodbe o zaposlitvi in dodeljuje kadrovske štipendije,

– dodeljvalec štipendije je pristojni center za socialno delo za državne štipendije in sklad za ostale štipendije po tem zakonu,

– izobraževalni program je javno veljavni izobraževalni program za pridobitev javno veljavne izobrazbe, za katero štipendist prejme javno veljavno listino, v skladu s predpisi, ki urejajo srednješolsko izobraževanje, ali javno veljavno listino ali diplomo v skladu s predpisi, ki urejajo višje oziroma visokošolsko izobraževanje, v državi izobraževanja,

– izobraževalna ustanova je šola ali druga vzgojno-izobraževalna organizacija, visokošolski zavod ali druga institucija, ki jo pristojni organi države izvora izobraževanja priznavajo kot izobraževalno ustanovo, ki spada v njen šolski sistem po posameznih vrstah izobraževanja; v primeru transnacionalnega izobraževanja, ki ga izobraževalna ustanova izvaja zunaj teritorija države, v kateri ima sedež, mora imeti izobraževalna ustanova tudi status v državi izvajanja programa usklajen z nacionalno zakonodajo na področju izobraževanja v državi izvajanja programa,

– študijski obisk je kratkoročna mednarodna mobilnost z namenom izobraževanja oziroma usposabljanja,

– iztek izobraževalnega programa je zaključek obdobja trajanja izobraževanja, kot je predviden z izobraževalnim programom, brez podaljšanja študentskega statusa,

– zaključek izobraževanja je zaključek izobraževalnega programa na izobraževalni ustanovi s pridobitvijo višje ravni izobrazbe od že pridobljene,

– zaključek obveznosti izobraževalnega programa je zaključek vseh tistih obveznosti programa, ki so na strani štipendista, vključno z oddajo in zagovorom morebitne zaključne naloge, torej štipendist za zaključek izobraževanja nima več obveznosti, ki bi jih moral opravljati, temveč so obveznosti do zaključka izobraževanja izključno na strani izobraževalne ustanove,

– šolnina je znesek, ki ga posameznik plača izobraževalni ustanovi za obiskovanje izobraževalnega programa za posamezno šolsko ali študijsko leto. Šolnina ne vsebuje drugih obveznih ali neobveznih plačil izobraževalni ustanovi, kot na primer stroškov vpisa, študijske literature, članstva v organizacijah ali klubih, laboratorijskih prispevkov, zdravstvenega ali drugega zavarovanja oziroma drugih stroškov,

– življenjski stroški so stroški nastanitve, prehrane oziroma drugi z izobraževanjem ali usposabljanjem povezani stroški,

– tekmovalec ali tekmovalka (v nadaljnjem besedilu: tekmovalec) je dijak ali študent, ki se udeleži tekmovanja iz znanja ali raziskovanja v tujini; tekmovalec lahko tekmuje samostojno ali v ekipi dveh ali več tekmovalcev,

– zamudne obresti so obresti, kot jih določa zakon, ki ureja zamudne obresti,

– politika štipendiranja je ukrep Vlade Republike Slovenije, s katerim se določijo načelne in dolgoročne usmeritve na področju štipendiranja deficitarnih poklicev za petletno obdobje,

– sklad je Javni sklad Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije,

– ministrstvo je ministrstvo, pristojno za delo,

– proračunski sklad ministrstva je proračunski sklad, ustanovljen na podlagi 129. člena Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 – odločba US in 46/13 – ZIPRS1314-A),

– nosilec regijske sheme kadrovskih štipendij (v nadaljnjem besedilu: RRA) je regionalna razvojna agencija oziroma druga pravna oseba, ki je del regijske razvojne mreže in deluje na podlagi zakona, ki ureja spodbujanje skladnega regionalnega razvoja,

– portal e-uprava je enotni državni portal e-uprava, ki je vstopna točka do različnih informacij o državni in javni upravi,

– minimalna plača predstavlja zadnji znesek minimalne plače, objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije na podlagi zakona, ki določa minimalno plačo,

– višja sila pomeni vsak nepredvidljiv izjemen dogodek ali okoliščino zunaj nadzora dodeljevalca štipendij, štipendista ali prejemnika sredstev, ki enemu ali drugemu preprečuje izpolnitev ali izpolnjevanje katere od obveznosti, pri čemer dogodka

ali okoliščine ni bilo mogoče pričakovati, predvidevati ali nanj računati ali se mu izogniti ali ga odvrniti.

4. člen

(izvzetej iz uporabe)

(1) Ta zakon se ne uporablja za štipendije otrokom padlih v vojni za Slovenijo 1991, za kadrovske štipendije v organih državne uprave, za namenske štipendije, ki jih dodeljujejo ministrstva v skladu s drugimi predpisi, za štipendije v Slovenski vojski, za štipendije na podlagi mednarodnih sporazumov, razen če štipendije na podlagi mednarodnih sporazumov dodeljuje sklad.

(2) Ta zakon se ne uporablja za druge štipendije in prejemke, ki so po namenu in načinu vračanja primerljivi štipendijam in so urejeni v drugih predpisih oziroma splošnih aktih delodajalcev.

(3) Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka tega člena, ureja ta zakon dolžnost poročanja subjektov, ki dodeljujejo štipendije in druge prejemke iz tega člena.

5. člen

(javni razpis)

(1) Pravica do štipendije oziroma sofinanciranja po tem zakonu, razen za državno štipendijo, se dodeljuje na podlagi javnega razpisa.

(2) Javni razpis iz prejšnjega odstavka mora vsebovati:

- pravno podlago za objavo in izvedbo javnega razpisa,
- predmet javnega razpisa,
- višino razpisanih sredstev,
- navedbo pogojev, ki jih mora izpolnjevati vlagatelj za dodelitev pravic in v času trajanja pravic,
- navedbo obveznosti iz dodeljenih pravic,
- navedbo dokumentacije, ki jo mora vlagatelj predložiti, s katero dokazuje izpolnjevanje pogojev,
- višino in namen sredstev ki jih lahko prejme vlagatelj, ter morebitno usklajevanje višine teh sredstev,
- rok za vložitev vloge, ki se določi kot odprti ali zaprti rok,
- naslov in način za vložitev vloge,
- navedbo o tem, kdo odloči o dodelitvi pravice,
- navedbo začetka upravičenosti do štipendije,
- navedbo o tem ali se vlagateljem, ki bi bili glede na še razpoložljiva sredstva javnega razpisa upravičeni do preostalih razpoložljivih sredstev, dodeli sredstva v celotnem upravičenem znesku ali le do višine še razpoložljivih sredstev in na kakšen način se ta sredstva razdelijo med štipendiste ali prejemnike sredstev,
- druge podatke, pomembne za odločitev o dodelitvi pravice.

(3) V postopku javnega razpisa z zaprtim rokom za vložitev vloge:

- začne šestdesetdnevni rok za odločanje teči z dnem, od katerega se šteje, da je vložena zadnja popolna vloga, med vsemi na javni razpis prispelimi pravočasnimi vlogami,
- se vloge vlagateljev, ki izpolnjujejo pogoje javnega razpisa, ocenijo na podlagi meril za izbor štipendistov ali prejemnikov sredstev, ki se vrednotijo v točkah, odstotkih ali na drug način, ki omogoča razvrstitev vlog po vrstnem redu glede na prejeto oceno od najvišje do najnižje ocenjene vloge,
- se lahko za razvrstitev vlog dveh ali več vlagateljev, katerih vloge so prejele enako oceno, uporabi razmejitveno merilo, ki se določi z javnim razpisom,
- sredstva prejmejo tisti vlagatelji, katerih vloge glede na merila javnega razpisa prejmejo višjo oceno, do porabe razpisanih sredstev; če se vlagatelji, ki izpolnjujejo pogoje javnega razpisa, skupaj prijavljajo za nižja sredstva od razpisanih, se vloge ne ocenjujejo, sredstva pa prejmejo vsi vlagatelji, ki izpolnjujejo pogoje javnega razpisa.

(4) V postopku javnega razpisa z odprtim rokom za vložitev vloge:

- začne šestdesetdnevni rok za odločanje teči z dnem, od katerega se šteje, da je vložena posamezna popolna vloga,

– prejmejo sredstva vlagatelji, ki izpolnjujejo pogoje javnega razpisa, po vrstnem redu prispelih popolnih vlog glede na datum in uro vložitve posamezne popolne vloge do porabe sredstev,

– se v primeru, da dodeljevalec štipendij istočasno prejme več popolnih vlog in njihova skupna vrednost presega še razpoložljiva sredstva na javnem razpisu, za odločitev o štipendistih ali prejemnikih sredstev med temi vlogami uporabi razmejitvena merila, določena z javnim razpisom,

– se vloge vlagateljev, vložene po porabi sredstev in pred potekom odprtega roka, zavrnejo, vloge, prejete po poteku odprtega roka, se zavržejo.

(5) Javni razpis po tem členu se praviloma objavi kot javni razpis z zaprtim rokom za vložitev vloge, razen če ta zakon izrecno ne določa drugače.

(6) Dodeljevalec štipendije oziroma RRA objavi javni razpis na svoji spletni strani, povzetek in povezavo na objavo tudi na portalu e-uprava.

6. člen

(uporaba postopkovnih določb)

(1) Če ta zakon ne določa drugače, se v postopku dodeljevanja štipendij uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Odločba, s katero se odloči o dodelitvi pravice po tem zakonu, se vroča z navadno vročitvijo. Šteje se, da je vročitev opravljena 21. dan od dneva odpreme. Dan odpreme se na odločbi označi.

(3) Odločba iz prejšnjega odstavka je izvršljiva z dnem odpreme odločbe, razen če ta zakon ne določa drugače.

(4) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe, razen če ta zakon ne določa drugače.

(5) V primeru zahtevnosti postopka lahko celoten ali del postopka vodi razpisna komisija, ki jo imenuje zakoniti zastopnik dodeljevalca štipendije s sklepom, s katerim se opredeli naloge in pristojnosti komisije.

7. člen

(pogodba)

(1) Če tako določa ta zakon, se na podlagi odločbe o dodelitvi pravice s štipendistom ali prejemnikom sredstev sklene pogodba o štipendiranju ali sofinanciranju.

(2) Obvezne sestavine pogodbe so:

- določitev pogodbenih strank,
- namen, za katerega so sredstva dodeljena,
- višina dodeljenih sredstev,
- transakcijski račun štipendista ali prejemnika sredstev,
- rok in način izplačila sredstev,
- način nadzora nad namensko porabo sredstev, kot na primer navedba dokazil, ki jih mora štipendist ali prejemnik sredstev dostaviti in iz katerih izhaja namenska poraba sredstev, poročila o poteku in rezultatih porabljenih sredstev oziroma zaključno poročilo,

– primeri prenehanja pogodbe,

– sankcije zaradi neizpolnjevanja pogodbenih določb in nenamenske porabe dodeljenih sredstev,

– drugo, kar sledi iz narave dodeljenih sredstev, načina porabe sredstev ter pravic in obveznosti štipendista ali prejemnika sredstev in sklada.

(3) Način in rok sklenitve pogodbe iz tega člena se opredeli v javnem razpisu.

II. VRSTE ŠTIPENDIJ IN NJIHOVO FINANCIRANJE

8. člen

(vrste štipendij)

(1) V Republiki Sloveniji se po tem zakonu dodelijo naslednje štipendije:

- državne štipendije,
- Zoisove štipendije,
- štipendije za deficitarne poklice,

– štipendije za Slovence v zamejstvu in po svetu,

– štipendije Ad futura.

(2) Na podlagi tega zakona lahko Republika Slovenija zagotavlja sredstva za sofinanciranje kadrovske štipendije.

(3) Štipendist je upravičen le do ene štipendije, razen v primerih:

– kadrovske štipendije, ki se lahko dodeli istočasno z vsemi štipendijami, razen s štipendijo za deficitarne poklice,

– štipendije za deficitarne poklice, ki se lahko dodeli istočasno z vsemi štipendijami, razen s kadrovske štipendije,

– štipendije Ad futura za študijske obiske in za sodelovanje na tekmovanjih iz znanja ali raziskovanja, ki se lahko dodelita sočasno z vsemi štipendijami.

9. člen

(dodeljevanje štipendij)

(1) Štipendije po tem zakonu se dodeljujejo v vsakem šolskem ali študijskem letu.

(2) Štipendije se dodelijo za izobraževalni program od dodelitve do izteka izobraževalnega programa. Štipendije se ne morejo prvič dodeliti za letnik, v katerega je vlagatelj ponovno vpisan, ali v času podaljšanega študentskega statusa ali dodatnega študijskega leta po preteku izobraževalnega programa.

(3) Štipendist vložijo dokazila za izpolnjevanje pogojev za nadaljnje prejemanje štipendije za vsako novo šolsko ali študijsko leto, če ta zakon ne določa drugače. Dodeljevalec štipendije vsako šolsko ali študijsko leto preveri izpolnjevanje pogojev za nadaljnje prejemanje štipendije, določenih za posamezno vrsto štipendije.

(4) Štipendija po tem zakonu se ne more dodeliti za izobraževalni program na ravni izobraževanja, ki je enaka ali nižja od ravnih, ki jo je vlagatelj že dosegel.

(5) Štipendist lahko prejema štipendijo eno leto za posamezni letnik na isti ravni izobraževanja, razen če ta zakon ne določa drugače.

(6) Določbe tega člena se uporabljajo za sofinancirane kadrovske štipendije.

(7) Določbe od drugega do petega odstavka tega člena se ne uporabljajo za štipendije Ad futura za študijske obiske in za sodelovanje na tekmovanjih iz znanja ali raziskovanja, ki se dodeljujejo le za posamezni študijski obisk ali sodelovanje na tekmovanju.

10. člen

(viri financiranja)

Sredstva za štipendije in sofinanciranje kadrovske štipendije po tem zakonu se zagotavljajo iz proračuna Republike Slovenije, proračunskega sklada ministrstva, iz sredstev sklada in sredstev Evropskega socialnega sklada ali iz drugih virov.

III. UPRAVIČENCI IN SPLOŠNI POGOJI ZA PRIDOBITEV ŠTIPENDIJE

11. člen

(upravičenci do štipendij)

(1) Ob izpolnjevanju pogojev, določenih v tem zakonu, so do štipendije upravičene osebe s statusom dijaka ali študenta ter udeleženci izobraževanja odraslih.

(2) Pojem dijak se v tem zakonu uporablja tudi za udeležence izobraževanja odraslih.

12. člen

(splošni pogoj za pridobitev štipendije)

Če ta zakon ne določa drugače, se štipendija dodeli:

– državljanom Republike Slovenije s prebivališčem v Republiki Sloveniji,

– državljanom Republike Slovenije s prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki so pripadniki avtohtone italijanske ali madžarske narodne skupnosti,

– državljanom držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), če izkažejo vsaj petletno neprekinjeno prebivanje v Republiki Sloveniji neposredno pred rokom za prijavo na javni razpis, po katerem uveljavljajo štipendijo,

– delavcem migrantom, ki so državljani države članice EU, če so zaposleni ali samozaposleni v Republiki Sloveniji, in njihovim vzdrževanim družinskim članom,

– obmejnim delavcem, ki so državljani države članice EU in prebivajo v drugi državi članici EU, če so zaposleni ali samozaposleni v Republiki Sloveniji, in njihovim vzdrževanim družinskim članom,

– državljanom tretjih držav, ki so pridobili status rezidenta za daljši čas.

13. člen

(drugi splošni pogoji za pridobitev štipendije)

(1) Če ta zakon ne določa drugače, lahko pridobijo štipendijo upravičenci, ki so pred dopolnjenim 22. letom starosti prvič vpisani v program nižjega poklicnega izobraževanja, srednjega poklicnega izobraževanja, srednjega tehniškega ali drugega strokovnega ter splošnega izobraževanja, za katerega uveljavljajo pravico do štipendije ali upravičenci, ki so pred dopolnjenim 27. letom starosti prvič vpisani v program višješolskega ali visokošolskega izobraževanja prve ali druge stopnje, za katerega uveljavljajo pravico do štipendije, in v Republiki Sloveniji ali tujini niso:

– v delovnem razmerju ali ne opravljajo samostojne registrirane dejavnosti,

– vpisani v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu,

– poslovodne osebe gospodarskih družb ali direktorji zasebnih zavodov.

(2) Starostni pogoj iz prejšnjega odstavka se ne upošteva pri sofinanciranih kadrovskih štipendijah.

(3) Upravičenec mora celoten čas upravičenosti do štipendije izpolnjevati pogoje iz tega člena ter pogoje iz 11. in 12. člena tega zakona.

14. člen

(izobraževanje v tujini)

(1) Vlagatelji lahko ob izpolnjevanju pogojev po tem zakonu pridobijo štipendijo za izobraževanje v tujini.

(2) Podatke o javni veljavnosti izobraževalne ustanove in javni veljavnosti izobraževalnega programa pridobi vlagatelj s strani ustanove, ki izdaja taka dokazila v državi izobraževanja, ali druge ustrezne ustanove.

IV. POGOJI ZA PRIDOBITEV POSAMEZNE ŠTIPENDIJE, VIŠINA ŠTIPENDIJE IN DODATKI K ŠTIPENDIJI

1. Državne štipendije

15. člen

(pojem)

Državna štipendija je namenjena dijakom in študentom, ki se izobražujejo in izhajajo iz socialno šibkejših družin.

16. člen

(uporaba določb zakona, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev)

Glede vprašanj statusa vlagatelja, postopka uveljavljanja državne štipendije, načina ugotavljanja materialnega položaja, meje dohodkov, ki so pogoj za pridobitev in višino državne štipendije, obdobja prejetanja in izplačila državne štipendije, sprememb okoliščin in pravil o neupravičeno priznani pravici do državne štipendije, nadzora nad delom centrov za socialno delo pri dodeljevanju državne štipendije ter zbirk podatkov se uporabljajo določbe zakona, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev.

17. člen

(dodatek k državni štipendiji)

K državni štipendiji iz 15. člena tega zakona se dodelijo naslednji dodatki:

– dodatek za bivanje,

– dodatek za uspeh,

– dodatek za štipendiste s posebnimi potrebami.

18. člen

(dodatek za bivanje)

(1) Do dodatka za bivanje je upravičen štipendist, ki ima prijavljeno začasno prebivališče v kraju izobraževanja, če je kraj stalnega prebivališča oddaljen od kraja izobraževanja več kot 25 km, če strošek najema znaša najmanj 65 eurov mesečno in štipendist ni lastnik ali solastnik nepremičnine.

(2) Štipendistu dodatek za bivanje ne pripada, če prejema subvencijo za bivanje v študentskem domu ali pri zasebniku ali ima sklenjeno pogodbo o bivanju v dijaškem domu skladno s predpisi, ki urejajo subvencioniranje bivanja študentov in dijakov.

(3) Štipendistu pripada dodatek za bivanje v višini 80 eurov mesečno.

(4) Če je štipendist v rejništvu, se namesto stalnega prebivališča iz prvega odstavka tega člena upošteva njegovo prebivališče pri rejniku.

(5) Štipendist, ki prejema dodatek za bivanje, ni upravičen do subvencionirane mesečne vozovnice skladno z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu.

(6) Štipendist, ki ne izpolnjuje več pogojev za dodatek za bivanje, s prvim dnevom naslednjega meseca od nastanka spremembe ni več upravičen do tega dodatka za tekoče šolsko ali študijsko leto.

19. člen

(dodatek za uspeh)

(1) Do dodatka za uspeh je upravičen dijak, ki je v preteklem šolskem letu dosegel povprečno oceno:

Razred	Povprečna ocena dijaka	Višina dodatka za uspeh v eurih
1	od vključno 4,0 do vključno 4,25	17
2	nad 4,25 do vključno 4,50	22
3	nad 4,50 do vključno 4,75	30
4	nad 4,75	40

(2) Do dodatka za uspeh je upravičen študent, ki je v preteklem študijskem letu dosegel povprečno oceno in opravil določeno število obveznosti za letnik v kreditnih točkah ECTS od skupno 60 možnih:

Razred	Povprečna ocena študenta	Višina dodatka za uspeh v eurih
1	50 ali več ECTS, nad 8,00	17
2	50 ali več ECTS, nad 9,00	22
3	55 ali več ECTS, nad 8,00	30
4	55 ali več ECTS, nad 9,00	40

(3) Povprečna ocena iz prvega in drugega odstavka tega člena se izračuna skladno s 25. členom tega zakona.

(4) Do dodatka za uspeh po tem členu ni upravičen štipendist v prvem letniku izobraževalnega programa.

(5) V primeru izobraževanja, kjer obveznosti niso opredeljene z ECTS ali se skupno število ECTS razlikuje od 60, se določbe drugega odstavka tega člena uporabijo tako, da mora študent za 1. in 2. razred izkazati, da je z navedeno povprečno oceno opravil 80 % obveznosti letnika, za 3. in 4. razred pa 90 % obveznosti letnika.

20. člen

(dodatek za študente s posebnimi potrebami)

(1) Študent s posebnimi potrebami je študent, ki:

– mu je priznana invalidnost oziroma telesna okvara na podlagi odločbe Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje v skladu s predpisi, ki urejajo področje pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ali za katerega je enemu od staršev priznan dodatek za nego otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo po predpisih, ki urejajo družinske prejemke ali

– je usmerjen v prilagojen program vzgoje in izobraževanja v skladu z zakonom, ki ureja usmerjanje otrok s posebnimi potrebami.

(2) Študentu s posebnimi potrebami se dodeli dodatek v višini 50 eurov mesečno.

(3) V primeru, da se na strani študenta spremenijo osebne okoliščine, ki vplivajo na upravičenost do dodatka za študente s posebnimi potrebami:

– je študent, ki med šolskim ali študijskim letom izpolni pogoje za pridobitev dodatka za študente s posebnimi potrebami, na podlagi podane prošnje s prvim dnem naslednjega meseca od nastanka spremembe upravičen do tega dodatka za tekoče šolsko ali študijsko leto;

– študent, ki ne izpolnjuje več pogojev za dodatek za študente s posebnimi potrebami, s prvim dnem naslednjega meseca od nastanka spremembe ni več upravičen do tega dodatka za tekoče šolsko ali študijsko leto.

2. Zoisove štipendije

21. člen

(pojem)

Zoisova štipendija je namenjena dijakom in študentom kot spodbuda za doseganje izjemnih dosežkov in s tem ustvarjanje dodane vrednosti na področju znanja, raziskovanja, razvojne dejavnosti in umetnosti.

22. člen

(pogoji za pridobitev Zoisove štipendije)

(1) Zoisovo štipendijo za izobraževanje lahko pridobi dijak, ki izpolnjuje pogoje iz 11. do 13. člena tega zakona, ki je dosegel izjemni dosežek in je:

– v zaključnem razredu osnovne šole dosegel povprečno oceno najmanj 4,70 – za dijaka v prvem letniku neposredno po prehodu iz osnovne šole na višjo raven izobraževanja ali

– imel v predhodnem šolskem letu glede na šolsko leto uveljavljanja štipendije v srednji šoli povprečno oceno najmanj 4,10 – za dijaka od vključno drugega letnika dalje.

(2) Zoisovo štipendijo za izobraževanje lahko pridobi študent, ki izpolnjuje pogoje iz 11. do 13. člena tega zakona, ki je dosegel izjemen dosežek in je:

– zlati maturant ali je imel v zaključnem razredu srednje šole povprečno oceno najmanj 4,10 – za študenta v prvem letniku neposredno po prehodu iz srednje šole na višjo raven izobraževanja ali

– imel v predhodnem študijskem letu glede na študijsko leto uveljavljanja štipendije na višješolskem ali visokošolskem izobraževanju povprečno oceno najmanj 8,50 ali je bil v višješolskem ali visokošolskem izobraževanju glede na doseženo povprečje uvrščen med najboljših pet odstotkov v svoji generaciji – za študenta od drugega letnika dalje.

(3) V primeru, da se na javni razpis prijavi več vlagateljev za Zoisovo štipendijo, ki izpolnjujejo pogoje po prvem ali drugem odstavku tega člena, kot je razpoložljivih sredstev, so do Zoisove štipendije upravičeni vlagatelji, ki so dosegli višjo povprečno oceno ali več točk za izjemne dosežke ali več točk pri zlati maturi ali višje razmerje med povprečno oceno vlagatelja in povprečno oceno generacije.

23. člen

(pogoji za nadaljnje prejemanje Zoisove štipendije)

(1) Upravičenec do Zoisove štipendije mora za nadaljnje prejemanje Zoisove štipendije na istem izobraževalnem programu za vsako šolsko ali študijsko leto izkazati vpis v višji letnik in doseženo povprečno oceno iz prejšnjega člena ali izjemni dosežek skladno s 24. členom tega zakona.

(2) Pogojev iz prejšnjega odstavka ni potrebno izkazovati upravičencu do Zoisove štipendije, ki:

– je preskočil letnik,

– pogojev za nadaljnje prejemanje Zoisove štipendije ni izpolnil zaradi opravičljivih razlogov iz prvega odstavka 87. člena tega zakona in napreduje v višji letnik.

24. člen

(izjemni dosežki)

(1) Za izjemne dosežke štejejo:

– najvišja mesta iz znanja ali raziskovanja na državnih tekmovanjih, sofinanciranih iz javnih sredstev,

– prejeta zlata in srebrna priznanja iz znanja ali raziskovanja na državnih tekmovanjih, sofinanciranih iz javnih sredstev,

– priznanja za najboljše raziskovalne naloge,

– udeležba in najvišja mesta na mednarodnih tekmovanjih iz znanja, raziskovanja, razvojne dejavnosti ali umetnosti,

– nagajeno znanstvenoraziskovalno, razvojno ali umetniško delo na državnih ali mednarodnih ravni,

– objava znanstvenoraziskovalne naloge ali znanstvene prispevka v strokovni ali znanstveni publikaciji ali zborniku,

– umetniško delo ali drugo delo, ki je dobilo vsaj dve pozitivni strokovni kritiki, objavljeni v različnih tiskanih medijih, dostopnih na območju celotne Slovenije, oziroma je sodelovalo na mednarodni razstavi ali festivalu,

– najvišja mesta na področju poklicnega in strokovnega izobraževanja na državnih in mednarodnih tekmovanjih.

(2) Vlagatelj lahko za pridobitev ali nadaljnje prejemanje Zoisove štipendije ob prehodu med ravnmi izobraževanja uveljavlja izjemni dosežek iz zadnjih dveh šolskih ali študijskih let iz predhodne ravni izobraževanja, v vseh ostalih primerih pa izjemni dosežek, ki ga je dosegel v času izobraževanja na ravni izobraževanja, za katero uveljavlja Zoisovo štipendijo, pri čemer se posamezni dosežek lahko uveljavlja le enkrat.

(3) Vlagatelj lahko uveljavlja individualni izjemni dosežek oziroma izjemni dosežek, dosežen v skupini, ki šteje največ pet članov.

(4) Natančnejšo opredelitev in uveljavljanje izjemnih dosežkov s podzakonskim aktom določi minister, pristojen za delo.

25. člen

(povprečna ocena)

(1) Povprečna ocena je povprečje vseh številčno izraženih zaključenih ocen predmetov ali izpitov, določenih v skladu z izobraževalnim programom, ki jih je vlagatelj dosegel v predhodnem šolskem ali študijskem letu glede na šolsko ali študijsko leto, za katerega vlagatelj uveljavlja pravico do štipendije.

(2) Povprečna ocena zadnjega razreda osnovne šole je povprečje vseh številčno izraženih zaključenih ocen vseh predmetov zaključnega razreda osnovne šole.

(3) V primeru ocen, ki jih je vlagatelj dosegel zunaj Republike Slovenije in ne ustrezajo ocenam v skladu s predpisi s področja šolstva ali visokega šolstva v Republiki Sloveniji, mora vlagatelj zagotoviti ocenjevalno lestvico tuje izobraževalne ustanove, na podlagi katere dodeljevalec štipendije izvede pretvorbo ocen v slovenski ocenjevalni sistem.

(4) Natančnejši izračun povprečne ocene in izračun uvrstitve med najboljših pet odstotkov študentov v generaciji s podzakonskim aktom določi minister, pristojen za delo.

26. člen

(višina Zoisove štipendije z dodatki)

(1) Zoisova štipendija mesečno znaša 120 eurov za dijaka in 140 eurov za študenta.

(2) Če se štipendist izobražuje v tujini, Zoisova štipendija mesečno znaša 240 eurov za dijaka in 280 eurov za študenta.

(3) K Zoisovi štipendiji se dodelita:

- dodatek za bivanje,
- dodatek za štipendiste s posebnimi potrebami.

(4) Upravičenost do dodatkov iz prejšnjega odstavka se ugotavlja skladno z določbami 18. in 20. člena tega zakona.

27. člen

(javni razpis)

Sklad vsako leto najkasneje do konca junija objavi javni razpis za dodelitev Zoisovih štipendij vlagateljem za prvo dodelitev Zoisove štipendije za posamezno raven izobraževanja.

28. člen

(odločanje o dodelitvi ali nadaljnjem prejemanju Zoisove štipendije)

O dodelitvi ali nadaljnjem prejemanju Zoisove štipendije na prvi stopnji odloča sklad.

29. člen

(odločanje o pritožbah)

(1) O pritožbah zoper odločbe iz prejšnjega člena odloča ministrstvo.

(2) V sporih zoper odločbe ministrstva iz prejšnjega odstavka odloča socialno sodišče.

3. Štipendije za deficitarne poklice

30. člen

(pojmem)

(1) Štipendija za deficitarne poklice je namenjena dijakom in študentom, ki se izobražujejo na ravneh izobraževanja in področjih, opredeljenih v politiki štipendiranja.

(2) Namen in cilje štipendij za deficitarne poklice se opredeli v politiki štipendiranja, ki jo sprejme Vlada Republike Slovenije za obdobje petih let, v kateri določi zlasti:

- cilje štipendij za deficitarne poklice v Republiki Sloveniji,
- opredelitev področij, ki se spodbujajo preko politike štipendij za deficitarne poklice, vključno s področji, ki jih kot deficitarna opredelita italijanska ali madžarska narodna skupnost,
- predviden obseg sredstev za uresničevanje politike štipendij za deficitarne poklice,
- kazalce spremljanja doseganja ciljev,
- pričakovane rezultate štipendij za deficitarne poklice,
- način in obdobje poročanja o izvajanju štipendiranja.

(3) Predlog dokumenta iz prejšnjega odstavka pripravi ministrstvo v sodelovanju s predstavniki socialnih partnerjev in s samoupravnimi narodnimi skupnostmi italijanske in madžarske narodne skupnosti.

(4) Strokovna izhodišča politike iz drugega odstavka tega člena pripravi sklad v sodelovanju z Zavodom Republike Slovenije za zaposlovanje.

31. člen

(upravičenci)

Štipendija za deficitarne poklice se dodeli upravičencu, ki izpolnjuje pogoje iz 11., 12. in 13. člena tega zakona in se izobražuje na ravneh izobraževanja in področjih, opredeljenih v politiki štipendiranja.

32. člen

(višina štipendije)

Štipendija za deficitarne poklice mesečno znaša 100 eurov.

33. člen

(javni razpis za dodelitev štipendij za deficitarne poklice)

(1) Štipendije za deficitarne poklice sklad dodeli na podlagi javnega razpisa, ki ga objavi do konca meseca januarja za naslednje šolsko ali študijsko leto.

(2) Sklad javni razpis iz prejšnjega odstavka objavi z odprtim rokom za vložitev vloge.

34. člen

(vloga za dodelitev štipendije za deficitarne poklice)

(1) Vlagatelj vložiti vlogo za dodelitev štipendije za deficitarne poklice pri skladu.

(2) Vlagatelj k vlogi iz prejšnjega odstavka priloži dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki jih za dodelitev štipendije za deficitarne poklice določa ta zakon in javni razpis iz prejšnjega člena.

35. člen

(odločanje o dodelitvi štipendije za deficitarne poklice)

O dodelitvi štipendije za deficitarne poklice na prvi stopnji odloča sklad.

36. člen

(odločanje o pritožbah)

(1) O pritožbah zoper odločbe iz prejšnjega člena odloča ministrstvo.

(2) V sporih zoper odločbe ministrstva iz prejšnjega odstavka odloča upravno sodišče.

4. Štipendije za Slovence v zamejstvu in po svetu

37. člen

(pojmem)

Štipendije za Slovence v zamejstvu in po svetu so namenjene Slovencem s stalnim prebivališčem zunaj Republike Slovenije za izobraževanje v višješolskem ali visokošolskem izobraževalnem programu prve in druge stopnje na izobraževalnih ustanovah v Republiki Sloveniji.

38. člen

(upravičenci do štipendije)

(1) Štipendija za Slovence v zamejstvu in po svetu za študij v Republiki Sloveniji se dodeli upravičencu iz 11. člena tega zakona, ki izpolnjuje pogoje iz 13. člena tega zakona in ima enega izmed naslednjih osebnih statusov:

- je Slovenec s stalnim prebivališčem zunaj Republike Slovenije, ki ima državljanstvo Republike Slovenije,
- je Slovenec s stalnim prebivališčem zunaj Republike Slovenije, ki ima status Slovence brez državljanstva Republike Slovenije,
- je Slovenec s stalnim prebivališčem zunaj Republike Slovenije brez državljanstva Republike Slovenije in brez statusa Slovence brez državljanstva Republike Slovenije.

(2) Osebni status iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka se ugotavlja v skladu z zakonom, ki ureja odnose Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja, in sicer na podlagi odločbe ali mnenja državnega organa, pristojnega za sodelovanje s Slovenci zunaj Republike Slovenije.

39. člen

(višina štipendije)

Štipendija za Slovence v zamejstvu in po svetu znaša 200 eurov mesečno.

40. člen

(dodatek za obvezno zdravstveno zavarovanje)

(1) Štipendist iz prvega odstavka 38. člena tega zakona se obvezno zdravstveno zavaruje na podlagi 14. točke prvega odstavka 15. člena zakona, ki ureja zdravstveno varstvo in

zdravstveno zavarovanje, če ni obvezno zdravstveno zavarovan iz drugega naslova.

(2) Štipendistom iz prejšnjega odstavka, razen državljanom držav članic EU, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije, sklad od sklenitve obveznega zdravstvenega zavarovanja iz prejšnjega odstavka za posamezno študijsko leto izplača mesečne prispevke za obvezno zdravstveno zavarovanje, če je štipendist ta dodatek uveljavljal in mu je bil dodeljen.

41. člen

(javni razpis za dodelitev štipendij za Slovence v zamejstvu in po svetu)

(1) Sklad vsako leto objavi javni razpis za dodelitev štipendije za Slovence v zamejstvu in po svetu za naslednje študijsko leto.

(2) Javni razpis iz prejšnjega odstavka se objavi tudi na spletnem portalu Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

42. člen

(vloga za dodelitev ali nadaljnje prejetje štipendije za Slovence v zamejstvu in po svetu)

Vloga za dodelitev ali nadaljnje prejetje štipendije za Slovence v zamejstvu in po svetu se vloži pri skladu.

43. člen

(merila za ocenjevanje vlog za dodelitev štipendije za Slovence v zamejstvu in po svetu)

(1) Merila za ocenjevanje vlog določi sklad v sodelovanju z državnim organom, pristojnim za sodelovanje s Slovenci zunaj Republike Slovenije skladno s cilji strategije odnosov Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja.

(2) Merila iz prejšnjega odstavka so zlasti povprečna ocena, aktivno sodelovanje v slovenskih društvih, organizacijah oziroma drugih strukturah zunaj Republike Slovenije in ocena državnega organa, pristojnega za sodelovanje s Slovenci zunaj Republike Slovenije.

44. člen

(odločanje o dodelitvi ali nadaljnjem prejemanju štipendije za Slovence v zamejstvu in po svetu)

O dodelitvi ali nadaljnjem prejemanju štipendije za Slovence v zamejstvu in po svetu na prvi stopnji odloča sklad.

45. člen

(odločanje o pritožbah)

(1) O pritožbah zoper odločbe iz prejšnjega člena odloča ministrstvo.

(2) V sporih zoper odločbe ministrstva iz prejšnjega odstavka odloča upravno sodišče.

5. Štipendije Ad futura

46. člen

(pojem)

Štipendija Ad futura se dodeli za mednarodno mobilnost za:

- izobraževanje,
- študijski obisk,
- sodelovanje na tekmovanjih iz znanja ali raziskovanja.

47. člen

(upravičenci do štipendije Ad futura)

(1) Štipendija Ad futura za izobraževanje se lahko dodeli za srednješolsko, višješolsko ali visokošolsko izobraževanje upravičencem iz 11. člena tega zakona, ki izpolnjujejo pogoje iz 13. člena tega zakona, in sicer:

– upravičencu iz 12. člena tega zakona za izobraževanje v tujini,

– tujemu državljanu s stalnim prebivališčem v tujini, ki ni pridobil statusa rezidenta za daljši čas, za izobraževanje v Republiki Sloveniji.

(2) Štipendija Ad futura iz druge in tretje alineje prejšnjega člena se dodeli upravičencem iz 11. člena tega zakona, ki se izobražujejo v Republiki Sloveniji, če izpolnjujejo pogoje iz 12. in 13. člena tega zakona, in sicer za udeležbo na študijskem obisku v tujini ali tekmovanju iz znanja ali raziskovanja v tujini.

(3) Ne glede na prvi odstavek 13. člena tega zakona lahko vlagatelj štipendijo Ad futura za izobraževanje pridobi pred dopolnjenim 28. letom starosti za visokošolsko izobraževanje.

(4) Če tako določa javni razpis, se lahko štipendijo v skladu s tem poglavjem dodeli tudi posredno preko drugega prejemnika sredstev, ki mora celotna dodeljena sredstva nameniti štipendistu. Pogoji, ki jih mora izpolnjevati prejemnik sredstev, se opredelijo z javnim razpisom. Za prejemnika se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za štipendista.

48. člen

(višina in namen štipendije Ad futura)

Višina in namen štipendije Ad futura se določa z vsakokratnim javnim razpisom.

49. člen

(javni razpis)

(1) Sklad objavi javni razpis za dodelitev štipendij Ad futura praviloma z zaprtim rokom za vložitev vloge, z odprtim rokom za vložitev vloge pa v primeru, če razpis ne določa meril za izbiro štipendistov, temveč le razmejitvena merila.

(2) Sklad v javnem razpisu iz prejšnjega odstavka poleg vsebin iz 5. člena tega zakona določi tudi:

- enega ali več posebnih pogojev za kandidiranje na javnem razpisu iz 50. člena tega zakona,
- enega ali več meril iz 51. člena tega zakona, s pomočjo katerih se med tistimi, ki izpolnjujejo pogoje, izberejo upravičenci, če se javni razpis objavi z zaprtim rokom za vložitev vloge,
- način usklajevanja štipendije, če se ta usklajuje.

50. člen

(posebni pogoji za štipendijo Ad futura)

(1) Posebni pogoji, ki jih mora izpolnjevati vlagatelj za pridobitev štipendije Ad futura oziroma štipendist, so lahko:

- državljanstvo, država izvora oziroma država stalnega ali začasnega prebivališča,
- država izobraževanja ali gostovanja, izobraževalna ali gostujoča ustanova oziroma program izobraževanja, raziskovanja ali usposabljanja,
- način oziroma oblika izobraževanja ali usposabljanja,
- raven oziroma stopnja izobraževanja,
- področje ali smer izobraževanja ali usposabljanja,
- socialni status,
- podpora oziroma priporočilo osebe z akademskega, strokovnega oziroma drugega področja,
- podpora pristojnih organizacij avtohtone italijanske ali madžarske narodne skupnosti pri štipendijah, ki se namenjajo za izobraževanje njihovih pripadnikov v Italijanski republiki ali na Madžarskem,
- omejitve ali zahteve glede predhodnega, trenutnega oziroma drugega izobraževanja,
- omejitve ali zahteve glede statusa,
- pogoji, ki jih mora izpolnjevati tekmovanje, izobraževanje ali usposabljanje,
- omejitve, zahteve oziroma posledice glede štipendij ali drugih prejemkov v Republiki Sloveniji ali v tujini,
- omejitve, zahteve oziroma posledice glede delovnega razmerja oziroma opravljanja samostojne registrirane dejavnosti v Republiki Sloveniji oziroma v tujini,
- omejitve, zahteve oziroma posledice glede vpisa v evidenco brezposelnih oseb pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje ali pri pristojnem organu v tujini,

– sedež, dejavnost ali drugi pogoji, ki jih mora izpolnjevati vlagatelj, ki je pravna oseba,
 – v Republiki Sloveniji urejeno začasno prebivališče v državi izobraževanja,
 – dovoljenje oziroma urejeno prebivanje v državi izobraževanja z namenom izobraževanja,
 – država, v kateri ima vlagatelj davčni rezidentski status,
 – drugi z javnim razpisom oziroma pogodbo določeni pogoji.

(2) Z javnim razpisom se določi rok, od katerega mora vlagatelj izpolnjevati pogoje iz prejšnjega odstavka.

(3) V primerih iz četrtega odstavka 47. člena tega zakona se z javnim razpisom določijo tudi pogoji, ki jih mora izpolnjevati prejemnik sredstev od dne vložitve vloge dalje oziroma z dnem uveljavljanja pravice, če je ta pred dnem vložitve vloge.

51. člen

(merila za programe Ad futura)

Merila, ki se uporabijo za izbiro študentov ali prejemnikov sredstev ali kot razmejitvena merila med vlagatelji, ki izpolnjujejo pogoje javnega razpisa, se glede na namen programa določijo s posameznim javnim razpisom in so lahko:

- raven oziroma stopnja trenutnega ali predhodnega izobraževanja,
- izobraževalna ali gostujoča ustanova,
- področje izobraževanja oziroma študijskega obiska,
- uspeh oziroma povprečna ocena,
- letnik izobraževanja,
- trajanje izobraževanja ali študijskega obiska,
- stroški,
- strokovni, znanstveni oziroma drugi dosežki,
- delovne in praktične izkušnje,
- nagrade in drugi dosežki na določenem področju,
- prostovoljno delo in druge družbeno koristne aktivnosti,
- izkazan potencial,
- interes delodajalca,
- dohodek oziroma socialni status posameznika,
- katerikoli ovrednoten pogoj iz prejšnjega člena,
- druga merila.

52. člen

(odločanje o dodelitvi štipendije Ad futura)

O dodelitvi štipendije Ad futura na prvi stopnji odloča sklad.

53. člen

(odločanje o pritožbah za štipendijo Ad futura)

(1) O pritožbah zoper odločbe iz prejšnjega člena odloča ministrstvo.

(2) Pritožba zadrži izvršitev odločbe.

(3) V sporih zoper odločbe ministrstva iz prvega odstavka tega člena odloča upravno sodišče.

54. člen

(pogodba o štipendiranju za štipendijo Ad futura)

(1) Sklad po dokončnosti odločbe o dodelitvi štipendije Ad futura in po predložitvi morebitnih z odločbo zahtevanih dokazil s štipendistom sklene pogodbo o štipendiranju, če se štipendija dodeli za izobraževanje ali če se sredstva dodelijo preko prejemnika sredstev.

(2) V primeru štipendije Ad futura za izobraževanje se pogodba o štipendiranju sklene za obdobje od šolskega ali študijskega leta dodelitve štipendije do izteka izobraževalnega programa oziroma za daljše obdobje, če pogodba določa obveznosti tudi po zaključku izobraževanja.

A. Štipendije Ad futura za izobraževanje

55. člen

(namen štipendij Ad futura za izobraževanje)

Štipendije Ad futura za izobraževanje so namenjene spodbujanju mednarodnega izobraževanja.

56. člen

(izplačilo štipendije)

(1) Štipendijo za posamezno šolsko ali študijsko leto izobraževalnega programa sklad praviloma nakaže:

– za šolnino neposredno izobraževalni ustanovi na podlagi računa:

a) ki se glasi na sklad in v katerem je navedeno osebno ime štipendista, če gre za izobraževalno ustanovo s sedežem v Republiki Sloveniji,

b) v katerem je navedeno osebno ime štipendista in se glasi na štipendista ali na sklad, če gre za izobraževalno ustanovo s sedežem zunaj Republike Slovenije,

– za življenjske stroške na način, določen v javnem razpisu.

(2) Štipendija se lahko izplačuje za dodatno študijsko leto po izteku izobraževalnega programa le, če tako izrecno določa javni razpis.

57. člen

(predčasen zaključek izobraževanja)

Štipendist, ki je izobraževalni program, za katerega je pridobil štipendijo Ad futura za izobraževanje, uspešno zaključil pred rokom, predvidenim za zaključek izobraževalnega programa, je upravičen do:

– celotne štipendije za življenjske stroške za tekoče šolsko ali študijsko leto, v katerem je zaključil izobraževanje,

– štipendije za šolnino glede na dejanske stroške šolnine do skupne višine odobrenih sredstev za šolnino za vsa leta izobraževalnega programa.

58. člen

(obveznost zaposlitve)

(1) Če javni razpis tako določa, je štipendist dolžan najkasneje v treh mesecih po zaključku izobraževanja, za katerega je prejel štipendijo, skleniti delovno razmerje z delodajalcem s sedežem v Republiki Sloveniji ali se prijaviti v evidenco brezposelnih oseb v Republiki Sloveniji skladno z zakonom, ki ureja trg dela.

(2) Pogodba o zaposlitvi za delovno razmerje iz prejšnjega odstavka mora biti sklenjena s polnim delovnim časom vsaj za toliko časa, kolikor je trajalo izobraževanje, za katerega je štipendist prejemal štipendijo, ali za obdobje, določeno z javnim razpisom. Ne glede na prejšnji stavek se lahko v izjemnih primerih pogodba o zaposlitvi sklene z delovnim časom, ki je krajši od polnega, pri čemer se obveznost trajanja zaposlitve preračuna na polni delovni čas.

(3) Če štipendist delovno razmerje sklene za obdobje, krajše od tistega, ki ga določa pogodba o štipendiranju, je štipendist dolžan vrniti vrednost štipendije v sorazmernem deležu, ki ustreza obdobju, ko ni bil zaposlen, preračunanem skladno z gibanjem indeksa cen življenjskih potrebščin.

(4) Štipendist izpolni svojo obveznost iz tega člena tudi, če se v Republiki Sloveniji samozaposli.

(5) Sklad lahko štipendista oprosti obveznosti iz tega člena, če štipendist med izobraževanjem ali po njegovem zaključku postane trajno nezmožen za delo, kar dokazuje z odločbo Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije.

(6) Sklad lahko odloži izpolnitev obveznosti iz tega člena, če štipendist nadaljuje izobraževanje na višji ravni izobraževanja, in sicer za čas trajanja tega izobraževalnega programa.

59. člen

(vračilo štipendije)

(1) Če štipendijsko razmerje preneha zaradi razlogov iz 97. člena tega zakona, je štipendist dolžan vrniti vrednost celotne štipendije skladno z določbami 99. člena tega zakona, razen v primeru iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) V primerih iz četrtega odstavka 47. člena tega zakona je obveznosti po tem členu dolžan poravnati prejemnik sredstev.

B. Štipendije Ad futura za študijske obiske

60. člen

(namen štipendij Ad futura za študijske obiske)

Štipendije Ad futura za študijske obiske so namenjene spodbujanju mednarodne mobilnosti in dvigu kakovosti izobraževanja in zaposljivosti udeležencev študijskih obiskov.

61. člen

(izplačilo štipendije)

Sklad štipendijo Ad futura za študijski obisk nakaže na način, določen v javnem razpisu.

62. člen

(obveznosti)

Štipendist je dolžan poleg drugih obveznosti določenih s tem zakonom, javnim razpisom ali pogodbo o štipendiranju izpolniti tudi naslednje obveznosti:

- se udeležiti in zaključiti obveznosti študijskega obiska,
- namensko porabiti sredstva,
- predložiti poročilo in dokazila o udeležbi oziroma porabi sredstev v 30 dneh od zaključka študijskega obiska, če je to predvideno z odločbo oziroma pogodbo.

63. člen

(vračilo štipendije)

(1) Štipendist je dolžan vrniti celotno prejeta štipendijo v primerih iz 97. člena tega zakona ali če:

- se štipendist ne udeleži študijskega obiska oziroma ne izpolni obveznosti iz študijskega obiska, opredeljene z odločbo oziroma pogodbo,
- štipendist ali prejemnik sredstev ne predloži poročila in dokazil o opravljenem študijskem obisku, če so ta določena z odločbo oziroma pogodbo,
- nenamensko porabi sredstva.

(2) Štipendist je dolžan vrniti sorazmerni del štipendije za neopravljen del študijskega obiska, če ga štipendist ne opravi v dogovorjenem trajanju, ali neporabljeni del štipendije, če so stroški nižji od višine dodeljenih sredstev.

(3) V primerih iz četrtega odstavka 47. člena tega zakona je obveznosti po tem členu dolžan poravnati prejemnik sredstev.

C. Sodelovanje na tekmovanjih iz znanja ali raziskovanja

64. člen

(namen štipendij Ad futura za sodelovanje na tekmovanjih iz znanja ali raziskovanja)

Štipendije Ad futura za sodelovanje na tekmovanjih iz znanja ali raziskovanja se dodeljujejo za udeležbo dijakov in študentov ter njihovih mentorjev na skupinskih ali individualnih tekmovanjih v tujini z namenom spodbude dijakom in študentom, da se potegujejo za odličnost svojega raziskovalnega dela in idej.

65. člen

(sredstva)

(1) Prejemnik sredstev lahko pridobi sredstva za sofinanciranje sodelovanja na tekmovanjih iz znanja ali raziskovanja v tujini za tistega tekmovalca, ki je:

- dijak ali študent v Republiki Sloveniji in
- kot posameznik ali v okviru tekmovalne skupine že sprejet na tekmovanje.

(2) V primerih in pod pogoji, določenimi z javnim razpisom, lahko prejemnik sredstev pridobi sredstva tudi za sofinanciranje udeležbe mentorja, pri tekmovalnih skupinah pa največ dveh mentorjev.

(3) Sredstva za sofinanciranje sodelovanja posameznega tekmovalca na istem tekmovanju lahko pridobi le en prejemnik sredstev in samo enkrat.

66. člen

(obveznosti prejemnika sredstev)

Prejemnik sredstev je dolžan poleg drugih obveznosti, določenih s tem zakonom, javnim razpisom ali odločbo, izpolniti tudi naslednje obveznosti:

- izvesti udeležbo na tekmovanju,
- v enem mesecu po zaključku tekmovanja skladu predložiti poročilo o sodelovanju tekmovalcev oziroma mentorjev na tekmovanju.

67. člen

(vračilo sredstev)

Prejemnik sredstev je dolžan vrniti celotno prejeta štipendijo v primerih iz 97. člena tega zakona ali če:

- se tekmovalec, tekmovalna skupina oziroma mentor ne udeležijo tekmovanja, za katerega so bila prejemniku sredstev dodeljena sredstva,
- prejemnik sredstev ne predloži poročila iz prejšnjega člena,
- nenamensko porabi sredstva.

68. člen

(podzakonski akt)

Natančnejšo opredelitev upravičencev do štipendije Ad futura, pogojev za kandidiranje na javnem razpisu, razmejitvenih meril, vsebino pogodbe o štipendiranju, izplačilo štipendije, način izpolnitve obveznosti zaposlitve in drugih določb tega poglavja s podzakonskim aktom podrobneje določi minister, pristojen za delo.

V. SOFINANCIRANJE KADROVSKIH ŠTIPENDIJ

69. člen

(sofinanciranje kadrovske štipendije)

Sklad ali RRA sofinancirata kadrovske štipendije delodajalcem, ki dodeljujejo kadrovske štipendije za izobraževanje upravičencem iz 11. člena tega zakona, ki izpolnjujejo pogoje iz 12. in 13. člena tega zakona, razen starostnega pogoja.

70. člen

(minimalna sofinancirana kadrovska štipendija)

Kadrovska štipendija, ki jo delodajalec uveljavlja za sofinanciranje, ne sme biti nižja od državne štipendije brez dodatkov za četrti dohodkovni razred kot je urejena v zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev.

71. člen

(višina sofinanciranja)

(1) Sofinanciranje se dodeli v višini 50 % kadrovske štipendije, vendar največ v višini 30 % minimalne plače.

(2) Če se štipendist izobražuje na ravni izobraževanja in področju, opredeljenem v politiki štipendiranja, se sofinanciranje dodeli v višini 70 % kadrovske štipendije, vendar največ v višini 40 % minimalne plače.

(3) Če sofinanciranje kadrovske štipendije ne dosega 50 % ali 70 % dodeljene in izplačane kadrovske štipendije glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena, se znesek sofinanciranja avtomatično usklajuje ob spremembi minimalne plače, dokler ne doseže najvišjega možnega odstotka kadrovske štipendije.

(4) Višina sofinanciranja za posameznega štipendista se lahko za novo šolsko ali študijsko leto poveča do največ 10 % glede na predhodno šolsko ali študijsko leto na podlagi vložene zahteve delodajalca.

72. člen

(pogoji za sofinanciranje)

Delodajalec mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- zoper njega ni uveden postopek prisilne poravnave, stečajni postopek ali postopek prisilnega prenehanja v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopek zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje,
- zagotavlja sredstva za izplačevanje kadrovske štipendije za celotno dobo trajanja sofinanciranja,
- ima s štipendistom medsebojna razmerja urejena s pogodbo o štipendiranju.

73. člen

(javni razpis)

(1) Sklad oziroma RRA objavi javni razpis za dodelitev sredstev za sofinanciranje kadrovske štipendije delodajalcem za naslednje šolsko ali študijsko leto do konca februarja.

(2) Javni razpis iz prejšnjega odstavka se objavi z odprtim rokom za vložitev vloge.

74. člen

(odločanje o dodelitvi sofinanciranja)

(1) Sredstva za sofinanciranje kadrovske štipendije se z odločbo dodelijo tistim delodajalcem, ki izpolnjujejo pogoje po tem zakonu in iz javnega razpisa, in sicer po vrstnem redu prispelih popolnih vlog do porabe sredstev.

(2) Delodajalec hkrati ne more prejeti sredstev za sofinanciranje kadrovske štipendije za istega štipendista pri skladu in pri RRA.

75. člen

(obveznosti delodajalca)

(1) Delodajalec je dolžan:

- s štipendistom, za katerega je prejemal sofinanciranje kadrovske štipendije, po zaključku izobraževanja skleniti pogodbo o zaposlitvi,
- omogočiti opravljanje enomesečne delovne prakse štipendistu v vsakem šolskem oziroma študijskem letu,
- hraniti dokumentacijo o sofinanciranju kadrovske štipendije najmanj 10 let po zaključku pogodbenega razmerja in na zahtevo sklada ali RRA zagotoviti vpogled oziroma v določenem roku posredovati vse podatke in dokumente, za katere je zaprosen,
- skladu ali RRA omogočiti nadzor nad izpolnjevanjem določb tega zakona in pogodbe iz 83. člena tega zakona.

(2) Delodajalec lahko štipendistu v času opravljanja prakse iz druge alineje prejšnjega odstavka povrne stroške za prevoz in prehrano. Navedeni stroški niso predmet sofinanciranja iz 71. člena tega zakona.

76. člen

(odpoved pogodbe po enomesečni delovni praksi)

(1) Delodajalec, ki dodeljuje, ali štipendist, ki prejema sofinanciranje kadrovske štipendije, lahko v prvem letu štipendijskega razmerja po preteku enomesečne delovne prakse odpove pogodbo o štipendiranju.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka delodajalec prekine pogodbo o sofinanciranju.

(3) Če je štipendist letnik, za katerega je prejemal štipendijo, uspešno končal in izpolnil pogoje za vpis v višji letnik, v primeru iz tega člena štipendist ni dolžan vrniti prejetega zneska štipendije delodajalcu, delodajalec pa ni dolžan vrniti prejetega zneska sofinanciranja.

77. člen

(obveznost zaposlitve štipendista)

(1) Delodajalec je dolžan s štipendistom, za katerega je prejemal sofinanciranje, najkasneje v enem mesecu po za-

ključku izobraževanja skleniti pogodbo o zaposlitvi na ustrezno delovno mesto.

(2) Ob soglasju sklada ali RRA je izjemoma lahko rok za zaposlitev daljši za toliko časa, kolikor trajajo zakonsko predpisane obveznosti, ki jih mora po zaključku izobraževanja izpolniti štipendist in brez katerih ne more opravljati poklica, za katerega je prejemal štipendijo.

(3) Pogodba o zaposlitvi iz prejšnjega odstavka mora biti sklenjena s polnim delovnim časom. Ne glede na prejšnji stavek se lahko v izjemnih primerih pogodba o zaposlitvi sklene z delovnim časom, ki je krajši od polnega, pri čemer se obveznost trajanja zaposlitve preračuna na polni delovni čas.

(4) Če se delovno razmerje iz prejšnjega odstavka sklene za čas, krajši od enega leta, mora delodajalec vrniti celoten znesek prejetega sofinanciranja kadrovske štipendije za tega štipendista.

(5) Ustrezno delovno mesto je takšno delovno mesto, ki ustreza zaključeni ravni izobrazbe in področju izobraževanja štipendista.

(6) Izpolnitev obveznosti zaposlitve štipendista se lahko odloži zaradi razlogov, določenih v prvem odstavku 87. člena tega zakona, za čas trajanja teh razlogov, vendar največ za eno leto.

78. člen

(zaposlitev štipendista pred zaključkom izobraževanja)

(1) Ne glede na določbo prejšnjega člena lahko delodajalec štipendista zaposli pred zaključkom izobraževanja, ki je predmet sofinanciranja, če je štipendistu dovoljeno opravljanje šolskih ali študijskih obveznosti, vendar mora tak štipendist izobraževanje zaključiti v šestih mesecih po zaposlitvi.

(2) V primeru zaposlitve po tem členu delodajalec ni več upravičen do sofinanciranja kadrovske štipendije od vključno meseca, v katerem je zaposlil štipendista.

(3) Če štipendist izobraževanja ne zaključi v roku iz prvega odstavka tega člena, mora delodajalec vrniti celoten znesek prejetega sofinanciranja kadrovske štipendije za tega štipendista.

79. člen

(prenos štipendiranja, sofinanciranja in zaposlitve)

(1) Delodajalec lahko ob predhodnem soglasju posameznega štipendista in sklada ali RRA vse pogodbene obveznosti za posameznega štipendista po pogodbi o sofinanciranju kadrovske štipendije prenese na drugega delodajalca.

(2) Sklad ali RRA da soglasje k prenosu enega, več ali vseh štipendistov iz pogodbe o sofinanciranju le v primeru posebej utemeljenih in tehtnih razlogov, kar sklad ali RRA presodi na podlagi vloge delodajalca, ki vsebuje dokazila o obstoju teh razlogov, seznam štipendistov, želeni datum prenosa in soglasje novega delodajalca, da je pripravljen prevzeti posameznega štipendista in vse obveznosti, ki iz prevzema izhajajo.

(3) Novi delodajalec mora izpolnjevati pogoje po tem zakonu in prevzeti vse obveznosti izplačevanja kadrovske štipendije, sofinanciranja in kasnejše zaposlitve štipendista od prevzema dalje. Prenos ni možen na delodajalca, pri katerem je štipendist poslovodna oseba ali direktor ali na štipendista, ki opravlja samostojno registrirano dejavnost.

(4) Prenos se uredi z dodatkom k pogodbi o štipendiranju in pogodbi o sofinanciranju kadrovske štipendije.

80. člen

(utemeljeni razlogi za neizpolnitev obveznosti zaposlitve štipendista)

(1) Delodajalec je prost obveznosti zaposlitve štipendista, če je zoper delodajalca uveden postopek prisilne poravnave, stečajni postopek ali postopek prisilnega prenehanja v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopek zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka sklad ali RRA v postopku prijavi terjatev v višini zneska sofinanciranja kadrovske štipendije.

81. člen

(obveznosti štipendista)

(1) Štipendist, za katerega delodajalec prejema sofinancirano kadrovsko štipendijo:

- se mora vpisati v višji letnik izobraževalnega programa, za katerega je prejemal sofinancirano kadrovsko štipendijo,
- mora uspešno zaključiti izobraževalni program iz prejšnje alineje,
- mora opraviti delovno prakso pri delodajalcu v trajanju vsaj en mesec v vsakem šolskem ali študijskem letu,
- se v času izobraževanja ne sme samozaposliti ali zaposliti, razen zaposlitve pri delodajalcu v primeru iz 78. člena tega zakona,
- mora sprejeti zaposlitev na ustrezno delovno mesto pri delodajalcu po zaključenem izobraževanju, za katerega je prejemal sofinancirano kadrovsko štipendijo.

(2) Če štipendist ne izpolni obveznosti iz prejšnjega odstavka, je delodajalec dolžan vrniti prejeti znesek sofinanciranja kadrovske štipendije za zadnje šolsko ali študijsko leto za štipendista, za katerega je prejemal sofinancirano kadrovsko štipendijo.

82. člen

(utemeljeni razlogi za zavrnitev zaposlitve)

Štipendist je prost izpolnitve obveznosti iz pete alineje prvega odstavka prejšnjega člena, če postane trajno nezmožen opravljati delo, za katerega se je izobraževal in prejemal sofinancirano kadrovsko štipendijo, kar dokazuje z odločbo Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije.

83. člen

(ureditev medsebojnih razmerij v pogodbi o sofinanciranju)

Medsebojna razmerja, pravice ter obveznosti iz naslova sofinanciranja kadrovske štipendije uredita sklad in delodajalec ali RRA in delodajalec s pogodbo o sofinanciranju.

84. člen

(prenehanje pogodbenega razmerja)

(1) Pogodba o sofinanciranju preneha, če štipendist preneha izpolnjevati pogoje, predpisane s tem zakonom, javnim razpisom, pogodbo o sofinanciranju ali pogodbo o štipendiranju ali če:

- pred izpolnitvijo obveznosti po pogodbi o sofinanciranju sklene pogodbo o zaposlitvi pri drugem delodajalcu oziroma se samozaposli,
- spremeni izobraževalni program brez predhodnega soglasja delodajalca in sklada ali RRA,
- je kadrovsko štipendijo pridobil na podlagi posredovanih neresničnih podatkov,
- prekine pogodbo o štipendiranju z delodajalcem.

(2) Pogodba o sofinanciranju preneha, če delodajalec preneha izpolnjevati pogoje, predpisane s tem zakonom, javnim razpisom, pogodbo o sofinanciranju ali pogodbo o štipendiranju ali če:

- odstopi od pogodbe o sofinanciranju ali od pogodbe o štipendiranju,
- nenamensko porabi prejeta sredstva za sofinanciranje kadrovske štipendije,
- preneha izplačevati sofinancirano kadrovsko štipendijo ali zagotavljati sredstva za njeno izplačevanje,
- je sredstva pridobil na podlagi posredovanih neresničnih podatkov.

85. člen

(vračilo sredstev)

(1) V primerih iz prejšnjega člena, razen v primeru iz četrte alineje drugega odstavka, mora delodajalec skladu ali RRA vrniti celotna prejeta sredstva sofinanciranja kadrovske štipendije za posameznega štipendista.

(2) V primeru iz četrte alineje drugega odstavka prejšnjega člena je delodajalec dolžan vrniti skladu ali RRA celotna prejeta sredstva skupaj s pogodbenimi obrestmi, ki se obračunavajo za obdobje od dneva, ko je sklad ali RRA delodajalcu nakazal sredstva, do dneva vračila sredstev skladu ali RRA. Obrestna mera za izračun pogodbenih obresti je enaka zamudnim obrestim.

(3) Za vračilo sredstev po tem členu se smiselno uporabljajo določbe drugega, tretjega, četrtega in osmega odstavka 99. člena tega zakona.

VI. IZPLAČEVANJE IN USKLAJEVANJE ŠTIPENDIJ TER OBVEZNOSTI ŠTIPENDISTOV

86. člen

(splošna določba)

Določbe tega poglavja veljajo za vse štipendije, urejene v tem zakonu, če za posamezno vrsto štipendije ni drugače določeno.

87. člen

(prejemanje štipendije v primeru ponavljanja letnika in podaljšanja študentskega statusa)

(1) Štipendijsko razmerje in prejemanje štipendije se podaljša za dodatno eno šolsko ali študijsko leto, če štipendist ponavlja letnik zaradi:

- starševstva,
- opravičljivih zdravstvenih razlogov,
- izjemnih družinskih in socialnih okoliščin,
- neizpolnjenih šolskih ali študijskih obveznosti zaradi višje sile.

(2) Podaljšanje štipendijskega razmerja za dodatno šolsko ali študijsko leto v primerih iz prejšnjega odstavka je možno le enkrat na posamezni ravni izobraževanja iz razlogov, ki so bili podani v predhodnem šolskem ali študijskem letu.

(3) Ponavljanje letnika iz prvega odstavka tega člena je ponavljanje istega letnika istega izobraževalnega programa na isti ravni izobraževanja, za katero je štipendist pridobil štipendijo, kar izkaže s potrdilom o ponovnem vpisu v isti letnik.

(4) Starševstvo iz prve alineje prvega odstavka tega člena lahko uveljavlja tisti od staršev, ki prejema starševski dodatek po zakonu, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke.

(5) Za opravičljive zdravstvene razloge iz druge alineje prvega odstavka tega člena šteje bolezen ali poškodba, v trajanju skupaj najmanj štiri mesece v šolskem ali študijskem letu, v katerem je štipendist prejemal štipendijo, ki je vplivala na zmanjšanje učnih ali študijskih sposobnosti štipendista v tolikšni meri, da zaradi tega ni mogel izpolniti šolskih ali študijskih obveznosti, kar se dokazuje z mnenjem lečečega zdravnika specialista.

(6) Za izjemne družinske ali socialne okoliščine iz tretje alineje prvega odstavka tega člena, ki so podane v tolikšni meri, da so vplivale na zmanjšanje učnih ali študijskih sposobnosti štipendista tako, da zaradi tega ni mogel izpolniti šolskih ali študijskih obveznosti, štejejo:

- smrt starša ali osebe, pri kateri je štipendist v varstvu in vzgoji, ali brata oziroma sestre štipendista,
- nastanek najmanj 80 % invalidnosti ali težko ozdravljive bolezni starša ali osebe, pri kateri je štipendist v varstvu in vzgoji, brata oziroma sestre štipendista, brezposelnosti ali izguba zaposlitve obeh staršev ali osebe, pri kateri je štipendist v varstvu in vzgoji,
- začasna nezmožnost starša ali osebe, pri kateri je štipendist v varstvu in vzgoji, za delo zaradi bolezni ali poškodbe, ki je trajala neprekinjeno najmanj štiri mesece.

(7) Štipendijsko razmerje se po izteku izobraževalnega programa v primeru podaljšanja študentskega statusa podaljša za:

- dodatnih 60 dni po izteku višješolskega programa ali
- dodatno študijsko leto po izteku izobraževalnega programa prve ali druge stopnje.

(8) V primeru iz druge alineje prejšnjega odstavka se štipendijsko razmerje podaljša le enkrat in sicer po prvi ali po drugi stopnji.

(9) Določbe tega člena ne veljajo za štipendije Ad futura.

88. člen

(izplačevanje štipendij)

(1) Štipendija pripada štipendistu od začetka šolskega ali študijskega leta, razen v primeru državne štipendije in nadaljnega prejemanja Zoisove štipendije.

(2) V primeru iz sedmega odstavka 87. člena tega zakona se štipendija izplačuje na višješolskih programih do diplome, vendar največ 60 dni, na programih prve ali druge stopnje pa do diplome, vendar največ eno študijsko leto.

(3) Štipendija se izplačuje do 15. dne v mesecu za pretekli mesec na transakcijski račun štipendista, odprt v Republiki Sloveniji.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se v primeru izobraževanja v tujini štipendija lahko izplača v enkratnem znesku za posamezno šolsko ali študijsko leto.

89. člen

(izplačilo v enkratnem znesku zaradi predčasnega zaključka izobraževanja)

(1) Štipendija se izplača v enkratnem znesku v višini preostalih zneskov štipendij za preostale mesece trajanja izobraževalnega programa, če štipendist zaključi izobraževanje pred iztekom izobraževalnega programa, ne glede na to, ali je bil vpisan v vse letnike.

(2) O izplačilu sofinancirane kadrovske štipendije v enkratnem znesku zaradi predčasnega zaključka izobraževanja se s pogodbo o štipendiranju lahko dogovorita tudi delodajalec in štipendist, pri čemer je v primeru izplačila delodajalec upravičen tudi do sofinanciranja kadrovske štipendije za vsak upoštevani mesečni znesek kadrovske štipendije.

90. člen

(nadaljnje prejemanje štipendije)

(1) Štipendist je upravičen do nadaljnega prejemanja štipendije, če v vsakem naslednjem šolskem ali študijskem letu izpolnjuje vse pogoje po tem zakonu in če je uspešno zaključil letnik, za katerega je prejemal štipendijo, ter se vpisal v višji letnik.

(2) Šteje se, da je štipendist uspešno zaključil letnik, če se je vpisal v višji letnik ali izpolnil pogoje za vpis v višji letnik. V tem primeru mora štipendist predložiti ustrezno dokazilo izobraževalne ustanove, da izpolnjuje pogoje za vpis v višji letnik.

(3) V primeru izpolnjevanja pogojev za nadaljnje prejemanje štipendije v višjem letniku se štipendistu ponovno odmeri višina štipendije in morebitnih dodatkov.

(4) O nadaljnem prejemanju Zoisove štipendije v naslednjem šolskem ali študijskem letu se odloči s prvim dnem šolskega ali študijskega leta, če štipendist dokazila o izpolnjevanju pogojev za nadaljnje prejemanje vloži pred začetkom šolskega ali študijskega leta, sicer pa s prvim dnem naslednjega meseca tekočega šolskega ali študijskega leta.

91. člen

(uskajevanje štipendij)

Dodeljene štipendije po tem zakonu, razen štipendij Ad futura, se usklajujejo na način in v roku, ki velja za transferje, v skladu z zakonom, ki ureja usklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji.

92. člen

(obveznosti štipendista)

Če ta zakon ne določa drugačnih oziroma dodatnih obveznosti pri posamezni vrsti štipendije, mora štipendist:

– vsako leto uspešno zaključiti posamezni letnik, za katerega je prejemal štipendijo, razen v primerih iz prvega odstavka 87. člena tega zakona,

– uspešno zaključiti izobraževalni program, za katerega je pridobil štipendijo, v zadnjem letniku izobraževalnega programa oziroma v primerih iz sedmega odstavka 87. člena tega zakona najkasneje do izteka podaljšanja študentskega statusa,

– predložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev za ponovno odmero oziroma nadaljnje prejemanje štipendije.

93. člen

(spremembe, ki vplivajo na štipendijsko razmerje)

(1) Štipendist je dolžan sporočiti dodeljevalcu štipendije vse spremembe, ki se zgodijo v tekočem šolskem ali študijskem letu in bi lahko vplivale na štipendijsko razmerje v osmih dneh po nastali spremembi ali v osmih dneh od dneva, ko je za spremembo izvedel.

(2) Spremembe, ki vplivajo na štipendijsko razmerje, so:

– prekinitvev ali zaključek izobraževanja,

– sprememba izobraževalnega programa ali izobraževalne ustanove,

– okoliščine, zaradi katerih štipendist ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev štipendije po tem zakonu oziroma za dodatek za bivanje, za dodatek za štipendiste s posebnimi potrebami oziroma dodatek za obvezno zdravstveno zavarovanje.

(3) Pred spremembo izobraževalnega programa mora štipendist od dodeljevalca štipendije predhodno pridobiti pisno soglasje, če želi še naprej prejemati štipendijo v novem ali spremenjenem izobraževalnem programu.

(4) O spremembah iz tega člena dodeljevalec štipendije odloči s prvim dnem naslednjega meseca po nastopu spremembe.

(5) Dodeljevalec štipendije lahko v treh letih po dokončnosti odločbe o dodelitvi štipendije po uradni dolžnosti začne postopek ugotavljanja upravičenosti do štipendije, kadar ugotovi, da so nastopile okoliščine, ki kažejo na to, da štipendist do štipendije ni bil upravičen ali je bil upravičen v nižjem znesku ali za krajše obdobje. V tem primeru dodeljevalec štipendije izda odločbo, s katero razveljavi odločbo o dodelitvi štipendije in ugotovi prenehanje upravičenosti ali določi drugo višino ali drugo obdobje prejemanja štipendije.

(6) Če dodeljevalec štipendije ugotovi, da štipendist do štipendije ni bil upravičen ali je bil upravičen v nižjem znesku ali za krajše obdobje, iz razloga, ker je štipendist podatke prikazoval lažno ali jih je zamočlal ali je sporočil neresnične podatke pred ali po izdaji odločbe o dodelitvi štipendije, dodeljevalec štipendije odločbo o dodelitvi štipendije odpravi. V tem primeru štipendist ne more več uveljavljati štipendije po tem zakonu do konca izobraževalnega programa, za katerega je imel odločbo o dodelitvi štipendije.

VII. MIROVANJE IN PRENEHANJE ŠTIPENDIJSKEGA RAZMERJA TER VRAČILO ŠTIPENDIJE

94. člen

(splošna določba)

(1) Določbe tega poglavja veljajo za vse štipendije, urejene v tem zakonu, če za posamezno vrsto štipendije ni določeno drugače.

(2) Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi za sofinanciranje kadrovske štipendije.

95. člen

(mirovanje štipendijskega razmerja)

(1) Štipendijsko razmerje miruje, štipendija pa se štipendistu ne izplačuje, če:

– ponavlja isti letnik ali ne izpolnjuje pogojev za napredovanje v višji letnik istega izobraževalnega programa na isti ravni izobraževanja, za katerega je pridobil štipendijo, razen v primerih iz prvega odstavka 87. člena tega zakona,

– izgubi status dijaka ali študenta in mu je dovoljeno opravljanje učnih ali študijskih obveznosti,

– študent ne vloži vloge za nadaljnje prejetje državne ali Zoisove štipendije najkasneje zadnji mesec tekočega šolskega ali študijskega leta za naslednje šolsko ali študijsko leto,

– študent ne vloži vloge za nadaljnje prejetje drugih, v tem zakonu urejenih štipendij, v roku, kot ga določa javni razpis ali pogodba o štipendiranju,

– dohodek na družinskega člana štipendista, ki prejema državno štipendijo, presega cenzus za dodelitev štipendije,

– študent, ki prejema Zoisovo štipendijo, ni izpolnil pogojev iz 23. člena tega zakona, razen če pogojev ni izpolnil zaradi opravičljivih razlogov iz prvega odstavka 87. člena tega zakona,

– študent, ki po predhodnem soglasju dodeljevalca štipendije spremeni izobraževalni program, opravlja letnike, za katere je že prejel štipendijo,

– študent, ki prejema štipendijo Ad futura, iz razlogov na strani izobraževalne ustanove ni mogel nadaljevati ali dokončati izobraževanja,

– študent prostovoljno služi vojaški rok v Slovenski vojski.

(2) Štipendijsko razmerje miruje toliko časa, kolikor trajajo razlogi za mirovanje, vendar skupno ne več kot tri šolska ali študijska leta in ne več kot eno leto v nepretrganem trajanju na posamezni ravni izobraževanja, za katerega je študent pridobil pravico do štipendije.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko mirovanje:

– iz druge in sedme alineje prvega odstavka tega člena traja največ eno leto,

– iz pete alineje prvega odstavka tega člena traja toliko časa, kolikor trajajo razlogi,

– v primeru, ko študent ne izpolni pogojev za nadaljevanje ali zaključek izobraževanja zaradi razlogov iz prvega odstavka 87. člena tega zakona, traja nepretrgoma toliko časa, kolikor trajajo razlogi, vendar v skupnem trajanju ne več kot tri šolska ali študijska leta na posamezni ravni izobraževanja, za katerega je študent pridobil pravico do štipendije.

(4) Če nastopi takšna sprememba, ki ima za posledico izpolnjevanje cenzusa za pridobitev državne štipendije, se mirovanje štipendijskega razmerja na podlagi pete alineje prvega odstavka tega člena prekine, štipendija pa se izplačuje študentu od prvega dne naslednjega meseca po doseganju cenzusa.

(5) Pri državni in Zoisovi štipendiji se mirovanje štipendijskega razmerja na podlagi tretje alineje prvega odstavka tega člena prekine, štipendija pa se študentu ponovno izplačuje od prvega dne naslednjega meseca po vložiti vloge, če študent izpolnjuje pogoje za nadaljevanje štipendiranja.

(6) O mirovanju štipendijskega razmerja po tem členu, razen v primerih iz prejšnjega odstavka, se na podlagi vlozene prošnje študenta izda odločba oziroma sklene dodatek k pogodbi.

96. člen

(iztek štipendijskega razmerja)

(1) Štipendijsko razmerje se izteče z izpolnitvijo vseh obveznosti iz štipendijskega razmerja.

(2) Štipendijsko razmerje se izteče, če študent umre ali postane trajno nezmožen za nadaljevanje ali zaključek izobraževanja ali postane trajno nezmožen za delo, če je zaposlitev po zaključku izobraževanja predvidena.

(3) Določba prejšnjega odstavka se uporablja tudi v primeru, če so bila sredstva sklada dodeljena preko prejemnika sredstev, ki je pravna oseba, in sicer le za tiste pravice in obveznosti, ki se nanašajo na študenta, za katerega so nastopile okoliščine iz prejšnjega odstavka.

97. člen

(prenehanje štipendijskega razmerja)

Štipendijsko razmerje preneha, če študent:

– ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev štipendije po tem zakonu,

– prekine izobraževanje ali ne zaključi izobraževalnega programa, za katerega je prejel štipendijo,

– se izpiše iz izobraževalnega programa, za katerega je pridobil štipendijo,

– spremeni izobraževalni program ali izobraževalno ustanovo brez predhodnega pisnega soglasja dodeljevalca štipendije,

– štipendijo pridobi na podlagi posredovanih neresničnih podatkov,

– po mirovanju štipendijskega razmerja ne predloži ustreznih dokazil za nadaljnje prejetje štipendije najkasneje zadnji dan mirovanja ali če iz predloženih dokazil izhaja, da ne izpolnjuje pogojev za nadaljnje prejetje štipendije,

– ne dokonča izobraževalnega programa v okviru trajanja programa oziroma v času podaljšanja študentskega statusa skladno s sedmim odstavkom 87. člena tega zakona,

– sklene pogodbo o zaposlitvi ali se samozaposli ali pridobi status brezposelne osebe pred zaključkom izobraževanja,

– odpove štipendijsko razmerje,

– po zaključku obveznosti izobraževalnega programa prejemnik štipendije Ad futura ne začne izpolnjevati obveznosti v zvezi z zaposlitvijo iz 58. člena tega zakona ali jih preneha izpolnjevati pred izpolnitvijo celotne obveznosti, če so te obveznosti določene z javnim razpisom oziroma s pogodbo o štipendiranju,

– v drugih primerih, določenih s tem zakonom.

98. člen

(odpoved)

(1) Študent se lahko odpove štipendiji po tem zakonu tudi po vročitvi odločbe, s katero mu je bila ta priznana. V primeru odpovedi dodeljevalec štipendije:

– za Zoisove štipendije, štipendije za deficitarne poklice ali štipendije za Slovence v zamejstvu in po svetu izda odločbo, s katero razveljavi odločbo o dodelitvi štipendije z dnem, s katerim se je upravičenec odpovedal pravici,

– za štipendije Ad futura izda odločbo, s katero razveljavi odločbo o dodelitvi štipendije ali prekine pogodbo, študent pa je dolžan vrniti celotna prejeta sredstva.

(2) V primeru odpovedi iz prejšnjega odstavka vlagatelj ne more uveljavljati iste štipendije v obdobju, za katerega mu je bila dodeljena.

99. člen

(vračilo štipendije)

(1) V primerih prenehanja štipendijskega razmerja je študent dolžan vrniti štipendijo v vrednosti, preračunani skladno z gibanjem indeksa cen življenjskih potrebščin, razen v primeru iz pete alineje 97. člena tega zakona, ko je študent dolžan vrniti štipendijo skupaj s pogodbenimi obrestmi, pri čemer je obrestna mera za izračun pogodbenih obresti enaka zamudnim obrestim.

(2) Znesek za vračilo iz prejšnjega odstavka se preračuna od dneva izplačila do dneva izdaje odločbe o prenehanju štipendijskega razmerja oziroma v primeru pogodbe do dneva izdaje zahtevka za vračilo.

(3) Rok za vračilo zneska iz prejšnjega odstavka je 30 dni od dokončnosti odločbe o prenehanju štipendijskega razmerja, v primeru pogodbenega razmerja pa 30 dni od prejema zahtevka za vračilo.

(4) V primeru zamude vračila skladno s prejšnjim odstavkom je študent dolžan poravnati tudi zamudne obresti.

(5) V primeru, da študent do konca enoletnega podaljšanja študentskega statusa po izteku trajanja izobraževalnega programa ne zaključi vseh obveznosti izobraževalnega programa, mora vrniti štipendije, prejete za zadnji letnik izobraževalnega programa in za podaljšan študentski status.

(6) V primeru iz pete alineje 97. člena tega zakona študent ne more uveljavljati štipendije po tem zakonu eno šolsko ali študijsko leto od dokončnosti odločbe, s katero je bila odpravljena odločba o dodelitvi štipendije, ali prekinitve pogodbe o štipendiranju.

(7) Štipendist mora v primeru sprememb, ki vplivajo na štipendijsko razmerje, vrniti neupravičeno prejete zneske štipendij.

(8) O vračilu sredstev dodeljevalec štipendije izda odločbo, v pogodbenem razmerju pa zahtevek za vračilo.

100. člen

(pogojni dolg)

(1) Če štipendist med šolskim ali študijskim letom pridobi katero od štipendij iz 8. člena tega zakona, ki se ne morejo dodeliti istočasno, odpove štipendijsko razmerje, se zaposli ali samozaposli ali se vpiše v evidenco brezposelnih oseb ali postane poslovodna oseba gospodarske družbe ali direktor zasebnega zavoda, od prvega dne naslednjega meseca od spremembe ni več upravičen do štipendije.

(2) O nastanku okoliščin iz prejšnjega odstavka je štipendist dolžan v osmih dneh obvestiti dodeljevalca štipendije.

(3) Štipendist ni dolžan vrniti prejetih zneskov štipendije za šolsko ali študijsko leto, v katerem je štipendijo prejel, če zaključni obveznosti iz tega šolskega ali študijskega leta do zaključka istega šolskega ali študijskega leta.

(4) Določbe tega člena se ne uporabljajo za štipendije Ad futura.

101. člen

(odlog vračila in obročno vračanje štipendije)

(1) Odlog vračila ali obročno vračanje štipendije je možno, če se s tem bistveno izboljšajo možnosti štipendista za vračilo štipendije, od katerega sicer ne bi bilo mogoče izterjati celotnega vračila štipendije in štipendist iz utemeljenih razlogov štipendije ne more vrniti v enkratnem znesku.

(2) Dodeljevalec štipendije lahko dovoli odlog vračila ali obročno vračanje štipendije največ za enako dobo, kot je bila doba prejemanja štipendije, razen v primerih štipendije Ad futura za izobraževanje, kjer lahko sklad izjemoma dovoli obročno vračilo za daljšo dobo, kot je bila doba upravičenosti, če se s tem izboljšajo možnosti za vračilo sredstev.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka se znesek za vračilo preračunava skladno z gibanjem indeksa cen življenjskih potrebščin od dneva izdaje odločbe oziroma zahtevka za vračilo do dneva vračila celotnega zneska oziroma posameznega obroka vračila.

(4) Ob zamudi plačila posameznega obroka zapade v vračilo celoten preostali znesek za vračilo.

102. člen

(odpis vračila štipendije)

Odpis vračila štipendije je možen:

- če štipendist opusti izobraževanje zaradi invalidnosti I. kategorije, najmanj 24 mesecev neprekinjeno trajajoče bolezni oziroma poškodbe,
- če štipendist štipendije ne more vrniti tudi po odlogu vračila štipendije zaradi socialne ogroženosti,
- če bi bili stroški postopka izterjave vračila štipendije v nesorazmerju z višino terjatve.

103. člen

(postopek odloga vračila, obročnega vračanja štipendije, odpisa)

(1) Štipendist lahko pred iztekom roka za plačilo poda prošnjo, v kateri navede, ali uveljavlja odlog vračila ali obročno vračanje štipendije in za kakšno obdobje, ali da uveljavlja odpis vračila štipendije.

(2) Prošnji iz prejšnjega odstavka mora štipendist priložiti vsa dokazila, ki potrjujejo utemeljenost razlogov za odlog vračila, obročno vračanje štipendije ali odpis vračila štipendije.

(3) Dodeljevalec štipendije dovoli odlog vračila oziroma obročno vračanje štipendije, če so podani utemeljeni razlogi iz prvega odstavka 101. člena tega zakona.

(4) O odpisu vračila štipendije odloči dodeljevalec štipendije po pridobitvi soglasja ministrstva, pristojnega za finance, in ob izpolnjevanju pogojev iz 102. člena tega zakona.

VIII. EVIDENCE

104. člen

(vrste evidenc)

(1) Za namen odločanja o pravici do štipendije, njenega izplačevanja, mirovanja in prenehanja pravice, sklad vodi in obdeluje naslednje evidence:

- štipendistov, ki jim je dodeljena Zoisova štipendija,
- štipendistov, ki jim je dodeljena štipendija za deficitarne poklice,
- štipendistov, ki jim je dodeljena štipendija za Slovence v zamejstvu in po svetu,
- štipendistov, ki jim je dodeljena štipendija Ad futura,
- štipendistov, ki jim je dodeljena sofinancirana kadrovska štipendija,
- štipendistov, ki jim je dodeljena štipendija po drugih predpisih,
- delodajalcev,
- subjektov iz 4. člena tega zakona, ki dodeljujejo štipendije po drugih predpisih.

(2) Ministrstvo za namen odločanja v postopkih in opravljanja drugih nalog po tem zakonu ter za namene spremljanja, načrtovanja in vodenja politike na področju štipendiranja ter znanstveno-raziskovalne namene vodi in obdeluje centralno zbirko podatkov. Ministrstvo lahko vpogleda v centralno zbirko podatkov štipendistov, ki jim je dodeljena državna štipendija, ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev.

(3) Dodeljevalci štipendij, RRA in subjekti iz 4. člena tega zakona, ki dodeljujejo štipendije po drugih predpisih, smejo iz centralne zbirke podatkov iz prejšnjega odstavka pridobiti podatek o tem, ali je njihov vlagatelj ali štipendist upravičen do katere od štipendij, ki vplivajo na dodelitev ali prejemanje tiste štipendije, ki jo dodeljujejo sami.

105. člen

(evidenca štipendistov)

(1) Sklad začne voditi posamezno evidenco štipendistov iz prvega odstavka prejšnjega člena z dnem dodelitve štipendije.

(2) Posamezna evidenca štipendistov vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime,
- EMŠO,
- naslov, občina (šifra občine) stalnega oziroma začasnega prebivališča,
- država stalnega ali začasnega prebivališča,
- o statusu rezidenta za daljši čas,
- državljanstvo,
- transakcijski račun (številka TRR in naziv banke, kjer je račun odprt),
- naziv izobraževalne ustanove,
- ime izobraževalnega programa in smeri,
- vrsta in področje izobraževanja,
- identifikacijska številka izobraževalnega programa,
- letnik izobraževanja,
- leto in letnik, v katerem je štipendist začel prejemati štipendijo,
- višina in vrsta štipendije in dodatkov,
- status štipendista in način izobraževanja (dijak, študent, udeleženec izobraževanja odraslih),
- izjemni dosežki prejemnika državne in Zoisove štipendije,
- povprečna ocena štipendista,
- delež sofinanciranja kadrovske štipendije, v primeru sofinanciranja kadrovske štipendije,

- firma ali naziv, matična in davčna številka štipenditorja,
- ime, naslov, matična številka, občina in država izobraževalne ustanove,
- o mirovanju štipendijskega razmerja in razlogih za mirovanje,
- o prenehanju štipendijskega razmerja in razlogih za prenehanje,
- o pritožbah,
- o načinu vračanja izplačanih štipendij in dodatkov ter znesek vračila,
- o odpisu štipendije in razlogu za odpis,
- o referenčnem obdobju (mesec, leto),
- o bivanju v času izobraževanja (v domu, pri sorodnikih, v najemniškem stanovanju, doma, vozač, v tujini),
- o zaposlitvi ali samozaposlitvi po zaključenem izobraževanju (zavezanec za zavarovanje, podlaga za zavarovanje, delovni oziroma zavarovalni čas zavarovanca, datum prijave in odjave v obvezno zdravstveno zavarovanje, davčno rezidenstvo), če je ta določena z javnim razpisom oziroma pogodbo.

106. člen

(evidenca delodajalcev in subjektov,
ki dodeljujejo štipendije po drugih predpisih)

Evidenca delodajalcev in subjektov iz 4. člena tega zakona vsebuje naslednje podatke:

- firma ali naziv,
- sedež (naslov in občina – šifra občine) ali prebivališče,
- matična in davčna številka,
- o sklenjenih pogodbah med skladom in delodajalci o dodelitvi sredstev za sofinanciranje kadrovskih štipendij,
- številko pogodbe med delodajalcem in štipendistom,
- seznam štipendistov s podatki iz prejšnjega člena,
- SKD (dejavnost),
- SKD nadrejene enote (v primeru, ko je poročevalska enota podružnica),
- skupni letni znesek za program štipendiranja po vrstah štipendij,
- višina štipendije,
- število štipendistov pri posameznem subjektu.

107. člen

(dolžnost sporočanja podatkov)

(1) Podatki za osebe po tem zakonu, vključno s podatki, ki štejejo za davčno tajnost, se zbirajo neposredno od osebe oziroma njenega zakonitega zastopnika, ter po uradni dolžnosti iz zbirke podatkov, ki jih v Republiki Sloveniji vodijo za to pooblaščen organi in organizacije. Oseba oziroma njen zakoniti zastopnik je dodeljavalcu štipendije dolžan dati vse podatke, o katerih pooblaščen organi in organizacije ne vodijo zbirke podatkov.

(2) Ministrstvo in sklad brezplačno in po uradni dolžnosti pridobivata osebne podatke za namene odločanja v postopkih po tem zakonu iz obstoječih zbirke podatkov naslednjih upravljavcev:

- ministrstva, pristojnega za notranje zadeve – podatke o osebi iz centralnega registra prebivalstva (osebno ime, EMŠO, državljanstvo, stalno ali začasno prebivališče, naslov za vročanje, zakonski stan, sprememba osebnega imena, datum smrti, podatke o izdanem dovoljenju za prebivanje tujca, serijska številka dovoljenja, vrsta dovoljenja, razlog in namen izdaje, datum izdaje in rok veljavnosti, podatek o tem, ali je dovoljenje za prebivanje veljavno ali je prenehalo veljati);

- ministrstva, pristojnega za šolstvo in izobraževanje, oziroma izobraževalnih ustanov – podatke o vključenosti oseb v vzgojni ali izobraževalni ali višješolski zavod (ime vzgojno-izobraževalnega zavoda ali višješolskega zavoda, naslov vzgojno-izobraževalnega zavoda ali višješolskega zavoda, vrsta izobraževalnega zavoda (vrtec, osnovna šola, srednja šola, višja šola), identifikacijska številka izobraževalnega zavoda (šifra PRS), status (otrok, vključen v vrtec, učenec, dijak, študent), trajanje statusa za šolsko ali študijsko leto (od-do), datum prvega vpisa v izobraževalni program, datum izpisa

- iz izobraževalnega zavoda, datum zaključka izobraževalnega programa, identifikacijska številka vzgojno-izobraževalnega ali višješolskega programa, naziv vzgojno-izobraževalnega ali višješolskega programa, vrsta izobraževanja po KLASIUS, področje izobraževanja po KLASIUS, razred ali letnik, povprečna ocena), podatke o izboru dijakov za prebivanje v dijaških domovih (osebno ime dijaka, naziv in naslov dijaškega doma, identifikacijska številka dijaškega doma (šifra PRS), trajanje statusa za šolsko ali študijsko leto (od-do), podatke o vključenosti študentov v izobraževalne programe (ime visokošolskega zavoda, naslov visokošolskega zavoda, vrsta visokošolskega zavoda, identifikacijska številka visokošolskega zavoda (šifra PRS), status (študent), trajanje statusa za študijsko leto (od-do), datum prvega vpisa v izobraževalni program, datum izpisa iz študijskega zavoda, datum zaključka izobraževalnega programa, identifikacijska številka izobraževalnega programa, naziv izobraževalnega programa, vrsta izobraževanja po KLASIUS, področje izobraževanja po KLASIUS, letnik);

- ministrstva, pristojnega za promet – podatke iz evidence subvencije prevoza o upravičenosti dijakov in študentov do subvencije prevoza, obdobje koriščenja subvencije prevoza, mesec in leto veljavnosti mesečne vozovnice;

- ministrstva, pristojnega za prostor – podatke o lastništvu ali solastništvu nepremičnin;

- centrov za socialno delo – podatke iz 105. člena tega zakona;

- sklada – podatke iz 105. in 106. člena tega zakona;

- Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije – podatke o priznani invalidnosti oziroma telesni okvari na podlagi odločbe Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije ter podatke o zavarovancih, vključenih v pokojninsko in invalidsko zavarovanje;

- Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije – podatke o zavarovancih, vključenih v obvezno zdravstveno zavarovanje (podlaga za zavarovanje, zavezanec, delovni oziroma zavarovalni čas zavarovanca, datum prijave in odjave v obvezno zdravstveno zavarovanje);

- Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje – podatke o brezposelnih osebah iz evidence brezposelnih oseb: datum prenehanja delovnega razmerja, datum prijave in odjave v evidenco brezposelnih oseb ter o razlogih prenehanja vodenja v evidenci brezposelnih oseb, podatke o datumu upravičenosti in o razlogih prenehanja izplačevanja dodatka za aktivnost, iz evidence oseb, ki so začasno nezaposljive: podatke, ki se nanašajo na ugotovitev začasne nezaposljivosti, podatke o priznani invalidnosti oziroma telesni okvari na podlagi odločbe, podatke o prejemanju Zoisove štipendije (datum upravičenosti do štipendije (od-do));

- Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnem besedilu: AJPES) – podatke o štipenditorjih, vpisanih v registrih, ki jih vodi AJPES;

- lokalnih skupnosti – podatke o dodeljenih štipendijah (za štipendiste podatke iz 105. člena tega zakona) in o prenehanju štipendijskega razmerja;

- delodajalcev – podatke o dodeljenih štipendijah (za štipendiste podatke iz 105. člena tega zakona), o prenehanju štipendijskega razmerja, podatke o zaposlitvi štipendista, podatke o zavarovalcih;

- Davčne uprave Republike Slovenije – podatke iz davčnega registra za fizične osebe (podatek o zavezanosti za posamezno vrsto davka in o rezidentskem statusu zavezanca) in podatke iz davčnega registra za pravne osebe (podatek o rezidentskem statusu zavezanca in o postopkih zaradi insolventnosti in postopkih prisilnega prenehanja).

(3) Ob pridobivanju podatkov iz tega člena posameznikov, na katere se podatki nanašajo, ni potrebno predhodno seznaniti.

108. člen

(varstvo podatkov)

Za obdelavo podatkov, vsebovanih v evidencah, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, za

zbiranje, obdelovanje, shranjevanje, posredovanje in uporabo podatkov, ki predstavljajo davčno tajnost, pa se uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek.

109. člen

(hramba in arhiviranje podatkov)

(1) Podatki iz 105. in 106. člena tega zakona se hranijo deset let po prenehanju oziroma izteku štipendijskega razmerja.

(2) Po poteku roka iz prejšnjega odstavka se podatki obravnavajo skladno z zakonom, ki ureja poslovanje organov javne uprave s stalno zbirko dokumentarnega gradiva oziroma ravnanje z javnim arhivskim gradivom.

(3) Dokumentacija v zvezi z zadevami vlagateljev, ki so bile:

- zaključene s sklepom o ustavitvi postopka ali sklepom o zavrženju, se hrani dve leti od dokončnosti takega sklepa,
- zaključene z odločbo o zavrnitvi, se hrani pet let od dokončnosti take odločbe.

(4) Dokumentacija v zvezi z zadevami štipendistov, delodajalcev ali prejemnikov sredstev se hrani pet let po zaključku vseh obveznosti iz štipendiranja ali sofinanciranja, razen če drug zakon izrecno ne določa drugače.

IX. NADZOR IN POROČANJE

110. člen

(izvajalci nadzora)

Nadzor nad izvrševanjem določb tega zakona glede štipendij iz druge do pete alineje prvega odstavka in sofinanciranja kadrovskih štipendij iz drugega odstavka 8. člena tega zakona opravlja ministrstvo.

111. člen

(dolžnost poročanja)

Sklad po potrebi, najmanj pa enkrat letno, poroča ministru o vrsti, o številu in višini dodeljenih štipendij.

112. člen

(zbiranje potreb)

(1) Delodajalci sporočijo skladu svoje potrebe v zvezi z dodelitvijo kadrovskih štipendij do konca januarja za naslednje šolsko oziroma študijsko leto.

(2) Namen zbiranja potreb je informiranje dijakov in študentov o vseh razpoložljivih kadrovskih štipendijah pred izbiro izobraževanja.

113. člen

(dolžnost poročanja o dodeljenih štipendijah po drugih predpisih)

(1) Subjekti iz 4. člena tega zakona, ki dodeljujejo štipendije po drugih predpisih, so dolžni skladu letno, do konca koledarskega leta, za tekoče šolsko ali študijsko leto poročati o dodeljenih štipendijah in sicer podatke iz prve do tretje, osme do dvanajste, petnajste in devetnajste alineje drugega odstavka 105. člena tega zakona.

(2) Obrazec za poročanje podatkov iz prejšnjega odstavka objavi sklad na svoji spletni strani.

X. JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA RAZVOJ KADROV IN ŠTIPENDIJE

114. člen

(namen sklada)

(1) Javni sklad Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije je ustanovljen z namenom dodeljevanja sredstev za vlaganje v razvoj človeških virov in kadrov za večjo zapo-

sljivost, vseživljenjsko učenje, konkurenčnost, prenos znanja in povezovanje znanstveno-raziskovalne sfere in univerz z gospodarstvom, izobraževalnega sistema s potrebami trga dela in za štipendiranje.

(2) V skladu z namenom iz prejšnjega odstavka opravlja sklad na področju štipendiranja naloge, določene v tem zakonu in v ustanovitvenem aktu sklada.

XI. KAZENSKA DOLOČBA

115. člen

(prekršek zaradi opustitve dolžnosti poročanja)

(1) Z globo od 300 do 600 eurov se kaznuje subjekt iz 4. člena tega zakona, ki je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in dodeljuje štipendije na podlagi drugih predpisov, če skladu enkrat letno ne poroča skladno z določbami 113. člena tega zakona.

(2) Z globo od 150 do 300 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba subjekta iz 4. člena tega zakona iz prejšnjega odstavka.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

116. člen

(podzakonski akti)

Minister, pristojen za delo, izda podzakonske akte iz 24., 25. in 68. člena tega zakona do začetka uporabe tega zakona.

117. člen

(vzpostavitev enotnega informacijskega sistema)

Ministrstvo, sklad in centri za socialno delo vzpostavijo informacijski sistem za odločanje, spremljanje in poročanje o dodeljenih štipendijah po tem zakonu do začetka uporabe tega zakona.

118. člen

(ureditev dosedanjih razmerij)

(1) Štipendijsko razmerje upravičencev, ki so pridobili Zoisovo štipendijo do 31. avgusta 2008, se presoja po predpisih, ki so se uporabljali do 31. avgusta 2008, do zaključka izobraževalnega programa, za katerega so pridobili Zoisovo štipendijo.

(2) Štipendijsko razmerje upravičencev, ki so pridobili Zoisovo štipendijo po Zakonu o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07, 63/07 – popr., 40/09, 62/10 – ZUPJS, 40/12 – ZUJF in 57/12 – ZPCP-2D), se presoja po navedenem zakonu do zaključka izobraževalnega programa, za katerega so pridobili Zoisovo štipendijo.

(3) Štipendijsko razmerje upravičencev, ki so državno štipendijo pridobili po Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D in 14/13) in Zakonu o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07, 63/07 – popr., 40/09, 62/10 – ZUPJS, 40/12 – ZUJF in 57/12 – ZPCP-2D), se presoja po navedenih zakonih do zaključka programa izobraževanja, za katerega so pridobili štipendijo.

(4) Pogodbe o neposrednem sofinanciranju kadrovskih štipendij, sklenjene med skladom in delodajalcem na podlagi Zakona o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07, 63/07 – popr., 40/09, 62/10 – ZUPJS, 40/12 – ZUJF in 57/12 – ZPCP-2D), se izpolnijo v skladu z navedenim zakonom in pogodbo o štipendiranju, sklenjeno med delodajalcem in štipendistom.

(5) Pogodbe o posrednem sofinanciranju kadrovskih štipendij, sklenjene na podlagi Zakona o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07, 63/07 – popr., 40/09, 62/10 – ZUPJS, 40/12 – ZUJF in 57/12 – ZPCP-2D), se izpolnijo v skladu z navedenim zakonom in pogodbo o štipendiranju.

(6) Štipendijsko razmerje upravičencev, ki so pridobili štipendijo za Slovence v zamejstvu in po svetu po Zakonu o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07, 63/07 – popr., 40/09, 62/10 – ZUPJS, 40/12 – ZUJF in 57/12 – ZPCP-2D), se presoja po navedenem zakonu do zaključka programa izobraževanja, za katerega imajo sklenjeno pogodbo o štipendiranju.

(7) Štipendisti, ki so že pridobili državno, Zoisovo ali sofinancirano kadrovske štipendije za izobraževanje na tretji stopnji po Zakonu o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07, 63/07 – popr., 40/09, 62/10 – ZUPJS, 40/12 – ZUJF in 57/12 – ZPCP-2D), ohranijo to štipendijo po določbah navedenega zakona do zaključka programa izobraževanja, za katerega jim je bila dodeljena štipendija.

(8) Štipendijsko razmerje upravičencev, ki so pridobili štipendijo Ad futura za mednarodno mobilnost po določbah Splošnih pogojev poslovanja Javnega sklada Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije (Uradni list RS, št. 91/09 in 102/12), se presoja po navedenih določbah do zaključka izobraževalnega programa oziroma do izpolnitve vseh obveznosti po pogodbi o štipendiranju.

(9) Štipendistom, ki so pridobili državno štipendijo ali Zoisovo štipendijo ali štipendijo Ad futura za študijske obiske in za sodelovanje na tekmovanjih iz znanja ali raziskovanja, se lahko ne glede na določbe prvega, drugega, tretjega in osmega odstavka tega člena v povezavi z določbo prve alineje 9. člena Zakona o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07, 63/07 – popr., 40/09, 62/10 – ZUPJS, 40/12 – ZUJF in 57/12 – ZPCP-2D) istočasno dodelijo štipendije pod pogoji iz tretjega odstavka 8. člena tega zakona.

119. člen

(postopki v teku)

(1) Postopki za uveljavljanje državne štipendije, Zoisove štipendije, štipendije za Slovence v zamejstvu in po svetu, nagrade za prispevek k trajnostnemu razvoju družbe in za sofinanciranje kadrovske štipendije, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona, se dokončajo po določbah Zakona o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07, 63/07 – popr., 40/09, 62/10 – ZUPJS, 40/12 – ZUJF in 57/12 – ZPCP-2D).

(2) Postopki za uveljavljanje štipendije Ad futura, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona, se dokončajo po določbah splošnih pogojev poslovanja javne ustanove Ad futura, znanstveno-izobraževalna fundacija Republike Slovenije, javni sklad, ali Javnega sklada Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije, ki so veljali ob objavi javnega razpisa, po katerem se je postopek začel.

120. člen

(uskaditev Splošnih pogojev poslovanja sklada)

Sklad uskladi Splošne pogoje poslovanja Javnega sklada Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije (Uradni list RS, št. 91/09 in 102/12) z določbami tega zakona do začetka uporabe tega zakona.

121. člen

(politika štipendiranja)

(1) Javni razpis za dodelitev štipendij za deficitarne pokliče se prvič objavi po sprejemu politike štipendiranja iz drugega odstavka 30. člena tega zakona.

(2) Sofinanciranje se v višini, določeni v drugem odstavku 71. člena tega zakona, dodeli šele z javnim razpisom, objavljenim po sprejemu politike štipendiranja iz drugega odstavka 30. člena tega zakona.

122. člen

(rok za sprejem politike štipendiranja in za vzpostavitev centralne zbirke podatkov)

(1) Politika štipendiranja iz drugega odstavka 30. člena tega zakona se sprejme do začetka uporabe tega zakona.

(2) Centralna zbirka podatkov iz drugega odstavka 104. člena tega zakona se vzpostavi do začetka uporabe tega zakona.

123. člen

(prenehanje veljavnosti zakonov in podaljšanje odloga za državno štipendijo)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07, 63/07 – popr., 40/09, 62/10 – ZUPJS, 40/12 – ZUJF in 57/12 – ZPCP-2D), uporablja pa se do začetka uporabe tega zakona.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati besedilo »in upravičenec do Zoisove štipendije, če prejema tudi dodatek glede na dohodek v družini« v 6. točki 3. člena in 12. točka prvega odstavka 12. člena Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D in 14/13), uporabljata pa se do začetka uporabe tega zakona.

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona se v Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D in 14/13) v prvem odstavku 12. člena 11. točka spremeni tako, da se glasi: »11. državne štipendije, zmanjšane za znesek, ki je enak dodatku za bivanje, dodatku za uspeh ter dodatku za štipendiste s posebnimi potrebami;«, dosedanja določba pa se uporablja do začetka uporabe tega zakona.

(4) Z dnem uveljavitve tega zakona v Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D in 14/13) v prvem odstavku 23. člena preneha veljati besedilo »so starejši od 18. let in« ter beseda »druge«, uporabljata pa se do začetka uporabe tega zakona.

(5) Z dnem uveljavitve tega zakona se v Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D in 14/13) v drugem odstavku 23. člena zapis v tretjem stolpcu spremeni tako, da se glasi: »Osnovna višina v eurih za upravičence nad 18 let starosti« in dodaj nov, četrti stolpec, ki se glasi:

Osnovna višina v eurih za otroka v srednji šoli
95
80
75
50
35

», zapis iz 23. člena Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D in 14/13) pa se uporablja do začetka uporabe tega zakona.

(6) Z dnem uveljavitve tega zakona v Zakonu za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 – odločba US in 46/13 – ZIPRS1314-A) preneha veljati tretji odstavek 144. člena in se v 151. členu besedilo »od 144. člena« nadomesti z besedilom »prvega in drugega odstavka 144. člena ter od 145. člena«, dosednji določbi pa se uporabljata do začetka uporabe tega zakona.

(7) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati drugi odstavek 34. člena Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014 (Uradni list RS, št. 104/12 in 46/13), uporablja pa se do začetka uporabe tega zakona.

(8) Ne glede na določbo prvega odstavka 23. člena Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D in 14/13) in ne glede na določbo petega odstavka tega člena so do vključno leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2,5 odstotka družbenega bruto proizvoda, do državne štipendije upravičeni državljani Republike Slovenije, ki izpolnjujejo pogoje po tem zakonu in po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic

iz javnih sredstev, in pri katerih povprečni mesečni dohodek na osebo v preteklem koledarskem letu pred vložitvijo vloge ne presega 53 % neto povprečne plače na osebo v istem obdobju.

124. člen

(prenehanje veljavnosti podzakonskih aktov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati, uporabljajo pa se do uveljavitve podzakonskih aktov po tem zakonu, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

- Pravilnik o dodeljevanju državnih štipendij (Uradni list RS, št. 45/09, 110/10 in 57/12 – ZPCP-2D),
- Pravilnik o dodeljevanju Zoisovih štipendij (Uradni list RS, št. 51/08 in 45/09),
- Pravilnik o podeljevanju nagrad za prispevek k trajnostnemu razvoju družbe (Uradni list RS, št. 103/08).

125. člen

(uveljavitev in začetek uporabe zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2014.

Št. 603-01/13-2/30

Ljubljana, dne 20. junija 2013
EPA 1070-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber l.r.
Predsednik

2140. Zakon o dopolnitvah Zakona o prevzemih (ZPre-1E)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o dopolnitvah Zakona o prevzemih (ZPre-1E)

Razglašam Zakon o dopolnitvah Zakona o prevzemih (ZPre-1E), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. junija 2013.

Št. 003-02-6/2013-2

Ljubljana, dne 28. junija 2013

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVZEMIH (ZPre-1E)

1. člen

V Zakonu o prevzemih (Uradni list RS, št. 79/06, 67/07 – ZTFI, 1/08, 68/08, 35/11 – ORZPre75, 105/11 – odločba US, 10/12 in 38/12) se za 22.a členom dodata nova 22.b in 22.c člen, ki se glasita:

»22.b člen

(oprostitve in izvrševanje glasovalnih pravic zaradi zagotovitve kapitalne ustreznosti ciljne družbe)

(1) Oseba, ki je dosegla prevzemni prag v ciljni družbi zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja ciljne družbe z

namenom, da se zagotovi njena kapitalna ustreznost oziroma dolgoročna plačilna sposobnost še pred začetkom postopkov zaradi insolventnosti, kot jih določa zakon, ki ureja postopke zaradi insolventnosti, ni dolžna dati prevzemne ponudbe, če je za takšno pridobitev vrednostnih papirjev pridobila predhodno soglasje agencije. Oprostitev velja pet let od pridobitve vrednostnih papirjev v skladu s tem odstavkom.

(2) Izrazi »finančno prestrukturiranje«, »kapitalna ustreznost« in »dolgoročna plačilna sposobnost«, uporabljeni v tem členu, imajo pomen, kot ga določa zakon, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

(3) Za osebo, ki je oproščena obveznosti dati prevzemno ponudbo po prvem odstavku tega člena, nastane obveznost dati prevzemno ponudbo pred potekom petih let od pridobitve vrednostnih papirjev ob prvi naslednji pridobitvi vrednostnih papirjev ciljne družbe, če v ciljni družbi še presega prevzemni prag, razen, če so tudi pri tej pridobitvi izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena.

(4) Soglasje iz prvega odstavka tega člena izda agencija na podlagi obrazloženega predloga osebe ali oseb, ki imajo namen izvesti finančno prestrukturiranje ciljne družbe. Predlogu mora biti priloženo pozitivno mnenje izvedenca poslovno finančne stroke ali stroke upravljanja podjetij glede potrebnosti ukrepov finančnega prestrukturiranja in možnosti njihovega uspeha. Soglasje izda agencija z odločbo, po postopku, ki ga za izdajo dovoljenj agencije določa zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(5) Če namerava oseba ali osebe, ki delujejo usklajeno, in jim je bilo z odločbo agencije prepovedano izvrševanje glasovalnih pravic, izvesti finančno prestrukturiranje ciljne družbe, z namenom, da se zagotovi njena kapitalna ustreznost oziroma dolgoročna plačilna sposobnost, še pred začetkom postopkov zaradi insolventnosti, in so za realizacijo ukrepov finančnega prestrukturiranja potrebne odločitve skupščine ciljne družbe (na primer: sprememba statuta), lahko ob predhodni pridobitvi soglasja agencije izvršujejo glasovalne pravice iz vseh delnic, katerih imetnice so.

(6) Soglasje iz prejšnjega odstavka izda agencija na podlagi obrazloženega predloga osebe ali oseb, ki imajo namen izvesti finančno prestrukturiranje ciljne družbe. Predlog mora biti vložen najmanj deset delovnih dni pred skupščino, na kateri želi vlagatelj uresničevati glasovalne pravice. Predlogu mora biti priloženo pozitivno mnenje izvedenca poslovno finančne stroke ali stroke upravljanja podjetij glede potrebnosti ukrepov finančnega prestrukturiranja in možnosti njihovega uspeha. Soglasje izda agencija z odločbo, po postopku, ki ga za izdajo dovoljenj agencije določa zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov. Agencija izda odločbo, s katero odloči, da je prepoved izvrševanja glasovalnih pravic za te osebe prenehala, najkasneje do začetka skupščine, na kateri želi oseba ali osebe izvrševati glasovalne pravice.

(7) Prenehanje prepovedi izvrševanja glasovalnih pravic na podlagi odločbe iz prejšnjega odstavka traja pet let od dneva, ko postane odločba dokončna. Če do izteka tega roka oseba ali osebe iz petega odstavka tega člena ne ravnajo v skladu s 63. členom tega zakona, izgubijo glasovalne pravice iz vseh delnic, katerih imetnice so.

22.c člen

(izvrševanje glasovalnih pravic zaradi zaščite javnega interesa)

(1) Oseba ali osebe, ki delujejo usklajeno, in jim je bilo z odločbo agencije prepovedano izvrševanje glasovalnih pravic v ciljni družbi, lahko ob predhodni pridobitvi soglasja agencije izvršujejo glasovalne pravice iz delnic, katerih imetnice so, pri glasovanju na skupščini ciljne družbe o predlogih sklepov, ki so nujno potrebni za zaščito javnega interesa (na primer: varnost ali obramba države, javna varnost, varnost življenja, zdravja in premoženja ljudi, delovanje ekonomskega sistema).

(2) Soglasje iz prejšnjega odstavka izda agencija na podlagi obrazloženega predloga osebe ali oseb, ki želijo izvrševanje glasovalne pravice. Predlog mora biti vložen najmanj deset delovnih dni pred skupščino, na kateri želi vlagatelj uresničevati glasovalne pravice. Soglasje izda agencija z odločbo, po postopku, ki ga za izdajo dovoljenj agencije določa zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov. Agencija izda odločbo najkasneje do začetka skupščine, na kateri želi oseba ali osebe izvrševati glasovalne pravice.«.

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 310-09/13-1/19
Ljubljana, dne 20. junija 2013
EPA 1221-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber l.r.
Predsednik

2141. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (ZPRPGDT-E)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (ZPRPGDT-E)

Razlašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (ZPRPGDT-E), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. junija 2013.

Št. 003-02-6/2013-3
Ljubljana, dne 28. junija 2013

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POMOČI ZA REŠEVANJE IN PRESTRUKTURIRANJE GOSPODARSKIH DRUŽB V TEŽAVAH (ZPRPGDT-E)

1. člen

V Zakonu o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (Uradni list RS, št. 44/07 – uradno prečiščeno besedilo, 51/11 in 39/13) se 14. člen spremeni tako, da se glasi:

»14. člen

Kredit se lahko črpa le v obdobju izvajanja programa prestrukturiranja pod pogojem, da moratorij na odplačilo znaša največ dve leti.«.

2. člen

Za 14. členom se doda nov 14.a člen, ki se glasi:

»14.a člen

Poleg prednostnih terjatev, določenih v zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti ter postopke prisilnega prenehanja, so v stečajnem postopku in postopku prisilne poravnave prednostne terjatve tudi nezavarovane terjatve iz naslova kredita po tem zakonu.«.

3. člen

Tretji odstavek 17. člena se črta.

4. člen

Za 18. členom se doda nov 18.a člen, ki se glasi:

»18.a člen

Poleg prednostnih terjatev, določenih v zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti ter postopke prisilnega prenehanja, so v stečajnem postopku in postopku prisilne poravnave prednostne terjatve tudi nezavarovane terjatve iz naslova poročstva po tem zakonu.«.

5. člen

V 19. členu se črta besedilo »in obliko ter vrsto zavarovanj«.

6. člen

V prvem odstavku 21. člena se v prvi alineji črta besedilo »z izpiskom iz sodnega registra«.

V drugi alineji se beseda »potrdilo« nadomesti z besedo »izjavo«.

Četrta alineja se črta.

KONČNA DOLOČBA

7. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 411-05/13-8/12
Ljubljana, dne 20. junija 2013
EPA 1235-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber l.r.
Predsednik

2142. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnih konglomeratih (ZFK-B)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnih konglomeratih (ZFK-B)

Razlašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnih konglomeratih (ZFK-B), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. junija 2013.

Št. 003-02-6/2013-7
Ljubljana, dne 28. junija 2013

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH
ZAKONA O FINANČNIH KONGLOMERATIH
(ZFK-B)

1. člen

V Zakonu o finančnih konglomeratih (Uradni list RS, št. 43/06 in 87/11) se v prvem odstavku 1. člena besedilo »2010/78/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o spremembi direktiv 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2009/65/ES glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 120, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2010/78/EU)« nadomesti z besedilom »2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembah direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES glede dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu (UL L št. 326 z dne 8. 12. 2011, str. 113)«.

2. člen

V 2. členu se v 6. točki na koncu prve alineje podpiče nadomesti z vejico in doda beseda »ali«.

Za 6. točko se doda nova 6.a točka, ki se glasi:

»6.a upravitelj alternativnih investicijskih skladov:

– je pravna oseba, ki je v Republiki Sloveniji pridobila dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev za upravljanje enega ali več alternativnih investicijskih skladov v skladu z zakonom, ki ureja alternativne investicijske sklade,

– je pravna oseba iz druge države članice, katere osnovna dejavnost je upravljanje enega ali več alternativnih investicijskih skladov, za katero je pridobila dovoljenje nadzornega organa druge države članice, ali

– je pravna oseba s sedežem v tretji državi, ki bi potrebovala dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja alternativne investicijske sklade, če bi imela svoj sedež v Republiki Sloveniji;«.

V 7. točki se število »6« nadomesti s številom »6.a«.

8. točka se spremeni tako, da se glasi:

»8. finančni sektor je sektor, sestavljen iz ene ali več oseb bančnega sektorja, zavarovalniškega sektorja ali sektorja trga vrednostnih papirjev, pri čemer:

a) bančni sektor predstavljajo:

– banke iz 1. točke tega člena,

– finančne institucije, ki niso banke iz 1. točke tega člena in katerih osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev iz 2. do 12. in 15. točke iz 10. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 52/11 – popr., 59/11, 85/11, 48/12 in 105/12), ali

– družbe, ki opravljajo pomožne storitve v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;

b) zavarovalniški sektor predstavljajo:

– zavarovalnice iz 2. točke tega člena,

– pozavarovalnice iz 3. točke tega člena,

– zavarovalniški holdingi po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, ali

– pokojninske družbe iz 4. točke tega člena;

c) sektor trga vrednostnih papirjev predstavljajo borzno-posredniške družbe iz 5. točke tega člena;

d) družbe za upravljanje se zaradi ugotovitve finančnega konglomerata in dopolnilnega nadzora štejejo za del sektorja iz finančnega sektorja iz 8.a, 8.b ali 8.c točke tega člena, v katerega so vključene v skladu s 6. členom tega zakona, ali se štejejo za del najmanjšega sektorja v finančnem sektorju, če ne pripadajo izključno posameznemu finančnemu sektorju iz 8.a, 8.b. ali 8.c točke tega člena;

e) upravitelji alternativnih investicijskih skladov se zaradi ugotovitve finančnega konglomerata in dopolnilnega nadzora štejejo za del sektorja iz finančnega sektorja iz 8.a, 8.b ali 8.c točke tega člena, v katerega so vključeni v skladu s 6.a členom tega zakona, ali se štejejo za del najmanjšega sektorja v finančnem sektorju, če ne pripadajo izključno posameznemu finančnemu sektorju iz 8.a, 8.b. ali 8.c točke tega člena;«.

9. točka se spremeni tako, da se glasi:

»9. sektorska pravila so določbe zakonskih in podzakonskih aktov, ki določajo pravila glede ustanavljanja, poslovanja in nadzora poslovanja nadzorovanih oseb posameznega finančnega sektorja;«.

11. točka se spremeni tako, da se glasi:

»11. podrejena oseba po tem zakonu:

– je podrejena družba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe,

– je oseba, nad katero nadrejena oseba po mnenju nadzornih organov dejansko izvaja prevladujoč vpliv, ali

– je podrejena oseba podrejene osebe;«.

V 13. točki se v drugi alineji črta besedilo », pri čemer se za odvisno osebo šteje tudi oseba, ki jo obvladuje odvisna oseba iz prve alineje te točke«.

V 14. točki se na začetku četrte alineje za besedo »osebe,« doda besedilo »vključno z morebitnimi podskupinami,«.

16. točka se spremeni tako, da se glasi:

»16. pristojni nadzorni organ:

– je nadzorni organ, ki je na podlagi sektorskih pravil pristojen za opravljanje konsolidiranega nadzora nad skupino oseb, v kateri je nadzorovana oseba iz finančnega konglomerata, še zlasti nadrejene osebe na vrhu posameznega sektorja;

– je koordinator po 19., 20. ali 21. členu tega zakona;

– je drug nadzorni organ, če tako odločijo nadzorni organi iz prve in druge alineje te točke;«.

3. člen

Prvi odstavek 5. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Koncentracija tveganj pomeni vsako izpostavljenost tveganju z možnostjo izgube, ki je dovolj velika, da lahko na splošno ogrozi kapitalsko ustreznost ali finančni položaj nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu.«.

V drugem odstavku se črta besedilo »tega člena«.

4. člen

Za 6. členom se doda nov 6.a člen, ki se glasi:

»6.a člen

(vključitev upraviteljev alternativnih investicijskih skladov)

(1) Nadzorni organi odločijo, po katerih sektorskih pravilih (bančnih, zavarovalniških ali trga vrednostnih papirjev) se upravitelj alternativnih investicijskih skladov vključi v okvir konsolidiranega nadzora bank ali borzno-posredniških družb ali v okvir dopolnilnega nadzora zavarovalnic v zavarovalniški skupini.

(2) Pri sprejetju odločitve iz prejšnjega odstavka nadzorni organi smiselno uporabljajo sektorska pravila glede oblike in obsega vključitve finančnih institucij v okvir konsolidiranega nadzora bank in borzno-posredniških družb ali sektorska pravila glede oblike in obsega glede vključitve pozavarovalnic v okvir dodatnega nadzora zavarovalnic v zavarovalniški skupini.

(3) Če je upravitelj alternativnih investicijskih skladov del finančnega konglomerata, ga pristojni nadzorni organ v sodelovanju z nadzornim organom, pristojnim za nadzor nad upraviteljem alternativnih investicijskih skladov, vključi v dopolnilni nadzor po tem zakonu v okviru izbranega sektorja iz finančnega sektorja v skladu s prvim odstavkom tega člena.«.

5. člen

V drugem odstavku 8. člena se besedilo »prvega odstavka tega člena« nadomesti z besedilom »prejšnjega odstavka«.

V četrtem odstavku se beseda »konglomerata« nadomesti z besedo »konglomerata«.

6. člen

V tretjem odstavku 9. člena se črta besedilo »tega člena«.

V šestem odstavku se besedilo »1.440.000.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »6 milijard eurov«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Nadzorni organi vsako leto za posamezni finančni konglomerat ocenijo opustitev uporabe določb dopolnilnega nadzora iz 12., 13. in 14. člena tega zakona in pregledajo količinske kazalnike, določene v 9. in 10. členu tega zakona, ter ocene finančnih skupin z vidika tveganj.«.

7. člen

Drugi odstavek 12. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Pristojni nadzorni organi lahko ob izpolnjevanju meril iz drugega odstavka 9. člena tega zakona in neizpolnjevanja merila iz šestega odstavka 9. člena tega zakona sporazumno sprejmejo odločitev, da skupine ne bodo obravnavali kot finančni konglomerat ali da se za skupino ne bodo uporabljale določbe tega zakona, ki se nanašajo na koncentracijo tveganj, posle v skupini ali sisteme notranjih kontrol ter obvladovanje tveganj, če presodijo, da uporaba teh določb ni potrebna ali bi bila glede na namen dopolnilnega nadzora neustrezna ali zavajajoča.«.

Na koncu tretjega odstavka se doda besedilo »in jih, razen v izjemnih primerih, če presodijo, da je to pomembno za doseganje dopolnilnega nadzora, javno objavijo.«.

8. člen

Za četrtem odstavkom 13. člena se dodata nova peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena pristojni nadzorni organi ne smejo izključiti osebe iz izračuna koeficientov iz 9. člena tega zakona, če se je oseba preselila iz države članice v tretjo državo in iz dokazil izhaja, da je oseba zamenjala sedež z namenom izoginitve zakonskim zahtevam.

(6) Pri ugotavljanju obstoja finančnega konglomerata lahko pristojni nadzorni organi s skupnim dogovorom iz izračuna koeficientov iz 9. člena tega zakona izključijo eno ali več udeležb v osebah iz manjšega sektorja v finančnem sektorju, če so udeležbe v te osebe odločilne za ugotovitev finančnega konglomerata in so skupno zanemarljive glede na cilje dopolnilnega nadzora.«.

Dosedanji peti odstavek, ki postane sedmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Pristojni nadzorni organi lahko v izjemnih primerih, če presodijo, da je to še posebej pomembno za doseganje ciljev dopolnilnega nadzora, na podlagi skupnega dogovora in osnovo za izračun izpolnjevanja meril iz 9. in 10. člena tega zakona namesto bilančne vsote vključijo ali dodajo enega ali več naslednjih parametrov: sestava prihodkov, zunajbilančne dejavnosti, premoženje v upravljanju.«.

Dosedanji šesti odstavek, ki postane osmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Če je bil finančni konglomerat že ugotovljen, pristojni nadzorni organi odločitve iz prvega do šestega odstavka tega člena sprejemajo na podlagi predloga koordinatorja tega finančnega konglomerata.«.

9. člen

V drugem odstavku 14. člena se besedilo »1.440.000.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »6 milijard eurov«, besedilo »1.200.000.000.000 tolarjev« pa se nadomesti z besedilom »5 milijard eurov«.

10. člen

V prvem odstavku 15. člena se na začetku prvega stavka za besedilom »Nadzorni organi« doda vejica.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Koordinator mora o ugotovitvi finančnega konglomerata in imenovanju koordinatorja obvestiti nadzorne organe, ki so izdali dovoljenja nadzorovanim osebam v skupini, pristojne

organe v državi članici, v kateri ima mešani finančni holding svoj sedež, in Skupni odbor.«.

11. člen

Na koncu prvega odstavka 16. člena se doda besedilo »in Skupni odbor«.

V tretjem odstavku se število »8« nadomesti z besedo »osmih«.

12. člen

V četrtem odstavku 23. člena se za besedilom »Skupnega odbora« doda besedilo »in regulativne tehnične standarde Evropske komisije«.

13. člen

Za prvim odstavkom 34. člena se dodata nova drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) Nadzorovane osebe morajo na ravni finančnega konglomerata svojim nadzornim organom redno sporočati podrobnosti o pravni in organizacijski strukturi ter upravljanju, vključno z navedbo vseh nadzorovanih oseb, nenadzorovanih podrejenih oseb in pomembnih podružnic.

(3) Nadzorovane osebe morajo letno na ravni finančnega konglomerata objaviti opis pravne in organizacijske strukture ter upravljanja ali se namesto objave tega opisa sklicevati na enakovredne informacije, ki jih morajo objaviti v skladu s sektorskimi pravili.«.

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane četrti odstavek, se besedilo »prejšnjim odstavkom« nadomesti z besedilom »prvim, drugim in tretjim odstavkom tega člena«.

Dosedanji tretji odstavek postane peti odstavek.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Pristojni organi uskladijo uporabo oziroma izvajanje dopolnilnega nadzora v delu sistemov notranjih kontrol in postopkov upravljanja s kapitalom in tveganji s postopki nadzora po zakonu, ki ureja bančništvo.«.

14. člen

Za 44. členom se doda nov 44.a člen, ki se glasi:

»44.a člen

(kolegij nadzornih organov)

(1) Za sodelovanje in izvajanje nalog koordinatorja in nadzornih organov iz poglavja 3.3 (Opravljanje dopolnilnega nadzora) tega zakona se usklajevanje in sodelovanje z nadzornimi organi v tretjih državah zagotovi prek kolegijev nadzornih organov, ustanovljenih v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali zakonom, ki ureja zavarovalništvo (v nadaljnjem besedilu: kolegij nadzornih organov), ter ob izpolnjevanju obveznosti varovanja zaupnih podatkov, če bi to omogočilo bolj učinkovito sodelovanje pri izvajanju njihovih nalog.

(2) Ureditev usklajevanja in sodelovanja z nadzornimi organi v tretjih državah iz prejšnjega odstavka, kakor tudi dogovor o koordinaciji iz 38. člena tega zakona, se vključita v pisni dogovor o usklajevanju in sodelovanju, ki ga v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, sklenejo nadzorni organi, sodelujoči v kolegiju nadzornih organov.

(3) Koordinator kot predsedujoči kolegiju nadzornih organov odloči, kateri drugi nadzorni organi sodelujejo na sestanku ali pri dejavnostih kolegija.«.

15. člen

Za drugim odstavkom 45.a člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Koordinator sporoči Skupnemu odboru informacije iz prvega, drugega in tretjega odstavka 34. člena in 1. točke 46. člena tega zakona. Skupni odbor da na voljo nadzornim organom informacije o pravni in organizacijski strukturi finančnega konglomerata ter njegovemu upravljanju.«.

16. člen

V 46. členu se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. pravni in organizacijski strukturi skupine ter njemu upravljajući, vključno z navedbo vseh nadzorovanih oseb, nenadzorovanih podrejenih oseb in pomembnih podružnic, ki sestavljajo finančni konglomerat, imetnikov kvalificiranih deležev nadrejene osebe na vrhu skupine, ter navedbo nadzornih organov nadzorovanih oseb v skupini;«.

17. člen

V prvem odstavku 54. člena se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo od 42.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje nadzorovana oseba:«.

Za 9. točko se doda nova 9.a točka, ki se glasi:

»9.a če nadzornim organom ne sporoči podrobnosti o pravni in organizacijski strukturi ter upravljajući, vključno z navedbo vseh nadzorovanih oseb, nenadzorovanih podrejenih oseb in pomembnih podružnic v skladu z drugim odstavkom 34. člena tega zakona;«.

V 10. točki se beseda »tretjim« nadomesti z besedo »petim«.

V drugem odstavku se besedilo »600.000 do 3.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »2.500 do 10.000 eurov«.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Z globo od 42.000 do 376.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje nadzorovana oseba, če se šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo po zakonu, ki ureja gospodarske družbe.«.

18. člen

V prvem odstavku 55. člena se v napovednem stavku besedilo »3.000.000 do 30.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »12.500 do 125.000 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »100.000 do 1.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »400 do 4.200 eurov«.

19. člen

V prvem odstavku 56. člena se v napovednem stavku besedilo »10.000.000 do 50.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »42.000 do 209.000 eurov«.

Za 9. točko se doda nova 9.a točka, ki se glasi:

»9.a nadzorovana oseba, če ne objavi opisa pravne in organizacijske strukture ter upravljanja ali se namesto objave tega opisa ne sklicuje na enakovredne informacije v skladu s tretjim odstavkom 34. člena tega zakona;

V drugem odstavku se besedilo »500.000 do 2.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »2.000 do 8.500 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »3.000.000 do 30.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »12.500 do 125.000 eurov«.

V četrtem odstavku se besedilo »100.000 do 1.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »400 do 4.200 eurov«.

20. člen

V prvem odstavku 57. člena se v napovednem stavku besedilo »10.000.000 do 50.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »42.000 do 209.000 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »500.000 do 2.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »2.000 do 8.500 eurov«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

21. člen

(1) Za namen opredelitve drugega nadzornega organa iz tretje alineje 16. točke 2. člena zakona se upošteva predvsem:

– tržni delež nadzorovanih oseb iz finančnega konglomerata v drugih državah članicah, merjen z bilančno vsoto v bančnem sektorju ali sektorju trga vrednostnih papirjev ali z obračunanimi skupnimi premijami v zavarovalniškem sektorju, zlasti kadar je presežen 5 % tržni delež;

– pomembnost posamezne nadzorovane osebe iz druge države članice za finančni konglomerat.

(2) Določba prejšnjega odstavka se preneha uporabljati z dnem, ko začne veljati regulativni tehnični standard, sprejet v skladu z (b) točko prvega odstavka 21.a člena Direktive 2002/87/ES.

(3) Obvestilo o sprejetju regulativnega tehničnega standarda iz prejšnjega odstavka objavi v Uradnem listu Republike Slovenije minister, pristojen za finance.

22. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 450-02/13-18/10

Ljubljana, dne 20. junija 2013

EPA 1148-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber i.r.
Predsednik

2143. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu (ZBan-1K)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu (ZBan-1K)**

Razglasjam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu (ZBan-1K), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. junija 2013.

Št. 003-02-6/2013-8

Ljubljana, dne 28. junija 2013

Borut Pahor i.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N**O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O BANČNIŠTVU (ZBan-1K)**

1. člen

V Zakonu o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 52/11 – popr., 59/11, 85/11, 48/12 in 105/12) se v 2. členu pika na koncu 7. točke nadomesti z vejico in doda nova 8. točka, ki se glasi:

»8. Direktiva 2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembah direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES glede dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu (UL L št. 326 z dne 8. decembra 2011, str. 113).«.

2. člen

Tretji odstavek 5. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ti pojmi imajo enak pomen, kakor je opredeljen v naslednjih določbah ZFK:

1. zavarovalnica v 2. točki 2. člena,
2. pozavarovalnica v 3. točki 2. člena,
3. družba za upravljanje v 6. točki 2. člena,
4. nadzorovana oseba v 7. točki 2. člena.«.

3. člen

Četrty odstavek 19. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Pojem konsolidacijski nadzorni organ je v določbah tega zakona uporabljen za nadzorni organ, pristojen za nadzor na konsolidirani podlagi EU nadrejene banke iz četrtega odstavka 26. člena tega zakona ali kreditne institucije, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu iz petega odstavka 26. člena tega zakona ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu iz šestega odstavka 26. člena tega zakona.«.

4. člen

26. člen se spremeni tako, da se glasi:

»26. člen

(nadrejena banka, finančni holding
in mešani finančni holding)

(1) Nadrejena banka posamezne države članice je banka:

1. katere podrejena družba je druga kreditna ali finančna institucija ali ki je udeležena v drugi kreditni ali finančni instituciji in

2. ki sama ni podrejena družba druge kreditne institucije te države članice ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v tej državi članici.

(2) Nadrejeni finančni holding posamezne države članice je finančni holding, ki ni podrejena družba kreditne institucije te države članice ali drugega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v tej državi članici.

(3) Nadrejeni mešani finančni holding posamezne države članice je mešani finančni holding, ki ni podrejena družba kreditne institucije te države članice ali drugega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v tej državi članici.

(4) EU nadrejena banka je nadrejena banka posamezne države članice, ki ni podrejena družba kreditne institucije katere koli druge države članice ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli drugi državi članici.

(5) EU nadrejeni finančni holding je nadrejeni finančni holding posamezne države članice, ki ni podrejena družba kreditne institucije katere koli druge države članice ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli drugi državi članici.

(6) EU nadrejeni mešani finančni holding je nadrejeni mešani finančni holding posamezne države članice, ki ni podrejena družba kreditne institucije katere koli druge države članice ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli drugi državi članici.«.

5. člen

V prvem odstavku 55. člena se v 1. točki za besedilom »nadrejenega finančnega holdinga« dodata vejica in besedilo »nadrejenega mešanega finančnega holdinga« in za besedilom »nadrejenega mešanega« beseda »poslovnega«.

6. člen

V tretjem odstavku 56. člena se za besedilom »Nadrejeni finančni holding« dodata vejica in besedilo »nadrejeni mešani finančni holding«.

7. člen

Prvi odstavek 58. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Oseba, ki namerava skleniti podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega bo pridobila položaj nadrejene osebe banke, mora pred sklenitvijo tega pravnega posla pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža iz 5. točke drugega odstavka 45. člena tega zakona, in sicer ne glede na to, ali je hkrati delničar banke oziroma kakšen delež delnic banke ima.«.

8. člen

1. točka prvega odstavka 88.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»1. finančni instituciji s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, z izjemo finančnih institucij, pri katerih mora banka za pridobitev kvalificiranega deleža v teh osebah pridobiti dovoljenje nadzornega organa Republike Slovenije ali druge države članice, ali«.

9. člen

Besedilo 131. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Nadrejena banka Republike Slovenije mora na ravni Republike Slovenije izpolnjevati te obveznosti na konsolidirani podlagi:

1. obveznosti glede minimalnega kapitala, določene v 136. členu tega zakona,

2. obveznosti glede naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja, določene v pododdelku 4.5.6. tega zakona,

3. obveznosti glede strategij in procesov ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala, določene v 126. členu tega zakona,

4. obveznosti glede izpostavljenosti, določene v pododdelku 4.5.5. tega zakona.

(2) Banka, ki je podrejena finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije, mora na ravni Republike Slovenije izpolnjevati obveznosti iz prvega odstavka tega člena na podlagi konsolidiranega položaja tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(3) Banka, ki ima položaj EU nadrejene banke, mora na ravni Evropske unije izpolnjevati obveznosti glede razkritij, določene v 207. do 209. členu tega zakona, na podlagi svojega konsolidiranega finančnega položaja.

(4) Banka, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, mora na ravni Evropske unije izpolnjevati obveznosti iz tretjega odstavka tega člena na podlagi konsolidiranega finančnega položaja tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena lahko Banka Slovenije podrejeni banki, ki je pomembna za bančni sistem Republike Slovenije, z odločbo naloži izpolnjevanje obveznosti iz 3. in 4. točke prvega odstavka 207. člena tega zakona, in sicer:

1. če ima položaj nadrejene družbe bančne podskupine v Republiki Sloveniji: na konsolidirani podlagi,

2. v drugih primerih: na posamični podlagi.

(6) Podrejena banka, ki je ali sama ali njen nadrejeni finančni holding ali mešani finančni holding nadrejena ali udeležena v drugi kreditni instituciji, finančni instituciji ali družbi za upravljanje s sedežem v tretji državi, mora izpolnjevati obveznosti iz prvega odstavka tega člena na konsolidirani podlagi na ravni podskupine.

(7) Za zagotovitev, da so organizacijska sestava, procesi in sistemi v bančni skupini dosledni in dobro integrirani, tako da je omogočena nemotena priprava vseh podatkov in informacij, pomembnih za nadzor, mora nadrejena banka v bančni skupini izpolnjevati obveznosti iz 124. člena tega zakona na konsolidirani podlagi na ravni skupine ali podskupine.

(8) Drugi oziroma četrti odstavek tega člena se ne uporablja za banko, katere nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije oziroma nadrejeni EU finančni holding ali nadrejeni EU mešani finančni holding ima položaj investicijskega podjetja, ki izpolnjuje obveznosti na konsolidirani podlagi.«.

10. člen

Za 131. členom se doda nov 131.a člen, ki se glasi:

»131.a člen

(izpolnjevanje obveznosti na konsolidirani podlagi v zvezi z mešanim finančnim holdingom)

(1) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in ZFK, zlasti glede nadzora nad upra-

vljanjem s tveganji, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzorni organ po posvetovanju z drugimi nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor podrejenih oseb, za ta mešani finančni holding uporabi samo ustrezno določbo ZFK.

(2) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in zakonu, ki ureja zavarovalništvo, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzorni organ v dogovoru z nadzornim organom zavarovalniške skupine za ta mešani finančni holding uporabi samo določbe ZFK, ki veljajo za bančni sektor kot najpomembnejši v finančnem sektorju finančnega konglomerata, kot je opredeljen v 9. in 10. členu ZFK.«.

11. člen

V 207. členu se za četrtem odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Nadrejena banka Republike Slovenije mora letno objaviti opis pravne in organizacijske sestave celotne bančne skupine in njenega upravljanja oziroma se namesto objave tega opisa sklicevati na enakovredne informacije.«.

12. člen

V 232. členu se za četrtem odstavkom dodata nova peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzorni organ posreduje zadevnim nadzornim organom in Evropskemu bančnemu organu vse informacije v zvezi z bančno skupino, in sicer o razmerjih tesne povezanosti nadrejene banke po 28. členu tega zakona, trdnem in zanesljivem sistemu upravljanja nadrejene banke po 124. členu tega zakona ter o izpolnjevanju obveznosti nadrejene banke po sedmem odstavku 131. člena tega zakona, še zlasti informacije o pravni in organizacijski sestavi skupine ter njenem upravljanju.

(6) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzorni organ obvesti Evropski bančni organ in Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine o odločitvah, sprejetih na podlagi prvega in drugega odstavka 131.a člena tega zakona.«.

13. člen

Besedilo 287. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima banka položaj nadrejene banke Republike Slovenije ali EU nadrejene banke ali
2. če je banka podrejena
 - nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije ali
 - EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu,
3. v primerih iz šestega odstavka 131. člena tega zakona.

(2) Če so istemu nadrejenemu finančnemu holdingu, nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije, EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene banke drugih držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če ima ta finančni holding ali mešani finančni holding sedež v Republiki Sloveniji.

(3) Če je banka podrejena več finančnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, ter je vsakemu od njih podrejena tudi banka teh držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank drugih držav članic.

(4) Če so istemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene banke drugih držav članic in nobena od podrejenih bank ni pridobila dovoljenja za opravljanje storitev v državi članici sedeža tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor banke na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot

podrejenih bank drugih držav članic (v nadaljnjem besedilu: banka, ki jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding oziroma banka, ki jo obvladuje EU nadrejeni mešani finančni holding).

(5) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi, če ga je prevzela na podlagi dogovora z nadzornim organom druge države članice, ki bi bil sicer pristojen in odgovoren za ta nadzor.

(6) Ne glede na 2. točko prvega odstavka tega člena Banka Slovenije ni pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije ali EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding položaj investicijskega podjetja in

2. če je za nadzor na konsolidirani podlagi tega investicijskega podjetja pristojen in odgovoren drug nadzorni organ.«.

14. člen

V drugem odstavku 288. člena se za besedilom »EU nadrejenemu finančnemu holdingu« doda vejica in besedilo »EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu«.

15. člen

289. člen se spremeni tako, da se glasi:

»289. člen

(obveznosti podrejenih družb in nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga glede nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Podrejene družbe morajo nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(2) Nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding mora svoji podrejeni banki posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(3) Če nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding banki ne posreduje informacij iz drugega odstavka tega člena, mora banka o tem takoj obvestiti Banko Slovenije.

(4) Podrejene družbe in nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding morajo Banki Slovenije oziroma drugemu nadzornemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na konsolidirani podlagi, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena.

(5) Za zagotovitev, da so organizacijska sestava, procesi in sistemi v bančni skupini dosledni in dobro integrirani, tako da je omogočena nemotena priprava vseh podatkov in informacij, pomembnih za nadzor, morajo vse osebe v bančni skupini izpolnjevati obveznosti iz 124. člena tega zakona na konsolidirani podlagi na ravni skupine ali podskupine.

(6) Obveznosti iz prvega do petega odstavka tega člena obstajajo tudi, če nadrejena banka, nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding ali banka, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, nima sedeža v Republiki Sloveniji.

(7) Družba, ki je podrejena banki, finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, vendar ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi te banke, finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga, mora nadzornemu organu, pristojnemu za nadzor na konsolidirani podlagi te banke, finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga:

1. na njegovo zahtevo posredovati vse informacije, potrebne za nadzor posameznih bank v bančni skupini in

2. omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz 1. točke tega odstavka.

(8) Če je družba iz sedmega odstavka tega člena zavarovalnica ali investicijsko podjetje, se pridobivanje oziroma pre-

verjanje informacij lahko opravi tudi po postopku sodelovanja med nadzornimi organi iz 302. člena tega zakona.

(9) Če ima družba iz sedmega odstavka tega člena sedež v drugi državi članici, se pregled poslovanja iz 2. točke sedmega odstavka tega člena lahko opravi tudi na način iz 304. člena tega zakona.«

16. člen

V prvem odstavku 290. člena se za besedilom »EU nadrejeni finančni holding« doda besedilo »ali EU nadrejeni mešani finančni holding«.

17. člen

V prvem odstavku 291. člena za besedilom »EU nadrejeni finančni holding« doda besedilo »ali EU nadrejeni mešani finančni holding« in za besedilom »EU nadrejenemu finančnemu holdingu« besedilo »ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu«.

18. člen

V prvem odstavku 291.a člena za besedilom »EU nadrejeni finančni holding« doda besedilo »ali EU nadrejeni mešani finančni holding«.

V drugem stavku dvanajstega odstavka se besedilo »nadrejenega finančnega holdinga EU« nadomesti z besedilom »EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga«.

19. člen

V tretjem odstavku 294.a člena se besedilo »nadrejenega finančnega holdinga EU« nadomesti z besedilom »EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga«.

20. člen

V prvem odstavku 295. člena se za besedilom »EU nadrejeni finančni holding« doda besedilo »ali EU nadrejeni mešani finančni holding«.

V drugem odstavku se 1. točka spremeni tako, da se glasi:
»1. o pravni in organizacijski sestavi skupine ter njenem upravljanju, vključno z navedbo vseh nadzorovanih oseb, nenadzorovanih podrejenih oseb in pomembnih podružnic skupine, o razmerjih tesne povezanosti nadrejene banke po 28. členu tega zakona, trdnem in zanesljivem sistemu upravljanja nadrejene banke po 124. členu tega zakona ter izpolnjevanju obveznosti nadrejene banke po sedmem odstavku 131. člena tega zakona, pa tudi o vseh nadzornih organih, ki so pristojni za nadzor nad nadzorovanimi osebami v skupini,«.

V četrtem odstavku se besedilo »nadrejeni finančni holding EU« nadomesti z besedilom »EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding«.

21. člen

V šestem odstavku 297. člena se besedilo »upravljanje in finančni holdingi« nadomesti z besedilom »upravljanje, finančni holdingi in mešani finančni holdingi.«.

V sedmem odstavku se za besedilom »finančnemu holdingu« doda besedilo »ali mešanemu finančnemu holdingu«.

22. člen

V prvem odstavku 302. člena se za besedilom »finančni holding« dodata vejica in besedilo »mešani finančni holding«.

23. člen

303. člen se spremeni tako, da se glasi:

»303. člen

(seznam nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov)

Banka Slovenije oblikuje sezname nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov Repu-

blike Slovenije ter jih pošlje nadzornim organom drugih držav članic, Evropskemu bančnemu organu in Komisiji.«.

24. člen

V prvem odstavku 304. člena se za besedilom »finančni holding« doda besedilo »mešani finančni holding,«.

V drugem odstavku se za besedilom »finančni holding,« doda besedilo »mešani finančni holding,«.

25. člen

Naslov 304.a člena se spremeni tako, da se glasi: »(poslovodstvo nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga)«.

V prvem odstavku se za besedilom »Nadrejeni finančni holding« doda besedilo »ali nadrejeni mešani finančni holding«.

V drugem odstavku se za besedilom »nadrejenega finančnega holdinga« doda besedilo »ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga«.

26. člen

Naslov 305. člena se spremeni tako, da se glasi: »(ukrepi nadzora nad finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom in mešanim poslovnim holdingom)«.

V prvem odstavku se za besedilom »finančni holding« dodata vejica in besedilo »mešani finančni holding«.

V drugem odstavku se za besedilom »finančni holding« dodata vejica in besedilo »mešani finančni holding«.

V tretjem odstavku se za besedilom »finančnega holdinga« dodata vejica in besedilo »mešanega finančnega holdinga«.

27. člen

V prvem odstavku 306. člena se za besedilom »finančnemu holdingu« doda besedilo »ali mešanemu finančnemu holdingu«.

V tretjem odstavku se za besedilom »ustanovi finančni holding« doda besedilo »ali mešani finančni holding« in za besedilom »ta finančni holding« besedilo »ali mešani finančni holding«.

28. člen

V 307. členu se za besedilom »finančnega holdinga,« doda besedilo »mešanega finančnega holdinga,«.

29. člen

V šestnajstem odstavku 397. člena se besedilo »88.e člena« nadomesti z besedilom »88.d člena«.

30. člen

V prvem odstavku 398. člena se v 1. točki za besedilom »nadrejeni finančni holding« doda besedilo »ali nadrejeni mešani finančni holding«.

V 2. točki se za besedilom »nadrejeni finančni holding« doda besedilo »ali nadrejeni mešani finančni holding«.

V 3. točki se besedilo »podrejena družba oziroma nadrejeni finančni holding« nadomesti z besedilom »podrejena družba, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

31. člen

Za banko, ki ima ob uveljavitvi tega zakona kvalificirano naložbo, razen tistih, za katere že ima dovoljenje Banke Slovenije skladno s 64. členom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 105/12), se z dnem uveljavitve tega zakona šteje, da ima dovoljenje Banke Slovenije za pridobitev kvalificirane naložbe iz 88.a člena zakona.

32. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 450-03/13-10/11
Ljubljana, dne 20. junija 2013
EPA 1150-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber l.r.
Predsednik

2144. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu (ZZavar-J)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu (ZZavar-J)

Razglasjam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu (ZZavar-J), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. junija 2013.

Št. 003-02-6/2013-9
Ljubljana, dne 28. junija 2013

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZAVAROVALNIŠTVU (ZZavar-J)

1. člen

V Zakonu o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12 in 102/12) se v 1. a členu na koncu šestnajste alineje pred podpičjem dodata vejica in besedilo »zadnjič spremenjena z Direktivo 2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembah direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES glede dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu (UL L št. 326 z dne 8. decembra 2011, str. 113).«.

2. člen

143. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Dopolnilni nadzor

143. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nad zavarovalnico, ki je v zavarovalniški skupini, dopolnilni nadzor v obsegu, določenem v tem poglavju.

(2) Zavarovalniška skupina je skupina, v kateri je nadrejena družba zavarovalnica (v nadaljnjem besedilu: nadrejena zavarovalnica), zavarovalni holding, mešani zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji, vsaj ena podrejena družba pa je zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji, v drugi državi članici ali v tuji državi.

(3) Za zavarovalniško skupino se šteje tudi skupina, v kateri je:

1. zavarovalnemu holdingu, mešanemu zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v

državi članici, ki ni Republika Slovenija, podrejena najmanj ena zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji ali

2. zavarovalnici s sedežem v državi članici, ki ni Republika Slovenija, ali v tuji državi podrejena najmanj ena zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor zaradi dopolnilnega nadzora ni dolžna opravljati nadzora na ravni posamezne družbe nad tujimi zavarovalnicami, zavarovalnimi holdingi, mešanimi zavarovalnimi holdingi in mešanimi finančnimi holdingi.«.

3. člen

144. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Pojmi, povezani z zavarovalniško skupino

144. člen

(1) Zavarovalni holding je nadrejena družba, katere glavna dejavnost sta pridobivanje deležev in udeležba v podrejenih družbah, ki so izključno ali pretežno zavarovalnice ali pokojninske družbe s sedežem v državi članici ali tuji državi, pri čemer ta zavarovalni holding ni mešani finančni holding.

(2) Mešani zavarovalni holding je nadrejena družba, ki ni zavarovalnica oziroma pokojninska družba s sedežem v državi članici ali v tuji državi ali zavarovalni holding ali mešani finančni holding, in je nadrejena vsaj eni zavarovalnici.

(3) Mešani finančni holding je mešani finančni holding, kakor je opredeljen v zakonu, ki ureja finančne konglomerate.

(4) Šteje se, da je zavarovalnica, zavarovalni holding, mešani zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding nadrejena družba drugi družbi (v nadaljnjem besedilu: podrejena družba) v smislu drugega odstavka 143. člena tega zakona:

1. če ima večino glasovalnih pravic v drugi družbi;

2. če ima pravico imenovati oziroma odpoklicati večino članov uprave ali nadzornega sveta druge družbe in je hkrati družbenik oziroma delničar te družbe;

3. če ima pravico do prevladujočega vpliva nad drugo družbo na podlagi podjetniške pogodbe oziroma na podlagi drugega pravnega temelja;

4. če ima v drugi družbi najmanj 20 % glasovalnih pravic in je bila večina članov organov vodenja ali nadzora te druge družbe, ki so opravljali funkcijo v preteklem poslovnem letu in jo še opravljajo takrat, ko je treba pripraviti konsolidirana poročila, imenovana izključno zaradi uveljavljanja glasovalnih pravic nadrejene družbe;

5. če je delničar oziroma družbenik v drugi družbi in če na podlagi dogovora z drugim delničarjem oziroma družbenikom te druge družbe nadzoruje večino glasovalnih pravic v tej drugi družbi ali

6. če po mnenju Agencije za zavarovalni nadzor dejansko prevladujoče vpliva na drugo družbo.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se za nadrejeno zavarovalnico v zavarovalniški skupini ne šteje zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je hkrati podrejena družba drugi zavarovalnici s sedežem v Republiki Sloveniji.

(6) Za namen dopolnilnega nadzora se kot udeležena družba šteje:

1. družba, ki je nadrejena družba iz četrtega odstavka tega člena;

2. družba, ki je udeležena v drugi družbi na način, določen v prvem odstavku 9. člena tega zakona;

3. družba, ki je z drugo družbo povezana tako, da:

– se ta družba in ena ali več drugih družb, s katerimi ni povezana na način iz četrtega odstavka tega člena, upravlja na enotni osnovi po pogodbi, sklenjeni s to družbo, ali po določbah družbene pogodbe ali statuta teh družb;

– so iste osebe v poslovnem letu in do sestave konsolidiranih računovodskih izkazov predstavljale večino članov organov vodenja ali nadzora te družbe in ene ali več drugih družb, s katerimi ta družba ni povezana na način, določen v četrtem odstavku tega člena.«.

4. člen

Za 144. členom se doda nov 144.a člen, ki se glasi:

»Nadzor mešanega finančnega holdinga

144.a člen

(1) Ko je mešani finančni holding podrejen enakovrednim, zlasti na tveganju temelječim določbam glede nadzora v skladu s tem zakonom in v skladu z Direktivo 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 35 z dne 11. februarja 2003, str. 1), lahko Agencija za zavarovalni nadzor po posvetovanju z nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor mešanega finančnega holdinga, uporabi samo določbe zakona, ki ureja finančne konglomerate. Nadzorni organ iz prejšnjega stavka je nadzorni organ, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja finančne konglomerate.

(2) Ko je mešani finančni holding podrejen enakovrednim, zlasti na tveganju temelječim, določbam glede nadzora v skladu s tem zakonom in v skladu z Direktivo 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (UL L št. 177 z dne 30. junija 2006, str. 1), lahko Agencija za zavarovalni nadzor po doseženem sporazumu z nadzornim organom, pristojnim za konsolidirani nadzor na podlagi Direktive 2006/48/ES, za nadzor mešanega finančnega holdinga, uporabi samo določbe zakona, ki ureja področje najpomembnejšega finančnega sektorja, kot je določen v zakonu, ki ureja finančne konglomerate.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor o odločitvi iz prvega ali drugega odstavka tega člena obvesti Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine, ustanovljen z Uredbo 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 48), in Evropski bančni organ, ustanovljen z Uredbo 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 12).«.

5. člen

145. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Obseg dopolnilnega nadzora

145. člen

(1) Za namen dopolnilnega nadzora zavarovalnice mora Agencija za zavarovalni nadzor upoštevati:

- z zavarovalnico povezane družbe,
- v zavarovalnici udeležene družbe,
- povezane družbe z udeleženo družbo v zavarovalnici.

(2) Za namen dopolnilnega nadzora se kot povezana družba z zavarovalnico šteje podrejena družba zavarovalnice ali druga družba, v kateri je zavarovalnica udeležena družba.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena Agencija za zavarovalni nadzor lahko odloči, da posameznih družb iz prvega odstavka tega člena pri dopolnilnem nadzoru zavarovalnice ne upošteva:

- če družba, ki bi morala biti vključena, glede ciljev dopolnilnega nadzora predstavlja zanemarljiv del poslovanja zavarovalniške skupine, ali
- če bi bila vključitev finančnega položaja družbe neprijemna ali zavajajoča glede na cilje dopolnilnega nadzora.«.

6. člen

146. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Razpoložljivost in dostop do podatkov ter informacij, ki so pomembni za dopolnilni nadzor

146. člen

(1) Zavarovalnice v zavarovalniški skupini morajo zagotoviti ustrezne postopke notranjega nadzora nad pravilnostjo podatkov in informacij, potrebnih za namen dopolnilnega nadzora.

(2) Zavarovalnice, ki so predmet dopolnilnega nadzora, in njihove podrejene ter nadrejene družbe, si morajo medsebojno izmenjati vse podatke in informacije, ki so pomembni za dopolnilni nadzor.

(3) Zavarovalnice morajo Agenciji za zavarovalni nadzor na zahtevo poslati vse podatke in informacije, potrebne za opravljanje dopolnilnega nadzora. Agencija za zavarovalni nadzor lahko pridobi podatke in informacije, potrebne za opravljanje dopolnilnega nadzora, tudi od oseb iz prvega odstavka 145. člena tega zakona, kadar je Agencija za zavarovalni nadzor podatke ali informacije zahtevala od zavarovalnice in jih ta ni poslala.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zaradi preveritve podatkov in informacij iz prejšnjega odstavka opravi pregled poslovanja:

- zavarovalnice, ki je predmet dopolnilnega nadzora,
- podrejenih družb zavarovalnice, ki je predmet dopolnilnega nadzora,
- nadrejenih družb zavarovalnice, ki je predmet dopolnilnega nadzora,
- podrejenih družb nadrejene družbe zavarovalnice, ki je predmet dopolnilnega nadzora.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor mora na zahtevo nadzornega organa države članice pregledati poslovanje zavarovalnice oziroma družbe iz prejšnjega odstavka zaradi preveritve podatkov in informacij iz drugega odstavka tega člena, ki jih pristojni nadzorni organ te države članice potrebuje za opravljanje dopolnilnega nadzora.

(6) Za opravljanje pregleda poslovanja na podlagi četrtega in petega odstavka tega člena ter na podlagi tretjega in četrtega odstavka 147. člena tega zakona se smiselno uporablja podpoglavje 16.6.2. tega zakona.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v zvezi z zahtevo iz petega odstavka tega člena pregleda poslovanje zavarovalnice oziroma družbe iz četrtega odstavka tega člena tudi tako, da v skladu s svojimi pristojnostmi dovoli nadzornemu organu države članice, ki je dal zahtevo, da navedene podatke in informacije preveri sam. Agencija za zavarovalni nadzor mora omogočiti, da lahko pristojni nadzorni organ, ki je dal zahtevo, sodeluje pri preveritvi podatkov in informacij iz petega odstavka tega člena.«.

7. člen

Prvi odstavek 147. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavarovalnica v zavarovalniški skupini poroča Agenciji za zavarovalni nadzor o vseh pomembnejših poslih v zavarovalniški skupini, sklenjenih oziroma opravljenih med zavarovalnico in:

1. z zavarovalnico povezanimi družbami,
2. v zavarovalnici udeleženi družbami,
3. povezanimi družbami z udeleženo družbo v zavarovalnici,
4. fizičnimi osebami, ki so udeležene v zavarovalnici oziroma v kateri koli družbi iz 1. do 3. točke tega odstavka.«.

8. člen

Prvi in drugi odstavek 148. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Nadrejena zavarovalnica v zavarovalniški skupini mora izračunavati tudi prilagojene kapitalske zahteve in pripraviti letno poročilo o prilagojenih kapitalskih zahtevah ter ju poslati Agenciji za zavarovalni nadzor.

(2) V izračun prilagojenih kapitalskih zahtev je poleg nadrejene zavarovalnice treba vključiti tudi vse podrejene družbe.«.

Tretji odstavek se črta.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

9. člen

149. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Prilagojene kapitalske zahteve za zavarovalne holdinge, mešane finančne holdinge in nadrejene tuje zavarovalnice

149. člen

(1) Zavarovalni holding, mešani finančni holding in nadrejena tuja zavarovalnica morajo izračunavati prilagojene kapitalske zahteve in pripraviti letno poročilo o prilagojenih kapitalskih zahtevah ter ju poslati Agenciji za zavarovalni nadzor.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za zavarovalni holding, mešani finančni holding in nadrejeno tujo zavarovalnico, ki je hkrati podrejena družba drugi nadrejeni zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu, mešanemu finančnemu holdingu ali drugi nadrejeni tuji zavarovalnici, ki mora izračunavati prilagojene kapitalske zahteve na podlagi tega zakona.

(3) V izračun prilagojenih kapitalskih zahtev je treba vključiti vse podrejene družbe zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga oziroma nadrejene tuje zavarovalnice.

(4) Določbe 10. poglavja tega zakona o revidiranju letnega poročila zavarovalnice se smiselno uporabljajo tudi za revidiranje letnega poročila o prilagojenih kapitalskih zahtevah zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga in nadrejene tuje zavarovalnice.«.

10. člen

Za 150. členom se doda nov 150.a člen, ki se glasi:

»Ukrepi nadzora v zavarovalniški skupini

150.a člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor sprejme potrebne ukrepe nadzora v zavarovalniški skupini, če ugotovi:

1. da zavarovalnica, zavarovalni holding, mešani zavarovalni holding, mešani finančni holding ne izpolnjuje zahtev po pošiljanju podatkov in informacij iz drugega ali tretjega odstavka 146. člena tega zakona;

2. da je zaradi pomembnejših poslov v zavarovalniški skupini, kot so opredeljeni v drugem odstavku 147. člena tega zakona, ogrožena ali da bi lahko bila ogrožena kapitalska ustreznost zavarovalnice v zavarovalniški skupini;

3. da zavarovalnica ni vzpostavila ustreznih postopkov za obvladovanje tveganj in sistemov notranjih kontrol skladno s tretjim odstavkom 147. člena tega zakona;

4. da je izračun prilagojenih kapitalskih zahtev iz 148. člena tega zakona negativen ali če iz izračuna iz 149. člena tega zakona izhaja, da je ogrožena ali bi lahko bila ogrožena kapitalska ustreznost zavarovalnice v zavarovalniški skupini;

5. da zavarovalnica, zavarovalni holding, mešani zavarovalni holding ali mešani finančni holding krši druge določbe tega zakona glede dopolnilnega nadzora ali določbe predpisov, izdanih na podlagi 151. člena tega zakona.

(2) Za ukrepe nadzora Agencije za zavarovalni nadzor, ki jih sprejme na podlagi prejšnjega odstavka, se smiselno uporablja poglavje 11.3. tega zakona.«

11. člen

Besedilo 151. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. podrobnejšo vsebino poročil iz prvega odstavka 147. člena tega zakona ter roke in način poročanja;

2. način izračuna prilagojenih kapitalskih zahtev za nadrejene zavarovalnice iz prvega odstavka 148. člena tega zakona in za zavarovalne holdinge, mešane finančne holdinge in nadrejene tuje zavarovalnice iz prvega odstavka 149. člena tega zakona;

3. podrobnejšo vsebino poročil iz prvega odstavka 148. člena in prvega odstavka 149. člena tega zakona ter roke in način poročanja.«.

12. člen

Besedilo 154. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, pošiljajo in uporabljajo osebne podatke zaradi sklepanja in izvajanja pogodb o zavarovanju, kar vključuje tudi izterjavo neplačanih obveznosti iz zavarovalnih pogodb, reševanje škod, uveljavljanje povračilnih zahtevkov in drugih pravic ter obveznosti v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov in zbirke podatkov o zavarovanju.

(2) Zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje lahko vzpostavijo, vzdržujejo in vodijo naslednje zbirke podatkov:

1. zbirko podatkov o zavarovalcih in zavarovancih,

2. zbirko podatkov o škodnih dogodkih,

3. zbirko podatkov za presojo zavarovalnega kritja in višine odškodnine oziroma zavarovalnine.

(3) V zbirki podatkov iz 1. točke prejšnjega odstavka se zbirajo osebni podatki:

1. ime in priimek, spol, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče zavarovalca in zavarovanca ter davčna številka zavarovalca in zavarovanca,

2. ime zavarovalnice, številka police, trajanje zavarovanja in zavarovalno kritje,

3. podatki, ki se nanašajo na predmet zavarovanja.

(4) V zbirki podatkov iz 2. točke drugega odstavka tega člena se zbirajo naslednji osebni podatki:

1. ime in priimek, spol, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče, davčna številka in državljanstvo v škodnem dogodku udeleženih oseb, pri čem upravičencev do odškodnine oziroma zavarovalnine,

2. oznaka škodnega spisa, datum vložitve zahtevka in izplačila odškodnine,

3. vrsta, kraj, čas in opis škodnega dogodka,

4. opis materialne in nematerialne škode, nastale v škodnem dogodku,

5. podatki o kaznivih dejanjih in prekrških v zvezi s škodnimi dogodki.

(5) V zbirki podatkov iz 3. točke drugega odstavka tega člena se zbirajo naslednji podatki:

1. ime in priimek, spol, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče in davčna številka zavarovanca in oškodovanca, za katerega se ugotavlja zavarovalno kritje in odškodnina,

2. predhodni škodni dogodki v obsegu iz četrtega odstavka tega člena, predhodne poškodbe in zdravstveno stanje, vrsta telesnih poškodb, trajanje zdravljenja in posledice za zavarovanca in oškodovanca,

3. dohodki zavarovanca in oškodovanca ter zaposlitev,

4. upokojitve (redne in invalidske), prekvalifikacije in stopnje invalidnosti zavarovanca in oškodovanca,

5. stroški za medicinsko oskrbo, zdravila in medicinske pripomočke zavarovanca in oškodovanca,

6. upravičenosti do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev po zakonu, ki ureja zdravstveno zavarovanje, iz proračunskih sredstev Republike Slovenije,

7. historični podatki o vozilu, ki je predmet zavarovanja.

(6) Ne glede na tretji, četrti in peti odstavek tega člena je obdelava osebnih podatkov v zbirkah iz drugega odstavka tega člena dopustna le v obsegu, ki je potreben za uresničevanje namenov obdelave iz prvega odstavka tega člena.

(7) Osebni podatki iz četrtega, petega in šestega odstavka tega člena se zbirajo:

1. praviloma neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo,

2. od drugih oseb, ki o škodnem dogodku kaj vedo,

3. iz zbirke podatkov posameznih zavarovalnic in Slovenskega zavarovalnega združenja, če so ugotovljene sporne okoliščine škodnega primera v skladu s tem zakonom,

4. podatki iz 1., 3., 4. in 5. točke petega odstavka tega člena se lahko zbirajo tudi iz zbirk podatkov državnih organov,

5. podatki iz petega odstavka tega člena se lahko zbirajo tudi:

– podatki iz 2. in 5. točke: iz zbirk podatkov izvajalcev zdravstvenih in z njimi povezanih storitev in Zavoda za zdravstveno zavarovanje,

– podatki iz 3. točke: iz zbirk podatkov delodajalca, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in centrov za socialno delo,

– podatki iz 4. točke: iz zbirk podatkov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje,

– podatki iz 6. točke: iz zbirk podatkov Zavoda za zdravstveno zavarovanje in ministrstva, pristojnega za socialne zadeve,

– podatki iz 7. točke: iz zbirk podatkov ministrstva, pristojnega za promet, ministrstva pristojnega za notranje zadeve, organizacij, ki opravljajo homologiranje in registracijo vozil, in uradnih evidenc, ki jih vodijo upravne enote,

6. od drugih upravljavcev zbirk podatkov, ki hranijo podatke, ki jih lahko zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje pridobivajo in zbirajo v skladu s tem zakonom.

(8) Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava ter nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb, ki imajo podatke oziroma zbirke podatkov iz prejšnjih odstavkov, te podatke na pisno zahtevo sporočijo zavarovalnici ali Slovenskemu zavarovalnemu združenju.

(9) Podatki iz 1. točke drugega odstavka tega člena se shranjujejo deset let po prenehanju zavarovalne pogodbe, ob nastanku škodnega dogodka deset let po koncu obdelave škodnega dogodka, pri sodnem postopku izterjave neplačanih obveznosti iz zavarovalnih pogodb pa deset let po končanem sodnem postopku. Podatki iz 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena se shranjujejo deset let po koncu obdelave škodnega dogodka. Če zavarovanec ali oškodovanec v tem roku vložita ali se utemeljeno pričakuje vložitev novega zahtevka za uveljavitev pravic iz škodnega dogodka po poteku tega roka, se rok hrambe po potrebi podaljša tako, da se podatki hranijo pet let po koncu obdelave novega zahtevka oziroma dokler traja možnost vložitve novega utemeljenega zahtevka. Po poteku roka za shranjevanje se podatki iz zbirk podatkov iz drugega odstavka tega člena izbrišejo.«.

13. člen

V prvem odstavku 341. člena se 8. točka spremeni tako, da se glasi:

»8. če nadrejeni zavarovalnici oziroma nadrejenemu zavarovalnemu oziroma mešanemu zavarovalnemu holdingu oziroma mešanemu finančnemu holdingu oziroma nadrejeni tuji zavarovalnici v zavarovalni skupini ne sporoča podatkov ali informacij iz drugega odstavka 146. člena tega zakona;«.

Za 10. točko se dodata nova 11. in 12. točka, ki se glasita:

»11. če zavarovalnica ni vzpostavila ustreznih postopkov za obvladovanje tveganj in sistemov notranjih kontrol v skladu s tretjim odstavkom 147. člena tega zakona;

12. če zavarovalnica ne izpolnjuje zahtev po pošiljanju podatkov ali informacij iz tretjega odstavka 146. člena tega zakona;«.

Dosedanja 11., 12. in 13. točka postanejo 13., 14. in 15. točka.

14. člen

346. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Kršitve zavarovalnega holdinga

346. člen

(1) Z globo od 25.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalni holding:

1. če ne izpolnjuje zahtev po pošiljanju podatkov ali informacij iz drugega odstavka 146. člena tega zakona;

2. če ne sestavlja poročila o prilagojenih kapitalskih zahtevah oziroma ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s 149. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanim na podlagi 151. člena tega zakona.

(2) Z globo od 800 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnega holdinga, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena okoristiti se, se zavarovalni holding kaznuje z globo od 75.000 do 375.000 eurov, odgovorna oseba zavarovalnega holdinga pa z globo od 2.400 do 12.300 eurov.«.

15. člen

Za 346. členom se dodata nov 346.a in 346.b člen, ki se glasita:

»Kršitve mešanega finančnega holdinga

346.a člen

(1) Z globo od 25.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje mešani finančni holding:

1. če ne izpolnjuje zahtev po pošiljanju podatkov ali informacij iz drugega odstavka 146. člena tega zakona;

2. če ne sestavlja poročila o prilagojenih kapitalskih zahtevah oziroma ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s 149. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanim na podlagi 151. člena tega zakona.

(2) Z globo od 800 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba mešanega finančnega holdinga, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena okoristiti se, se mešani finančni holding kaznuje z globo od 75.000 do 375.000 eurov, odgovorna oseba mešanega finančnega holdinga pa z globo od 2.400 do 12.300 eurov.

Kršitve mešanega zavarovalnega holdinga

346.b člen

(1) Z globo od 25.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje mešani zavarovalni holding, če ne izpolni zahtev po pošiljanju podatkov ali informacij iz drugega odstavka 146. člena tega zakona.

(2) Z globo od 800 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba mešanega zavarovalnega holdinga, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena okoristiti se, se mešani zavarovalni holding kaznuje z globo od 75.000 do 375.000 eurov, odgovorna oseba mešanega zavarovalnega holdinga pa z globo od 2.400 do 12.300 eurov.«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

16. člen

Agencija za zavarovalni nadzor izda predpise iz 151. člena zakona v 15 dneh po uveljavitvi tega zakona.

17. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 460-01/13-2/11

Ljubljana, dne 20. junija 2013

EPA 1151-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber i.r.
Predsednik

2145. Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o žičniških napravah za prevoz oseb (ZŽNPO-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi Zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o žičniških napravah za prevoz oseb (ZŽNPO-A)**

Razglašam Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o žičniških napravah za prevoz oseb (ZŽNPO-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. junija 2013.

Št. 003-02-6/2013-6
Ljubljana, dne 28. junija 2013

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N**O SPREMENBI IN DOPOLNITVI ZAKONA O ŽIČNIŠKIH NAPRAVAH ZA PREVOZ OSEB (ZŽNPO-A)**

1. člen

V Zakonu o žičniških napravah za prevoz oseb (Uradni list RS, št. 126/03) se v prvem odstavku 35. člena besedilo »lokacijski načrt,« nadomesti z besedilom »akt iz 25. člena tega zakona, ki v grafičnem delu določa nepremičnine tako, da jih je mogoče identificirati v zemljiškem katastru, in je.«

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Za drugo listino, ki v skladu z zakonom, ki ureja graditev objektov, izkazuje pravico graditi oziroma izvajati dela na žičniški napravi, velja odločba ali sklep pristojnega upravnega organa o uvedbi postopka razlastitve oziroma potrdilo, da je začet postopek za pridobitev služnosti v javno korist.«

Dosedanji drugi, tretji in četrti odstavek postanejo tretji, četrti in peti odstavek.

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 327-04/13-1/16
Ljubljana, dne 20. junija 2013
EPA 1139-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber l.r.
Predsednik

2146. Zakon o varnosti v železniškem prometu (uradno prečiščeno besedilo) (ZVZelP-UPB3)

Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 23. 5. 2013 je Državni zbor na seji dne 20. 6. 2013 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o varnosti v železniškem prometu, ki obsega:

– Zakon o varnosti v železniškem prometu – ZVZelP (Uradni list RS, št. 61/07 z dne 10. 7. 2007),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti v železniškem prometu – ZVZelP-A (Uradni list RS, št. 21/10 z dne 15. 3. 2010),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti v železniškem prometu – ZVZelP-B (Uradni list RS, št. 60/11 z dne 29. 7. 2011),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti v železniškem prometu – ZVZelP-C (Uradni list RS, št. 47/13 z dne 31. 5. 2013).

Št. 326-03/13-5/3
Ljubljana, dne 20. junija 2013
EPA 1231-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber l.r.
Predsednik

Z A K O N**O VARNOSTI V ŽELEZNIŠKEM PROMETU (uradno prečiščeno besedilo) (ZVZelP-UPB3)**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa pogoje za zagotovitev varnega in urejenega železniškega prometa, odgovornosti in pristojnosti udeležencev pri zagotavljanju varnosti železniškega prometa, razvoj skupnih varnostnih ciljev in skupnih varnostnih metod, skupna načela pri upravljanju, vodenju in nadzorovanju varnosti železniškega prometa na območju prog v Republiki Sloveniji, ter pogoje za varen železniški promet na industrijskih tirih in progah drugih železnic.

(2) Ta zakon določa pogoje za zagotovitev, izboljšanje in razvoj interoperabilnega vseevropskega železniškega sistema na območju Republike Slovenije, za izboljšanje in razvoj mednarodnih železniških prevoznih storitev na skupnem trgu EU in s tretjimi državami, za oblikovanje skupnega trga opreme in storitev namenjenih gradnji, nadgradnji, vzdrževanju in obratovanju železniškega sistema.

(3) Ta zakon prenaša v slovenski pravni red določbe naslednjih direktiv:

– Direktive 2004/49/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o varnosti na železnicah Skupnosti ter o spremembi Direktive Sveta 95/18/ES o izdaji licence prevoznikom v železniškem prometu in Direktive 2001/14/ES o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (UL L št. 164 z dne 30. 4. 2004, str. 44), zadnjič spremenjene z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2008/110/ES z dne 16. decembra 2008 o spremembah Direktive 2004/49/ES o varnosti na železnicah Skupnosti (UL L št. 345 z dne 23. 12. 2008, str. 62) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2004/49/ES);

– Direktive 2008/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o interoperabilnosti železniškega sistema v Skupnosti (prenovitev) (UL L št. 191 z dne 18. 7. 2008, str. 1), zadnjič spremenjeno z Direktivo Komisije 2013/9/EU z dne 11. marca 2013 o spremembi Priloge III k Direktivi 2008/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta o interoperabilnosti železniškega sistema v Skupnosti (UL L št. 68 z dne 12. 3. 2013, str. 55, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2008/57/ES);

– Direktive 2007/59/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o izdaji spričeval strojevodjem, ki upra-

vljajo lokomotive in vlake na železniškem omrežju Skupnosti (UL L št. 315 z dne 3. 12. 2007, str. 51; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2007/59/ES).

2. člen

(železniški sistem)

(1) Železniški sistem v Republiki Sloveniji predstavlja celoto stabilnih objektov, naprav in tirnih vozil, ki služijo izvajanju železniškega prometa, upravljanje železniškega sistema kot celote, ter pravila in postopke izvajanja in nadzora železniškega prometa.

(2) Železniški sistem se deli na strukturne in operativne podsisteme.

(3) Strukturni podsistemi so:

a) Infrastruktura

Podsistem vsebuje železniške tire, kretnice, gradbene objekte (mostovi, predori itd.) in pripadajočo infrastrukturo na postajah (peroni, območja dostopa, vključno z upoštevanjem potreb oseb z omejeno mobilnostjo itd.), varnostna in zaščitna oprema.

b) Energija

Podsistem vsebuje naprave namenjene elektrifikaciji, vključno z voznim omrežjem in opremo za merjenje porabe električne energije ob progi.

c) Vodenje-upravljanje in signalizacija ob progi

Podsistem vsebuje vso opremo ob progi, potrebno za zagotavljanje varnosti, vodenja in nadzora vlakov, ki vozijo v omrežju.

č) Vodenje-upravljanje in signalizacija na vozilu

Podsistem vsebuje vso opremo na tirnih vozilih, potrebno za zagotavljanje varnosti, vodenja in nadzora vlakov, ki vozijo v omrežju.

d) Tirna vozila

Podsistem vsebuje strukturo, vodenje in nadzorne sisteme vlakovne opreme, tokovne odjemnike, vlečna vozila in vozila za pretvarjanje energije, opremo za merjenje porabe električne energije na vozilih, zavorne naprave, naprave za spenjanje vagonov, tekalne mehanizme (vozni podstavek, osi itd.) in vzmetenje, vrata, vmesnike človek/stroj (voznik, vlakovno osebje in potniki, vključno z upoštevanjem potreb oseb z omejeno mobilnostjo), pasivne in aktivne varnostne naprave in pripomočke, ki so potrebni za zdravje potnikov in vlakovnega osebja.

(4) Operativni podsistemi so:

a) Vodenje in upravljanje prometa

V podsistem spadajo postopki in dodatna oprema, ki omogoča usklajeno obratovanje raznih strukturnih podsistemov med normalnim ali zmanjšanim obratovanjem, vključno s sestavo vlaka, vožnjami vlakov ter načrtovanjem in upravljanjem prometa. V ta podsistem spada tudi strokovna usposobljenost, ki se lahko zahteva za opravljanje čezmejnih storitev v železniškem prometu.

b) Vzdrževanje

V podsistem spadajo postopki, dodatna oprema in logistični centri za vzdrževanje in rezerve, ki omogočajo obvezna popravila in preventivno vzdrževanje za zagotavljanje interoperabilnosti železniškega sistema in njegove učinkovitosti.

c) Telematske aplikacije za potniški in tovorni promet

Ta podsistem zajema:

– aplikacije za potniški promet, vključno s sistemi, ki potnikom dajejo informacije pred in med vožnjo, sisteme za rezervacije in plačila, za upravljanje prtljage in upravljanje povezav med železnico in drugimi načini prevoza;

– aplikacije za tovorni promet, vključno z informacijskimi sistemi (spremljanje tovara in vlakov v realnem času), ranžirni sistemi in sistemi usmerjanja vlakov, sistemi rezervacij, plačil in fakturiranja, upravljanje povezav z drugimi načini prevoza in izdelava elektronskih spremnih dokumentov.

(5) Iz železniškega sistema so izvzeta:

a) omrežja, ki so funkcionalno ločena od ostalega železniškega sistema in so predvidena samo za opravljanje lokalnega,

mestnega in primestnega potniškega prometa, kakor tudi prevoznike, ki izvajajo dejavnost samo na teh omrežjih;

b) zasebna železniška infrastruktura, ki jo uporablja izključno njen lastnik za lastne prevoze blaga;

c) vozila, ki so del kulturne dediščine in obratujejo v nacionalnih omrežjih, v kolikor so skladna z nacionalnimi varnostnimi pravili in predpisi, z namenom varnega obratovanja teh vozil.

3. člen

(železniška proga)

(1) Sestavni deli železniške proge so:

– spodnji in zgornji stroj proge;

– signalnovarnostne in telekomunikacijske naprave, vključno z napravami za njihovo napajanje z električno energijo in prostori za te naprave;

– stavbe in prostori za vodenje in urejanje prometa;

– stabilne naprave električne vleke;

– progovni pas.

(2) Proge se glede na pomen za železniški promet oziroma glede na povezovalno vlogo v prostoru in glede na gospodarski pomen delijo na glavne in regionalne.

(3) Vlada Republike Slovenije na predlog ministra oziroma ministrice, pristojne za promet (v nadaljnjem besedilu: minister), določi kategorizacijo prog.

4. člen

(vseevropski železniški sistem)

(1) Vseevropski železniški sistem obsega vseevropski železniški sistem za konvencionalne hitrosti in vseevropski železniški sistem za visoke hitrosti, kot sta določena v Prilogi I Direktive 2008/57/ES.

(2) Na območju Republike Slovenije del vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti obsega železniške podsisteme na omrežju glavnih prog in tirna vozila, predvidena za vožnjo na celotnem vseevropskem železniškem sistemu za konvencionalne hitrosti ali njegovem delu.

(3) Za projektiranje, gradnjo, vzdrževanje in obratovanje vseevropskega železniškega sistema za visoke hitrosti se smiselno uporabljajo določbe tega zakona in neposredno določila priloge Direktive 2008/57/ES ter izdane tehnične specifikacije interoperabilnosti za visoke hitrosti.

5. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. "avtostop naprave" so naprave, ki samodejno nadzorujejo in uravnavajo varno vožnjo vlaka v skladu s predpisi;

2. "del podsistema" je skupina komponent, podsklop ali celoten sklop opreme, vgrajene ali namenjene vgradnji v podsistem, in zajema opredmetena in neopredmetena sredstva, kot je na primer programska oprema;

3. "evropska specifikacija" pomeni skupno tehnično specifikacijo, evropsko tehnično soglasje ali nacionalni standard, ki uvaja evropski standard, kot je določeno v Prilogi XXI k Direktivi 2004/17/ES;

4. "gradnja" je izvedba del, s katerimi se zgradi nov podsistem ali del podsistema;

5. "imetnik tirnega vozila" je oseba, ki je lastnik tirnega vozila ali ima pravico tirno vozilo uporabljati v železniškem prometu na podlagi najemne ali druge pogodbe in je kot tak vpisan v nacionalnem registru tirnih vozil;

6. "incident" pomeni katerikoli dogodek, razen resne nesreče in nesreče, ki je povezan z železniškim prometom in ki bi lahko vplival na njegovo varnost;

7. "industrijski tir" je tir, ki ga lastnik uporablja za lasten prevoz blaga ali oseb in ni sestavni del železniškega sistema;

8. "izvršilni železniški delavci" so osebe, ki neposredno sodelujejo v železniškem prometu in izpolnjujejo pogoje, določene v tem zakonu;

9. "lokomotive" so vlečna vozila, namenjena za vleko vlakov, premik ali samostojno vožnjo;

10. "mejna nakladalna masa" je masa, do katere se glede na deklaracijo proizvajalca lahko obremeni posamezno železniško tirno vozilo;

11. "motorniki in motorne garniture" so vlečna vozila, namenjena za prevoz potnikov in njihove prtljage ter majhnih pošiljk ali samostojno vožnjo;

12. "motorna vozila za posebne namene" so tirna vozila in stroji vseh vrst z lastnim pogonom (vključno s priklučenimi vozili), namenjena za posebne namene (npr. za gradnjo in vzdrževanje železniških podsistemov ter odpravljanje posledic nesreč in resnih nesreč);

13. "nacionalni predpisi" so predpisi, izdani v Republiki Sloveniji, ki se uporabljajo za izpolnjevanje bistvenih zahtev podsistemov in so priglašeni Evropski komisiji v skladu s tretjim odstavkom 14. člena tega zakona;

14. "nacionalni varnostni predpisi" so predpisi, izdani v Republiki Sloveniji, ki urejajo varnost železniškega prometa in se uporabljajo za več kakor enega prevoznika;

15. "nadgradnja" je večja sprememba podsistema ali dela podsistema, ki izboljša celotno delovanje podsistema;

16. "največja dovoljena progovna hitrost" je tista predpisana največja hitrost na progi ali odsekih proge, ki se določi glede na geometrijske elemente proge, tehnično stanje proge, njeno opremljenost in tehnične značilnosti vlaka;

17. "največja hitrost vlaka" je največja hitrost, ki je določena z voznim redom posameznega vlaka za vsak vlak in ki ne sme preseči največje dovoljene progovne hitrosti;

18. "naročnik" je oseba, ki naroči projektiranje ali gradnjo, obnovo ali nadgradnjo podsistema. Ta oseba je lahko prevoznik, upravljavec, imetnik ali koncesionar, ki je odgovoren za izvedbo projekta, ter organ za vodenje investicij v javno železniško infrastrukturo, določen v zakonu, ki ureja železniški promet;

19. "nesreča" pomeni nenamerni nepričakovani dogodek ali posebni niz takih dogodkov, ki imajo škodljive posledice; nesreče se razvrščajo v naslednje kategorije: trčenja, iztirljenca, nesreče na nivojskih prehodih, nesreče, ki jih povzročijo vozna sredstva med gibanjem in v katerih so udeležene osebe, požari in drugi podobni dogodki;

20. "obratovalno dovoljenje" je odločba, s katero varnostni organ dovolji vključitev podsistema ali dela podsistema v obratovanje;

21. "obnova" je večje obnovitveno delo na podsistemu ali delu podsistema, s katerim se ne spreminja celotno delovanje podsistema;

22. "obstoječi železniški sistem" sestavljajo obstoječe omrežje ter vozila vseh kategorij in izvorov za vožnjo po tej infrastrukturi;

23. "omrežje" so proge, postaje, terminali in vse vrste fiksne opreme, potrebne za zagotovitev varnega in neprekinjenega delovanja železniškega sistema;

24. "osnovni parameter" je vsak pravni, tehnični ali operativni pogoj, ki je bistvenega pomena za interoperabilnost in je določen v ustreznih TSI;

25. "preiskovalni organ" je stalni organ za preiskavo resnih nesreč, nesreč in incidentov z vsaj enim preiskovalcem, ki je ob resni nesreči, nesreči ali incidentu usposobljen in pristojen opravljati funkcijo glavnega preiskovalca skladno s tem zakonom in zakonom, ki ureja železniški promet;

26. "posebni primer" pomeni katerikoli del vseevropskega železniškega sistema, za katerega so v TSI potrebni začasni ali trajni ukrepi zaradi geografskih, topografskih ali urbanističnih omejitev ali takih, ki vplivajo na združljivost z obstoječim sistemom. Vključuje lahko zlasti železniške proge in omrežja, ki so ločena od omrežja Skupnosti, nakladalni profil, tirno širino ali razdaljo med tiri in tirna vozila, namenjena izključno lokalni, regionalni ali muzejski uporabi, ter tirna vozila, ki prihajajo iz tretjih držav ali so namenjena v tretje države;

27. "prevoznik" v železniškem prometu je pravna ali fizična oseba, ki samostojno opravlja gospodarsko dejavnost ka-

tere glavna dejavnost je izvajanje prevoznih storitev prevozov blaga oziroma potnikov v železniškem prometu, pri čemer mora ta prevoznik zagotoviti vleko vlakov, ali pravna ali fizična oseba, ki samostojno opravlja gospodarsko dejavnost, ki zagotavlja le vleko vlakov;

28. "proga druge železnice" je proga, na kateri se opravlja prevoz samo za potrebe posamezne gospodarske družbe, ki v zvezi s svojo dejavnostjo prevažata osebe ali blago in ni del železniškega sistema;

29. "projekt v poznejši fazi razvoja" je vsak projekt, katerega načrtovanje oziroma izgradnja je v fazi, v kateri je sprememba tehnične specifikacije nesprejemljiva za Republiko Slovenijo. Ta zadržek je lahko pravnega, pogodbenega, ekonomskega, finančnega, socialnega ali okoljskega značaja in ga je treba ustrezno utemeljiti;

30. "resna nesreča" pomeni katerokoli trčenje ali iztirljenje vlakov, katerega posledice so smrt ene ali več oseb ali resne poškodbe petih ali več oseb ali velika škoda na voznih sredstvih, infrastrukturi ali v okolju, in vsaka druga podobna nesreča, ki ima očitni vpliv na ureditev varnosti na železnici ali na upravljanje varnosti; "velika škoda" pomeni škodo, ki jo lahko preiskovalni organ oceni takoj in ki znaša vsaj dva milijona eurov;

31. "serija" je število identičnih tirnih vozil enega tipa zasnovane;

32. "sistem varnega upravljanja" pomeni organizacijo in ureditev, ki ju je vzpostavil upravljavec železniške infrastrukture ali prevoznik v železniškem prometu, da bi zagotovil varno upravljanje svojih dejavnosti;

33. "skupne varnostne metode (SVM)" so metode, ki jih je treba uporabiti za opis ocene o stopnji varnosti in doseganja varnostnih ciljev ter skladnosti z drugimi varnostnimi zahtevami;

34. "subjekt zadolžen za vzdrževanje" je subjekt, ki je zadolžen za vzdrževanje tirnega vozila in je kot tak registriran v nacionalnem registru tirnih vozil;

35. "tehnični predpisi" so predpisi, izdani v Republiki Sloveniji, ki določajo zahtevane lastnosti podsistemov, delov podsistemov ali proizvodov ter postopek ugotavljanja in potrjevanja skladnosti s predpisanimi zahtevami;

36. "tip" je tip tirnega vozila, ki opredeljuje osnovne značilnosti zasnovane tirnega vozila, ki jih vsebuje enotno pričevalo o pregledu tipa, določeno v modulu B Sklepa 93/465/EGS;

37. "tirno vozilo" je vsako vozilo, ki se na lastnih kolesih z lastnim pogonom ali brez njega premika po železniških tirih (vlečna in vlečena vozila ter motorna vozila za posebne namene). Sestavljeno je iz enega ali več podsistemov ali delov podsistemov;

38. "upravljavec" javne železniške infrastrukture je pravna oseba, ki je odgovorna za vzdrževanje javne železniške infrastrukture, vodenje prometa na njej in za gospodarjenje z njo;

39. "usklajeni standard" je standard, ki sam ali skupaj z ostalimi standardi tvori rešitev za skladnost s pravnimi določbami in ga je sprejel eden od evropskih organov za standardizacijo;

40. "varnostni organ" je organ, pristojen za naloge v zvezi z varnostjo in interoperabilnostjo v železniškem prometu v skladu z zakonom, ki ureja železniški promet, in v skladu s tem zakonom, ali katerikoli skupni organ, ki sta mu Republika Slovenija in druga država članica Evropske unije zaupali te naloge, da bi zagotovil enotni varnostni režim za specializirano obmejno infrastrukturo;

41. "vključitev v obratovanje" pomeni izvedbo vseh aktivnosti, s katerimi se podsistem ali del podsistema postavi v stanje načrtovanega delovanja;

42. "vzdrževalna dela v javno korist na železniškem sistemu" (v nadaljnjem besedilu: vzdrževalna dela v javno korist) so postopki, po katerih se izvedejo odstranitve objektov in naprav, obnove, nadgradnje in gradnje strukturnih podsistemov, ter so namenjeni zagotavljanju obveznih gospodarskih javnih služb, z njimi pa se ne posega zunaj železniškega območja; kot vzdrževalna dela v javno korist se izvedejo tudi obnove, nadgradnje

in gradnje objektov in naprav druge javne infrastrukture (npr. cestne), ki jih je potrebno zgraditi ali prestaviti zaradi obnove, nadgradnje ali gradnje javne železniške infrastrukture;

43. "zamenjava v okviru vzdrževanja" je vsaka zamenjava komponent pri preventivnem ali korektivnem vzdrževanju s komponentami ali deli, ki imajo enako funkcijo in enako delujejo;

44. "železniško območje" je zemljišče, na katerem je proga, ki obsega tudi progovni pas in postajna območja ter površine, na katerih poteka dejavnost, povezana s prevozom potnikov ali blaga, in dejavnost, povezana z nalogami upravljavca.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen, kot ga določajo drugi predpisi s področja železniškega prometa, urejanja prostora in tehnični predpisi.

II. INTEROPERABILNOST

6. člen

(pogoji za interoperabilnost)

(1) Interoperabilnost pomeni sposobnost vseevropskega železniškega sistema, da zagotovi varen in neprekinjen promet vlakov ob zahtevani stopnji izkoriščenosti zmogljivosti teh prog. To sposobnost zagotavlja združljivost posameznih podsistemov in temelji na celotnem sklopu pravnih, tehničnih in operativnih pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za zadostitev bistvenim zahtevam iz 12. člena tega zakona. Zagotovljenost bistvenih zahtev se mora stalno preverjati.

(2) Pogoji za zagotovitev interoperabilnosti veljajo za projektiranje, gradnjo, nadgradnjo, obnovo, vključitev v obratovanje, obratovanje in vzdrževanje delov vseevropskega železniškega sistema, na področjih uporabe, ki so določena v posamezni tehnični specifikaciji za interoperabilnost (v nadaljnjem besedilu: TSI). Pogoji za zagotovitev interoperabilnosti se nanašajo tudi na strokovne, zdravstvene in varnostne zahteve za izvršilne železniške delavce in delavke (v nadaljnjem besedilu: izvršilni železniški delavci), ki skrbijo za obratovanje in vzdrževanje vseevropskega železniškega sistema. Interoperabilnost se mora zagotavljati v rokih in pod pogoji, kot jih določajo posamezne TSI.

(3) Pogoji za zagotovitev interoperabilnosti veljajo tudi za regionalne proge in industrijske tire, ki niso del vseevropskega železniškega sistema, in za strokovne, zdravstvene in varnostne zahteve za izvršilne železniške delavce, ki skrbijo za obratovanje teh prog, če to določa predpis, ki ga izda minister.

(4) Pogoji za zagotovitev interoperabilnosti ne veljajo za proge, ki so funkcionalno ločene od ostalega železniškega omrežja in so predvidene izključno za lokalni, mestni in primestni potniški promet, in za tirna vozila, predvidena izključno za lokalni, muzejski ali turistični namen, ki vozijo pod posebnimi pogoji.

1. Tehnične specifikacije za interoperabilnost

7. člen

(pomen in vsebina)

(1) TSI pomenijo specifikacije, ki urejajo podsistem ali del podsistema z namenom izpolnjevanja bistvenih zahtev in zagotavljanja interoperabilnosti vseevropskega železniškega sistema.

(2) Vsaka TSI vsebuje:

- področje uporabe,
- bistvene zahteve za podsistem in za njegove vmesnike do drugih podsistemov,
- funkcionalne in tehnične specifikacije za podsistem in njegove vmesnike do drugih podsistemov; te se lahko med sabo razlikujejo v odvisnosti od kategorije prog, vozlišč ali tirnih vozil,
- komponente interoperabilnosti in vmesnike, ki morajo biti v skladu z evropskimi specifikacijami in evropskimi standar-

di, potrebnimi za zagotovitev interoperabilnosti železniškega sistema,

- postopke za ocenjevanje skladnosti ali primernosti za uporabo komponent interoperabilnosti na eni strani ali ES-verifikacijo podsistemov na drugi strani za vsak posamezen primer; postopki morajo temeljiti na vzorcih iz Sklepa 93/465/EGS,

- strategijo izvajanja TSI,

- pogoje glede strokovne usposobljenosti, zdravja in varnosti pri delu za izvršilne železniške delavce v železniškem sistemu.

(3) Če se ugotovi, da TSI ne ustreza v celoti bistvenim zahtevam in bi bila lahko zaradi tega ogrožena varnost železniškega prometa, ministrstvo, pristojno za promet (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), na predlog varnostnega organa od Evropske komisije zahteva, da se izvedejo posvetovanja z odborom iz 29. člena Direktive 2008/57/ES.

8. člen

(združljivost TSI z obstoječim sistemom)

(1) Sestavine TSI na primeren način zagotavljajo združljivost z obstoječim železniškim sistemom. S tem namenom se lahko za vsak sklop TSI predvidijo posebni primeri, če pa nekaterih tehničnih vidikov, ki ustrezajo bistvenim zahtevam, ni mogoče izrecno zajeti s TSI, se navedejo v prilogi k TSI kot odprta vprašanja.

(2) TSI se lahko sklicujejo na evropske standarde ali specifikacije ali tehnične dokumente, ki jih objavi Evropska železniška agencija, če je to potrebno za doseganje ciljev interoperabilnosti. V teh primerih se evropski standardi, specifikacije ali tehnični dokumenti ali njihovi deli obravnavajo kot priloge k TSI in postanejo obvezni z začetkom veljavnosti TSI. Če evropskih standardov, specifikacij ali tehničnih dokumentov ni, se je do njihove izdelave možno sklicevati na jasno prepoznavne normativne dokumente, ki so dostopni in v javni uporabi.

9. člen

(odstopanja od uporabe TSI)

(1) Uporaba TSI je obvezna. Odstopanja od uporabe TSI so dovoljena v naslednjih primerih in okoliščinah:

- ob gradnji novega podsistema, nadgradnji ali obnovi obstoječega podsistema ali v drugih primerih iz drugega odstavka 6. člena tega zakona, ki so v času objave TSI v poznejši fazi razvoja, kar pomeni, da je že v teku umeščanje podsistema v prostor ali je v izdelavi projektna dokumentacija oziroma so zanje že sklenjene izvajalske pogodbe;

- ob nadgradnji ali obnovi obstoječega podsistema, kadar je nakladalni profil, tirna širina, medtirna razdalja ali sistem električnega napajanja v teh TSI nezdržljiv s specifikacijami obstoječega podsistema;

- v primeru gradnje, nadgradnje oziroma obnove obstoječega podsistema, če bi bila uporaba TSI v škodo ekonomski upravičenosti projekta ali združljivosti z obstoječim železniškim sistemom v Republiki Sloveniji;

- če po nesreči ali naravni nesreči pogoji za hitro obnovo omrežja ekonomsko ali tehnično ne dopuščajo delne ali popolne uporabe ustreznih TSI;

- za tirna vozila, ki prihajajo iz tretjih držav ali so namenjena v tretje države, v katerih se tirna širina razlikuje od tiste v glavnem železniškem omrežju znotraj Evropske unije.

(2) Naročnik del ali njegov pooblaščen zastopnik mora o nameravanem odstopanju od TSI pisno obvestiti varnostni organ in mu dostaviti dokumentacijo iz Priloge IX Direktive 2008/57/ES z navedbo TSI ali delov TSI, ki jih ne namerava uporabiti, obenem pa navesti ustrezne specifikacije, ki naj bi jih namesto tega uporabil.

(3) V vseh primerih iz prvega odstavka tega člena mora ministrstvo na predlog varnostnega organa predhodno obvestiti Evropsko komisijo o nameravanem odstopanju in ji poslati dokumentacijo z informacijami, določenimi v Prilogi IX Direktive 2008/57/ES. Če Evropska komisija odločitve v primeru iz dru-

ge, tretje in pete alineje prvega odstavka tega člena ne sprejme v šestih mesecih po vložitvi popolnega zahtevka, se šteje, da je zahtevi ugodeno.

(4) V primerih iz prve, četrte in pete alineje prvega odstavka tega člena Evropska komisija preveri skladnost dokumentacije in obvesti državo članico o rezultatih analize ter po potrebi izdela priporočilo v zvezi s specifikacijami, ki se morajo uporabiti. Naročnik ali njegov pooblaščen zastopnik lahko rešitve, navedene v uradnem dopisu predloga za odstopanje, ki je bil poslan Evropski komisiji v skladu s Prilogo IX Direktive 2008/57/ES, nemudoma uporabi.

(5) Ministrstvo Evropski komisiji v enem letu od začetka veljavnosti vsake posamezne TSI pošlje seznam projektov v poznejši fazi razvoja, ki potekajo na ozemlju Republike Slovenije.

2. Komponente interoperabilnosti

10. člen

(pomen)

Komponenta interoperabilnosti je vsaka osnovna komponenta, skupina komponent, podsklop ali celoten sklop opreme, vgrajene ali namenjene vgradnji v podsistem, od katerega je neposredno ali posredno odvisna interoperabilnost železniškega sistema. Pojem "komponenta" zajema opredmetena in neopredmetena sredstva, kot je na primer programska oprema.

11. člen

(ocenjevanje skladnosti)

(1) Vsaka komponenta interoperabilnosti je predmet postopka za ocenjevanje skladnosti ali primernosti za uporabo s posamezno TSI in mora imeti ES-izjavo o skladnosti ali primernosti za uporabo. Vrste komponent interoperabilnosti, področje uporabe ter vsebina ES-izjave o skladnosti ali primernosti za uporabo so navedeni v Prilogi IV Direktive 2008/57/ES.

(2) Ocenjevanje skladnosti ali primernosti za uporabo komponent interoperabilnosti opravlja priglašeni organ, pri katerem je proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Evropski uniji vložil zahtevo. Za ta namen proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Evropski uniji opoštevata določbe ustreznih TSI.

(3) Kadar komponente interoperabilnosti urejajo drugi predpisi Evropske unije, ki zajemajo druge vidike, mora ES-izjava o skladnosti ali primernosti za uporabo vsebovati ugotovitve, da komponente interoperabilnosti izpolnjujejo tudi zahteve teh predpisov.

(4) Kadar proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Evropski uniji ne izpolni obveznosti iz drugega in tretjega odstavka tega člena, je te obveznosti dolžna izpolniti druga oseba, ki da komponente interoperabilnosti na trg. Ta obveznost velja tudi za osebo, ki združi komponente interoperabilnosti ali njihove dele različnega izvora ali proizvaja komponente interoperabilnosti za lastno uporabo.

(5) Gradbeni proizvodi, ki niso komponente interoperabilnosti in se vgrajujejo v železniško omrežje glavnih in regionalnih prog, so proizvodi, katerih lastnosti ustrezajo zahtevam za vgradnjo in imajo ustrezna dokazila o skladnosti v skladu s predpisi, ki urejajo gradbene proizvode.

(6) Proizvodi, ki niso komponente interoperabilnosti ali niso gradbeni proizvodi oziroma komponente interoperabilnosti iz prve alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona, za katere je odstopanje od TSI dovoljeno, se lahko vgrajujejo v železniško omrežje glavnih in regionalnih prog na podlagi dokazil o skladnosti, pridobljenih v skladu s predpisi, ki urejajo področje ugotavljanja skladnosti. Za zagotovitev varnega delovanja železniškega omrežja mora biti za proizvode izveden postopek preverjanja združljivosti, ki ga izvede upravljavec na stroške vlagatelja.

(7) Proizvodi, ki niso komponente interoperabilnosti ali niso gradbeni proizvodi oziroma komponente interoperabilnosti

iz prve alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona, za katere je odstopanje od TSI dovoljeno, se lahko vgrajujejo v tirna vozila na podlagi dokazil o skladnosti, pridobljenih v skladu s predpisi, ki urejajo področje ugotavljanja skladnosti. Za zagotovitev varnega delovanja tirnih vozil mora biti za proizvode izveden postopek preverjanja združljivosti, na stroške vlagatelja. Upravljavec mora pri postopku preverjanja združljivosti sodelovati v primerih, kadar se ta postopek izvaja na javni železniški infrastrukturi.

(8) Minister natančneje predpiše postopek preverjanja združljivosti proizvodov iz šestega in sedmega odstavka tega člena z obstoječim železniškim sistemom.

12. člen

(bistvene zahteve)

(1) Vseevropski železniški sistem, njegovi podsistemi, komponente interoperabilnosti in vmesniki morajo izpolnjevati bistvene zahteve, navedene v Prilogi III Direktive 2008/57/ES.

(2) Za komponente interoperabilnosti, ki imajo ES-izjavo o skladnosti ali primernosti za uporabo, se šteje, da izpolnjujejo bistvene zahteve in se za njih ne smejo zahtevati ponovni pregledi, ki so že bili opravljeni v okviru postopka za pridobitev ES-izjave o skladnosti ali primernosti za uporabo. Prav tako se šteje, da komponente interoperabilnosti izpolnjujejo bistvene zahteve, če so v skladu s pogoji iz ustreznih TSI ali evropskih specifikacij, izdelanih zaradi uskladitve s temi pogoji. Enako velja v obdobju, ki ga določi posamezna TSI, za železniške proizvode, opredeljene v TSI kot komponente interoperabilnosti, ki so že bili dani na trg do začetka veljavnosti TSI. Rezervni deli za podsisteme, ki že obratujejo, ko začne veljati ustrežna TSI, se lahko vgrajujejo v te podsisteme, ne da bi bilo treba zanje opraviti postopek za pridobitev ES-izjave o skladnosti ali primernosti za uporabo.

(3) Če evropska specifikacija ob sprejetju TSI še ni na voljo, skladnost s to specifikacijo pa je bistveni pogoj za zagotovitev interoperabilnosti, se lahko TSI sklicuje na zadnjo razpoložljivo različico osnutka evropske specifikacije ali različico, ki vključuje cel osnutek ali del tega osnutka.

(4) Če evropske specifikacije, ki se neposredno ali posredno uporabljajo za doseganje ciljev interoperabilnosti, ne izpolnjujejo bistvenih zahtev, se lahko v skladu s postopkom, določenim v Direktivi 2008/57/ES, odloči o delnem ali popolnem umiku teh specifikacij iz publikacij, v katerih so objavljene.

(5) Če se ugotovi, da komponenta interoperabilnosti, ki ima ES-izjavo o skladnosti ali primernosti za uporabo in je uporabljena za namen, za katerega je izdelana, verjetno ne bo izpolnjevala bistvenih zahtev, je treba ukreniti vse potrebno za omejitev ali prepoved njene uporabe ali umik s trga. O tem in o sprejetih ukrepih ministrstvo na predlog varnostnega organa obvesti Evropsko komisijo ter navede razloge za tako odločitev. Pri tem posebej navede, ali je razlog za neskladnost neizpolnjevanje bistvenih zahtev, nepravilna uporaba ali neustreznost evropskih specifikacij.

(6) Če se ugotovi, da komponenta interoperabilnosti, ki ima ES-izjavo o skladnosti ali primernosti za uporabo, ni skladna z bistvenimi zahtevami, se proti tistemu, ki je izjavo izdal, sprožijo ustrezni postopki ter o tem obvesti Evropska komisija in druge države članice Evropske unije, proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Evropski uniji pa mora storiti vse, kar je potrebno, za vzpostavitev skladnosti komponente interoperabilnosti in odpravo kršitve pod pogoji, ki jih določi ministrstvo. Če proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik neskladnosti ne odpravi, mora ministrstvo sprejeti vse potrebne ukrepe v skladu s prejšnjim odstavkom.

3. Podsistemi

13. člen

(pomen)

Podsistemi so deli železniškega sistema Republike Slovenije, navedeni v 2. členu tega zakona.

14. člen

(ES-verifikacija podsistemov)

(1) Podsistemi vseevropskega železniškega sistema iz drugega odstavka 4. člena tega zakona morajo biti skladni s TSI in ustrezati bistvenim zahtevam. Zlasti je treba preveriti združljivost podsistema s sistemom, v katerega se vključuje, varnost vključitve teh podsistemov v skladu z drugim odstavkom 23. člena in prvim odstavkom 25. člena tega zakona in njihovo skladnost z določbami TSI o delovanju in vzdrževanju posameznih podsistemov. Skladnost z bistvenimi zahtevami je treba preverjati tudi med obratovanjem, in sicer za infrastrukturo v okviru podeljevanja in preverjanja varnostnega pooblastila, za tirna vozila pa v okviru podeljevanja in preverjanja varnostnih spričeval v skladu z zakonom, ki ureja železniški promet. V ta namen se uporabljajo postopki za ocenjevanje in verifikacijo podsistemov v skladu z določili posamezne TSI.

(2) ES-verifikacija je postopek, s katerim priglašeni organ na zahtevo naročnika ali proizvajalca ali njenega zastopnika s sedežem v Evropski uniji preveri in z izdajo potrdila o verifikaciji potrdi, da je podsistem interoperabilen v skladu z določili tega zakona in predpisi Evropske unije ter da se lahko vključi v obratovanje. Postopek verifikacije podsistemov mora potekati v skladu s postopkom, določenim v Prilogi III Direktive 2011/18/EU. Priglašeni organ lahko po postopku iz Priloge III Direktive 2011/18/EU izda tudi vmesno ES-izjavo o verifikaciji, da pokrije določene faze verifikacijskega postopka ali določene dele podsistema, če ustrezne TSI to omogočajo, pa lahko izda potrdilo o skladnosti za serijo podsistemov ali določenih delov teh podsistemov.

(3) ES-verifikacija interoperabilnosti strukturnih podsistemov, ki sestavljajo vseevropski železniški sistem, se glede izpolnjevanja bistvenih zahtev sklicuje na TSI. Na progah, ki niso interoperabilne do izdaje predpisa iz tretjega odstavka 6. člena tega zakona, in tudi pri odstopanjih iz 9. člena tega zakona in ko gre za poseben primer, naveden v posamezni TSI, se postopek izvede na podlagi nacionalnih predpisov. Seznam priglašeni nacionalnih predpisov je treba obnoviti ob njegovi vsakokratni spremembi, po priglasitvi odstopanj v skladu z 9. členom tega zakona in po objavi posamezne TSI. Istočasno se imenujejo tudi imenovani organi iz 19.a člena tega zakona za izvedbo postopka verifikacije podsistema v skladu s temi nacionalnimi predpisi. Tehničnih predpisov, ki se uporabljajo za omrežja, za katera ni potrebno zagotoviti interoperabilnosti, ni treba uvrstiti na seznam nacionalnih predpisov, ki se priglasijo Evropski komisiji, morajo pa se v tem primeru objaviti v registru infrastrukture.

(4) Gradnja, vključevanje v obratovanje in obratovanje strukturnih podsistemov, ki sestavljajo vseevropski železniški sistem in izpolnjujejo bistvene zahteve, se ne sme v nobenem primeru prepovedati, omejiti ali ovirati, zlasti pa se ne smejo zahtevati pregledi, ki so bili že opravljeni v okviru postopka za pridobitev ES-izjave o verifikaciji ali drugih enakovrednih postopkov, izvedenih v drugih državah članicah Evropske unije za preveritev skladnosti podsistemov z enakimi zahtevami v enakih delovnih pogojih. Dodatni pregledi se lahko zahtevajo samo takrat, ko se ugotovi, da strukturni podsistem ni v celoti skladen z Direktivo 2008/57/ES in ne izpolnjuje bistvenih zahtev. O nameravanih dodatnih pregledih mora ministrstvo na predlog varnostnega organa obvestiti Evropsko komisijo. V obvestilu mora navesti, ali je zahteva za nameravane dodatne preglede posledica neupoštevanja bistvenih zahtev, neustreznosti TSI ali njihove nepravilne uporabe.

14.a člen

(verifikacija podsistemov po nacionalnih predpisih)

(1) Podsistemi vseevropskega železniškega sistema morajo biti skladni z zahtevami nacionalnih predpisov in morajo izpolnjevati zanje predpisane bistvene zahteve, razen zahtev, ki jih določajo posamezne TSI. Zlasti je treba preveriti združljivost podsistemov s sistemom, v katerega se vključujejo, var-

nost vključitve teh podsistemov v skladu z drugim odstavkom 23. člena in prvim odstavkom 25. člena tega zakona in njihovo skladnost z določbami nacionalnih predpisov o delovanju in vzdrževanju posameznih podsistemov. Skladnost z bistvenimi zahtevami je treba preverjati tudi med obratovanjem, in sicer za infrastrukturo pri podeljevanju in preverjanju varnostnega pooblastila, za tirna vozila pa pri podeljevanju in preverjanju varnostnih spričeval v skladu z zakonom, ki ureja železniški promet. V ta namen se uporabljajo postopki za ocenjevanje in verifikacijo podsistemov v skladu z določbami nacionalnih predpisov.

(2) Verifikacija podsistemov ali delov podsistemov v skladu z nacionalnimi predpisi je postopek, s katerim imenovani organ za ugotavljanje skladnosti v skladu z določbami nacionalnih predpisov na zahtevo naročnika ali proizvajalca ali njenega zastopnika preveri in z izdajo potrdila o verifikaciji v skladu z nacionalnimi predpisi potrdi, da je podsistem ali del podsistema zgrajen, nadgrajen ali obnovljen v skladu z določbami tega zakona ter na njegovi podlagi izdanimi predpisi ter da se lahko vključi v obratovanje.

(3) Verifikacija podsistemov ali delov podsistemov v skladu z nacionalnimi predpisi se izvede na interoperabilnih glavnih progah za dele podsistema, za katere se ne uporabljajo TSI, in za vse podsisteme ali dele podsistemov na neinteroperabilnih progah.

(4) Verifikacijo podsistemov ali delov podsistemov v skladu z nacionalnimi predpisi pri izvajanju zamenjav v okviru vzdrževanja izvedeta upravljavec ali prevoznik v skladu z določbami operativnih predpisov, sprejetih in uveljavljenih v okviru sistema varnega upravljanja upravljavca ali prevoznika.

(5) Ponovnih pregledov ni dovoljeno zahtevati, če so ti že bili opravljeni v okviru postopka za pridobitev izjave o verifikaciji v skladu z nacionalnimi predpisi za preveritev skladnosti podsistemov ali delov podsistemov z enakimi zahtevami v enakih delovnih pogojih. Dodatne preglede lahko opravi imenovani organ samo takrat, ko ugotovi, da strukturni podsistem ni v celoti skladen z nacionalnimi predpisi in bistvenimi zahtevami iz Priloge III Direktive 2008/57/ES.

15. člen

(ES-izjava o verifikaciji)

(1) ES-izjava o verifikaciji je dokument, ki ga na podlagi potrdila o verifikaciji pripravi naročnik in je pogoj za pridobitev uporabnega dovoljenja, če gre za gradnjo, za katero je treba pridobiti gradbeno dovoljenje, oziroma pogoj za izdajo obratovalnega dovoljenja, če gre za gradnjo ali dela, za katera gradbeno dovoljenje ni potrebno. Za podsisteme, ki imajo ES-izjavo o verifikaciji, se šteje, da so interoperabilni in da izpolnjujejo bistvene zahteve, ki veljajo zanje.

(2) Vsebina ES-izjave o verifikaciji podsistema je določena v Prilogi II Direktive 2011/18/EU.

15.a člen

(izjava o verifikaciji po nacionalnih predpisih)

(1) Izjava o verifikaciji po nacionalnih predpisih je dokument, ki ga izda naročnik na podlagi potrdila o verifikaciji in je pogoj za pridobitev obratovalnega dovoljenja po končani gradnji, nadgradnji ali obnovi podsistemov ali delov podsistemov. Podsistemi, za katere je izdana izjava o verifikaciji po nacionalnih predpisih, izpolnjujejo bistvene zahteve iz Priloge III Direktive 2008/57/ES v skladu z nacionalnimi predpisi.

(2) Izjava o verifikaciji po nacionalnih predpisih mora temeljiti na podatkih, ki izhajajo iz postopka verifikacije za podsisteme ali dele podsistemov, na interoperabilnih in neinteroperabilnih progah, skladno z določbami 14.a člena tega zakona. Napisana mora biti v slovenskem jeziku, kar velja tudi za tehnično dokumentacijo.

(3) Izjava o verifikaciji po nacionalnih predpisih mora vsebovati:

- navedbo predpisa, na podlagi katerega je izjava izdana,
- ime in naslov naročnika ali proizvajalca ali njenega pooblaščenega zastopnika s sedežem v Evropski uniji (firma

in popolni naslov; v primeru pooblaščenega zastopnika pa tudi ime naročnika ali ime proizvajalca),

- kratek opis podsistema ali dela podsistema,
- ime in naslov imenovanega organa, ki je vodil postopek verifikacije po nacionalnih predpisih iz 14.a člena tega zakona,
- navedbo dokumentov, vključenih v projektno ali tehnično dokumentacijo,
- vse začasne ali stalne nacionalne predpise, s katerimi morajo biti podsistemi ali deli podsistemov skladni in zlasti omejitve ali drugačne pogoje obratovanja,
- rok veljavnosti izjave,
- navedbo odgovorne osebe naročnika,
- datum in podpis.

(4) Izjavi o verifikaciji po nacionalnih predpisih mora biti priložena naslednja tehnična dokumentacija:

- listine o skladnosti, ki jih morajo imeti komponente iz petega, šestega in sedmega odstavka 11. člena tega zakona (v primeru, da se TSI ne uporablja ali so dovoljena odstopanja se listine o skladnosti lahko nadomestijo z ES – izjavami o skladnosti),

– listine, ki dokazujejo združljivost v skladu z določbami petega, šestega in sedmega odstavka 11. člena tega zakona,

– če obstajajo, vmesna potrdila o verifikaciji podsistema ali potrdila o verifikaciji po nacionalnih predpisih, vključno z rezultatom preverjanja,

– potrdilo o verifikaciji po nacionalnih predpisih, ki so mu priloženi ustrezni izračuni in ga podpiše imenovani organ, pristojen za verifikacijo po nacionalnih predpisih, s katerim potrjuje skladnost podsistema z zahtevami iz nacionalnih predpisov in navaja morebitne omejitve, ki so bile ugotovljene med izvedbo obnove, nadgradnje ali gradnje in niso bile odpravljene. Potrdilo o verifikaciji po nacionalnih predpisih morajo biti priložena tudi poročila o pregledih in revizijska poročila, ki jih izdela imenovani organ v okviru svojih nalog v skladu z določbami 19.a člena tega zakona,

– poročilo o varnostni oceni ocenjevalnega organa v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 352/2009 z dne 24. aprila 2009 o sprejetju skupne varnostne metode za ovrednotenje in oceno tveganja iz člena 6(3)(a) Direktive 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljnjem besedilu: Uredba 352/2009/ES).

(5) Imenovani organ po nacionalnih predpisih izda potrdilo o verifikaciji, namenjeno naročniku oziroma prosilcu.

(6) Potrdilo mora vsebovati sklicevanje na nacionalne predpise v zvezi s katerimi je pristojni organ v postopku preverjanja preverjal skladnost, vključno s tistimi, ki se nanašajo na dele, za katere velja odstopanje od TSI ter tistimi, ki se nanašajo na gradnjo, nadgradnjo ali obnovo na progah, ki niso interoperabilne.

16. člen

(obratovalno dovoljenje)

(1) Strukturni podsistem ali del podsistema se vključi v obratovanje na podlagi obratovalnega dovoljenja, ki ga izda varnostni organ.

(2) Obratovalno dovoljenje se izda za podsisteme ali dele podsistemov, ki so načrtovani, projektirani, zgrajeni in vgrajeni tako, da ob vključitvi v železniški sistem izpolnjujejo predpisane bistvene zahteve. Pred izdajo obratovalnega dovoljenja morata biti preverjeni:

- tehnična združljivost teh podsistemov ali delov podsistemov s sistemom, v katerega se vključujejo, in
- varna vključitev teh podsistemov ali delov podsistemov v sistem, v katerega se vključujejo, v skladu s sistemi varnega upravljanja, opredeljenimi in odobrenimi v varnostnem spričevalu ali varnostnem pooblastilu.

(3) Pri obnovah, nadgradnjah gradnjah ali odstranitvah, za katere je potrebno gradbeno dovoljenje, mora biti k projektni dokumentaciji zaradi zagotavljanja interoperabilnosti in varnosti železniškega prometa priloženo tudi soglasje varnostnega organa. Varnostni organ izda soglasje k projektni dokumenta-

ciji za pridobitev gradbenega dovoljenja na podlagi vmesnega potrdila imenovanega organa po nacionalnih predpisih za fazo projektiranja ter vmesnega potrdila priglašene organa, če tako določajo posamezne TSI ali so v podsistem vgrajene komponente interoperabilnosti. K vlogi za izdajo uporabnega dovoljenja se mora predložiti izjavo o verifikaciji po nacionalnih predpisih ter ES-izjava o verifikaciji, če tako določajo posamezne TSI ali bodo v podsistem vgrajene komponente interoperabilnosti. K vlogi za izdajo obratovalnega dovoljenja naročnik varnostnemu organu posreduje izdano uporabno dovoljenje in dokumente iz šeste ali sedme alineje sedmega odstavka tega člena.

(4) Pri obnovi, nadgradnji, gradnji ali odstranitvi, ki se bo izvajala po postopku vzdrževalnih del v javno korist, pošlje naročnik ali njegov pooblaščenec varnostnemu organu opis projekta iz katerega je razviden obseg obnove, nadgradnje ali gradnje. Varnostni organ lahko v roku 30 dni od prejema opisa projekta zahteva dopolnitev vloge. Ob upoštevanju izvedbene strategije iz TSI ali nacionalnih predpisov odloči, ali je obseg del tolikšen, da je potrebno novo obratovalno dovoljenje za začetek obratovanja podsistema ali dela podsistema v skladu z določbami tega zakona. Če je potrebno novo obratovalno dovoljenje, določi obseg uporabe TSI za tak projekt. Varnostni organ sprejme odločitev o potrebnosti novega obratovalnega dovoljenja čimprej, najpozneje pa v štirih mesecih po tem, ko je prosilac vložil popolno vlogo. Novo obratovalno dovoljenje za začetek obratovanja je potrebno vedno, kadar lahko predvidena dela škodljivo vplivajo na varnost podsistema, na katerem se dela izvajajo.

(5) V primeru, da varnostni organ ugotovi, da je treba izdati novo obratovalno dovoljenje iz prejšnjega odstavka, mora vlagatelj varnostnemu organu predložiti projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja ali projekt za izvedbo ali izvedbeni načrt, ki mora biti v skladu s predpisi, izdanimi na podlagi tega zakona. K vlogi se priloži soglasja upravljavcev javne infrastrukture in poročilo o varnostni oceni ocenjevalnega organa ali oceno tveganja v primeru, da je ocenjevalni organ varnostni organ, v skladu z Uredbo 352/2009/ES. Za obnove, nadgradnje in gradnje objektov in naprav druge javne infrastrukture, ki jih je treba zgraditi ali prestaviti zaradi obnove, nadgradnje ali gradnje javne železniške infrastrukture, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o vzdrževalnih delih v javno korist.

(6) Obratovalno dovoljenje iz četrtega odstavka tega člena se izda na podlagi izjave o verifikaciji podsistemov po nacionalnih predpisih z dokumentacijo iz četrtega odstavka 15.a člena tega zakona. Če so bile v podsistem ali v del podsistema vgrajene komponente interoperabilnosti, predpisane s TSI, ali je verifikacija podsistema predpisana s posamezno TSI, je za izdajo obratovalnega dovoljenja potrebna tudi ES izjava o verifikaciji podsistema s tehnično dokumentacijo iz Priloge III Direktive 2011/18/EU. Kadar varnostni organ odloči, da za izvajanja obnove, nadgradnje ali gradnje ni potrebna izdaja novega obratovalnega dovoljenja, se podsistem ali del podsistema vključi v obratovanje, kar upravljavec določi v svojem operativnem predpisu.

(7) Pri obnovi, nadgradnji, gradnji ali odstranitvi objektov, izvedeni po postopku vzdrževalnih del v javno korist, mora naročnik ali njegov pooblaščenec posredovati vlogo za izdajo obratovalnega dovoljenja varnostnemu organu v roku 30 dni po zaključku del. Vloga mora vsebovati dokumentacijo, ki se nanaša na izvedena dela, in sicer:

- izjavo izvajalca del o zaključku del,
- izjavo odgovornega nadzornika o zaključku del,
- projekt izvedenih del,
- dokazilo o zanesljivosti objekta,
- listine o skladnosti in združljivosti,
- v primeru, da gre za komponento interoperabilnosti ES-izjavo o verifikaciji podsistema s predpisanimi prilogami,
- izjavo o verifikaciji po nacionalnih predpisih,
- navodila (načrte) za obratovanje in vzdrževanje.

(8) V primeru, da vloge iz prejšnjega odstavka v predpisanem roku ne posreduje naročnik ali njegov pooblaščenec, lahko to stori izvajalec del.

(9) Če varnostni organ iz priložene dokumentacije ne more v celoti ugotoviti, ali so izvedena dela skladna z zahtevami varnosti železniškega prometa in je zato potrebno dodatno preverjanje izvedenih del z zahtevami varnosti železniškega prometa, lahko varnostni organ z odločbo zahteva poskusno obratovanje podsistema za največ šest mesecev, ki se lahko podaljša še za največ šest mesecev.

(10) Kadar se nameravajo vzdrževalna dela v javno korist na drugi javni infrastrukturi izvesti v progovnem pasu ali pri križanju z železniško progo, mora investitor pred pričetkom izvajanja del od upravljavca javne železniške infrastrukture pridobiti soglasje.

(11) Kadar je zaradi izvajanja obnov, nadgradenj ali gradenj na železniških podsistemih potrebno poseči ali zgraditi naprave ali objekte druge infrastrukture, se ta dela izvedejo pod nadzorom upravljavca druge infrastrukture ali lastnika druge infrastrukture. Skladnost izvedenih del se verificira tako, da upravljavec druge infrastrukture ali lastnik druge infrastrukture pred vključitvijo podsistema v obratovanje pod posebnimi pogoji poda pisno izjavo, da so vsa dela na drugi infrastrukturi izvedena v skladu z izdanim soglasjem oziroma v skladu s predpisanimi zahtevami za tovrstne naprave ali objekte. Tako pridobljena izjava je obvezni del dokazila o zanesljivosti objekta.

16.a člen

(črtan)

16.b člen

(črtan)

17. člen

(obratovalno dovoljenje za tirna vozila)

(1) Pred uporabo tirnega vozila na omrežju varnostni organ, ki je pristojen za to omrežje, dovoli začetek obratovanja tega vozila z izdajo prvega obratovalnega dovoljenja ali s priznanjem prvega obratovalnega dovoljenja, izdanega v eni od držav članic. V primerih, ko TSI vključujejo posebne primere, odprta vprašanja ali odstopanja od uporabe TSI v skladu z 9. členom tega zakona, povezana s tehnično združljivostjo tirnih vozil in omrežja, varnostni organ dovoli začetek obratovanja tega vozila na omrežju z izdajo dodatnega obratovalnega dovoljenja.

(2) Varnostni organ izdaja tudi obratovalna dovoljenja za tipe tirnih vozil in obratovalna dovoljenja za serije tirnih vozil. V primeru izdaje obratovalnega dovoljenja za serijo tirnih vozil varnostni organ obvesti vlagatelja o postopku, v skladu s katerim bo izdano dovoljenje.

(3) Obratovalno dovoljenje lahko vsebuje posebne pogoje uporabe in druge omejitve.

(4) Tirno vozilo, ki je pridobilo obratovalno dovoljenje v eni od držav članic Evropske unije, pridobi dodatno obratovalno dovoljenje za vožnjo po železniškem omrežju Republike Slovenije pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

17.a člen

(prvo obratovalno dovoljenje za tirna vozila,
ki so skladna s TSI)

(1) Za tirno vozilo, ki je skladno z vsemi ustreznimi TSI, ki vsebujejo večino bistvenih zahtev in veljajo ter se uporabljajo ob začetku obratovanja tirnega vozila, izda varnostni organ prvo obratovalno dovoljenje brez dodatnega preverjanja, če je predložena popolna dokumentacija o izvedenem postopku ES-verifikacije vseh strukturnih podsistemov tirnega vozila v skladu s tem zakonom.

(2) Vlagatelj predloži varnostnemu organu tehnično dokumentacijo tirnega vozila, pri čemer navede njegovo predvideno uporabo na železniškem omrežju v Republiki Sloveniji. V primeru, če gre za tirno vozilo, ki ima vse potrebne ES-izjave

o verifikaciji, lahko varnostni organ preverja ustreznost vozil le glede:

– tehnične združljivosti podsistemov tirnega vozila in njihove varne vključitve v obratovanje,

– tehnične združljivosti tirnega vozila in omrežja, na katerem bo obratovalo,

– nacionalnih predpisov, ki se uporabljajo glede odprtih vprašanj v TSI,

– nacionalnih predpisov, ki se uporabljajo za posebne primere, ustrezno opredeljene v posameznih TSI.

(3) Ustreznost tirnih vozil v primerih iz prejšnjega odstavka se dokazuje z izjavo o verifikaciji iz 15.a člena tega zakona, ki jo izda imenovani organ.

17.b člen

(dodatno obratovalno dovoljenje za tirna vozila,
ki so skladna s TSI)

(1) Tirno vozilo iz prejšnjega člena, ki je pridobilo obratovalno dovoljenje v eni od držav članic Evropske unije, potrebuje dodatno obratovalno dovoljenje za vožnjo po omrežju Republike Slovenije, ki je skladno s pogoji iz TSI, samo, če TSI vključuje posebne primere in odprta vprašanja, povezana s tehnično združljivostjo tirnih vozil in omrežja.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka mora vlagatelj, ki v Republiki Sloveniji vloži vlogo za dodatno obratovalno dovoljenje za tirno vozilo, navesti njegovo predvideno uporabo na železniškem omrežju v Republiki Sloveniji in varnostnemu organu predložiti naslednjo dokumentacijo:

a) dokazilo, da je tirno vozilo v drugi državi članici Evropske unije pridobilo obratovalno dovoljenje;

b) izvod tehnične dokumentacije, določene v Prilogi III Direktive 2011/18/ES. Pri tirnih vozilih z zapisovalniki podatkov, katerih podatki niso usklajeni z ustrežno TSI, mora dokumentacija vsebovati tudi informacije o postopku zbiranja teh podatkov in omogočiti prebiranje ter ovrednotenje podatkov;

c) evidenco, v kateri je prikazan dnevnik vzdrževanja vozila, in, na zahtevo varnostnega organa, tudi tehnične spremembe, ki so izvedene po pridobitvi dovoljenja;

d) dokazilo o tehničnih in operativnih značilnostih, ki pokaže, da je tirno vozilo skladno s sistemom napajanja z energijo, sistemom signalizacije in upravljanja ter vodenja, tirno širino in nakladalnim profilom, največjo dovoljeno osno obremenitvijo ter drugimi zahtevami in omejitvami omrežja železniških prog;

e) poročilo o varnostni oceni ocenjevalnega organa ali oceno tveganja v primeru, da je ocenjevalni organ varnostni organ, v skladu z Uredbo 352/2009/E.

(3) Varnostni organ lahko pri odločanju o vlogi preverja pogoje glede:

– tehnične združljivosti tirnega vozila in omrežja, vključno z nacionalnimi predpisi, ki se uporabljajo za odprta vprašanja in ki so nujni za zagotovitev te skladnosti,

– uporabe nacionalnih predpisov, ki se uporabljajo za posebne primere, ustrezno opredeljene v TSI.

(4) Varnostni organ lahko pred odločitvijo zaradi dodatnega preverjanja izpolnjevanja pogojev iz prejšnjega odstavka zahteva, da se mu posredujejo dodatne informacije, opravijo analize tveganja v skladu z Direktivo 2004/49/ES ali da se izvede poskusno obratovanje na omrežju zaradi preverjanja izpolnjevanja pogojev za izdajo obratovalnega dovoljenja. V tem primeru predpiše obseg in vsebino poskusnega obratovanja. Ko Komisija sprejme referenčni dokument iz tretjega odstavka 27. člena Direktive 2008/57/ES, lahko varnostni organ takšno preverjanje izvaja samo na podlagi nacionalnih predpisov iz skupine B ali C tega referenčnega dokumenta.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka varnostni organ po posvetovanju z vlagateljem določi obseg in vsebino dodatnih informacij, analiz tveganj ali poskusnega obratovanja. Po prejeti odločbi varnostnega organa o poskusnem obratovanju in po posvetovanju z vlagateljem mora upravljavec izvesti vsa odredjena poskusna obratovanja najkasneje v treh mesecih po prejeti zahtevi vlagatelja.

(6) Varnostni organ odloči o izdaji obratovalnega dovoljenja v skladu s tem členom brez odlašanja, vendar najkasneje v dveh mesecih po predložitvi popolne vloge, v primeru zahtevanih dodatnih informacij, analiz tveganj ali poskusnih obratovanj pa v enem mesecu po predložitvi dodatnih informacij, rezultatov analiz ali poskusnih obratovanj.

17.c člen

(prvo obratovalno dovoljenje za tirna vozila, ki niso skladna s TSI)

(1) Vlagatelj, ki v Republiki Sloveniji predloži vlogo za prvo obratovalno dovoljenje za tirno vozilo, ki ni skladno s TSI ali za katero pomemben del bistvenih zahtev ni zajet v TSI ali za katero veljajo odstopanja v skladu z 9. členom tega zakona, predloži varnostnemu organu izjavo o verifikaciji po nacionalnih predpisih v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 15.a člena tega zakona za tirno vozilo, pri čemer navede njegovo predvideno uporabo na omrežju v Republiki Sloveniji.

(2) Varnostni organ izda prvo obratovalno dovoljenje za tirno vozilo po preverjanju tehničnih pogojev določenih v TSI, ki ga izvede priglašeni organ, za preverjanje katerih se uporabi postopek za ES-verifikacijo podsistema in preverjanju tehničnih pogojev iz nacionalnih predpisov, ki ga izvede imenovani organ po nacionalnih predpisih, priglašeni Evropski komisiji, ki so v skladu s Prilogo VII Direktive 2008/57/ES, spremenjene z Direktivo 2009/131/ES.

(3) Obratovalno dovoljenje, izdano v skladu s prejšnjim odstavkom, velja le na omrežju ali delu omrežja v Republiki Sloveniji, za katerega je izdano.

17.č člen

(dodatno obratovalno dovoljenje za tirna vozila, ki niso skladna s TSI)

(1) Za tirno vozilo iz prejšnjega člena, ki je pridobilo prvo obratovalno dovoljenje v eni od držav članic Evropske unije, varnostni organ na podlagi primerjave referenčnih dokumentov iz četrtega odstavka 17.b člena tega zakona odloči o potrebi izdaje dodatnega obratovalnega dovoljenja za vožnjo po omrežju Republike Slovenije na podlagi vloge naročnika, proizvajalca ali njunih pooblaščenecov.

(2) V primeru, da varnostni organ odloči, da je potrebna izdaja dodatnega obratovalnega dovoljenja za tirna vozila iz prejšnjega odstavka, vlagatelj predloži varnostnemu organu tehnično dokumentacijo tirnega vozila ali tipa tirnega vozila, skupaj s podrobnostmi načrtovane rabe v omrežju, ki vključuje vsaj:

a) dokazilo, da je tirno vozilo v drugi državi članici pridobilo dovoljenje za začetek obratovanja in dokumentacijo o postopku, s katerim se je preverilo izpolnjevanje varnostnih zahtev, vključno z odstopanji dovoljenimi v skladu z 9. členom tega zakona;

b) tehnične podatke, program vzdrževanja in operativne značilnosti tirnega vozila. Pri tirnih vozilih z zapisovalniki podatkov mora dokumentacija vsebovati tudi informacije o postopku zbiranja teh podatkov in omožiti prebiranje ter ovrednotenje podatkov, ki se nanašajo na uporabo posnetkov naprav za snemanje glasovnih sporočil na vlaku in evidentiranje delovanja sistema signalizacije in upravljanja prometa;

c) evidenco, v kateri je prikazan dnevnik vzdrževanja tirnega vozila in na zahtevo varnostnega organa tudi tehnične spremembe, ki so izvedene po pridobitvi dovoljenja;

d) dokazilo o tehničnih in operativnih značilnostih, ki pokaže, da je tirno vozilo skladno s sistemom napajanja z energijo, sistemom signalizacije in upravljanja ter vodenja, tirno širino in nakladalnim profilom, največjo dovoljeno osno obremenitvijo ter drugimi zahtevami in omejitvami omrežja železniških prog;

e) poročilo o varnostni oceni ocenjevalnega organa ali oceno tveganja v primeru, da je ocenjevalni organ varnostni organ, v skladu z Uredbo 352/2009/ES.

(3) Ustreznost tirnih vozil v primerih iz točk b), c) in d) prejšnjega odstavka preveri imenovani organ po nacionalnih

predpisih z izdajo potrdila o verifikaciji po nacionalnih predpisih podsistema ali dela podsistema, na podlagi katerega naročnik ali njegov pooblaščenec izdela izjavo o verifikaciji po nacionalnih predpisih.

(4) Varnostni organ sme izvesti dodatna preverjanja izpolnjevanja pogojev iz točk a) in b) prejšnjega odstavka samo, če obstaja resna nevarnost, da dokumenti ne izkazujejo izpolnjevanja pogojev za izdajo obratovalnega dovoljenja. Ko Komisija sprejme referenčni dokument iz tretjega odstavka 27. člena Direktive 2008/57/ES, lahko varnostni organ takšno preverjanje izvaja samo na podlagi nacionalnih predpisov iz skupine B ali C tega referenčnega dokumenta.

(5) Varnostni organ lahko odloči, da bo pred odločitvijo pridobil dodatne informacije, opravil analize tveganja v skladu z Direktivo 2004/49/ES ali zahteval poskusno obratovanje na omrežju zaradi preverjanja izpolnjevanja pogojev, navedenih v c) in d) točki drugega odstavka tega člena, in njihove skladnosti z nacionalnimi predpisi. Po sprejemu referenčnega dokumenta iz tretjega odstavka 27. člena Direktive 2008/57/ES lahko varnostni organ takšno preverjanje izvaja samo na podlagi nacionalnih predpisov iz skupine B ali C iz tega dokumenta.

(6) V primeru iz prejšnjega odstavka varnostni organ po posvetovanju z vlagateljem določi obseg in vsebino dodatnih informacij, analiz tveganj ali poskusnega obratovanja. Po prejeti odločbi varnostnega organa o poskusnem obratovanju in po posvetovanju z vlagateljem mora upravljavec izvesti vsa odredjena poskusna obratovanja najkasneje v treh mesecih po prejeti zahtevi vlagatelja.

(7) Varnostni organ odloči o izdaji obratovalnega dovoljenja v skladu s tem členom brez odlašanja, vendar najkasneje v štirih mesecih po predložitvi popolne vloge, v primeru zahtevanih dodatnih informacij, analiz tveganj ali poskusnih obratovanj pa v dveh mesecih po predložitvi dodatnih informacij, rezultatov analiz ali poskusnih obratovanj.

17.d člen

(druge določbe o obratovalnem dovoljenju)

(1) Če varnostni organ zavrne izdajo obratovalnega dovoljenja, lahko prosilec za izdajo dovoljenja v enem mesecu od prejema zavrnilne odločbe pri varnostnem organu vložiti pritožbo. Varnostni organ mora najkasneje v dveh mesecih ponovno preučiti vlagateljovo vlogo in v primeru, če ugotovi morebitne napake v postopku ali nova dejstva, na podlagi katerih bi lahko bila njegova odločitev drugačna, z novo odločbo odpravi izpodbijano odločbo in o zadevi odloči drugače. Če svoje odločbe ne namerava spremeniti, pritožbo skupaj z upravnim spisom čimprej posreduje ministrstvu.

(2) Ministrstvo lahko v sedmih dneh od prejema pritožbe zaprosi Evropsko železniško agencijo za mnenje o utemeljenosti pritožbe. Prejeto mnenje posreduje tudi pritožniku in varnostnemu organu. Če mnenja agencije ne prejme v enem mesecu od dneva poslanega zahtevka agenciji, ministrstvo o pritožbi odloči brez mnenja agencije, in sicer najkasneje v enem mesecu. Če ministrstvo ne zahteva mnenja agencije, mora o pritožbi odločiti najkasneje v dveh mesecih od prejema pritožbe.

(3) Če varnostni organ niti v treh mesecih po poteku rokov iz šestega odstavka 17.b člena oziroma šestega odstavka 17.č člena tega zakona ne izda odločbe o izdaji obratovalnega dovoljenja, se šteje, da je bilo obratovalno dovoljenje za tirno vozilo izdano. Na tak način pridobljeno obratovalno dovoljenje velja samo za tisti del železniškega omrežja Republike Slovenije, za katerega je bila vložena vloga, o kateri varnostni organ ni odločil.

(4) Če mora varnostni organ obratovalno dovoljenje za tirno vozilo razveljaviti, ker ne izpolnjuje več pogojev za obratovalno dovoljenje ali iz drugih razlogov, to stori v skladu s postopkom nadzora nad varnostnimi spričevali in varnostnimi pooblastili, določenim v zakonu, ki ureja železniški promet.

17.e člen

(obratovalno dovoljenje za tipe tirnih vozil)

(1) Če varnostni organ izda obratovalno dovoljenje za tirno vozilo, izda hkrati tudi obratovalno dovoljenje za tip tirnega vozila, če takšnega dovoljenja za ta tip tirnega vozila še ni izdal.

(2) Obratovalno dovoljenje za tirno vozilo, ki je skladno z že odobrenim tipom tirnega vozila v Republiki Sloveniji, se izda na podlagi izjave o skladnosti s tem tipom tirnega vozila, ki jo predloži vlagatelj.

(3) Če se bistvene določbe v TSI in nacionalnih predpisih, na podlagi katerih je bilo izdano dovoljenje za tip tirnega vozila, spremenijo, varnostni organ odloči, ali ostanejo že izdana dovoljenja za tip tirnega vozila v veljavi, ali jih je treba obnoviti. V tem primeru lahko varnostni organ v postopku od priglašene ali imenovanega organa zahteva preverjanje le tehničnih pogojev, povezanih s spremembo predpisov. Vsa obratovalna dovoljenja za tirna vozila, ki so bila izdana pred obnovo dovoljenja za tip tirnega vozila, ostanejo v veljavi.

(4) Če vlagatelj vloži vlogo za pridobitev obratovalnega dovoljenja za tip tirnega vozila tudi v drugi državi članici Evropske unije, varnostni organ sodeluje v postopku izdaje dovoljenja s pristojnim organom te države z namenom poenostavitve in pospešitve postopka.

17.f člen

(subjekt, zadolžen za vzdrževanje tirnih vozil)

(1) Za vsako tirno vozilo se pred začetkom obratovanja oziroma pred uporabo v omrežju določi subjekt, ki je zadolžen za njegovo vzdrževanje in ki se ga vpiše v nacionalni register tirnih vozil v skladu z določbami 18. člena tega zakona.

(2) Subjekt, zadolžen za vzdrževanje, je lahko prevoznik v železniškem prometu, upravljavec infrastrukture ali imetnik. Subjekt, zadolžen za vzdrževanje, z ustreznim sistemom vzdrževanja zagotovi, da tirna vozila za vzdrževanje katerih je zadolžen, varno obratujejo.

(3) Subjekt, zadolžen za vzdrževanje, mora pridobiti spričevalo subjekta, zadolženega za vzdrževanje. Spričevalo, ki ga izda certifikacijski organ, temelji na oceni sposobnosti subjekta, zadolženega za vzdrževanje, da izpolnjuje ustrezne pogoje v zvezi z vzdrževanjem in jih dosledno izvaja. Certifikacijski organ mora nadzorovati izpolnjevanje pogojev po podelitvi spričevala subjekta, zadolženega za vzdrževanje.

(4) Zahteve in merila za ocenjevanje organizacij, ki predložijo vlogo za pridobitev spričevala subjekta, zadolženega za vzdrževanje, ali za spričevalo v okviru funkcij vzdrževanja, ki jih subjekt, zadolžen za vzdrževanje, dodeli v zunanje izvajanje, so:

– za tovrstne vagonne, opredeljene v Prilogi III Uredbe Komisije (EU) št. 445/2011 z dne 10. maja 2011 o sistemu podeljevanja spričevala subjekta, zadolženega za vzdrževanje, za tovrstne vagonne in o spremembi Uredbe (ES) št. 653/2007 (UL L št. 122 z dne 11. 5. 2011, str. 22; v nadaljnjem besedilu: Uredba 445/2011/EU),

– zahteve in merila za ocenjevanje organizacij za vzdrževanje tirnih vozil, ki niso določena v prejšnji alineji, predpiše minister v podzakonskem aktu.

(5) Spričevala, ki jih je izdala druga država članica Evropske unije in so bila izdana v skladu z določbami petega odstavka 14.a člena Direktive 2004/49/ES, veljajo tudi v Republiki Sloveniji.

(6) Določitev oziroma potrjevanje subjekta, zadolženega za vzdrževanje, se lahko izvede z odstopanji od določb tega člena, in sicer v primerih:

– tirnih vozil, registriranih v tretji državi in vzdrževanih v skladu z zakoni te države;

– tirnih vozil, ki se uporabljajo na omrežjih ali progah, katerih tirna širina se razlikuje od tiste na glavnem železniškem omrežju v Evropski uniji in za katere je izpolnjevanje pogojev, določenih v tretjem odstavku tega člena, zagotovljeno z mednarodnimi sporazumi s tretjimi državami;

– tirnih vozil, opredeljenih v četrtem odstavku 6. člena tega zakona, in vojaške opreme ter posebnega transporta, za katere je pred obratovanjem potrebno ad hoc obratovalno dovoljenje nacionalnih varnostnih organov. V tem primeru se odstopanja odobrijo za obdobje največ petih let.

(7) Odstopanja iz prejšnjega odstavka odobri varnostni organ, in sicer:

– pri registriranju tirnih vozil v skladu z določbami 18. člena tega zakona;

– pri izdajanju varnostnih spričeval in varnostnih pooblastil prevoznikom v železniškem prometu in upravljavcem infrastrukture v skladu z določbami zakona, ki ureja železniški promet.

(8) Odstopanja iz šestega odstavka tega člena se določijo in upravičijo v letnem varnostnem poročilu varnostnega organa v skladu z določbami zakona, ki ureja železniški promet. Če Evropska komisija oceni, da zaradi odstopanj obstajajo prevelika tveganja glede varnosti v železniškem sistemu Evropske unije, lahko zahteva, da se takšna odstopanja prenehajo uporabljati, kar je varnostni organ dolžan upoštevati.

(9) Minister s podzakonskim aktom natančneje določi merila, zahteve, pogoje in način za vzpostavitev sistema vzdrževanja ter pogoje in način izdaje spričeval subjektom, zadolženim za vzdrževanje.

17.g člen

(certifikacijski organ)

(1) Certifikacijski organ je akreditirani oziroma varnostni organ.

(2) Certifikacijski organ vsaj enkrat letno izvede nadzor pri subjektu, zadolženem za vzdrževanje tovornih vagonov, da preveri ali še vedno izpolnjuje merila iz Priloge III Uredbe 445/2011/EU oziroma izpolnjuje merila iz devetega odstavka 17.f člena tega zakona.

(3) Če certifikacijski organ ugotovi, da subjekt, zadolžen za vzdrževanje, ne izpolnjuje zahtev, na podlagi katerih je bilo izdano spričevalo subjekta, zadolženega za vzdrževanje, se s subjektom, zadolženim za vzdrževanje, dogovori o načrtu za izboljšanje ali omeji področje uporabe spričevala ali začasno odvzame spričevalo, odvisno od stopnje neizpolnjevanja. V primeru dolgotrajnega neizpolnjevanja zahtev v zvezi s spričevalom ali morebitnega načrta za izboljšanje, certifikacijski organ omeji področje uporabe spričevala subjekta, zadolženega za vzdrževanje, ali razveljavi spričevalo subjekta, zadolženega za vzdrževanje.

(4) Zoper spričevalo certifikacijskega organa je dopustna pritožba na ministrstvo.

17.h člen

(obratovalno dovoljenje za podsistem tirna vozila po obnovi ali nadgradnji)

(1) Pri obnovi ali nadgradnji podsistema tirna vozila posreduje naročnik ali njegov pooblaščenec varnostnemu organu vlogo s tehnično dokumentacijo iz katere je razviden obseg obnove oziroma nadgradnje. Tehnična dokumentacija mora vsebovati vse potrebne dokumente v zvezi z značilnostmi podsistemov in po potrebi vse dokumente, ki potrjujejo skladnost komponent interoperabilnosti. Vsebovati mora tudi vse zahteve v zvezi z morebitnimi pogoji in omejitvami uporabe ter z navodili o delovanju, dvigu in utirjanju ter vzdrževanju tirnega vozila. V skladu z Uredbo 352/2009/ES naročnik ali njegov pooblaščenec k tehnični dokumentaciji priloži poročilo o varnostni oceni ocenjevalnega organa ali oceno tveganja v primeru, da je ocenjevalni organ varnostni organ, v skladu z Uredbo 352/2009/ES. Varnostni organ lahko v roku 30 dni od prejema zadevne tehnične dokumentacije zahteva dopolnitev vloge. Ob upoštevanju izvedbene strategije iz TSI ali nacionalnih predpisov odloči ali je obseg del tolikšen, da je potrebno novo obratovalno dovoljenje za začetek obratovanja podsistema ali dela podsistema v skladu z določbami tega zakona. Če je po-

trebno novo obratovalno dovoljenje, določi obseg uporabe TSI za tak projekt. Varnostni organ sprejme odločitev o potrebnosti novega obratovalnega dovoljenja čim prej, najpozneje pa v dveh mesecih po tem, ko je prosilec vložil popolno vlogo. Novo obratovalno dovoljenje za začetek obratovanja je potrebno vedno, kadar lahko predvidena dela škodljivo vplivajo na varnost podsistema na katerem se dela izvajajo.

(2) Obratovalno dovoljenje se izda na podlagi izjave o verifikaciji podsistemov z dokumentacijo iz četrtega odstavka 15. a člena tega zakona. Če so bile v podsistem ali v del podsistema vgrajene komponente interoperabilnosti, predpisane s TSI, ali je verifikacija podsistema predpisana s posamezno TSI, kadar v podsistem niso bile vgrajene komponente interoperabilnosti, je za izdajo obratovalnega dovoljenja potrebna tudi ES izjava o verifikaciji podsistema s tehnično dokumentacijo iz Priloge III Direktive 2011/18/EU. Kadar varnostni organ odloči, da v primeru izvajanja obnove ali nadgradnje ni potrebna izdaja novega obratovalnega dovoljenja, se podsistem ali del podsistema vključijo v obratovanje na podlagi izjave o verifikaciji po nacionalnih predpisih, kar prevoznik določi v operativnem predpisu, oziroma upravljavec, če gre za tirno vozilo upravljavca.

4. Registri

18. člen

(nacionalni register tirnih vozil)

(1) Nacionalni register tirnih vozil Republike Slovenije vodi varnostni organ. V register se na vlogo imetnika tirnega vozila vpišejo tirna vozila, ki niso vpisana v enega izmed nacionalnih registrov tirnih vozil v drugi državi članici Evropske unije in je zanje izdano obratovalno dovoljenje.

(2) V register tirnih vozil se vpišejo tirna vozila, za katera je varnostni organ izdal evropsko številko tirnega vozila (v nadaljnjem besedilu: EVN). V primeru tirnih vozil, ki obratujejo ali nameravajo obratovati iz ali v državo, ki ni članica Evropske unije in ima tirno širino, drugačno od glavnega omrežja znotraj Evropske unije, se lahko določi drugo jasno prepoznavno številko na podlagi drugačnega sistema šifrskih oznak. Prosilec za prvo dovoljenje za obratovanje mora tirno vozilo označiti z EVN oziroma drugo številko, ki mu je dodeljena.

(3) Register tirnih vozil mora biti sestavljen na podlagi specifikacij iz Sklepa Komisije z dne 10. februarja 2011 o spremembi Odločbe 2007/756/ES o sprejetju skupne specifikacije nacionalnega registra vozil (UL L št. 43 z dne 17. 2. 2011) in mora vsebovati vsaj naslednje podatke:

- podatke o EVN;
- podatke o državi in nacionalnem varnostnem organu;
- podatke o letu izdelave tirnega vozila;
- podatke o ES-izjavi o verifikaciji;
- podatke o izdajatelju ES-izjave o verifikaciji;
- podatke o tipu tirnega vozila s sklicevanjem na Evropski register dovoljenih tipov tirnih vozil;
- podatke o lastniku in imetniku tirnega vozila;
- podatke o omejitvah glede načina uporabe tirnega vozila;
- podatke o subjektu, zadolženem za vzdrževanje tirnega vozila;
- druge podatke, ki jih določajo skupne specifikacije.

(4) Imetnik tirnega vozila mora varnostnemu organu takoj sporočiti vsako spremembo podatkov iz registra, uničenje tirnega vozila ali svojo odločitev, da tirnega vozila ne bo več registriral.

(5) Podatki iz registra tirnih vozil morajo biti dostopni preiskovalnemu organu, regulatornemu organu, Evropski železniški agenciji, prevoznikom, upravljavcu in vsem drugim osebam, ki so navedene v registru ali so upravičene vložiti vlogo za registracijo tirnega vozila.

(6) Register tirnih vozil mora biti ažuriran na način, določen s skupno specifikacijo, ki jo sprejme Evropska komisija. Dokler nacionalni registri tirnih vozil držav članic Evropske unije niso povezani, varnostni organ ažurira register s tistimi podatki,

ki jih je v svoj register vnesla druga država članica in zadevajo Republiko Slovenijo.

(7) Varnostni organ skrbi, da je register tirnih vozil povezan z Evropskim registrom dovoljenih tipov tirnih vozil v skladu s skupno specifikacijo, ki jo sprejme Evropska komisija.

(8) Zaradi posodobitve Evropskega registra dovoljenih tipov tirnih vozil mora varnostni organ Evropsko železniško agencijo obvestiti o vsakem izdanem dovoljenju za nov tip tirnega vozila, njegovi spremembi, začasnem preklicu ali odvzemu.

18.a člen

(register železniške infrastrukture)

(1) Železniška infrastruktura mora biti vpisana v register. Register železniške infrastrukture vodi upravljavec.

(2) V registru železniške infrastrukture so navedene, v veljavnih TSI določene, glavne značilnosti vsakega podsistema ali dela podsistema (npr. osnovni parametri) in njihova soodvisnost z značilnostmi drugih podsistemov ali delov podsistemov.

(3) Register železniške infrastrukture mora biti objavljen in ažuriran na način, določen s skupnimi specifikacijami, ki jih sprejme Evropska komisija.

5. Priglašeni, imenovani in ocenjevalni organ

19. člen

(priglašeni organ)

(1) Priglašeni organ je subjekt, ki je pooblaščen za ocenjevanje skladnosti komponent interoperabilnosti ali njihove primernosti za uporabo in izvedbo postopka verifikacije podsistemov ali delov podsistemov. Priglašeni organ določi minister, če izpolnjuje pogoje iz tega zakona in Priloge VIII Direktive 2008 /57/ES ter je njegovo usposobljenost preveril varnostni organ, in o tem obvesti ministra, pristojnega za trg.

(2) Ministrstvo, pristojno za trg, na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka obvesti Evropsko komisijo in druge države članice Evropske unije o priglašeni organih, ki so v Republiki Sloveniji pooblaščen za izvajanje postopka za ocenjevanje skladnosti komponent interoperabilnosti ali njihove primernosti za uporabo v skladu z 11. členom tega zakona in postopka verifikacije v skladu s 14. členom tega zakona, pri čemer navede tudi področje pristojnosti in identifikacijsko številko vsakega priglašenega organa, predhodno pridobljeno od Evropske komisije. Smiselno enak postopek se uporablja, če organ ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje.

(3) Priglašeni organ, njegov direktor in osebje, odgovorno za opravljanje postopkov pregledovanja, ne smejo biti niti neposredno niti kot pooblaščen zastopniki udeleženi pri projektiranju, izdelavi, gradnji, trženju, uporabi ali vzdrževanju komponent interoperabilnosti ali podsistemov. Dovoljena pa je izmenjava podatkov med vsemi subjekti, ki v postopku sodelujejo.

(4) Priglašeni organ in osebje, ki je pristojno za preglede, morajo biti funkcionalno neodvisni od organov, pristojnih za izdajo dovoljenj za začetek obratovanja, od organov, pristojnih za izdajo licenc prevoznikom, od organov, pristojnih za izdajo varnostnih spričeval, in od organov, ki vodijo preiskavo v primeru nesreče. Osebje, ki opravlja preglede, mora biti neodvisno in ne sme biti plačano glede na količino opravljenih preverjanj in ne na podlagi rezultatov teh preverjanj.

(5) Priglašeni organ mora izpolnjevati pogoje za opravljanje svoje dejavnosti, predvsem pa mora imeti zaposleno osebje in sredstva, ki se zahtevajo za ustrezno opravljanje tehničnih in administrativnih nalog, povezanih z vodenjem pregledov. Priglašeni organ mora imeti tudi možnost uporabe opreme, potrebne za izredne preglede.

(6) Osebje, pristojno za opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka, mora izpolnjevati naslednje minimalne pogoje:

- biti mora ustrezno strokovno in poklicno usposobljeno;
- imeti mora zadovoljivo znanje o predpisih, povezanih s pregledi, ki jih opravlja, in imeti dovolj prakse na tem področju;

– biti mora usposobljeno za izdajanje certifikatov, zapisov in poročil, ki sestavljajo uradno dokumentacijo opravljenih pregledov.

19.a člen

(imenovani organ po nacionalnih predpisih)

(1) Imenovani organ po nacionalnih predpisih je subjekt, ki je pooblaščen za izvedbo postopka verifikacije podsistemov ali delov podsistemov v skladu z nacionalnimi predpisi. Imenovani organ določi minister, če izpolnjuje pogoje iz tega člena ter je njegovo usposobljenost preveril varnostni organ.

(2) Ministrstvo na podlagi postopka iz prejšnjega odstavka obvesti Evropsko komisijo o imenovanih organih po nacionalnih predpisih, ki so v Republiki Sloveniji pooblaščen za izvajanje postopka verifikacije v skladu s 14.a členom tega zakona, pri čemer navede tudi področje pristojnosti vsakega imenovanega organa po nacionalnih predpisih. Smiselno enak postopek se uporablja, če organ ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje.

(3) Imenovani organ po nacionalnih predpisih, njegov direktor in osebje, odgovorno za opravljanje postopkov pregledovanja, ne smejo biti niti neposredno niti kot pooblaščen zastopniki udeleženi pri projektiranju, izdelavi, gradnji, trženju, uporabi ali vzdrževanju komponent ali podsistemov. Dovoljena pa je izmenjava podatkov med vsemi subjekti, ki v postopku sodelujejo.

(4) Imenovani organ po nacionalnih predpisih in osebje, ki je pristojno za preglede, morajo biti funkcionalno neodvisni od organov, pristojnih za izdajo dovoljenj za začetek obratovanja, od organov, pristojnih za izdajo licenc prevoznikom, od organov, pristojnih za izdajo varnostnih spričeval, in od organov, ki vodijo preiskavo v primeru nesreče. Osebje, ki opravlja preglede, mora biti neodvisno in ne sme biti plačano glede na količino opravljenih preverjanj in ne na podlagi rezultatov teh preverjanj.

(5) Imenovani organ po nacionalnih predpisih mora izpolnjevati pogoje za opravljanje svoje dejavnosti, predvsem pa mora imeti zaposleno osebje in sredstva, ki se zahtevajo za ustrezno opravljanje tehničnih in administrativnih nalog, povezanih z vodenjem pregledov v skladu z nacionalnimi predpisi. Imenovani organ mora imeti tudi možnost uporabe opreme, potrebne za izredne preglede.

(6) Osebje, pristojno za opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka, mora izpolnjevati najmanj naslednje minimalne pogoje:

- biti mora ustrezno strokovno in poklicno usposobljeno,
- imeti mora zadostno znanje o nacionalnih predpisih povezanih s pregledi, ki jih opravlja in imeti dovolj prakse na tem področju,
- biti mora usposobljeno v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

19.b člen

(ocenjevalni organ)

(1) Ocenjevalni organ je organ, akreditiran v skladu z zakonom, ki ureja akreditiranje, oziroma varnostni organ za primere, določene v Uredbi 352/2009/ES.

(2) Ocenjevalni organ na podlagi dokazil preveri ali železniški sistem izpolnjuje varnostne zahteve in o tem izdela poročilo o oceni tveganja.

(3) Postopki in načela upravljanja s tveganji, neodvisnega ocenjevanja in merila, ki jih morajo izpolnjevati ocenjevalni organi, so določeni v Uredbi 352/2009/ES.

20. člen

(pristojnosti priglašenege organa)

(1) Priglašeni organ mora imeti med izvajanjem nalog, za katere je pooblaščen, stalen dostop do gradbišč, proizvodnih obratov, skladiščnih površin, naprav za montažo in preskušanje ter drugih objektov, za katere meni, da so potrebni za izvedbo njegovih nalog. Naročnik ali proizvajalec ali njun zastopnik s sedežem v Evropski uniji mora poslati vse dokumente ali poskrbeti, da so mu poslani vsi za ta namen potrebni dokumenti ter

zlasti izvedbeni načrt ali projektna dokumentacija za podsistem ali njegov sestavni del.

(2) Naloga priglašenege organa se začne v fazi načrtovanja in obsega celotno obdobje proizvodnje do faze prevzema pred začetkom obratovanja podsistema. Priglašeni organ overi tudi vmesnike, ki omogočajo vključitev komponente interoperabilnosti ali podsistema v obstoječi sistem, ob upoštevanju ustreznih TSI in registrov iz 18. in 18.a člena tega zakona.

(3) Priglašeni organ opravlja preverjanje z izvajanjem revizij, da se prepriča o skladnosti izvedenih del s predpisi. Pooblaščenim osebam za izvajanje graditve oziroma izdelave podsistema ali dela podsistema mora predložiti revizijsko poročilo.

(4) Priglašeni organ lahko med preverjanjem opravi nključne obiske delovišča ali proizvodnih obratov. Med takimi obiski lahko opravi popolne ali delne revizije. Pooblaščenim osebam za graditev oziroma izdelavo podsistema mora izdati poročilo o pregledu in po potrebi revizijsko poročilo.

(5) Priglašeni organ mora najmanj enkrat letno, javno objavljati informacije o:

- prejetih zahtevah za ES-verifikacijo,
- izdanih ali zavrženih vmesnih izjavah o verifikaciji,
- izdanih ali zavrženih potrdilih o verifikaciji,
- zavrženih potrdilih o skladnosti.

20.a člen

(pristojnosti imenovanega organa po nacionalnih predpisih)

(1) Imenovani organ po nacionalnih predpisih mora imeti med izvajanjem nalog, za katere je pooblaščen, stalen dostop do gradbišč ali delovišč, proizvodnih obratov, skladiščnih površin, naprav za montažo in preskušanje ter drugih objektov, za katere meni, da so potrebni za izvedbo njegovih nalog. Naročnik ali njegov zastopnik s sedežem v Evropski uniji mora poslati vse dokumente ali poskrbeti, da so mu poslani vsi za ta namen potrebni dokumenti ter zlasti izvedbeni načrt ali projektna dokumentacija za podsistem ali del podsistema.

(2) Naloga imenovanega organa se začne v fazi načrtovanja in obsega vse faze gradnje, nadgradnje ali obnove do faze prevzema pred začetkom obratovanja podsistema. Imenovani organ po nacionalnih predpisih overi tudi vmesnike, ki omogočajo vključitev podsistema ali dela podsistema v obstoječi sistem, ob upoštevanju ustreznih nacionalnih predpisov in registrov iz 18. in 18.a člena tega zakona.

(3) Imenovani organ po nacionalnih predpisih opravlja preverjanje z izvajanjem revizij, da se prepriča o skladnosti izvedenih del s predpisi. Pooblaščenim osebam za izvajanje graditve oziroma izdelave podsistema ali dela podsistema mora predložiti revizijsko poročilo.

(4) Imenovani organ po nacionalnih predpisih lahko med preverjanjem opravi nključne obiske delovišča ali gradbišča. Med takimi obiski lahko opravi popolne ali delne preglede. Pooblaščenim osebam za graditev oziroma izdelavo podsistema mora izdati poročilo o pregledu in morebitnih ukrepih.

(5) Imenovani organ mora najmanj enkrat letno javno objavljati informacije o:

- prejetih zahtevah za verifikacijo po nacionalnih predpisih,
- izdanih ali zavrženih vmesnih izjavah o verifikaciji po nacionalnih predpisih,
- izdanih ali zavrženih potrdilih o verifikaciji po nacionalnih predpisih.

21. člen

(zavarovanje odgovornosti in varovanje skrivnosti)

(1) Priglašeni in imenovani organ, ki nista državni organ, morata imeti zavarovano civilno odgovornost za škodo, nastalo pri opravljanju svoje dejavnosti.

(2) Osebje priglašenege in imenovanega organa je zavezano k poklicni molčečnosti glede vsega, kar izve med opravljanjem svojih dolžnosti na podlagi tega zakona, razen do državnih organov.

22. člen

(smiselna uporaba določb poglavja o interoperabilnosti)

(1) Določbe tega poglavja o pogojih za pridobitev uporabnega ali obratovalnega dovoljenja se smiselno uporabljajo tudi za železniške podsisteme in njihove sestavne dele na regionalnih progah in industrijskih tirih, ter za podsisteme iz prve alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona, za katere je odstopanje od TSI dovoljeno kakor tudi za podsisteme za katere TSI še ni izdan ali se še ni začel uporabljati.

(2) Na železniških podsistemih iz prejšnjega odstavka upravni organ, pristojen za izdajo uporabnega dovoljenja, dovoljenje izda na podlagi opravljenega tehničnega pregleda, ES izjave o verifikaciji podsistema, če tako določa posamezna TSI ali so v podsistem bile vgrajene komponente interoperabilnosti oziroma izjave o verifikaciji podsistema po nacionalnih predpisih, s čimer se dokazuje izpolnjevanje pogojev za zagotavljanje varnega obratovanja železniškega sistema ter interoperabilnosti posameznega podsistema.

(3) Za strukturne podsisteme iz prvega odstavka varnostni organ izda obratovalno dovoljenje na podlagi izdanega uporabnega dovoljenja, ES izjave o verifikaciji podsistema ali izjave o verifikaciji podsistema po nacionalnih predpisih ali obeh.

III. RAZVOJ IN UPRAVLJANJE VARNOSTI V ŽELEZNIŠKEM PROMETU

1. Zagotavljanje varnosti v železniškem prometu

23. člen

(naloge in pristojnosti)

(1) Ministrstvo, varnostni organ, upravljavec in prevozniki vsak v skladu s svojimi pristojnostmi in področjem delovanja zagotavljajo:

– da se varnost železniškega prometa v železniškem sistemu ohranja in, kjer je to upravičeno in izvedljivo, stalno izboljšuje ob upoštevanju razvoja zakonodaje Evropske skupnosti ter tehničnega in znanstvenega napredka, pri čemer se prednost daje preprečevanju resnih nesreč;

– da se varnostni predpisi uporabljajo in izvajajo odprto in nediskriminatorno ter da se pospešuje razvoj enotnega železniškega sistema.

(2) Upravljavec in prevozniki so odgovorni za varno delovanje železniškega sistema in nadzorovanje tveganja. Izvajati morajo potrebne ukrepe za nadzorovanje tveganja (po potrebi tudi z medsebojnim sodelovanjem) zaradi uveljavljanja predpisov in standardov na področju varnosti v železniškem prometu. Uveljaviti morajo sisteme varnega upravljanja v skladu s tem zakonom.

(3) Upravljavec in prevozniki v železniškem prometu so odgovorni uporabnikom, strankam, delavcem ter tretjim osebam za svoj del sistema in njegovo varno delovanje.

(4) Odgovornost upravljavca in prevoznikov iz prejšnjega odstavka ne razbremeni odgovornosti proizvajalcev sestavnih delov in komponent interoperabilnosti posameznih podsistemov, vzdrževalcev, imetnikov vagonov ter izvajalcev drugih potrebnih storitev, da zagotovijo, da so njihova vozna sredstva, objekti in naprave, oprema in material skladni z zahtevami in pogoji za predvideno uporabo tako, da jih lahko upravljavec ali prevozniki v železniškem prometu varno vključijo v uporabo.

24. člen

(spremljanje varnosti)

(1) Ministrstvo spremlja stopnjo varnosti v železniškem prometu in na podlagi skupnih varnostnih kazalnikov iz letnih poročil varnostnega organa ter ob upoštevanju nacionalnih referenčnih vrednosti določi skupne varnostne cilje.

(2) Upravljavec in prevozniki ob upoštevanju nacionalnih skupnih varnostnih ciljev v sistemu varnega upravljanja določijo skupne varnostne cilje lastne organizacije.

(3) Vsako leto do 30. junija upravljavec in prevozniki predložijo varnostnemu organu letno varnostno poročilo za prejšnje koledarsko leto. To varnostno poročilo vsebuje:

a) informacije o tem, kako se izpolnjujejo SVC organizacije, in o rezultatih varnostnih načrtov za njihovo obvladovanje;

b) opis razvoja nacionalnih varnostnih kazalnikov iz Priloge I Direktive 2004/49/ES, če je to pomembno za organizacijo, ki pripravlja poročilo;

c) rezultate notranje varnostne revizije;

d) ugotovitve o pomanjkljivostih in slabostih pri izvajanju železniškega prometa in upravljanju železniške infrastrukture, ki bi lahko bile pomembne za varnostni organ.

25. člen

(skupne varnostne metode in skupni varnostni cilji)

(1) Skupne varnostne metode (v nadaljnjem besedilu: SVM) opisujejo način ocenjevanja stopnje varnosti in doseganja varnostnih ciljev ter skladnost z drugimi varnostnimi zahtevami.

(2) SVC vsebujejo definicije najmanjše varnostne ravni, ki jo morajo doseči različni deli železniškega sistema ter celoten železniški sistem, izražene v sprejemljivosti tveganja.

(3) SVM in SVC sprejme Evropska komisija in jih objavi v Uradnem listu EU.

(4) Na podlagi sprejetih SVM in njihovih revizij z namenom doseganja SVC in revidiranih SVC varnostni organ pravočasno pripravi vse potrebne spremembe nacionalnih varnostnih predpisov. Pri tem upošteva časovne roke uresničevanja, ki jih določajo SVC.

26. člen

(nacionalni varnostni predpisi)

(1) Vprašanja v zvezi s projektiranjem, gradnjo, nadgradnjo, obnovo, vzdrževanjem, vključitvijo v obratovanje in obratovanjem železniških podsistemov ter druga vprašanja, pomembna za varnost železniškega prometa se podrobneje uredijo v podzakonskih predpisih, ki jih izda minister. Varnostni organ na primeren način zagotavlja, da so nacionalni varnostni predpisi na voljo upravljavcu, prevoznikom v železniškem prometu ter proslcem za varnostno spričevalo in varnostno pooblastilo.

(2) Ministrstvo takoj obvesti Evropsko komisijo o vsaki spremembi nacionalnih varnostnih predpisov in o vsakem novem nacionalnem varnostnem predpisu, ki se morebiti sprejme, razen če se predpis v celoti nanaša na izvajanje TSI.

(3) Če se namerava po sprejetju SVC izdati nov nacionalni varnostni predpis, ki zahteva višjo raven varnosti kakor SVC, ali če se namerava izdati nov nacionalni predpis, ki lahko vpliva na delovanje prevoznikov v železniškem prometu iz drugih držav članic Evropske unije na ozemlju Republike Slovenije, mora ministrstvo osnutek nacionalnega varnostnega predpisa predložiti Evropski komisiji v pregled skupaj z razlogi za njegovo izdajo.

(4) Če Evropska komisija Republiko Slovenijo obvesti, da meni, da osnutek varnostnega predpisa ni v skladu s SVM ali vsaj z uresničevanjem SVC, ali meni, da predstavlja sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikrito omejevanje prevozov med državami članicami Evropske unije po železnici, se začasno ustavi sprejemanje, začetek veljavnosti ali izvajanje predpisa, dokler se v šestih mesecih ne sprejme dokončne odločbe.

(5) Če Evropska komisija sprejme ustrezno odločbo, s katero ugotovi, da osnutek varnostnega predpisa ni v skladu s SVM ali vsaj z uresničevanjem SVC ali da predstavlja sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikrito omejevanje prevozov med državami članicami Evropske unije v železniškem prometu, ministrstvo ukrene vse potrebno, da se odločba izvrši.

(6) Ministrstvo obvesti Evropsko komisijo o nacionalnih varnostnih predpisih:

– povezanih z obstoječimi nacionalnimi varnostnimi cilji in varnostnimi metodami;

- ki določajo zahteve za sisteme varnega upravljanja in za varnostno spričevalo prevoznikov v železniškem prometu;
- ki obsegajo skupne operativne predpise za železniška omrežja, ki še niso zajeta v TSI, vključno s pravili v zvezi s sistemom signalizacije in vodenja prometa;
- ki določajo zahteve za dodatne notranje operativne predpise (predpise družbe), ki jih morajo uveljaviti upravljavec in prevozniki v železniškem prometu;
- ki določajo zahteve za izvršilne železniške delavce, vključno z merili izbire, zdravstvenimi sposobnostmi in poklicnim usposabljanjem ter podeljevanjem spričeval, če še niso zajeti v TSI;
- ki urejajo preiskavo nesreč, resnih nesreč in incidentov.

27. člen

(sistem varnega upravljanja)

(1) Upravljavec in prevozniki v železniškem prometu vzpostavijo sisteme varnega upravljanja svoje dejavnosti tako, da se zagotovi doseganje vsaj SVC za celotni železniški sistem. Sistem varnega upravljanja mora biti skladen z nacionalnimi varnostnimi predpisi, varnostnimi zahtevami iz TSI ter SVM.

(2) Sistem varnega upravljanja mora vsebovati elemente iz Priloge III Direktive 2004/49/ES, prilagojene značilnostim, obsegu in drugim pogojem za opravljanje dejavnosti upravljavca ali prevoznika v železniškem prometu. Ta sistem mora zagotoviti kontrolo vseh tveganj, povezanih z njihovo dejavnostjo, vključno z vzdrževanjem in oskrbo z materialom ter poslovanjem s pogodbeniki. Sistem varnega upravljanja mora upoštevati tudi tveganja, povezana z delovanjem tretjih oseb.

(3) Sistem varnega upravljanja upravljavca mora upoštevati učinke dejavnosti različnih prevoznikov na omrežju prog, zato mora vsebovati določbe, ki omogočijo vsem prevoznikom v železniškem prometu, da izvajajo dejavnosti v skladu s TSI in nacionalnimi varnostnimi predpisi ter s pogoji iz njihovega varnostnega spričevala. Sistem varnega upravljanja upravljavca mora vsebovati tudi koordinacijo nujnih postopkov v nepredvidljivih situacijah z vsemi prevozniki v železniškem prometu.

(4) Vsi pomembni deli sistema varnega upravljanja se morajo dokumentirati. Zlasti mora biti opisana porazdelitev odgovornosti v organizaciji upravljavca ali prevoznika v železniškem prometu. Prikazano mora biti, kako poslovodstvo zagotavlja nadzor na različnih ravneh, kako so vključeni predstavniki zaposlenih na vseh ravneh in kako je zagotovljeno nenehno izboljševanje sistema varnega upravljanja.

2. Preiskava nesreč, resnih nesreč in incidentov

28. člen

(preiskovalni organ)

(1) Preiskavo nesreč, resnih nesreč in incidentov opravlja stalni preiskovalni organ, ki je v takih primerih pristojen opravljati preiskavo skladno z določili tega zakona in zakona, ki ureja železniški promet.

(2) Preiskovalni organ mora imeti vsaj enega preiskovalca ali preiskovalko (v nadaljnjem besedilu: preiskovalec), ki je usposobljen, da v primeru resne nesreče, nesreče ali resnega incidenta opravlja funkcijo glavnega preiskovalca.

(3) Obseg preiskav in postopka, ki ga je treba izvesti pri opravljanju preiskav, določijo preiskovalni organ v skladu z 29. in 31. členom tega zakona.

(4) Način preiskave nesreč, resnih nesreč in incidentov predpiše minister.

29. člen

(pooblastila preiskovalnega organa)

(1) Preiskovalnemu organu morajo pristojni organi, prevozniki, upravljavec in druge vpletene osebe omogočiti učinkovito, hitro in neodvisno opravljanje njegovih nalog. Preiskovalni organ ima pravico do:

a) prostega dostopa do kraja nesreče, resne nesreče ali incidenta in do vpletenih tirnih vozil, infrastrukturnih objektov

ter tudi do objektov in naprav za upravljanje prometa in signalizacijo;

b) takojšnjega popisa dokazov in nadzorovane odstranitve razbitin, infrastrukturnih objektov in naprav ali njihovih sestavnih delov za pregled ali analizo;

c) dostopa in uporabe posnetkov naprav za snemanje verbalnih sporočil na vlaku in evidentiranje delovanja sistema signalizacije, vodenja prometa in upravljanja prometa;

d) dostopa do rezultatov preiskav teles žrtev;

e) dostopa do rezultatov preiskav vlakovnega osebja in drugih oseb, vpletenih v nesrečo, resno nesrečo ali incident;

f) zaslišanja vpletenih železniških delavcev in drugih prič;

g) dostopa do vseh ustreznih informacij ali evidenc upravljavca, vpletenih prevoznikov in varnostnega organa.

(2) Preiskava se opravi neodvisno od sodne preiskave in ne sme vzpostavljati domneve o krivdi oziroma odgovornosti za nesrečo, resno nesrečo ali incident.

(3) Preiskovalci preiskovalnega organa imajo službeno izkaznico, ki jo predpiše minister.

30. člen

(pomoč preiskovalnemu organu)

Preiskovalni organ lahko zahteva pomoč preiskovalnih organov iz drugih držav članic Evropske skupnosti ali od Evropske železniške agencije, da se zagotovi sodelovanje oseb s strokovnim znanjem in izkušnjami, potrebnimi za izvedbo preiskave, ali da se opravijo tehnični pregledi, analize ali ocene.

31. člen

(preiskovalni postopek)

(1) Preiskovalni organ preiskuje nesreče, resne nesreče in incidente na območju Republike Slovenije. Če se je nesreča, resna nesreča ali incident zgodil na mejnih objektih med Republiko Slovenijo in drugo državo ali v njihovi bližini, se lahko preiskovalni organi prizadetih držav dogovorijo, da opravi preiskavo samo eden od njih ali da jo opravijo skupaj. Preiskovalnemu organu druge države se v prvem primeru omogoči sodelovanje pri preiskavi in neovirana souporaba rezultatov. Preiskovalni organi iz druge države so povabljeni k udeležbi pri preiskavi, če je v dogodek vpleten prevoznik, ki ima sedež in je pridobil licenco v tej državi.

(2) Preiskovalni organ zagotovi vsa sredstva, ki so potrebna za opravljanje preiskave. Glede na naravo nesreče, resne nesreče ali incidenta lahko zagotovi tudi zunanje strokovnjake, ki imajo operativno in tehnično strokovno znanje ter izkušnje za pomoč pri preiskavi.

(3) Preiskovalni organ mora vsem v nesreči, resni nesreči ali incidentu udeleženi stranem dati možnost, da so zaslišani oziroma da dajo izjavo o dogodku in jim omogočiti souporabo rezultatov preiskave.

(4) Upravljavec, prevozniki, varnostni organ, žrtve in njihovi sorodniki, lastniki poškodovanega premoženja, proizvajalci, pristojni organi za ukrepanje ob nesrečah, resnih nesrečah in incidentih, predstavniki vpletenih strani in uporabniki morajo biti redno obveščeni o preiskavi in njenem poteku. Če je to izvedljivo, se vsem navedenim omogoči, da dajo svoje mnenje in stališče o preiskavi ter pripombe k osnutkom poročil preiskovalnega organa.

(5) Preiskovalni organ in drugi pristojni organi morajo končati preiskavo na kraju nesreče, resne nesreče ali incidenta v najkrajšem možnem času, tako da lahko upravljavec čim prej opravi poškodovano infrastrukturo in vzpostavi železniški promet.

32. člen

(poročila preiskovalnega organa)

(1) O preiskavi nesreče, resne nesreče ali incidenta preiskovalni organ pripravi poročilo v obliki, ki je primerna glede na vrsto in resnost dogodka ter glede na pomen ugotovitev preiskave. V poročilu navede cilje preiskave in po potrebi tudi varnostna priporočila.

(2) Preiskovalni organ objavi končno poročilo v najkrajšem možnem času, vendar ne pozneje kot v 12 mesecih po nesreči, resni nesreči ali incidentu. Poročilo, kolikor je mogoče, upošteva strukturo poročila iz Priloge V Direktive 2004/49/ES. Poročilo se skupaj z varnostnimi priporočili pošlje vsem subjektom, navedenim v tretjem in četrtem odstavku prejšnjega člena, ter pristojnim organom in subjektom v drugih državah članicah Evropske unije. Varnostni organ varnostno priporočilo po prejetju prouči in kadar oceni, da je upoštevanje priporočila primerno, zagotovi, da se uresniči.

(3) Preiskovalni organ vsako leto, najpozneje do 30. septembra, objavi letno poročilo za preteklo leto o preiskavah, opravljenih v prejšnjem letu, varnostnih priporočilih, ki so bila izdana, in ukrepih, sprejetih v skladu s prej izdanimi priporočili.

(4) Preiskovalni organ aktivno izmenjuje stališča in izkušnje z drugimi preiskovalnimi organi v EU zaradi izboljšanja preiskovalnih metod, oblikovanja skupnih načel, spremljanja izvedbe varnostnih priporočil ter prilaganja tehničnemu in znanstvenemu napredku.

33. člen

(informacije, ki jih je treba poslati Evropski železniški agenciji)

(1) Preiskovalni organ mora v enem tednu po odločitvi o začetku preiskave obvestiti Evropsko železniško agencijo o začetku preiskave. V obvestilu navede datum, čas, kraj in vrsto dogodka ter njegove posledice glede smrtnih žrtev, poškodb in materialne škode.

(2) Preiskovalni organ pošlje Evropski železniški agenciji izvod končnega poročila o preiskavi dogodka in letno poročilo iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

34. člen

(obveznost upravljavca in prevoznikov pri preiskavi nesreč, resnih nesreč in incidentov)

(1) Poleg preiskovalnega organa morajo tudi upravljavec in prevozniki storiti vse potrebno, da v okviru svojih pristojnosti in delovnih področij ugotovijo vzroke nesreč, resnih nesreč in incidentov v železniškem prometu ter okoliščine, v katerih so nastali. Še posebej pozorno morajo preiskati vzroke nesreč, resnih nesreč in incidentov, ki jih preiskovalni organ ne preišče.

(2) Upravljavec in prevozniki morajo voditi evidenco o nesrečah, resnih nesrečah in incidentih v železniškem prometu ter o drugih pojavih, pomembnih za varen železniški promet.

(3) Kadar so vzroki ali posledice dogodka izključno na strani upravljavca ali prevoznika, opravi preiskavo upravljavec ali prevoznik sam. Če se vzroki ali posledice nanašajo na upravljavca in na prevoznike, opravijo preiskavo skupaj.

35. člen

(obveščanje)

(1) Upravljavec in prevozniki morajo takoj in ob vsakem času obvestiti Prometni inšpektorat Republike Slovenije o nesrečah in resnih nesrečah, v katerih so bile poškodovane osebe ali je nastala velika škoda, ter o nesrečah in resnih nesrečah, ki imajo znake kaznivega dejanja.

(2) Prevozniki in upravljavec morajo nemudoma obveščati preiskovalni organ o resnih nesrečah, nesrečah in incidentih v železniškem prometu.

(3) Način obveščanja o nesrečah, resnih nesrečah in incidentih ter način preiskave, evidentiranja, statističnega spremljanja ter objavljanja podatkov, ki jih morajo preiskati upravljavec in prevozniki, predpiše minister.

36. člen

(reševanje oseb)

(1) Ob resnih nesrečah in nesrečah v železniškem prometu morajo upravljavec in prevozniki reševati osebe in pomagati poškodovanim.

(2) Osebe, ki so ali pridejo na kraj resne nesreče in nesreče, v kateri je bil kdo poškodovan, morajo takoj obvestiti

center za obveščanje ali policijo in sodelovati pri reševanju poškodovancev takoj, ko so vzpostavljeni pogoji za njihovo osebno varnost pri reševanju.

IV. SPLOŠNE DOLOČBE O PODSISTEMIH

37. člen

(vzdrževanje podsistemov)

(1) Železniški podsistemi se morajo redno vzdrževati in občasno pregledati tako, da brezhibno delujejo ter zagotavljajo varnost železniškega prometa.

(2) Vzdrževanje podsistemov iz točk a), b) in c) tretjega odstavka 2. člena tega zakona obsega dela, ki ohranjajo normalno obratovalno sposobnost in zagotavljajo prometno varnost. V vzdrževanje sodijo tudi zamenjava v okviru vzdrževanja, nadzor nad podsistemi, zagotovitev vzpostavitve prevoznosti prog ob naravnih in drugih nesrečah, vodenje registrov in evidenc in izvajanje meritev posameznih parametrov ali delov sistema.

(3) Zamenjave v okviru vzdrževanja se izvajajo na podlagi obstoječe tehnične dokumentacije ali projektne dokumentacije in za njih ni potrebno novo obratovalno dovoljenje.

(4) Minister natančneje predpiše vrste in način izvedbe vzdrževalnih del, način in postopek rednega nadzora nad stanjem podsistemov ali delov podsistemov, vodenje evidenc ter roke za izvajanje vzdrževalnih del ali pregledov posameznih podsistemov ali delov podsistemov.

37.a člen

(izvajanje obnov, nadgradenj in gradenj)

(1) Obnove, nadgradnje in gradnje, ki se izvajajo po postopku vzdrževalnih del v javno korist, se izvajajo na podlagi projektne dokumentacije, izvedbenega načrta ali tehnične dokumentacije.

(2) Za obnove, nadgradnje in gradnje, ki se izvajajo po postopku vzdrževalnih del v javno korist, je potrebno novo obratovalno dovoljenje, če tako v skladu s petim odstavkom 16. člena ali prvim odstavkom 17. člena tega zakona odloči varnostni organ.

(3) Območje ceste v progovnem pasu železniške proge do meje 3 m, merjeno od osi tira, se predaja v obratovanje skladno s predpisi, ki urejajo ceste.

(4) Za obnove, nadgradnje in gradnje iz prvega odstavka tega člena minister natančneje predpiše zahteve za projektiranje, izvedbo potrebnih postopkov in druge zahteve v zvezi z varnostjo železniškega prometa.

38. člen

(izvajanje gradenj)

(1) Za gradnjo je treba pridobiti gradbeno dovoljenje v skladu s predpisi o graditvi objektov, razen v primerih izvajanja vzdrževalnih del v javno korist po določbah tega zakona.

(2) Gradnja in nadgradnja javne železniške infrastrukture je v javnem interesu in v javno korist. Šteje se, da je javni interes za gradnjo ali nadgradnjo javne železniške infrastrukture izkazan, če je gradnja ali nadgradnja vključena v nacionalni program razvoja javne železniške infrastrukture, sprejet v skladu z zakonom, ki ureja železniški promet.

39. člen

(izvajanje del pod prometom)

(1) Kadar se dela iz 37., 37.a in 38. člena tega zakona izvajajo pod prometom mora biti pred začetkom del delovišče zavarovano s signali.

(2) Med trajanjem del mora biti zagotovljen varen železniški promet.

(3) Če se dela izvajajo pod prometom, upravljavec določi postopke in način obratovanja pod posebnimi pogoji ter načrt

pregleda podsistema po posameznih vmesnih fazah. Pregled podsistema v vmesni fazi opravita nadzornik ali nadzornica (v nadaljnjem besedilu: nadzornik) del in upravljavec ob sodelovanju izvajalca del po predložitvi njegove izjave o dokončanju vmesne faze. Po opravljenem pregledu nadzornik del z vpisom v gradbeni dnevnik potrdi, da so dela opravljena skladno s tehničnimi zahtevami in da je varnost prometa pod posebnimi pogoji zagotovljena. Upravljavec na tej podlagi konča zaporo prometa in dovoli začasno obratovanje pod posebnimi pogoji.

(4) Po končanih delih morajo biti s proge odstranjeni ostanki materiala, delovnih sredstev, signalov in drugih predmetov, postavljenih pri opravljanju del, ter nameščene oprema in naprave, ki zagotavljajo varen železniški promet. Po končanju del, ki se izvajajo pod prometom, se mora tehnični pregled začeti čimprej oziroma najkasneje v 60 dneh.

V. INFRASTRUKTURA

1. Zemljišča

40. člen

(ustanovitev stvarne služnosti)

Če je izvedba gradbenih ukrepov, ki so potrebni zaradi predpisanega varovanja okolja, cenejša na sosednjem zemljišču ali objektu kot izvedba teh ukrepov na zemljišču železniške infrastrukture, se lahko na podlagi pravnega posla, sklenjenega med sosedom in investitorjem železniške proge, ustanovi stvarna služnost za takšno izvedbo.

41. člen

(pridobitev zemljišč za gradnjo)

(1) Pri načrtovani gradnji ali nadgradnji železniške proge se zaradi pridobitve potrebnih zemljišč v skladu z zakonom lastninska pravica na zemljišču in drugi nepremičnini odvzame ali omeji, če ne pride do sklenitve pogodbe med investitorjem in lastnikom te nepremičnine.

(2) Če je treba zaradi obnov, nadgradenj, gradenj ali odstranitvev iz 37. a in 38. člena tega zakona izvesti razlastitev ali obremenitev lastninske pravice na nepremičnini, pa za ta dela ni potrebna priprava prostorskega akta, se javna korist za to razlastitev oziroma obremenitev lastninske pravice ugotovi s sklepom vlade.

(3) Predlog za izdajo sklepa mora vsebovati dokazilo o skladnosti načrtovanih del s prostorskim aktom v območju izvedbe del, grafičen prikaz izvedbe del na zemljišču, načrt parcelacije, seznam parcel s površinami in utemeljitev javne koristi.

42. člen

(črtan)

43. člen

(postopek ureditve meje in parcelacije)

Ureditev meje in parcelacija za potrebe gradnje ali nadgradnje javne železniške infrastrukture se izvede na podlagi katastrskega elaborata. Nenavzočnost predpisano vabljenih lastnikov oziroma uporabnikov v postopku ureditve mej in parcelacije ali njihovo nestrinjanje z zamejnichenjem mej ne zadrži postopka za evidentiranje mej oziroma izvedbo sprememb glede novo nastalih mej v zemljiškem katastru in ustreznih zaznamb v zemljiški knjigi.

44. člen

(kmetijska zemljišča)

(1) Pri iskanju ustreznega nadomestnega kmetijskega zemljišča oziroma gozda za kmete, ki opravljajo kmetijsko dejavnost kot svojo glavno dejavnost, sodeluje Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije.

(2) Kmetijska zemljišča, ki so potrebna za gradnjo ali nadgradnjo javne železniške infrastrukture in so v upravljanju Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije, se neodplačno prenesejo v upravljanje upravljavcu javne železniške infrastrukture.

(3) Za izvedbo pravnega posla s kmetijskim zemljiščem ni potrebna posebna odobritev občine, v kateri leži to zemljišče.

2. Zaščita proge

45. člen

(progovni pas)

(1) Progovni pas je prostor med osema skrajnih tirov proge, razširjen na vsako stran od osi skrajnih tirov za 6 m v naselju oziroma 8 m zunaj naselja ter prostor nad ravnino tirnic do višine 10 m in prostor pod ravnino tirnic do globine 30 m. Če progo prečka daljnovod nazivne napetosti 220 kV, se višina prostora nad ravnino tirnic poveča na 12,75 m, če progo prečka daljnovod nazivne napetosti 400 kV, pa na 14 m.

(2) V progovnem pasu se smejo opravljati le dela in graditi le objekti, napeljave in naprave železniške infrastrukture, ki so potrebni za delovanje železniškega sistema.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se smejo ob predhodni pridobitvi projektnih pogojev in s soglasjem upravljavca v progovnem pasu graditi tudi drugi objekti in naprave, povezane s prevozom potnikov, nakladanjem ali razkladanjem blaga, kakor tudi napeljevati cevovodi, energetski in komunikacijski vodi ter druge podobne naprave in objekti v javnem interesu.

(4) Upravljavec mora o vseh posegih v progovni pas, ki niso v skladu s pogoji iz tega člena ali so v nasprotju s pogoji, določenimi v soglasju, takoj obvestiti inšpekcijo, pristojno za železniški promet.

46. člen

(varovalni progovni pas)

(1) Varovalni progovni pas je 100 m širok zemljiški pas, ki poteka od meje progovnega pasu na obeh straneh proge.

(2) V varovalnem progovnem pasu se smejo na podlagi predhodnega soglasja upravljavca graditi objekti in postavljati napeljave in naprave ali saditi drejve le ob določenih pogojih in na določeni oddaljenosti od proge, odvisno od njihove vrste in namena, ob ukrepih, ki zagotavljajo varnost ljudi in prometa.

(3) V varovalnem progovnem pasu se ne smejo opravljati dela, ki bi lahko poškodovala progo ali zmanjšala stabilnost terena (drsenje terena ali usadi, hidrografske spremembe idr.) ali kakor koli drugače ogrožala ali ovirala železniški promet. Prav tako se v varovalnem progovnem pasu ne smejo postavljati kakršne koli naprave ali objekti, ki z barvo, obliko, svetlobo ali kako drugače ovirajo vidljivost signalov ali lahko glede pomena signalov spravijo v zmoto izvršilne železniške delavce.

(4) Kadar je zaradi posebno težkih terenskih razmer ali drugih posebej utemeljenih razlogov gradnja objektov ali postavljanje naprav na predpisani oddaljenosti od proge tehnično težavna in ekonomsko neupravičena, se ti objekti in naprave izjemoma lahko gradijo oziroma postavljajo v varovalnem progovnem pasu na razdalji, manjši od predpisane, če se izvedejo potrebni ukrepi, s katerimi se zagotovi enaka stopnja varnosti železniškega prometa kot jo zagotavlja gradnja oziroma postavljanje objektov ali naprav na predpisani oddaljenosti od proge. Odstopanje od predpisanih pogojev mora biti posebej utemeljeno in zanj pridobljeno soglasje upravljavca ali upravljavca industrijskega tira oziroma druge železnice.

(5) Pogoje iz tretjega odstavka prejšnjega člena in drugega odstavka tega člena predpiše minister.

(6) Lastnik zemljišča v varovalnem progovnem pasu in upravljavec v progovnem pasu morata ravnati v skladu s predpisi o varstvu pred požarom ter varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(7) Upravljavec mora o vseh posegih v varovalni progovni pas, ki niso v skladu s pogoji iz tega člena, takoj obvestiti inšpekcijo, pristojno za železniški promet.

47. člen

(dolžnost ukrepanja v varovalnem progovnem pasu)

(1) Upravljavec mora tam, kjer so možni usadi, hudourniki, zameti, močni vetrovi, poplave in druge nesreče ali če je kakor koli oviran varen železniški promet ali kjer lahko pride do oviranja ali ogrožanja varnega železniškega prometa, ukrepati v skladu s predpisom o varovanju prog in njihovih sestavnih delov pred naravnimi nesrečami, ki ga izda minister.

(2) Lastniki sosednjih zemljišč ob železniški progi morajo dopustiti prost odtok vode in odlaganje snega na njihovo zemljišče, če jim s tem ni povzročena škoda. Lastniki zemljišč v varovalnem progovnem pasu morajo v skladu z zakonom in ob povrnitvi škode dopustiti dostop do železniške proge in objektov zaradi njihovega vzdrževanja in izvedbo ukrepov za zavarovanje prometa ali zmanjšanje škodljivih vplivov na progo, če teh ni mogoče izvesti na zemljišču, ki je del železniške infrastrukture.

(3) Upravljavec ima v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena pravico, da brez posebnega dovoljenja ali drugega akta postavlja in vzdržuječasne varovalne naprave in odlaga material in druga sredstva v varovalnem progovnem pasu na zemljišče v lasti pravnih ali fizičnih oseb, če je to potrebno za zagotovitev varnega železniškega prometa ali za njegovo vzpostavitev.

(4) Ko prenehajo razlogi iz prvega in drugega odstavka tega člena, mora upravljavec z zemljišča iz prejšnjega odstavka odstranitičasne varovalne naprave, material in druga sredstva ter vzpostaviti prejšnje stanje in plačati odškodnino za uporabo zemljišča v skladu s predpisi.

48. člen

(medsebojna oddaljenost proge in ceste)

(1) Razdalja med progo in javno ali nekategorizirano cesto (v nadaljnjem besedilu: cesta) mora biti tolikšna, da je med njima mogoče postaviti vse naprave, potrebne za opravljanje železniškega prometa na progi in cestnega prometa na cesti, znašati pa mora najmanj 8 m, merjeno od osi skrajnega tira do najbližje točke cestišča ceste.

(2) Ob soglasju upravljavca sme biti na hribovitih in težkih terenih, v soteskah in v drugih podobnih primerih razdalja med osjo skrajnega tira in najbližjo točko ceste, ki ni avtocesta ali hitra cesta, tudi manjša od 8 m, pod pogojem, da se prosti profil ceste in svetli profil proge ne dotikata in da je med njima mogoče postaviti naprave, ki so nujne za varen železniški in cestni promet, pri čemer mora biti kota zgornjega roba tirnic najmanj 1 m nad cestiščem ceste. Če ni izpolnjen pogoj višinske razlike med cestiščem ceste in progo, mora upravljavec ceste med progo in cestiščem ceste postaviti ustrezno varovalno ograjo.

3. Križanja proge in ceste

49. člen

(izvennivojska križanja)

(1) Križanje proge z avtocesto, hitro cesto ali glavno cesto I. reda mora biti izvennivojsko.

(2) Križanje proge z drugo cesto mora biti izvennivojsko, če je promet motornih vozil po cesti zelo gost (več kot 7000 vozil povprečnega letnega dnevnega prometa) in če je železniški promet po progi zelo pogosten (več kot 70 vlakov povprečnega letnega dnevnega prometa) ali če je največja dovoljena progovna hitrost večja od 160 km/h.

(3) Med uvoznimi in izvoznimi kretnicami, ki so na glavnih tirih na prometnem mestu, ne sme biti nivojskih prehodov.

(4) Obstoječa nivojska križanja proge s cesto, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, morajo biti izvedena kot izvennivojska najkasneje ob naslednji nadgradnji železniškega podsistema infrastrukture na delu proge, na katerem je nivojski prehod.

(5) Če nivojskega križanja iz prejšnjega odstavka zaradi prostorskih, okoljevarstvenih, tehničnih ali ekonomskih

razlogov, varstva kulturne dediščine, posebno težkih terenskih razmer ali drugih posebej utemeljenih razlogov ni mogoče načrtovati, projektirati ali graditi v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi, lahko minister na predlog upravljavca odloči, da se gradnja izvennivojskega križanja opusti.

(6) Vrstni red ureditev obstoječih nivojskih prehodov iz tega člena se določi glede na varnostne in tehnične kriterije in kazalnike. Upravljavec mora izdelati prednostni seznam nivojskih prehodov. Upravljavec javne železniške infrastrukture mora pri pripravi prednostnega seznama sodelovati z upravljavcem ceste.

(7) Stroški za izvedbo izvennivojskih križanj iz tega člena bremenijo sredstva razvoja železniške in cestne infrastrukture v sorazmerju s potrebnim obsegom gradbenih posegov na eni ali drugi infrastrukturi.

50. člen

(novi nivojski prehodi)

(1) Novi nivojski prehodi se smejo graditi le na regionalnih progah na razdalji, ki ni manjša od 2000 metrov od obstoječega nivojskega ali izvennivojskega prehoda, če je načrtovani povprečni letni dnevni promet po cesti večji od 250 vozil in je povprečni letni dnevni promet vlakov po progi manjši od 70 vlakov ter je dovoljena progovna hitrost manjša od 160 km/h.

(2) Na glavnih in regionalnih progah je lahko ob istočasni ukinitvi vsaj dveh obstoječih nivojskih prehodov, ko se promet iz ukinjenih prehodov preusmeri na nov nivojski prehod, nov prehod izveden na krajši razdalji od 2000 m oziroma se lahko ob ukinitvi nivojskega prehoda drug prehod obnovi ali nadgradi na obstoječi lokaciji na krajši razdalji od 2000 m.

(3) Izpolnjevanje pogojev za vzpostavitev novega nivojskega prehoda in ustreznost zavarovanja preveri komisija, ki jo imenuje minister. Komisijo sestavljajo predstavniki upravljavca, ministrstva pristojnega za promet, ministrstva za notranje zadeve, varnostnega organa, upravljavca ceste in lokalne skupnosti, na območju katere bo nivojski prehod.

(4) Na podlagi mnenja komisije iz prejšnjega odstavka da minister soglasje za vzpostavitev nivojskega prehoda.

(5) Gradnja začasnega nivojskega prehoda za javni cestni promet je na progah dopustna samo za čas in potrebe obnove, nadgrajenij in gradenj objektov. Tak nivojski prehod se zavaruje na način in za obdobje, kot ju določi upravljavec. Prehod je treba ukiniti takoj po končanih delih, zaradi katerih je bil vzpostavljen. Stroške postavitve, obratovanja in ukinitve začasnega nivojskega prehoda ter potrebnih povezovalnih cest krije tisti, na zahtevo katerega je bil prehod postavljen.

51. člen

(varnost na nivojskih prehodih)

(1) Prehod vozil ali oseb čez progo je dovoljen le na označenih nivojskih prehodih.

(2) Na nivojskih prehodih imajo vlaki prednost pred vsemi udeleženci v cestnem prometu.

(3) Nivojski prehod ceste na odseku proge, na katerem je največja dovoljena progovna hitrost večja od 100 km/h, mora biti zavarovan vsaj s polzapornicami in svetlobnimi znaki, razen nivojskih prehodov, namenjenih samo pešcem in kolesarjem, ki se lahko zavarujejo tudi z labirint ograjo in s svetlobnimi znaki.

(4) Z zapornicami ali polzapornicami morajo biti zavarovani tudi tisti nivojski prehodi, na katerih to zahtevajo potrebna preglednost s ceste na progo, gostota in vrsta prometa ter druge krajevne razmere, pomembne za varnost prometa.

(5) Na nivojskem prehodu, označenem samo s prometnim znakom, mora upravljavec javne železniške infrastrukture vzdrževati preglednostni prostor v progovnem pasu, upravljavec ceste ali poti pa izven njega, da zagotovi zadostno preglednost s ceste ali poti na progo tako, da lahko udeleženci v cestnem prometu s potrebno pazljivostjo varno in neovirano prečkajo tak nivojski prehod.

(6) V bližini nivojskega prehoda ob progi ni dovoljeno graditi objektov, razen objektov, ki so namenjeni železniškemu prometu, ter saditi drevja, visokega rastlinja ali storiti česa drugega, kar preprečuje ali zmanjšuje preglednost.

(7) Z obeh strani nivojskega prehoda morajo biti na elektrificiranih progah zaščitni višinski profili na razdalji najmanj 8 m od najbližje tirnice, merjeno po cestni osi, v višini 4,5 m nad voziščem ceste. Zaščitne višinske profile mora postaviti in vzdrževati upravljavec.

(8) Ob vsaki nadgradnji železniškega podsistema infrastrukture na delu proge, na katerem je nivojski prehod, se način zavarovanja obstoječega nivojskega prehoda izvede v skladu z določbami tega zakona in podzakonskega predpisa iz desete odstavka tega člena. Ob vsaki nadgradnji železniškega podsistema vodenje, upravljanje in signalizacija ob progi, na delu proge na katerem je nivojski prehod, se način zavarovanja obstoječega nivojskega prehoda izvede v skladu z določbami tega zakona in podzakonskega predpisa iz desetega odstavka tega člena. Vrstni red ureditev obstoječih nivojskih prehodov iz tega člena se določi glede na varnostne in tehnične kriterije in kazalnike. Prednostni seznam mora izdelati upravljavec javne železniške infrastrukture v sodelovanju z upravljavcem ceste.

(9) Pri uskladitvi ureditve zavarovanja nivojskega prehoda iz prejšnjega odstavka komisija iz tretjega odstavka 50. člena tega zakona pripravi predlog rešitev, na podlagi katerih minister izda soglasje.

(10) Pogoje za določitev kraja križanja železniške proge s cesto, način zavarovanja, prostorske, gradbene, prometne, tehnične in varnostne pogoje na nivojskih prehodih določi minister s podzakonskim predpisom.

(11) Za nivojska križanja iz osmega odstavka tega člena lahko minister na predlog upravljavca določi drugačne pogoje, če zaradi prostorskih, okoljevarstvenih, tehničnih ali ekonomskih razlogov, varstva kulturne dediščine, posebno težkih terenskih razmer ali drugih posebej utemeljenih razlogov, nivojskega prehoda ni mogoče načrtovati, projektirati ali graditi v skladu s pogoji iz prejšnjega odstavka in to ne vpliva na varnost železniškega prometa.

(12) Minister lahko zaradi ogrožene varnosti železniškega ali cestnega prometa na podlagi predloga komisije iz tretjega odstavka 50. člena tega zakona z odredbo prepove uporabo obstoječega nivojskega prehoda, če je v oddaljenosti največ 1000 m ustrezen nivojski ali izvennivojski prehod, med katerimi so ustrezne povezovalne ceste.

52. člen

(razmejitev stroškov)

(1) Stroške za graditev novega nadvoza, podvoza ali nivojskega prehoda in stroške za ureditev in postavitve s tem povezanih naprav, s katerimi se zagotavljata varen in neoviran železniški in cestni promet, nosi investitor.

(2) Če je križanje ceste s progo izvedeno s cestnim podvozom, postane podvoz objekt javne železniške infrastrukture. Stroške vzdrževanja vozišča skupaj z morebitnimi napeljavami in napravami v ali ob njem, ki so potrebne za nemoteno in varno uporabo ceste, nosi upravljavec ceste.

(3) Če je križanje ceste izvedeno s cestnim nadvozom, postane nadvoz objekt cestne infrastrukture. Stroške vzdrževanja proge pod nadvozom skupaj z morebitnimi napeljavami in napravami, potrebnimi za njeno pravilno in varno uporabo, nosi upravljavec.

(4) Stroške spremembe načina zavarovanja na nivojskem prehodu zaradi gradnje, rekonstrukcije ali drugih del na cesti, zaradi prekategorizacije ceste, povečanja povprečnega letnega dnevnega prometa motornih vozil po cesti ali spremembe prometne ureditve, ter stroške zaradi spremembe zavarovanja na zahtevo lokalne skupnosti ali druge upravičene osebe, krije upravljavec ceste.

(5) Stroške v zvezi z vzdrževanjem, obnovo ali nadgradnjo nivojskih prehodov vključno s cestiščem v širini 3 m od osi skrajnih tirov, stroške progovne signalizacije in naprav za zagotavljanje varnosti v cestnem prometu (zapornice ali polza-

pornice ter svetlobni znaki za označevanje prehoda ceste čez železniško progo, ki so vezani na signalno varnostne naprave železniške infrastrukture) krije upravljavec.

(6) Stroške postavitve in vzdrževanja cestnoprometne signalizacije, ki opozarja udeležence cestnega prometa na nivojski prehod, krije upravljavec ceste.

(7) Če je gradnja, rekonstrukcija ali obnova ceste ali druge javne infrastrukture nujna posledica gradnje, nadgradnje, obnove ali odstranitve javne železniške infrastrukture, se gradnja, rekonstrukcija ali obnova ceste ali druge javne infrastrukture lahko sofinancira iz sredstev za gradnjo, nadgradnjo ali obnovo javne železniške infrastrukture.

(8) V primeru ukinitve nivojskega prehoda, v delu ki je sestavni del javne železniške infrastrukture, in je nujna posledica gradnje ali rekonstrukcije cestne infrastrukture, se ukinitve nivojskega prehoda lahko sofinancira iz sredstev javne železniške infrastrukture.

(9) Razmejitev obveznosti med investitorji iz sedmega in osmega odstavka tega člena ter upravljavci posamezne infrastrukture se podrobneje uredi s pogodbo.

(10) Cesto ali drugo javno infrastrukturo, ki se v skladu s tem členom gradi v okviru projekta gradnje, nadgradnje, obnove ali odstranitve javne železniške infrastrukture mora po njeni končani izgradnji prevzeti v upravljanje in vzdrževanje upravljavec ceste ali druge javne infrastrukture. Če je ne prevzame v upravljanje oziroma vzdrževanje, mora investitorju javne železniške infrastrukture povrniti vsa vložena finančna sredstva in vso s tem nastalo škodo.

53. člen

(izredni prevozi čez nivojske prehode in označitev svetle višine podvoza)

(1) Za izredne prevoze čez nivojske prehode mora izvajalec izrednega prevoza pridobiti soglasje upravljavca.

(2) Pred podvozi, katerih svetla višina je manjša od največje dovoljene višine cestnega vozila skupaj s tovorom, morajo biti zaščitni višinski profili in prometni znaki, ki na to opozarjajo voznike cestnih vozil.

(3) Zaščitne višinske profile in prometne znake iz prejšnjega odstavka mora postaviti in vzdrževati upravljavec ceste.

4. Prostori za potnike in potnice

54. člen

(urejenost prostorov za potnike in potnice (v nadaljnjem besedilu: potnike), dostopov do vlakov in prometnih mest)

(1) Na postajah in postajališčih s povprečnim letnim dnevnim prometom 500 odpravljenih potnikov in najmanj 70 vlakov morajo biti dostopi do vlakov izvedeni tako, da potniki ne hodijo čez tire (izvennivojski prehodi, čelni peroni idr.).

(2) Prostor in mesta za sprejemanje, zadrževanje in odpravljanje potnikov, prtljage in pošiljk v železniškem prometu morajo biti urejeni tako, da zagotavljajo varnost potnikov in drugih oseb ter cestnih vozil.

(3) Pri novogradnjah in nadgradnjah postaj mora biti zagotovljen izvennivojski dostop do peronov.

(4) Na postajah in postajališčih morajo biti dostopi do potniških vlakov narejeni tako, da omogočajo čim lažji dostop potnikom in osebam z omejenimi gibalnimi sposobnostmi.

(5) Postaje in postajališča morajo imeti perone povezane s prehodi pod progo ali nad njo ali z dohodnimi potmi v nivoju.

(6) Postajališča na dvotirnih progah, razen postajališč z otočnimi peroni ali kritnimi signali, morajo imeti med tiri ograjo.

(7) Natančnejše pogoje iz tega člena določa predpis, ki ga izda minister.

5. Cepitev proge

55. člen

(cepitev proge ali tira)

(1) Proga ali industrijski tir se praviloma cepi ali križa z drugo progo samo na postaji.

(2) Izjemoma se lahko proga ali industrijski tir cepi na odprti progi, in sicer pod naslednjimi pogoji:

- a) cepna kretnica mora imeti ščitni tir, zavarovana mora biti s kritnimi signali, ki so predsignalizirani, lega kretnice pa mora biti nadzorovana z zasedenega prometnega mesta;
 - b) signali morajo biti odvisni od lege cepne kretnice.
- (3) Če pogoji iz prejšnjega odstavka niso izpolnjeni, sme biti največja hitrost vlakov čez kretniško območje 50 km/h.

(4) Če se proga cepi od proge, opremljene z avtostop napravami, morajo biti tudi kritni signali, ki so predsignalizirani in varujejo cepno kretnico, opremljeni s progovnimi avtostop napravami ali pa mora biti vgrajena ščitna kretnica, ki je v odvisnosti s temi signali.

VI. ENERGIJA

56. člen

(pogoji elektrifikacije prog)

(1) Za elektrifikacijo prog se praviloma uporablja enosmerni sistem napetosti 3 kV.

(2) Odstopanja od določbe prejšnjega odstavka so dopustna na podlagi posebnega akta, ki ga izda minister.

57. člen

(pogoji postavljanja kontaktnega vodnika nad nivojskim prehodom)

Kontaktne vodnik enosmernega sistema napetosti 3 kV mora biti postavljen v višini najmanj 5,35 m nad nivojskim prehodom, kontaktna vodnika enofaznih sistemov 25 kV, 50 Hz in 15 kV, 16 2/3 Hz pa v višini najmanj 5,5 m, merjeno od zgornjega roba tirnice.

58. člen

(varnostni ukrepi na elektrificiranih progah)

(1) Na elektrificiranih progah, kjer obstaja nevarnost poškodb zaradi električnega toka, je treba izvesti varnostne ukrepe v skladu s predpisom, ki ga izda minister.

(2) Električno omrežje mora biti izvedeno tako, da njegovi škodljivi vplivi ne vplivajo na varno delovanje telekomunikacijskih in signalnovarnostnih naprav ali na dele ostalih naprav, ki so v neposredni bližini električnega omrežja. Minister v predpisih za posamezne naprave natančneje določi način izvedbe električnega omrežja in ukrepe, s katerimi se preprečijo škodljivi vplivi na posamezne naprave ali njihove dele.

VII. VODENJE – UPRAVLJANJE IN SIGNALIZACIJA

59. člen

(prometna signalizacija)

(1) V železniški sistem se morajo vgrajevati takšne signalnovarnostne naprave, ki zagotavljajo enotno prometno signalizacijo, ki izvršilne železniške delavce in druge osebe, ki se gibljejo po železniškem območju, opozarjajo na nevarnost, jih seznanjajo z omejitvami, prepovedmi in opozorili ter jim dajejo pooblastila, nujna za varen železniški promet in njihovo osebno varnost. Ta oprema mora zagotavljati varnost in omogočati vodenje ter upravljanje voženj vlakov, vključenih v promet na železniškem omrežju.

(2) Signali morajo biti osvetljeni z lastnim svetlobnim virom ali prevlečeni z odsevno snovjo.

(3) Izvršilni železniški delavci, pooblaščenici za dajanje signalnih znakov in drugih znakov, ki se dajejo s prometno signalizacijo, morajo zagotoviti, da so ti znaki pravilni ter da so dani, ko so izpolnjeni pogoji, ki jih določajo predpisi, izdani na podlagi tega zakona. Izvršilni železniški delavci se morajo ravnati po omejitvah, prepovedih, ukazih in opozorilih, izraženih s prometno signalizacijo.

(4) Signali morajo omogočati hitro in zanesljivo medsebojno sporazumevanje izvršilnih železniških delavcev pri opravljanju železniškega prometa.

(5) Če je pomen signala nejasen, morajo izvršilni železniški delavci ravnati tako, da je zagotovljena večja varnost v železniškem prometu.

(6) Vrste signalov, njihov pomen, osvetlitev, obliko, barvo, najmanjšo vidno razdaljo, mesto za vgraditev ali postavitvev in način njihove uporabe predpiše minister.

60. člen

(oprema prometnih mest s signalizacijo)

(1) Prometna mesta morajo biti glede na največjo dovoljeno progovno hitrost opremljena:

a) z uvoznimi signali, ki so predsignalizirani, za največjo dovoljeno progovno hitrost nad 50 km/h čez kretniško območje na regionalnih progah in ne glede na hitrost na glavnih progah; uvozni signali morajo biti v taki medsebojni odvisnosti od lege kretnic na vozni poti, da signalizirajo, ali je vožnja dovoljena nadaljevati z največjo ali z omejeno hitrostjo;

b) z uvoznimi in izvoznimi signali, ki so predsignalizirani za največjo dovoljeno progovno hitrost nad 100 km/h; uvozni signali morajo biti v taki medsebojni odvisnosti, da signalizirajo, ali je vožnja dovoljena nadaljevati z največjo ali z omejeno hitrostjo; izvozni signali pa morajo predsignalizirati prvi prostorni signal v smeri vožnje vlaka, ki nima samostojnega predsignala, in dovoljevati vožnjo le, če je proga prosta do prvega prostornega signala ali uvoznega signala sosednjega prometnega mesta. Vsi predsignali in glavni signali morajo biti opremljeni s progovnim delom avtostop naprave.

(2) Odseki proge, na katerih je največja dovoljena progovna hitrost nad 100 km/h, morajo biti opremljeni z napravami za vzpostavlanje radijske zveze med vlakom in mestom, s katerega se centralno vodi promet.

(3) Na glavnih progah morajo biti vsi predsignali in glavni signali opremljeni s progovnim delom avtostop naprave.

61. člen

(označevanje začasne nevarnosti, omejitve ali prepovedi)

S signali morajo biti označene tudi začasne nevarnosti, zlasti tiste, ki nastanejo zaradi nenadne okvare železniških podsistemov, ter začasne omejitve in prepovedi v železniškem prometu. Te signale je treba odstraniti takoj, ko ni več razlogov, zaradi katerih so bili postavljeni.

VIII. VODENJE IN UPRAVLJANJE PROMETA

62. člen

(sestava vlaka)

(1) Sestava vlaka in razporeditev železniških vozil v vlaku morata zagotavljati učinkovito zaviranje in varno vožnjo na določeni vlakovni poti.

(2) V vlake se sme uvrstiti le vozilo, ki ustreza določbam tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(3) Pri sestavljanju vlaka in razporejanju železniških vozil vanj mora prevoznik upoštevati tudi pravila o prevozu nevarnega blaga.

63. člen

(največja hitrost vlaka)

Največja hitrost vlaka ne sme biti večja od hitrosti, predpisane z voznim redom posameznega vlaka.

64. člen

(zasedenost vlaka med vožnjo)

(1) Vlak mora biti med vožnjo po progi zaseden s predpisanim številom izvršilnih železniških delavcev, ki imajo ustrezno strokovno izobrazbo in so strokovno usposobljeni, odvisno od vrste, dolžine vlaka, vrste vlečnega vozila ter opremljenosti

proge in železniških vozil s signalnovarnostnimi in telekomunikacijskimi napravami.

(2) Predpis, ki ureja vsebino iz prejšnjega odstavka, izda minister.

65. člen

(vodenje evidenc v zvezi z vlaki)

(1) Upravljavec in prevozniki morajo za vsak vlak voditi evidenco o vlakovnem osebju, sestavi, zaviranju in gibanju vlaka ter dogodkih, ki vplivajo ali bi lahko vplivali na vozni red vlaka ali varnost železniškega prometa.

(2) Podrobnejše določbe o vsebini evidenc in načinu njihovega vodenja določa predpis, ki ga izda minister.

66. člen

(vodenje in upravljanje železniškega prometa)

(1) Železniški promet se vodi in upravlja v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(2) Minister določi način vodenja in upravljanja železniškega prometa, zavarovanje železniškega prometa pozimi, sestavo vlakov, način zaviranja vlakov, opremljenost vlakov z zavorami, osvetljevanje in ogrevanje vlakov in varnostne ukrepe za zaščito železniških delavcev ter druge pogoje za odvijanje železniškega prometa.

67. člen

(vozni red)

(1) Železniški promet poteka po vnaprej določenem voznem redu. Vozni red za redni promet potniških vlakov mora biti na običajen način javno objavljen najmanj 15 dni pred začetkom njegove veljavnosti.

(2) Pri izdelavi voznega reda morajo biti upoštevane največja dovoljena progovna hitrost in druge omejitve, ki vplivajo na hitrost vlaka.

(3) Prevoznik in upravljavec se morata ravnati po voznem redu.

(4) Predpis, ki določa izdelavo voznega reda, izda minister.

68. člen

(izredni prevozi)

(1) Prazna ali naložena železniška vozila ne smejo presežati nakladalnega profila, mejne nakladalne mase, predpisane kode proge ter dovoljenih osnih in dolžinskih obremenitev, ki jih za proge določa ta zakon in na njegovi podlagi izdani predpisi.

(2) Prevoz z železniškimi vozili, ki ni v skladu z določbo iz prejšnjega odstavka tega člena, je izredni prevoz.

(3) Za izredni prevoz je potrebno dovoljenje upravljavca, s katerim se določijo način in pogoji prevoza ter višina povračila za izredni prevoz. O izvedbi izrednega prevoza odloči upravljavec najpozneje v 15 dneh po vložitvi zahteve.

(4) Minister izda predpis o načinu in pogojih opravljanja izrednih prevozov.

IX. TIRNA VOZILA

69. člen

(pogoji za vožnjo tirnih vozil)

(1) Tirna vozila smejo voziti po progah, če ustrezajo določbam tega zakona, določbam mednarodnih sporazumov, ki zavezujejo Republiko Slovenijo, in obveznim določilom Mednarodne železniške zveze (UIC).

(2) Na tirnih vozilih z odprtim kuriščem, ki vozijo po progah na požarno ogroženem območju, mora prevoznik izvajati protipožarne ukrepe.

(3) Minister s soglasjem ministra, pristojnega za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, izda predpis, s katerim natančneje uredi izvajanje protipožarnih ukrepov na tirnih vozilih z odprtim kuriščem.

70. člen

(oprema tirnih vozil z napravami za zaviranje)

(1) Železniška tirna vozila, razen vozil za posebne namene brez lastnega pogona, morajo biti opremljena z napravami za zaviranje.

(2) Z napravami za ročno zaviranje morajo biti opremljeni potniški vagoni, motorniki in motorne garniture. Lokomotive in motorna vozila za posebne namene morajo biti opremljeni z ročnimi ali s pritrdilnimi zavorami.

(3) Lokomotive, potniški vagoni, motorniki in motorne garniture morajo biti opremljeni z napravami za sprožitev zaviranja v sili. Te naprave morajo biti lahko dostopne potnikom in železniškim delavcem.

71. člen

(naprave v vlečnih vozilih)

(1) Vsa vlečna vozila, razen parnih lokomotiv, morajo imeti naslednjo opremo:

a) avtostop napravo na progah, opremljenih z njo, razen lokomotiv, ki se uporabljajo samo za premik,

b) naprave radijskih zvez, kadar vozijo po progah, opremljeni z njimi,

c) budnik,

d) napravo za ogrevanje v vozniških kabinah in prostorih za potnike,

e) napravo za klimatizacijo vozniških kabin,

f) napravo za dajanje zvočnih signalov,

g) luči za označevanje čela vozil oziroma vlaka,

h) registrirni merilnik hitrosti,

i) gasilnike za začetno gašenje požarov,

j) pribor za prvo pomoč,

k) zunanja vzvratna ogledala ali naprave, s katerimi se doseže enak namen ali stranska okna oziroma lopute.

(2) Motorniki in motorne garniture morajo imeti poleg opreme iz prejšnjega odstavka tudi naslednjo opremo:

a) naprave za električno razsvetljavo,

b) sanitarno-higienske naprave,

c) naprave za prehajanje iz vagona v vagon (razen pri motornikih),

d) napravo za klimatizacijo prostorov za potnike.

(3) Motorna vozila za posebne namene morajo biti opremljena z napravami, naštetimi v točkah c) do k) prvega odstavka tega člena.

(4) Vlečna vozila, ki vozijo po progah, za katere ne veljajo pogoji za zagotavljanje interoperabilnosti, morajo imeti na sprednji strani vozila v smeri vožnje nameščene in prižgane stroboskopske luči, ki morajo biti pri vožnji po progah, za katere veljajo pogoji za zagotovitev interoperabilnosti, izključene.

(5) Proge iz prejšnjega odstavka, za katere ne veljajo pogoji za zagotavljanje interoperabilnosti, ter obliko, barvo, velikost in način namestitve stroboskopskih luči iz prejšnjega odstavka, določi minister s predpisom.

72. člen

(oprema potniških vagonov)

Potniški vagoni morajo imeti naslednjo opremo:

a) naprave za ogrevanje,

b) naprave za električno razsvetljavo,

c) sanitarno-higienske naprave,

d) gasilnike za začetno gašenje požarov,

e) naprave za prehajanje iz vagona v vagon,

f) opremo in naprave, ki jih določajo mednarodni predpisi,

g) napravo za klimatizacijo prostorov za potnike.

X. IZVRŠILNI ŽELEZNIŠKI DELAVCI

1. Strokovno usposabljanje

73. člen

(strokovna usposobljenost, zdravstveni in drugi pogoji)

(1) Izvršilni železniški delavci morajo biti strokovno usposobljeni za delo, ki ga opravljajo, ter izpolnjevati posebne

zdravstvene in druge pogoje skladno z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(2) Delodajalec mora izvršilnim železniškim delavcem zagotoviti delo v omejenem delovnem času in počitek, kot ga določajo predpisi.

(3) Delovna mesta izvršilnih železniških delavcev in obveznosti delodajalca v zvezi s tem določa predpis, ki ga izda minister.

74. člen

(strokovno usposabljanje, izpopolnjevanje in preverjanje)

(1) Izvršilni železniški delavci morajo biti za dela, ki jih bodo opravljali v železniškem prometu, strokovno usposobljeni in se morajo stalno strokovno izpopolnjevati. Njihova strokovna usposobljenost se mora redno in izredno preverjati z izpiti.

(2) Strokovno usposabljanje vsebuje:

– teoretično in praktično usposabljanje ter izpopolnjevanje za delovna mesta izvršilnih železniških delavcev in izvršilnih železniških delavcev na industrijskih tirih,

– teoretično in praktično usposabljanje ter izpopolnjevanje iz prejšnje alineje in usposabljanje iz vsebin splošnega strokovnega znanja za delovno mesto strojevodja in voznik progovnih vozil.

(3) Usposabljanje iz vsebin splošnega strokovnega znanja, teoretično usposabljanje in teoretično izpopolnjevanje izvajajo subjekti usposabljanja, ki jih z upravno odločbo določi varnostni organ.

(4) Preverjanje usposobljenosti iz vsebin splošnega strokovnega znanja in teoretične usposobljenosti izvajajo subjekti preverjanja, ki jih z upravno odločbo določi varnostni organ. O uspešno opravljenem preverjanju iz vsebin splošnega strokovnega znanja in teoretične usposobljenosti izda subjekt preverjanja potrdilo.

(5) Praktično usposabljanje in praktično izpopolnjevanje izvaja delodajalec, ki je upravljavec, prevoznik ali subjekt, ki zaposluje delavca na delovnem mestu izvršilnega železniškega delavca na industrijskih tirih. O uspešno opravljenem praktičnem usposabljanju in preverjanju praktične usposobljenosti delodajalec izda spričevalo.

(6) Preverjanje praktične usposobljenosti strojevodij in voznikov progovnih vozil, izvajajo ocenjevalci subjekta preverjanja.

(7) Ocenjevalce iz prejšnjega odstavka, ki izpolnjujejo pogoje, določene s Sklepom Komisije 2011/765/EU z dne 22. novembra 2011 o merilih za priznavanje centrov za usposabljanje, ki usposablja strojevodje, merilih za priznavanje ocenjevalcev strojevodij in o merilih za organizacijo preverjanj v skladu z Direktivo 2007/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 314 z dne 29. 11. 2011, str. 36), z upravno odločbo določi varnostni organ.

(8) Preverjanje praktične usposobljenosti izvršilnih železniških delavcev, razen strojevodij in voznikov progovnih vozil, izvaja delodajalec, ki je upravljavec, prevoznik ali subjekt, ki zaposluje delavca na delovnem mestu izvršilnega železniškega delavca na industrijskih tirih.

(9) Redno preverjanje strokovne usposobljenosti delavcev na delovnih mestih izvršilnih železniških delavcev se mora izvajati najmanj vsaka tri leta, in sicer iz vsebin, zahtevanih za teoretično usposobljenost, poznavanja nacionalnih varnostnih predpisov, operativnih predpisov, znanja o infrastrukturi, tirnih vozilih, napravah in jezikovne usposobljenosti. Jezikovno usposobljenost se preverja samo pri tistih izvršilnih železniških delavcih, ki jim je jezik upravljavca tuj jezik in njihove naloge zahtevajo komuniciranje z upravljavcem v skladu z 8. točko Priloge VI Direktive 2007/59/ES.

(10) Izredno preverjanje strokovne usposobljenosti delavcev na delovnih mestih izvršilnih železniških delavcev se mora izvajati:

– po vsaki odsotnosti delavca z dela, ki traja več kot eno leto,

– če je delavec zaradi nepoznavanja predpisov kršil predpise ali bi lahko ogrozil varnost prometa; v primeru nepoznavanja predpisov se opravi izredno preverjanje v tistih delih, za katere se ugotovi, da jih izvršilni delavec ne obvladuje dovolj,

– če delavec ne izpolnjuje predpisanih obveznosti glede strokovnega izpopolnjevanja,

– ob izdaji novih predpisov ali ob vsebinskih spremembah veljavnih predpisov,

– ob uvajanju novega tipa varnostne naprave, novega tipa vozila ali novih naprav na progovnih odsekih ali delih odsekov.

(11) Delodajalec ne sme dovoliti opravljanja dela izvršilnemu železniškemu delavcu, ki pri preverjanju znanja ni pokazal zadovoljive strokovne usposobljenosti ali čigar strokovna usposobljenost za to delo ni preverjena.

(12) Subjekt usposabljanja in subjekt preverjanja iz tretjega in šestega odstavka ter delodajalec iz osmega odstavka tega člena morata zagotoviti ustrezne prostore in ustrezno usposobljene kadre;

(13) Minister podrobneje določi način, pogoje in roke za izvajanje strokovnega usposabljanja, strokovnega izpopolnjevanja in preverjanja strokovne usposobljenosti.

75. člen

(dovoljenje za strojevodjo)

(1) Dovoljenje za strojevodjo je dokument, ki ga izda varnostni organ. Dovoljenja za strojevodjo, izdana v drugih državah članicah Evropske unije veljajo tudi v Republiki Sloveniji.

(2) Vlogo za pridobitev dovoljenja za strojevodjo vložijo prosilec ali delodajalec v njegovem imenu.

(3) Dovoljenje za strojevodjo se prosilcu izda, če izpolnjuje naslednje pogoje:

a) posebne zdravstvene pogoje,

b) je dopolnil 20 let,

c) je opravil preverjanje splošnega strokovnega znanja.

(4) Varnostni organ izda dovoljenje za strojevodjo najpozneje v enem mesecu od prejema popolne vloge.

(5) Varnostni organ vodi register izdanih dovoljenj za strojevodje, ki mora zajemati podatke iz Priloge I Odločbe Komisije EU št. 2010/17/ES, z dne 29. oktobra 2009 o sprejetju osnovnih parametrov registrov dovoljenj za strojevodje in dopolnilnih spričeval, predvidenih v Direktivi 2007/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 8 z dne 13. 1. 2010, str. 17).

(6) Če imetnik dovoljenja za strojevodjo ne izpolnjuje katerega od zahtevanih pogojev, varnostni organ takšno dovoljenje začasno odvzame in določi rok za izpolnitev pogojev. Ob neizpolnitvi pogojev v postavljenem roku, varnostni organ dovoljenje za strojevodjo trajno odvzame.

(7) Minister podrobneje določi pogoje za ohranitev veljavnosti dovoljenja za strojevodje.

75.a člen

(spričevalo)

(1) Spričevalo je dokument, iz katerega je razvidna praktična usposobljenost izvršilnega železniškega delavca za posamezno delovno mesto, glede na kraj dela, vrsto naprave oziroma tirnega vozila.

(2) Spričevala so veljavna zgolj za tiste železniške infrastrukture in vozna sredstva, ki so v njih opredeljena.

(3) Spričevalo izda delodajalec, ki je upravljavec, prevoznik ali subjekt, ki zaposluje delavca na delovnem mestu izvršilnega železniškega delavca na industrijskih tirih ali na progah drugih železnic.

(4) Za izdajo in ohranitev veljavnosti spričevala mora izvršilni železniški delavec:

a) opravljati redna in izredna preverjanja strokovne usposobljenosti,

b) izpolnjevati posebne zdravstvene pogoje,

c) udeleževati se rednih in izrednih izpopolnjevanj,

d) opravljati preverjanja jezikovne usposobljenosti v primerih, določenih s tem zakonom,

e) ostati v delovnem razmerju pri delodajalcu, ki mu je spričevalo izdal.

(5) Delodajalec začasno prekliče ali odvzame spričevalo, če delavec ne izpolnjuje kateregakoli od pogojev za ohranitev veljavnosti spričevala, navedenih v prejšnjem odstavku. Začasno se prekliče spričevalo, če izvršilni železniški delavec ne izpolnjuje več katerega od zahtevanih pogojev, vendar jih lahko v določenem roku zopet izpolni. Spričevalo se odvzame, če izvršilni železniški delavec pogojev ne more izpolniti zaradi zdravstvenih razlogov oziroma pogojev ne izpolni po poteku roka, določenega ob začasnem preklicu spričevala.

(6) Delodajalec mora za svoje izvršilne železniške delavce stalno preverjati veljavnost dovoljenj in spričeval.

(7) Delodajalec za izvršilne železniške delavce, ki pri njem izvajajo naloge izvršilnih železniških delavcev, vzpostavi in vodi stalno ažuriran register izdanih spričeval.

(8) Dostop do njegovih podatkov v registru se omogoči vsakemu izvršilnemu železniškemu delavcu, ki ima spričevalo, prek številke dovoljenja za dostop.

(9) Delodajalec mora nemudoma izdati novo spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatno teoretično strokovno usposobljenost ali dovoljenje oziroma dodatno praktično usposobljenost glede vozniških sredstev ali železniške infrastrukture.

(10) Izvršilni železniški delavec ima pravico, da mu delodajalec izda overjeno kopijo spričevala in vseh dokumentov, ki dokazujejo njegovo usposobljenost.

(11) Na zahtevo izvršilnega železniškega delavca ali varnostnega organa države članice Evropske unije delodajalec izstavi kopijo podatkov iz registra.

(12) V registru spričeval se vodijo naslednji podatki:

- osebno ime in EMŠO imetnika,
- datum in kraj rojstva imetnika,
- stalno bivališče imetnika,
- datum izdaje spričevala in datum poteka veljavnosti spričevala ter številka spričevala,
- delovno mesto, za katero je imetnik spričevala usposobljen,
- ime in naslov prevoznika v železniškem prometu ali upravljavca železniške infrastrukture, za katerega je imetnik pooblaščen za vožnjo vlakov,
- kategorija vlakov, ki jih imetnik lahko upravlja,
- vrsta ali vrste voznega sredstva, ki jih imetnik lahko upravlja,
- infrastrukture, na katerih je imetnik pooblaščen za vožnjo,
- dodatne informacije ali omejitve,
- jezikovno znanje.

(13) Minister podrobneje določi pogoje za izdajo, ohranitev veljavnosti, dopolnjevanje spričevala in vodenje registra spričeval.

2. Pridobitev pravice dela na delovnem mestu izvršilnega železniškega delavca

76. člen

(pogoji za pridobitev pravice)

(1) Pravico do dela na delovnem mestu izvršilnega železniškega delavca lahko pridobi delavec, ki:

- a) izpolnjuje posebne zdravstvene pogoje,
- b) je dopolnil 18 let, razen za strojevodjo, voznika progovnih vozil in prometnika, za katere velja spodnja starostna meja 20 let,
- c) ima veljavno spričevalo za delovno mesto izvršilnega železniškega delavca,
- d) obvlada jezik upravljavca, če njegove naloge zahtevajo komuniciranje z upravljavcem železniške infrastrukture. Preverjanje obvladovanja slovenskega jezika se izvaja v skladu s točko 8. Priloge VI Direktive 2007/59/ES.

(2) Delavec, ki je razporejen na delovno mesto izvršilnega železniškega delavca, kjer upravlja vlečno vozilo na javni železniški infrastrukturi, mora poleg zahtev iz prejšnjega odstavka

imeti še veljavno dovoljenje za strojevodjo. Med opravljanjem dela mora imeti dovoljenje za strojevodjo pri sebi.

3. Posebni zdravstveni in drugi pogoji

77. člen

(predhodno ugotavljanje posebnih zdravstvenih pogojev ter redno in izredno preverjanje telesne in duševne zmožnosti)

(1) Za osebo, ki se usposablja za opravljanje določenih del izvršilnega železniškega delavca, mora biti pred začetkom usposabljanja ugotovljeno izpolnjevanje posebnih zdravstvenih pogojev.

(2) Izvršilni železniški delavec mora izpolnjevati posebne zdravstvene pogoje in biti telesno in duševno zmožen opravljati dela, za katera ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi.

(3) Izvršilni železniški delavec mora opraviti zdravstveni pregled za preverjanje izpolnjevanja posebnih zdravstvenih pogojev pred sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi za delovno mesto, za katero so predpisana strožja zdravstvena merila, ali pred šolanjem ali strokovnim usposabljanjem za to delovno mesto.

(4) Telesna in duševna zmožnost izvršilnega železniškega delavca se mora preverjati z rednimi in izrednimi zdravstvenimi pregledi.

(5) Zdravstvene preglede in zdravstveno evidenco izvršilnih železniških delavcev opravlja in vodi pooblaščen zdravstveni zavod, ki izpolnjuje predpisane pogoje ter ima pooblastilo ministra, pristojnega za zdravje, izdano na predlog ministra. Zdravstvene preglede opravlja zdravnik ali zdravnica (v nadaljnjem besedilu: zdravnik), specialist medicine dela, prometa in športa.

(6) Pooblaščen zdravstveni zavod iz prejšnjega odstavka mora delodajalca obveščati o ugotovitvah glede telesne in duševne zmožnosti izvršilnega železniškega delavca za opravljanje del, za katera ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi. Za izvršilne železniške delavce mora na delovnih mestih strojevodja in voznik progovnih vozil pooblaščen zdravstveni zavod o ugotovitvah obveščati tudi varnostni organ.

(7) Posebne zdravstvene pogoje izvršilnih železniških delavcev, roke in način njihovega preverjanja podrobneje določi minister za zdravje v soglasju z ministrom.

78. člen

(redni zdravstveni pregledi)

Delodajalec napoti izvršilnega železniškega delavca na redni zdravstveni pregled v predpisanih rokih, odvisno od del, za katera ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi. Zdravstveni pregled mora biti opravljen pred potekom predpisanega roka.

79. člen

(izredni zdravstveni pregledi)

(1) Na izredni zdravstveni pregled se napoti izvršilni železniški delavec:

- za katerega se utemeljeno sumi, da iz zdravstvenih razlogov ni več zmožen opravljati del, za katera ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi,
- po nesreči ali resni nesreči, v kateri je bil udeležen ali huje poškodovan,
- po več kot tridesetdnevni odsotnosti z izvršilnega delovnega mesta zaradi bolezni,
- v primeru suma na škodljivo rabo ali odvisnost od alkohola,
- v primeru suma na rabo, škodljivo rabo ali odvisnost od prepovedanih drog,
- v primeru suma na škodljivo rabo ali odvisnost od drugih psihoaktivnih snovi, vključno z zdravili, ali če se zdravi na način, ki lahko vpliva na varno opravljanje dela,
- če je podan sum na poklicno bolezen ali poklicno okvaro zdravja, ki vpliva na varno opravljanje dela v železniškem prometu,

– na zahtevo izvršilnega železniškega delavca, če se ta ne čuti zmožnega za varno opravljanje svojega dela.

(2) Delavca iz prejšnjega odstavka se pošlje na izredni zdravstveni pregled na zahtevo delodajalca ali pristojnega inšpektorja oziroma inšpektorice (v nadaljnjem besedilu: inšpektor).

80. člen

(posledice ugotovljene nezmožnosti za opravljanje del, za katera ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi)

Če se na izrednem ali rednem zdravstvenem pregledu ugotovi, da izvršilni železniški delavec ne izpolnjuje zdravstvenih pogojev, predpisanih za dela, za katera ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, ali če se ugotovi, da ni bil na zdravstvenem pregledu, na katerega je bil napoten, se šteje, da je nezmožen opravljati dela, za katera ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, in mu jih delodajalec ne sme dovoliti opravljati, dokler traja ugotovljena nezmožnost.

81. člen

(duševna in telesna zmožnost delavca za opravljanje dela)

(1) Izvršilni železniški delavec mora ob sklenitvi pogodbe o zaposlitvi za določeno delovno mesto izvršilnega delavca podpisati izjavo, da je seznanjen z delovnim procesom in s psihofizičnimi zahtevami dela, ki ga bo opravljal, ter da se čuti psihofizično sposoben opravljati to delo. Navedena izjava je sestavni del pogodbe o zaposlitvi.

(2) Izvršilni železniški delavec ne sme nastopiti dela oziroma mora takoj prenehati delati, če se čuti utrujenega ali bolnega ali iz katerikoli drugih razlogov nezmožnega opravljati delo, in mora o tem obvestiti odgovorno osebo delodajalca.

(3) Izvršilni železniški delavec med opravljanjem dela ne sme uživati alkoholnih pijač, mamil ali psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, niti nastopiti dela, če ima v organizmu alkohol ali je pod vplivom mamil ali psihoaktivnih snovi.

(4) Delodajalec izvršilnemu železniškemu delavcu ne sme dovoliti opravljanja del, če duševno ali telesno ni zmožen opravljati svojega dela.

(5) Način, obseg, pogostnost in rednost postopka preverjanja duševne ali telesne zmožnosti izvršilnih železniških delavcev predpiše minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom.

82. člen

(preverjanje duševne in telesne zmožnosti izvršilnega železniškega delavca za opravljanje dela)

(1) Preverjanje duševne in telesne zmožnosti izvršilnih železniških delavcev organizira ali izvaja delodajalec.

(2) Pooblaščen delavec delodajalca ali pristojni inšpektor (v nadaljnjem besedilu tega člena: pooblaščen delavec) lahko izvršilnemu železniškemu delavcu zaradi ugotavljanja, ali ima v organizmu alkohol, odredi ali sam opravi preizkus s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola. Če se s preizkusom ugotovi, da ima izvršilni železniški delavec v organizmu alkohol, mu pooblaščen delavec odredi prepoved nadaljnega opravljanja dela v trajanju, določenem v odločbi.

(3) Pooblaščen delavec vodi zapisnik o preizkusu, ki ga podpiše tudi izvršilni železniški delavec, za katerega je bil odrejen preizkus. Če odkloni podpis, mora pooblaščen delavec vzrok odklonitve vpisati v zapisnik in odrediti strokovni zdravniški pregled (v nadaljnjem besedilu: strokovni pregled) izvršilnega železniškega delavca.

(4) Izvršilni železniški delavec, ki mu je odrejen preizkus s sredstvi ali napravami oziroma strokovni pregled, mora ravnati po odredbi pooblaščenega delavca. Če izvršilni železniški delavec strokovni pregled ali preizkus odkloni ali ga ne opravi tako, kakor je predpisal proizvajalec sredstev ali naprav, pooblaščen delavec to vpiše v zapisnik in odredi prepoved nadaljnega dela. Izvršilni železniški delavec lahko odkloni preizkus samo iz zdravstvenih razlogov; v tem primeru pooblaščen delavec odredi strokovni pregled.

(5) Če izvršilni železniški delavec oporeka rezultatu preizkusa, pooblaščen delavec odredi strokovni pregled. Izvršilnega železniškega delavca odpelje s službenim vozilom na strokovni pregled pooblaščen delavec, ki je pregled odredil. Stroške prevoza izvršilnega železniškega delavca do kraja, kjer se opravi strokovni pregled, in stroške pregleda plača izvršilni železniški delavec, če se izkaže, da ima v krvi alkohol. V nasprotnem primeru stroški prevoza in pregleda bremenijo delodajalca oziroma organ, ki je pregled odredil.

(6) Če pooblaščen delavec sumi, da je izvršilni železniški delavec pod vplivom mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih sredstev, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za varno delo v železniškem prometu, odredi preizkus s posebnimi sredstvi oziroma napravami ali strokovni pregled in mu prepove nadaljnje delo. Stroške prevoza do kraja, kjer se opravi preizkus oziroma strokovni pregled, in stroške pregleda oziroma preizkusa plača izvršilni železniški delavec, če se ugotovi, da je pod vplivom mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih sredstev. V nasprotnem primeru stroški prevoza in pregleda bremenijo delodajalca oziroma organ, ki je pregled odredil.

(7) Če pooblaščen delavec sumi, da izvršilni železniški delavec zaradi duševnega stanja ali telesne nezmožnosti oziroma boleznih predstavlja nevarnost v železniškem prometu, mu prepove nadaljnje delo in odredi izredni zdravstveni pregled.

(8) Če zaradi zdravstvenega stanja ali iz objektivnih razlogov ni mogoče opraviti celotnega strokovnega pregleda, mora zdravnik opraviti tisti del pregleda, ki ga je mogoče opraviti, in dati mnenje o znakih vedenjskih motenj, ki kažejo na vpliv alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi.

(9) O strokovnem pregledu mora zdravnik takoj dati pisno mnenje o ugotovitvah, do katerih je prišel na podlagi opravljenega pregleda v zvezi z dejstvi iz prejšnjega odstavka, kri in urin pa takoj poslati v najbližjo pooblaščen strokovno ustanovo oziroma laboratorij, kjer lahko opravijo analizo. Ustanova oziroma laboratorij mora o rezultatih analize najpozneje v treh dneh obvestiti tistega, ki je odredil strokovni pregled.

4. Izmena izvršilnih železniških delavcev

83. člen

(trajanje izmene)

(1) Izmena izvršilnega železniškega delavca ne sme trajati več kot 12 ur.

(2) V čas trajanja izmene se štejejo:

- čas priprave na delo,
- čas dela,
- čas prekinitve do največ 2 uri,
- čas, potreben za dokončanje dela,
- čas režijskega potovanja v teku izmene.

(3) Prekinitev dela, ki traja več kot dve uri, se ne šteje v trajanje izmene, če je izvršilnemu železniškemu delavcu zagotovljen ustrezen počitek. Če je za posamezno delo s predpisi določena obvezna primopredaja službe, se čas primopredaje delavca, ki prevzema delo, ne šteje v čas trajanja izmene.

(4) Ob nesreči, resni nesreči ali incidentu v železniškem prometu ali zaradi naravne nesreče se trajanje izmene, določene v prvem odstavku, lahko podaljša za največ dve uri, če se izvršilni železniški delavec čuti zmožnega za opravljanje dela.

(5) Merila za delo v izmenah izvršilnih železniških delavcev ter druge pogoje, ki se nanašajo na počitek in druga vprašanja dela v izmenah, predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za delo.

84. člen

(čas vožnje vlečnega vozila in motornih vozil za posebne namene v eni izmeni)

(1) Izvršilni železniški delavec, ki upravlja vlečno vozilo ali motorno vozilo za posebne namene, sme v eni izmeni voziti vlečno vozilo ali motorno vozilo za posebne namene največ 10 ur.

(2) Neprekinjena vožnja sme trajati največ 4 ure.

(3) Postanki, krajši od 10 minut, se štejejo v čas trajanja neprekinjene vožnje.

5. Odmori in počitki

85. člen

(odmor med delovnim časom)

Delodajalec mora izvršilnim železniškim delavcem določiti odmor med delom in zagotoviti njegovo izrabo v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, in kolektivno pogodbo. Delodajalec lahko določi odmor med delovnim časom le v enkratnem trajanju razen v primerih, ko je treba zaradi tehnološkega procesa dela ali dolžine trajanja izmene določiti odmor v dveh delih, pri čemer en del ne sme biti krajši od 30 minut.

86. člen

(dnevni počitek med dvema izmenama)

Dnevni počitek izvršilnih železniških delavcev mora med dvema zaporednima izmenama trajati dvojno število ur opravljene izmene. Če traja izmena šest ur ali manj, mora trajati počitek med dvema zaporednima izmenama najmanj 12 ur.

87. člen

(način določanja odmora med delovnim časom, dnevnega in tedenskega počitka ter razporejanja v izmene)

Odmor med delovnim časom, dnevni in tedenski počitek in razporeditev v izmene izvršilnih železniških delavcev se, odvisno od organizacije železniškega prometa, izpolnjevanja voznega reda in drugih pogojev, ki vplivajo na duševno in telesno zmogljivost teh delavcev za varno opravljanje dela, določijo s kolektivno pogodbo ali s splošnim aktom, ki ga sprejmejo upravljavec in prevozniki v skladu s svojim sistemom varnega upravljanja in v skladu z zakonom in predpisom iz petega odstavka 83. člena tega zakona, vsak za svoje delavce.

6. Notranji nadzor

88. člen

(organiziranost in izvajanje notranjega nadzora)

(1) Upravljavec in prevozniki morajo organizirati notranji nadzor in trajno skrbeti za varen železniški promet skladno s tem zakonom, na njegovi podlagi izdanimi predpisi in splošnimi akti. Upravljavec in prevozniki s splošnim aktom določijo organiziranost tega nadzora ter pooblaščen delavce za njegovo izvajanje.

(2) Organ notranjega nadzora mora v primerih iz četrtega odstavka 74. člena, 80. člena, prvega odstavka 83. člena, prvega in drugega odstavka 84. člena in 86. člena odstraniti delavca z dela in odrediti izredno preverjanje strokovne usposobljenosti, če pa obstaja sum o telesnih ali duševnih zmogljivostih delavca, mora odrediti izredni zdravstveni pregled. Začasno opravljanje drugega dela v tem času je obveznost delavca, ki traja do ugotovitve o strokovni usposobljenosti oziroma zdravstveni zmogljivosti delavca, ki se mora izvesti najpozneje v enem mesecu.

(3) Ugovor zoper odločbo organa notranjega nadzora, s katero je delavcu na podlagi prejšnjega odstavka odrejeno izredno preverjanje strokovne usposobljenosti ali izredni zdravstveni pregled, ne zadrži izvršitve.

7. Posebni varnostni ukrepi

89. člen

(začasna prepoved opravljanja dela)

(1) Pooblaščen delavec delodajalca ali inšpektor izvršilnemu železniškemu delavcu začasno prepove opravljanje dela:

- če se mu odredi izredno preverjanje strokovne usposobljenosti,
- če pri preverjanju strokovne usposobljenosti ne pokaže ustreznega znanja za opravljanje dela,
- če ne gre na strokovno preverjanje, na katero je poslan,
- če se mu odredi izredni zdravstveni pregled,
- če po izvidu in mnenju pooblaščenega zdravstvenega zavoda duševno ali telesno ni zmožen opravljati dela ali ne izpolnjuje posebnih zdravstvenih zahtev,

- če ne gre na zdravstveni pregled, na katerega je poslan,
- če je delavec pri svojem delu huje kršil predpise, kar bi lahko ali je povzročilo izredni dogodek oziroma ogrozilo varnost prometa.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka se delavcu prepove opravljanje dela vse dotlej, dokler se s preverjanjem strokovne usposobljenosti oziroma z zdravstvenim pregledom ne ugotovi, da je zmožen za opravljanje svojega dela.

(3) Izvršilni železniški delavec, ki mu je bilo začasno prepovedano opravljanje dela, povezanega z varnostjo železniškega prometa, ne sme opravljati teh del, dokler traja prepoved, mora pa opravljati delo, odrejeno z odločbo delodajalca.

90. člen

(začasna prepoved opravljanja dela na kraju samem)

(1) Pooblaščen delavec delodajalca oziroma inšpektor na kraju samem začasno prepove delo izvršilnemu železniškemu delavcu, če ugotovi:

- da opravlja delo ali da poskuša opravljati delo, očitno pa je v takem duševnem ali telesnem stanju (utrujenost, bolezen, vpliv zdravil, mamil ali drugih opojnih sredstev), da ni zmožen varno opravljati svojih del in nalog,
- da opravlja delo dlje od dovoljenega trajanja delovnega časa v eni izmeni,
- da upravlja vlečno vozilo ali motorno vozilo za posebne namene dlje od dovoljenega časa,
- da neprekinjeno vozi vlečno vozilo ali motorno vozilo za posebne namene dlje od dovoljenega časa,
- da njegov dnevni počitek med zaporednima izmenama ni trajal predpisan čas,
- da je bil v izmeni, ki jo opravlja, udeležen v nesreči ali resni nesreči v železniškem prometu,
- da je bil v izmeni, ki jo opravlja, udeležen v incidentu, ki bi v podobnih okoliščinah lahko povzročil nesrečo ali resno nesrečo.

(2) Izvršilnemu železniškemu delavcu izda inšpektor oziroma pooblaščen delavec delodajalca skladno z razlogi iz prejšnjega odstavka odločbo o začasni prepovedi opravljanja dela in v njej navede čas trajanja prepovedi opravljanja del, ki ga določijo glede na ukrepe, ki jih je po ugotovitvi primerov iz prejšnjega odstavka potrebno izvesti (izredno preverjanje strokovne usposobljenosti, izredni zdravstveni pregled ipd.).

91. člen

(izredna odpoved pogodbe o zaposlitvi in vrste disciplinskih ukrepov zaradi kršitve obveznosti iz delovnega razmerja v zvezi z varnim železniškim prometom)

(1) Delavcu, ki naklepoma ali iz hude malomarnosti huje krši pogodbeno in druge obveznosti iz delovnega razmerja v zvezi z varnim železniškim prometom in s svojim ravnanjem povzroči ogrožanje človeških življenj, varno odvijanje železniškega prometa ali večjo materialno škodo, se izredno odpove pogodba o zaposlitvi po postopku, ki ga določa zakon, ki ureja delovna razmerja.

(2) Delavcu, ki krši pogodbeno in druge obveznosti iz delovnega razmerja v zvezi z varnim železniškim prometom, lahko delodajalec izreče enega od naslednjih disciplinskih ukrepov:

- opomin,
- denarno kazen,
- začasna razporeditev na druga dela.

(3) Opomin izreče disciplinski organ delodajalca delavcu za vsako kršitev pogodbeno in druge obveznosti iz delovnega razmerja v zvezi z varnim železniškim prometom.

(4) Denarno kazen izreče disciplinski organ delodajalca delavcu, katerega kršitev pogodbeno in druge obveznosti iz delovnega razmerja v zvezi z varnim železniškim prometom je povzročila ali bi lahko povzročila materialno škodo ali je ogrozila ali bi lahko ogrozila varno oziroma urejeno odvijanje železniškega prometa. Maksimalna višina in čas, za katerega se lahko izreče denarna kazen, se določita s kolektivno pogodbo dejavnosti.

(5) Delavec, ki krši pogodbene in druge obveznosti iz delovnega razmerja v zvezi z varnim železniškim prometom, je lahko začasno razporejen na drugo delo. Maksimalen čas, za katerega se lahko delavca razporedi na drugo delo, se določi s kolektivno pogodbo dejavnosti.

XI. NOTRANJI RED

92. člen

(notranji red v železniškem prometu)

(1) Na železniškem območju in v vlakih morajo potniki in druge osebe spoštovati notranji red v železniškem prometu v skladu s predpisom, ki ga izda minister.

(2) Nadzor nad izvajanjem notranjega reda zagotavljajo delavci upravljavca in/ali prevoznika, določeni s predpisom iz prejšnjega odstavka. Navedeni delavci imajo pravico naznaniti osebe, ki so prekršile notranji red v železniškem prometu, organu, ki je pristojen za inšpekcijski nadzor varnosti v železniškem prometu.

(3) Delavci upravljavca in/ali prevoznika morajo s predpisanimi ukrepi preprečevati kalitev notranjega reda v železniškem prometu in skaljeni notranji red znova vzpostavljati ter pri tem odvzeti predmete, ki so bili uporabljeni pri ogrožanju varnosti železniškega prometa ali za kalitev notranjega reda v železniškem prometu, ter zahtevati od oseb, ki ogrožajo varnost ali kalijo notranji red v železniškem prometu, javno listino, s katero se ugotovi njihova identiteta.

(4) Policisti in policistke so dolžni delavcem upravljavca in/ali prevoznika nuditi pomoč pri preprečevanju kršitev notranjega reda in pri vzpostavitvi predpisanega stanja.

93. člen

(prepovedi)

Zaradi zagotavljanja varnosti železniškega prometa je prepovedano:

1. pokvariti ali poškodovati progo ali naprave na njej, železniško tirno vozilo ali opremo vozila;
2. metati ali polagati kakršne koli predmete na progo ali metati kakršne koli predmete na železniško vozilo ali z njega;
3. neupravičeno odpirati zapornice na nivojskem prehodu, kar koli dajati ali obešati na zapornice ali polzapornice ali prometno signalizacijo na nivojskem prehodu ali kakor koli drugače ovirati njihovo normalno delovanje;
4. v bližini nivojskega prehoda ceste z železniško progo saditi drevje ali drugo visoko rastlinje ali opravljati dela, ki zmanjšujejo, preprečujejo ali kakor koli drugače ovirajo preglednost železniške proge;
5. neupravičeno odstraniti začasno varovalno napravo, s katero je zavarovan železniški promet;
6. prinašati v potniške vagonne in prostore, v katerih se zadržujejo potniki, ter v prostore za prtljago in pošiljke snovi ali predmete, ki bi utegnili ogroziti varnost potnikov in drugih oseb v prometu ali jim prizadeti škodo;
7. neupravičeno sprožiti zaviranje v sili;
8. ovirati sprevodnika ali drugega izvršilnega železniškega delavca pri delu (kot npr. z izogibanjem plačilu ali kontroli vozovnice in podobno);
9. povzročiti s svojim neprimernim vedenjem ali ravnanjem zamudo vlaka;
10. poškodovati ali odtujiti naprave ali dele naprav, ki so v neposredni ali posredni povezavi z izvajanjem železniškega prometa in katerih poškodba ali odtujitev bi imela neposreden ali posreden vpliv na varnost železniškega prometa.

94. člen

(omejitev dostopa in gibanja)

(1) Dostop potnikov, drugih oseb in cestnih ali drugih vozil na železniško območje in gibanje na njem sta dovoljena le na določenih mestih v skladu s predpisom iz prvega odstavka 92. člena.

(2) Osebe, ki opravljajo določena dela na železniškem območju, morajo za to dobiti pisno dovoljenje upravljavca. Dovoljenje mora pridobiti njihov delodajalec. Dovoljenja ne potrebujejo:

- izvršilni železniški delavci in delavci upravljavca ali prevoznika, navedeni v njunem sistemu varnega upravljanja, ki so za gibanje na železniškem območju usposobljeni;
- delavci, ki jih delavci iz prejšnje alineje varujejo oziroma vodijo;
- preiskovalci preiskovalnega organa;
- pristojni inšpektorji;
- pooblaščen delavci varnostnega organa;
- pooblaščen delavci organa za vodenje investicij v javno železniško infrastrukturo;
- pooblaščen delavci ministrstva za notranje zadeve, če morajo službeno opraviti posamezno uradno dejanje ali vstopiti na železniško območje in se po njem gibati tudi na krajih, ki niso za to določeni.

(3) Osebe, ki niso izvršilni železniški delavci in se gibljejo na železniškem območju, morajo upoštevati omejitve, prepovedi, ukaze in opozorila, ki so postavljena na vidnih mestih ali jih dajejo izvršilni železniški delavci.

95. člen

(osebna varnost)

Osebe, ki nimajo dovoljenja za gibanje na železniškem območju in se zadržujejo na železniškem območju ali v vlaku, morajo same skrbeti za svojo osebno varnost. Tem osebam je prepovedano:

1. hoditi po tirih ali stati na tiru ali v njegovi neposredni bližini;
2. hoditi ali se zadrževati med rumeno črto in tirom na peronu;
3. hoditi ali se zadrževati preblizu vlaka ali vagonov, ki se premikajo;
4. zadrževati se v prostoru med skladiščem in nakladalno-razkladalno klančino in vozili, ki se premikajo ali se bodo premikala;
5. hoditi skozi predor in po drugih gradbenih objektih na železniški progi;
6. sedeti ali stati pri odprtih vratih ali na stopnicah vagona in na prehodnih mostičkih ter na drugih mestih, ki niso namenjena prevozu potnikov;
7. prečkati tire na mestih, ki niso določena za prehod;
8. hoditi čez odbojnice ali se plaziti pod njimi;
9. skakati na vozila ali z njih, medtem ko se ta premikajo;
10. voziti se v vlaku, ki ni namenjen prevozu potnikov, brez dovoljenja prevoznika ali upravljavca;
11. med vožnjo vlaka nagibati se skozi okno in odpirati vhodna vrata vagona ali se naslanjati nanje;
12. umazati, poškodovati ali odtujevati inventar in drugo opremo v vlakih za prevoz potnikov in v prostorih, ki so namenjeni potnikom;
13. metati skozi okno vagona kakršne koli predmete ali odpadke ali izlirati tekočino;
14. parkirati motorna in druga vozila na železniškem območju na mestih, ki niso za to določena;
15. vzpenjati se na strehe tirnih vozil, na naklade odprtih tovornih vagonov in konstrukcije železniških naprav;
16. s tekočinami polivati ali škropiti konstrukcije železniških naprav, vodnike, izolatorje ali železniška vozila;
17. zlagati kakršen koli material ob drogove voznega omrežja.

XII. INDUSTRIJSKI TIRI IN PROGE DRUGIH ŽELEZNIC

96. člen

(projektiranje, gradnja in vzdrževanje industrijskih tirov in prog drugih železnic)

(1) Za projektiranje, gradnjo in vzdrževanje industrijskih tirov in prog drugih železnic veljajo splošni predpisi o graditvi

objektov ob upoštevanju določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(2) Pogoji, ki veljajo za zagotavljanje varnosti v železniškem prometu, se smiselno upoštevajo tudi za industrijske tire in proge drugih železnic.

(3) Če se na obstoječem industrijskem tiru spreminjajo kategorije tira oziroma geometrijski potek tirov v območju progovnega pasu industrijskega tira, se lahko navedeno izvede na podlagi vsaj izvedbenega načrta s soglasjem o spremembi industrijskega tira, ki ga izda upravljavec javne železniške infrastrukture.

97. člen

(industrijski tiri in proge drugih železnic)

(1) Za industrijske tire in za proge drugih železnic lahko minister ob upoštevanju varnosti železniškega prometa določi drugačne pogoje od pogojev, predpisanih s tem zakonom.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi za tirna vozila, če se uporabljajo izključno na industrijskem tiru ali proggi druge železnice.

98. člen

(progovni in varovalni progovni pas ob industrijskem tiru in progah drugih železnic)

Če s predpisom ministra iz prejšnjega člena ni določeno drugače, je ob industrijskih tirih in progah drugih železnic progovni pas širok 4,5 m od osi skrajnih tirov, varovalni progovni pas pa 50 m od meje progovnega pasu na obeh straneh proge. Določbe 45. in 46. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za progovni in varovalni progovni pas ob industrijskem tiru in progah drugih železnic.

99. člen

(vzdrževanje in ukinitve cepišča industrijskega tira)

(1) Cepno oziroma priključno kretnico industrijskega tira in tudi cepišče v celoti vzdržuje v imenu in za račun lastnika industrijskega tira upravljavec.

(2) Stroški ukinitve cepišča industrijskega tira na predlog njegovega lastnika in stroški vzpostavitve normalnih pogojev za odvijanje železniškega prometa bremenijo lastnika industrijskega tira.

100. člen

(vzdrževanje industrijskih tirov ali prog drugih železnic)

(1) Stroške vzdrževanja in vse druge stroške, povezane z industrijskim tirom ali proggi druge železnice, nosi lastnik.

(2) Medsebojna razmerja v zvezi z vzdrževanjem industrijskega tira in v zvezi z zagotavljanjem varnega železniškega prometa na industrijskem tiru se urejajo s pogodbo med upravljavcem in lastnikom industrijskega tira.

101. člen

(poslovni red)

(1) Industrijski tir in progga druge železnice morata imeti poslovni red. Poslovni red sprejme lastnik industrijskega tira oziroma druge železnice. Če tirna vozila prehajajo iz industrijskega tira na javno železniško infrastrukturo in obratno, mora k poslovnemu redu dati soglasje upravljavec.

(2) Poslovni red določa tehnološki proces dela na industrijskem tiru ali proggi druge železnice, največjo hitrost vlakov, posebne zdravstvene pogoje in potrebno strokovno usposobljenost izvršilnih delavcev, ki vzdržujejo in delajo na industrijskem tiru ali proggi druge železnice, ter način ugotavljanja in preverjanja teh pogojev ter usposobljenosti v skladu z enotnimi merili, ki so predpisani za izvršilne železniške delavce.

XIII. INŠPEKCIJSKI NADZOR

102. člen

(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Prometni inšpektorat Republike Slovenije izvaja inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, TSI in drugih predpisov Evropske unije s področja varnosti železniškega prometa, ki neposredno veljajo v Republiki Sloveniji.

(2) Inšpekcijsko nadzorstvo opravljajo inšpektorji za železniški promet (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji).

(3) Inšpektor mora imeti:

- univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo ustrezne smeri,
- najmanj pet let delovnih izkušenj na železniškem področju, ki ga bo nadziral,
- opravljen strokovni izpit za inšpektorja,
- funkcionalno znanje in mora izpolnjevati druge posebne pogoje, določene v sistemizaciji delovnih mest.

103. člen

(ukrepanje inšpektorja)

(1) Pri ugotovljenih kršitvah zakona ali drugih predpisov ima inšpektor poleg ukrepov po zakonu o inšpekcijskem nadzoru pravico in dolžnost:

1. odstraniti z dela izvršilnega železniškega delavca;
2. začasno prepovedati delo izvršilnemu železniškemu delavcu ali drugemu delavcu, ki opravlja delo, povezano z varnostjo v železniškem prometu, če ne izpolnjuje pogojev glede strokovne usposobljenosti oziroma zdravstvene zmožnosti;
3. zahtevati izredno preverjanje strokovne usposobljenosti ali zdravstvene zmožnosti izvršilnega železniškega delavca ali drugega delavca, ki opravlja delo, povezano z varnostjo v železniškem prometu;
4. odrediti ali sam opraviti preizkus s sredstvi ali naprava-mi za ugotavljanje alkohola v krvi oziroma napotiti na strokovni pregled, ki obsega zdravniški pregled in odvzem krvi, urina ali drugih telesnih tekočin zaradi ugotavljanja prisotnosti alkohola, psihoaktivnih sredstev ali mamil;
5. izreči prepoved uvrstitve tirnega vozila v vlak, če bi bila njegova uvrstitev nevarna za železniški promet;
6. kršilcu z odločbo odrediti, da z dejanjem ali opustitvijo dejanja odpravi pomanjkljivosti ali nepravilnosti;
7. odrediti ukrepe za preprečevanje in odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti, ki na vozilih in progovnih napravah ogrožajo varnost prometa;
8. odrediti, da se začasno izključijo iz prometa vozila, proge in progovne naprave, ki ne ustrezajo predpisanim tehničnim in drugim pogojem, če bi bila sicer varnost prometa ogrožena;
9. odrediti, da se odpravijo nepravilnosti v železniškem prometu in da se promet prilagodi določbam zakonov in na njihovi podlagi izdanih predpisov ali določbam TSI, če je treba, pa določiti tudi način in odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti v železniškem prometu;
10. ustaviti dela v progovnem ali varovalnem pasu, ki se izvajajo na način, s katerim se ogroža varnost železniškega prometa, ali odrediti ukrepe za varno odvijanje prometa;
11. prepovedati prevozniku nadaljnje izvajanje prevoznih storitev v železniškem prometu, če zanje nima veljavne licence ali varnostnega spričevala ali če ne izpolnjuje pogojev, na podlagi katerih je pridobil ta dokument;
12. prepovedati nadaljnje opravljanje nalog upravljavcu, če ne izpolnjuje pogojev, določenih v varnostnem pooblastilu;
13. ustaviti dela v progovnem ali varovalnem progovnem pasu, če se izvajajo brez soglasja ali če niso izpolnjene zahteve iz izdanega soglasja za poseg v progovnem ali varovalnem progovnem pasu;
14. prepovedati nadaljnje opravljanje del, če osebe, ki izvajajo dela, nimajo dovoljenja za gibanje v železniškem območju.

104. člen

(odločanje o pritožbi zoper odločbo inšpektorja)

Zoper odločbo inšpektorja je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za promet, v osmih dneh od dneva njene vročitve.

XIV. KAZENSKES DOLOČBE

105. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 4.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. gradi oziroma vzdržuje železniške podsisteme v nasprotju s TSI oziroma drugimi predpisi, ki se uporabljajo za gradnjo ali vzdrževanje železniških podsistemov (prvi odstavek 9. člena, 37., 37.a in 38. člen);

2. vgrajuje proizvode v nasprotju s petim, šestim in sedmim odstavkom 11. člena;

3. ne pošlje opisa projekta oziroma izvedbenega načrta varnostnemu organu (četrti in peti odstavek 16. člena);

3.a podsistem ali del podsistema vključi v obratovanje brez izjave o verifikaciji po nacionalnih predpisih (šesti odstavek 16. člena);

4. vključi v obratovanje železniški podsistem, ki nima izdanega obratovalnega dovoljenja (prvi odstavek 16. člena);

5. vključi v obratovanje tirno vozilo brez obratovalnega dovoljenja (prvi odstavek 17. člena);

6. tirno vozilo nima dodatnega obratovalnega dovoljenja ali prvega obratovalnega dovoljenja za tirna vozila, ki niso skladna s TSI (prvi odstavek 17.b in 17.c člena);

7. ne zagotovi sistema varnega upravljanja v skladu z 27. členom;

8. kot upravljavec ali prevoznik ne razišče vzrokov ali ne vodi evidence o nesrečah, resnih nesrečah in incidentih v železniškem prometu v skladu s 34. členom;

9. prometna mesta opremi z opremo in signali v nasprotju s 60. členom;

10. s signali ne označi začasne nevarnosti ali če teh signalov ne odstrani takoj, ko ni več razlogov, zaradi katerih so bili postavljeni (61. člen);

11. sestavi vlak in razporedi železniška vozila v vlaku tako, da nista zagotovljena učinkovito zaviranje in varna vožnja na določeni vlakovni poti ali če v vlak uvrsti vozilo, ki ne ustreza določbam zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov (62. člen);

12. vlaka med vožnjo po progi ne zasede s predpisanim številom izvršilnih železniških delavcev, ki imajo ustrezno strokovno izobrazbo in so strokovno usposobljeni, odvisno od vrste, dolžine vlaka, vrste vlečnega vozila ter opremljenosti proge in železniških vozil s signalnovarnostnimi in telekomunikacijski napravami (64. člen).

(2) Z globo od 600 do 1.500 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

106. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 3.000 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. ne vodi registra železniške infrastrukture v skladu z 18.a členom;

2. preiskovalnemu organu ne omogoči opravljanja njegovih nalog v skladu z 29. členom;

3. kot upravljavec ali prevoznik ne obvesti pristojnega inšpekcijskega organa o nesrečah in resnih nesrečah, v katerih so bile poškodovane osebe ali je nastala velika škoda, ter o nesrečah in resnih nesrečah, ki imajo znake kaznivega dejanja, v skladu s prvim odstavkom 35. člena;

4. ne obvesti preiskovalnega organa o resnih nesrečah, nesrečah in incidentih v skladu z drugim odstavkom 35. člena;

5. ne vzdržuje in občasno ne pregleduje železniških podsistemov tako, da brezhibno delujejo ter zagotavljajo varnost železniškega prometa (prvi odstavek 37. člena);

6. se obnove, nadgradnje ali gradnje, ki se izvajajo po postopku vzdrževalnih del v javno korist, ne izvajajo na podlagi izdelane projektne dokumentacije, izvedbenega načrta ali tehnične dokumentacije (prvi odstavek 37.a člena);

7. pred začetkom del na progi ne zavaruje delovišča na predpisani način in med trajanjem del ne stori, kar je potrebno za varen železniški promet in varnost delavcev, ali po končanih delih s proge ne odstrani ostankov materiala, delovnih sredstev, signalov in drugih predmetov, postavljenih pri opravljanju del, ter nameščene opreme in naprav, ki zagotavljajo varen železniški promet (39. člen);

8. v progovnem pasu opravlja dela ali gradi objekte, naprave ali napeljave v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 45. člena ter 98. členom;

9. v varovalnem progovnem pasu brez predhodnega soglasja upravljavca gradi objekte ali postavlja napeljave in naprave ali sadi drevje (drugi odstavek 46. člena in 98. člen);

10. v varovalnem progovnem pasu opravlja dela v nasprotju s tretjim odstavkom 46. člena in 98. členom;

11. v varovalnem progovnem pasu brez soglasja gradi objekte ali postavlja naprave na oddaljenosti, ki je manjša od predpisane (četrti odstavek 46. člena in 98. člen);

12. kot upravljavec brez odlašanja ne obvesti inšpekcije, pristojne za železniški promet, o vseh posegih v progovni ali varovalni progovni pas, ki niso v skladu s pogoji iz 45. oziroma 46. člena in 98. člena;

13. opravi izredni prevoz čez nivojski prehod brez soglasja upravljavca (prvi odstavek 53. člena);

14. prostorov in mest za sprejemanje, zadrževanje in odpravljanje potnikov, prtljage in pošilk v železniškem prometu ne uredi tako, da zagotavljajo varnost potnikov in drugih oseb in cestnih vozil (drugi odstavek 54. člena);

15. pozimi železniškega prometa ne opravlja v skladu z določbami predpisa o ukrepih za zavarovanje železniškega prometa pozimi (drugi odstavek 66. člena);

16. vozila, s katerimi se opravlja prevoz presesegajo nakladalni profil, mejne nakladalne mase, predpisane kode proge ter dovoljene osne in dolžinske obremenitve (prvi odstavek 68. člena);

17. opravi izredni prevoz brez dovoljenja upravljavca (68. člen);

18. na železniških vozilih z odprtim kuriščem, ki vozijo po progah na požarno ogroženem območju, ne izvaja protipožarnih ukrepov (drugi odstavek 69. člena);

19. izvaja usposabljanje ali preverjanje strokovne usposobljenosti izvršilnih železniških delavcev, ne da bi jih za to delo imenoval varnostni organ (tretji in četrti odstavek 74. člena);

20. izvršilni železniški delavec upravlja vlečno vozilo ali motorno vozilo za posebne namene v eni izmeni več kot 10 ur ali če traja neprekinjena vožnja vlečnega vozila več kot 4 ure (84. člen);

21. dnevni počitek izvršilnega železniškega delavca ni v skladu s 86. členom;

22. ne organizira notranjega nadzora v skladu z 88. členom.

(2) Z globo od 500 do 1.200 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

107. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. kot priglasi organ najmanj enkrat letno javno ne objavi informacij, določenih v petem odstavku 20. člena;

1.a kot imenovani organ najmanj enkrat letno javno ne objavi informacij, določenih v petem odstavku 20.a člena tega zakona;

2. varnostnemu organu pravočasno ne predloži letnega varnostnega poročila za prejšnje koledarsko leto (tretji odstavek 24. člen);

3. ne vodi evidence o vlakovnem osebju, sestavi, zaviaranju in gibanju ter dogodkih, ki vplivajo ali bi lahko vplivali na vozni red vlaka ali varnost železniškega prometa (65. člen);

4. ogreva in osvetljuje vlak v nasprotju s predpisom iz drugega odstavka 66. člena;

5. na običajen način javno ne objavi voznega reda najmanj 15 dni pred začetkom njegove veljavnosti ali se ne ravna po voznem redu (67. člen);

6. vlečnih vozil, razen parnih lokomotiv, ne opremi s predpisanimi napravami (71. člen);

7. potniškega vagona ne opremi s predpisano opremo (72. člen);

8. ne poskrbi za izredno preverjanje strokovne usposobljenosti v primerih, ki jih določa deseti odstavek 74. člena;

9. dovoli opravljanje del izvršilnemu železniškemu delavcu, ki ni uspešno opravil preverjanja strokovne usposobljenosti ali čigar strokovna usposobljenost ni preverjena (enajsti odstavek 74. člena);

10. delodajalec ne preverja veljavnosti potrdil, dovoljenj in spričeval ali ne vodi ali stalno ne ažurira registra izdanih spričeval (šesti in sedmi odstavek 75.a člena);

11. ne napoti izvršilnih železniških delavcev na redne zdravstvene preglede v predpisanih rokih (78. člen);

12. ne napoti na izredni zdravstveni pregled izvršilnega železniškega delavca, pa so podani razlogi iz prvega odstavka 79. člena tega zakona;

13. izvršilnemu železniškemu delavcu dovoli delati kljub temu, da ne izpolnjuje zdravstvenih pogojev, predpisanih za delo, na katerega je razporejen, ali dokler ne opravi zdravstvenega pregleda, na katerega je bil napoten (80. člen);

14. dovoli opravljanje dela v železniškem prometu izvršilnemu železniškemu delavcu, ki duševno ali telesno ni zmožen opravljati svojega dela (četrti odstavek 81. člena);

15. ne organizira in ne preverja duševne in telesne zmožnosti izvršilnih železniških delavcev (82. člen);

16. dovoli, da izmena izvršilnega železniškega delavca traja več kot 12 ur (prvi odstavek 83. člena);

17. ob nesreči, incidentu ali naravni nesreči podaljša izvršilnemu železniškemu delavcu izmeno za več kot dve uri, ali mu izmeno podaljša, čeprav se izvršilni železniški delavec ne čuti zmožnega za opravljanje dela (četrti odstavek 83. člena);

18. ne pridobi pisnega dovoljenja za svoje delavce, ki bodo opravljali delo na železniškem območju (drugi odstavek 94. člena);

19. industrijski tir ali proga druge železnice nimata določenega poslovnega reda ali če k poslovnemu redu za industrijski tir, iz katerega tirna vozila prehajajo na javno železniško infrastrukturo ali obratno, ni pridobil soglasja upravljavca (101. člen);

20. če se promet po industrijskem tiru ali proggi druge železnice odvija v nasprotju s poslovnim redom (101. člen).

(2) Z globo od 400 do 1.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

108. člen

(prekrški)

Z globo od 200 do 500 eurov se kaznuje za prekršek izvršilni železniški delavec, če:

1. preiskovalnemu organu ne omogoči opravljanja njegovih nalog v skladu z 29. členom;

2. pred začetkom del na proggi ne zavaruje delovišča na predpisani način in med trajanjem del ne stori, kar je potrebno za varen železniški promet in varnost delavcev, ali po končanih delih s proge ne odstrani ostankov materiala, delovnih sredstev, signalov in drugih predmetov, postavljenih pri opravljanju del, ter nameščene opreme in naprav, ki zagotavljajo varen železniški promet (39. člen);

3. ne zagotovi, da so signalni znaki in drugi znaki, ki se dajejo s prometno signalizacijo, pravilni ter da so dani, ko so izpolnjeni pogoji, ki jih določajo predpisi, izdani na podlagi tega zakona, ali ne ravna po omejitvah, prepovedih, ukazih in opozorilih, izraženih s prometno signalizacijo (tretji odstavek 59. člena);

4. sestavi vlak in razporedi železniška vozila v vlaku tako, da nista zagotovljena učinkovito zaviranje in varna vožnja na določeni vlakovni poti ali če v vlak uvrsti vozilo, ki ne ustreza določbam zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov (62. člen);

5. vozi tirno vozilo ali vlak s hitrostjo, večjo od predpisane z voznim redom (63. člen);

6. pozimi železniškega prometa ne opravlja v skladu z določbami predpisa o ukrepih za zavarovanje železniškega prometa pozimi (drugi odstavek 66. člena);

7. ogreva in osvetljuje vlak v nasprotju s predpisom iz drugega odstavka 66. člena;

8. opravlja dela in naloge izvršilnega železniškega delavca brez dovoljenja ali spričevala, ki se zahteva za to delovno mesto (75. in 75.a člen);

9. ne gre na zdravstveni pregled, na katerega ga je poslal delodajalec ali pristojni inšpektor (78. in 79. člen);

10. nastopi delo oziroma takoj ne preneha delati, če se čuti utrujenega ali bolnega ali zaradi katerihkoli drugih razlogov nezmožnega za opravljanje dela in o tem ne obvesti odgovorne osebe delodajalca (drugi odstavek 81. člena);

11. med opravljanjem dela uživa alkoholne pijače, mamila ali psihoaktivna zdravila ali druge psihoaktivne snovi ali če nastopi delo, pa ima v organizmu alkohol ali je pod vplivom mamil oziroma psihoaktivnih snovi (tretji odstavek 81. člena).

109. člen

(prekrški)

Z globo od 200 do 500 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. v varovalnem progovnem pasu brez predhodnega soglasja upravljavca gradi objekte ali postavlja napeljave in naprave ali sadi drevje (drugi odstavek 46. člena);

1.a v progovnem pasu ravna v nasprotju z določbami drugega in tretjega odstavka 45. člena;

2. v varovalnem progovnem pasu opravlja dela v nasprotju s tretjim odstavkom 46. člena;

3. v varovalnem progovnem pasu brez soglasja upravljavca gradi objekte ali postavlja naprave na oddaljenosti, ki je manjša od predpisane (četrti odstavek 46. člena);

4. ne upošteva prednosti vlakov na nivojskih prehodih (drugi odstavek 51. člena);

5. opravi izredni prevoz čez nivojski prehod brez soglasja upravljavca (53. člen);

6. ravna v nasprotju z notranjim redom v železniškem prometu (prvi odstavek 92. člena);

7. ravna v nasprotju s 93. členom;

8. pri gibanju na železniškem območju ne upošteva omejitev, prepovedi, ukazov in opozoril, ki so postavljeni na vidnih mestih ali jih dajejo izvršilni železniški delavci (tretji odstavek 94. člena);

9. ravna v nasprotju s 95. členom.

Zakon o varnosti v železniškem prometu – ZVZelP (Uradni list RS, št. 61/07) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

110. člen

(dokončanje postopkov gradnje ali nadgradnje javne železniške infrastrukture)

Postopki gradnje, nadgradnje in vzdrževalnih del v javno korist na javni železniški infrastrukturi, za katere je bila pred

uveljavitvijo tega zakona že vložena vloga za izdajo gradbenega dovoljenja ali vloga za pridobitev sklepa o ustreznosti načrtovanih vzdrževalnih del v javno korist, se dokončajo v skladu s predpisi, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

111. člen

(uporaba TSI oziroma veljavnih predpisov)

(1) Do začetka uporabe TSI oziroma do realizacije izvedbenega načrta TSI za posamezni podsistem, ki ga sprejme minister, se morajo železniški podsistemi ter njihovi sestavni deli na glavnih železniških progah projektirati, graditi, rekonstruirati, obnavljati, vključevati v obratovanje, vzdrževati in obratovati v skladu s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, ki na dan uveljavitve tega zakona veljajo v Republiki Sloveniji oziroma se uporabljajo za to področje ali bodo izdani na podlagi tega zakona. S temi predpisi se lahko za posamezne podsisteme in njihove sestavne dele določi obvezna uporaba evropskih specifikacij, standardov in tehničnih parametrov.

(2) Ko se za posamezen podsistem ali del podsistema začne uporabljati TSI, se za ta podsistem na glavnih progah uporablja TSI. V delu, ki ga TSI ne ureja oziroma za katerega se TSI ne uporablja, se uporabljajo določbe tega zakona in podzakonskih predpisov iz prejšnjega odstavka.

(3) Na regionalnih progah, industrijskih tirih in progah drugih železnic se za železniške podsisteme uporabljajo določbe tega zakona in podzakonskih predpisov iz prvega odstavka tega člena, če s tem zakonom ni drugače določeno.

(4) Varnostni organ, organ za vodenje investicij v javno železniško infrastrukturo, upravljavec in prevozniki, vsak za svoje področje dela, pripravijo vse potrebne ukrepe za izvajanje TSI v skladu s predpisom Evropske unije, ki uveljavlja TSI.

112. člen

(domneva pridobitve dovoljenja za vgradnjo)

(1) Za elemente, naprave ali sestavne dele železniških podsistemov, ki so bili vgrajeni ali priključeni v železniško infrastrukturo pred uveljavitvijo tega zakona in imajo uporabno dovoljenje na podlagi gradbenega dovoljenja, se šteje, da so pridobili dovoljenje za vgradnjo ali priključitev na obstoječo železniško infrastrukturo.

(2) Za elemente, naprave ali sestavne dele železniških podsistemov, ki so bili vgrajeni ali priključeni na obstoječo železniško infrastrukturo pred uveljavitvijo tega zakona in obratujejo več kot eno leto brez bistvenih napak, se šteje, da so pridobili dovoljenje za vgradnjo ali priključitev na obstoječo železniško infrastrukturo, pod pogojem, da upravljavec v roku devetih mesecev od uveljavitve tega zakona poda izjavo, da s svojim delovanjem zagotavljajo varno odvijanje železniškega prometa.

(3) Določila prvega in drugega odstavka tega člena veljajo tudi za elemente, naprave ali sisteme, ki se vgrajujejo v nedokončanih postopkih gradnje, rekonstrukcije in vzdrževalnih del v javno korist iz 110. člena tega zakona.

(4) Če v tem členu ni drugače določeno, se inšpekcijski postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, končajo po predpisih, ki so veljali pred njegovo uveljavitvijo.

(5) Inšpekcijski postopki, ki se vodijo, ker posamezni elementi, naprave ali sestavni deli železniških podsistemov, ki so bili vgrajeni ali priključeni na obstoječo železniško infrastrukturo pred uveljavitvijo tega zakona, niso imeli dovoljenja za vgradnjo ali priključitev na obstoječo železniško infrastrukturo in v katerih še ni bil izrečen inšpekcijski ukrep, se ustavijo, če upravljavec v teku inšpekcijskega postopka, vendar najkasneje v štirih mesecih po uveljavitvi tega zakona, poda izjavo iz drugega odstavka tega člena.

(6) Če so bili v inšpekcijskih postopkih iz prejšnjega odstavka izrečeni inšpekcijski ukrepi, se ti ne izvršijo, če upravljavec v teku inšpekcijskega postopka, vendar najkasneje v štirih mesecih po uveljavitvi tega zakona, poda izjavo iz drugega odstavka tega člena.

113. člen

(domneva izpolnjevanja pogojev za izvajanje strokovnega usposabljanja ter strokovnih izpitov)

Šteje se da družba Slovenske železnice, d.o.o. izpolnjuje pogoje za izvajanje strokovnega usposabljanja in strokovnih izpitov za izvršilne železniške delavce.

114. člen – upoštevana ZVZelP-A in ZVZelP-C

(posebni pogoji za vlečna vozila)

(1) Ne glede na določbe 71. člena tega zakona lahko do konca leta 2016 na progah, opremljenih z napravami radijskih zvez, brez naprav radijskih zvez vozijo motorna vozila za posebne namene in vlečna vozila serije 642, 643, 644, 713, 732 in 813.

(2) Vlečna vozila in motorna vozila za posebne namene, ki se že uporabljajo, morajo biti opremljena z opremo za klimatizacijo voznikovskih kabin najpozneje do leta 2010.

115. člen

(prilagoditev obstoječih cest)

Obstoječe ceste, ki ne izpolnjujejo pogojev iz drugega odstavka 48. člena tega zakona, morajo imeti na teh mestih zaščitno varovalno ograjo v enem letu od uveljavitve tega zakona. Stroški naložbe bremenijo upravljavca ceste, ki je tudi odgovoren za pravočasno izvedbo ukrepa.

116. člen – upoštevan ZVZelP-C

(črtan)

117. člen

(ureditev postaj in postajališč skladno s pogoji tega zakona)

Pogoji iz 54. člena tega zakona morajo biti izpolnjeni v petih letih od uveljavitve tega zakona.

118. člen

(določitev priglašene organa)

(1) Do določitve priglašene organa iz 19. člena tega zakona naloge priglašene organa opravlja agencija.

(2) Priglašeni organ se mora določiti v enem letu od uveljavitve tega zakona.

119. člen

(izdaja podzakonskih predpisov)

Podzakonski predpisi, določeni s tem zakonom, se izdajo najkasneje v dveh letih od njegove uveljavitve.

120. člen

(nadaljnja uporaba posameznih predpisov)

Do izdaje podzakonskih predpisov na podlagi tega zakona se še naprej uporabljajo naslednji predpisi, v kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

- Uredba o kategorizaciji prog (Uradni list RS, št. 22/02),
- Signalni pravilnik (Službeni glasnik ZJŽ, št. 4/78, 6/79, 8/81, 4/85, 1/88 in 8/89),
- Signalni pravilnik (Uradni list RS, št. 32/02, 112/02, 123/03, 140/04, 87/05, 115/05 in 138/06),
- Prometni pravilnik (Službeni glasnik ZJŽ, št. 8/81, 4-5/82, 6/83, 3/88 in 8/89),
- Pravilnik o notni organizaciji in delu operativne službe na JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 5/90),
- Prometno navodilo (Službeni glasnik ZJŽ, št. 6/80, 3/82, 6/83, 2/84, 4/88 in 8/88),
- Navodilo za premik (Službeni glasnik ZJŽ, št. 3/80, 6/83, 3/87 in 4/88),
- Navodilo o prometu vlakov na posameznih progah brez vlakospremnega osebja samo s strojevodjem na vlečnem vozilu (Službeni glasnik ZJŽ, št. 6/76, 8/83, 5/86 in 3/90),

- Navodilo za opravljanje prometne službe na progah, opremljenih z avtomatskim progovnim blokom in napravami medpostajne odvisnosti (Službeni glasnik ZJŽ, št. 5/90),
- Navodilo o opravljanju prometne službe na progah, opremljenih s telekomando (Službeni glasnik ZJŽ, št. 1/87, 3/90),
- Navodilo o obrazcih prometne službe in načinu njihove uporabe (Službeni glasnik ZJŽ, št. 9/84 in 4/88),
- Navodilo za ugotavljanje kapacitet in organizacije tovarnega prometa (Službeni glasnik ZJŽ, št. 3/91),
- Navodilo za prevoz izrednih pošilk (Službeni glasnik ZJŽ, št. 5/76, 3/77, 5/77, 1/81 in 4/88),
- Pravilnik o tehničnih pogojih za rabo olj v napravah na vlečnih vozilih (Službeni glasnik ZJŽ, št. 2/83),
- Pravilnik o opremi železniških tirničnih vozil z aparati za gašenje požarov (Službeni glasnik ZJŽ, št. 4-5/82),
- Navodilo za ravnanje z napravami za merjenje hitrosti na vlečnih vozilih in drugih vozilih ter obdelavi trakov za registriranje (Službeni glasnik ZJŽ, št. 6/80 in 8/90),
- Pravilnik o zavorah na železniških vozilih (Službeni glasnik ZJŽ, št. 2/88),
- Navodilo za zaviranje vlakov (Službeni glasnik ZJŽ, št. 11/88 in 13/89),
- Navodilo za vgrajevanje naprav na tekoči plin za kuhanje v vozilih (Službeni glasnik ZJŽ, št. 8/68),
- Navodilo za rabo signalov za električno vleko (Službeni glasnik ZJŽ, št. 8-9/87 in 8/89),
- Začasni posebni pogoji za uvrstitev tovornih voz za prevoz osebnih avtomobilov za potrebe potnikov v potniške in brze vlake na progah JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 6/70),
- Pravilnik za toplotno obdelavo kretniških delov in tirnic za izolirne stike (Službeni glasnik ZJŽ, št. 4/86),
- Pravilnik o vzdrževanju spodnjega ustroja na progah JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 3/71),
- Pravilnik o tehničnih ukrepih za obtežbo železniških mostov in prepustov (Službeni glasnik ZJŽ, št. 5/77),
- Navodilo o vgrajevanju in vzdrževanju tirnic in kretnic v neprekinjeno zvarjenih trakovih (Službeni glasnik ZJŽ, št. 2/69),
- Navodilo za zavarovanje prometa pozimi (Službeni glasnik ZJŽ, št. 6-7/86),
- Navodilo za varjenje železniških tirnic po termitem postopku z zmanjšanim svitkom (Službeni glasnik ZJŽ, št. 10/86),
- Navodilo za izvajanje del v zemeljski osnovi obstoječih prog za večje hitrosti (Službeni glasnik ZJŽ z dne 12. 4. 1979),
- Navodilo o enotnih kriterijih za kontrolo stanja prog na mreži JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 3/88),
- Navodilo za dobavo, vgradnjo in vzdrževanje elastične pritrditve "Pandrol" na mreži JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 8-9/87),
- Navodilo za dobavo, vgradnjo in vzdrževanje elastične sponke "SKL-2" na mreži JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 8-9/87),
- Navodilo za proračun in vgrajevanje dolgih tirnih trakov na mostovih JŽ (Službeni glasnik ZJŽ 11/90),
- Navodilo o tehnološkem postopku za protikorozijsko zaščito tirnic, kretnic, mostov, dvigal in pejner nosilcev (Službeni glasnik ZJŽ, št. 11/87),
- Pravilnik o vzdrževanju signalnovarnostnih naprav (Službeni glasnik ZJŽ, št. 5/73, 4-5/75, 8/78, 8/84 in 4/85),
- Splošni tehnični predpisi za relejne postajne signalnovarnostne naprave (Službeni glasnik ZJŽ, št. 3/58, 12/65, 5/67 in 8/72),
- Tehnični pogoji za dobavo in vgradnjo signalnovarnostne in telekomunikacijske opreme na magistralnih progah JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 13/66, 8/71 in 8/72),
- Tehnični pogoji za dobavo in montažo opreme za radiodispečerske zveze na območju JŽ ter posebni pogoji za radiodispečerske zveze na območju JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 6-7/73),
- Odločba o tehničnih pogojih za progovna vozila, ki vozijo na progah, opremljenih z APB in TK (Službeni glasnik ZJŽ, št. 6/76),
- Navodilo za ravnanje z induktivno avtostop napravo I 60 (Službeni glasnik ZJŽ, št. 2/75 in 8/89),
- Navodilo za uporabo, vgradnjo, preizkušanje in vzdrževanje progovnih AS naprav na progah JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 2/75 in 7/78),
- Navodilo o prometu vlečnih vozil, ki niso opremljena z AS napravami, na progah, opremljenih s progovnim delom AS naprave (Službeni glasnik ZJŽ, št. 6/82 in 8/82),
- Pravilnik o strokovni izobrazbi delavcev, ki neposredno sodelujejo pri opravljanju železniškega prometa (Službeni glasnik ZJŽ, št. 8/79, 6/86 in 6/90),
- Pravilnik o posebnih zdravstvenih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati železniški delavci, ki neposredno sodelujejo pri opravljanju železniškega prometa (Uradni list SFRJ, št. 38/79),
- Pravilnik o opremi vlakov s priborom za prvo pomoč (Službeni glasnik ZJŽ, št. 5/79),
- Pravilnik o preverjanju delovne zmožnosti delavcev, ki neposredno sodelujejo pri opravljanju železniškega prometa (Službeni glasnik ZJŽ, št. 5/79),
- Pravilnik o merilih za delo v izmenah za železniške delavce, ki neposredno sodelujejo pri opravljanju železniškega prometa (Uradni list SFRJ, št. 13/81, 31/81 in 2/82),
- Navodilo o priročnih lekarnah in o nudenju prve pomoči poškodovanim in obolelim železniškim delavcem kakor tudi železniškim potnikom (Službeni glasnik ZJŽ, št. 5/67),
- Navodilo o zbiranju in obdelavi medicinskih podatkov o obolenjih, poškodbah in smrtnosti delavcev, ki neposredno sodelujejo pri opravljanju železniškega prometa (Službeni glasnik ZJŽ, št. 5/67),
- Navodilo za dokazovanje prisotnosti alkohola v organizmu delavcev med delovnim časom na JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 5/67),
- Pravilnik o notranjem in mednarodnem telegrafskem, telefonskem in radijskem prometu na JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 5/86, 2/87 in 9/90),
- Pravilnik o tehničnih normativih in pogojih za projektiranje in gradnjo železniških predorov (Uradni list SFRJ, št. 55/73),
- Odločba o postopku pri projektiranju in gradnji električnih vodov na križiščih z železniškimi progami (Uradni list FLRJ, št. 52/50),
- Pravilnik o pogojih za graditev gradbenih objektov ali drugih objektov, saditev drevja ter postavljanje naprav v varovalnem progovnem pasu ob industrijskem tiru (Uradni list SRS, št. 2/87),
- Navodilo za izdelavo voznega reda (Službeni glasnik ZJŽ, št. 11/88 in 6/89),
- Navodilo o uvajanju vlakovnega prometa na dvotirnih progah med kapitalnim remontom enega tira (Službeni glasnik ZJŽ, št. 8/82),
- Pravilnik o tehničnem pregledu in izročitvi v promet železniških vozil (Uradni list SFRJ, št. 26/69),
- Pravilnik o izdelavi voznega reda (Službeni glasnik ZJŽ, št. 3/88),
- Pravilnik za progovne čuvaje (Službeni glasnik ZJŽ, št. 6/67),
- Odredba o zahtevah, katerim morajo ustrezati postroji, objekti, naprave in oprema železniške proge ter železniška vozila, naprave in oprema, ki se vgrajujejo v ta vozila (Uradni list RS, št. 76/95),
- Pravilnik o pogojih za projektiranje, gradnjo in vzdrževanje zgornjega ustroja železniških prog (Uradni list RS, št. 14/03),
- Navodilo za pripravo in izdajo tehničnih specifikacij za proge in sestavne dele prog ter za železniška vozila in njihove sestavne dele in naprave (Uradni list RS, št. 53/05),
- Pravilnik o kemičnem uničevanju plevela in grmovja na progah (Službeni glasnik ZJŽ, št. 8/90),
- Pravilnik o ukrepih varstva pred požarom v varovalnem progovnem in v progovnem pasu železniške proge (Uradni list RS, št. 37/02),
- Pravilnik o pogojih za projektiranje, gradnjo in vzdrževanje železniškega telekomunikacijskega omrežja (Uradni list RS, št. 30/03),

- Navodilo za vzdrževanje telegrafsko-telefonskih vodov in linij (Službeni glasnik ZJŽ, št. 20/55),
- Navodilo o vrstah in rabi telekomunikacijskih naprav in zvez (Službeni glasnik ZJŽ, št. 46/77),
- Tehnični pogoji za železniške avtomatske teleprinterske centre (Službeni glasnik ZJŽ, št. 2-3/63),
- Pravilnik o rabi stabilnih naprav električne vleke in vzdrževanju stabilnih naprav električne vleke enosmernega sistema 3 kV (Uradni list RS, št. 56/03),
- Začasni tehnični pogoji za tipsko, časovno in periodično preizkušanje ozemljitvene palice za ozemljevanje stabilnih naprav električne vleke JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 7/77),
- Pravilnik o rabi stabilnih naprav električne vleke na progah (Službeni glasnik ZJŽ, št. 2/85),
- Pravilnik o varnostnih ukrepih pred previsoko napetostjo dotika na elektrificiranih progah (Uradni list RS, št. 11/02),
- Pravilnik o opremljenosti železniških postaj in postajališč (Uradni list RS, št. 53/02),
- Pravilnik o nivojskih prehodih ceste preko železniške proge (Uradni list RS, št. 79/02),
- Tehnični pogoji za zavarovanje prometa na cestnih prehodih v nivoju (Službeni glasnik ZJŽ, št. 5/74),
- Odredba o prepovedi uporabe cestno-železniških prehodov (Uradni list RS, št. 82/05),
- Pravilnik o vzdrževanju železniških vozil (Uradni list RS, št. 53/02 in 138/06),
- Pravilnik o preverjanju usposobljenosti delavnic za vzdrževanje železniških vozil (Uradni list RS, št. 82/06),
- Navodilo za vzdrževanje drsnih ležajev tirnih vozil (Službeni glasnik ZJŽ, št. 9/59),
- Navodilo za podaljšanje rokov periodičnih popravil salonskih, inšpekcijskih in drugih specialnih vozil (Službeni glasnik ZJŽ, št. 5/70),
- Navodilo za vzdrževanje naprav za gretje "Schaltbau" v potniških vozovih (Službeni glasnik ZJŽ, št. 7/68),
- Navodilo za eksploatacijo in vzdrževanje podstavnih vozičkov Y-25 in tipa Y-27, sprejetih na JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 2/87),
- Navodilo za mazanje voz (Službeni glasnik ZJŽ, št. 1/55),
- Navodilo o rabi sovjetskih SŽD voz cistern na progah JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 8/88 in 5/89),
- Navodilo za oplemenitev vode za dizelska vozila (Službeni glasnik ZJŽ, št. 10/73),
- Navodilo o zaviranju vlakov na JŽ, kateri imajo v svojem sestavu tovorne vozove SŽD (Službeni glasnik ZJŽ, št. 5/89 in 7/90),
- Pravilnik o zavorah, varnostnih napravah in opremi železniških vozil (Uradni list RS, št. 6/03, 123/03, 142/04, 115/05 in 138/06),
- Navodilo o tehničnih normativih in podatkih za izdelavo in izpolnitev voznega reda (Službeni glasnik ZJŽ, št. 9/89 in 11/90),
- Pravilnik o vlečni in tehničnovagonski dejavnosti (Uradni list RS, št. 55/02),
- Navodilo za ogrevanje potniških voz (Službeni glasnik ZJŽ, št. 7/72),
- Navodilo za vzdrževanje električne razsvetljave potniških voz (Službeni glasnik ZJŽ, št. 4/55),
- Navodilo za opremljanje službenih mest na progi s signalnovarnostnimi napravami in postroji glede na maksimalno dovoljeno hitrost vožnje vlakov (Službeni glasnik ZJŽ, št. 7/78),
- Pravilnik o delovnih mestih izvršilnih železniških delavcev (Uradni list RS, št. 25/02 in 48/02),
- Pravilnik o načinu opravljanja notranje kontrole in pooblastilnih delavcev za opravljanje notranje kontrole na JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 6/89),
- Navodilo za ravnanje ob izrednih dogodkih (Službeni glasnik ZJŽ, št. 3/85-prečiščeno besedilo, 1/89 in 15/89),
- Pravilnik o ravnanju ob izrednih dogodkih (Uradni list RS, št. 108/02, 123/03, 142/04, 115/05 in 138/06),

- Pravilnik o ugotavljanju skladnosti in o izdajanju dovoljenj za vgradnjo elementov, naprav in sistemov v železniško infrastrukturo (Uradni list RS, št. 82/06),
- Pravilnik o pogojih in postopku za začetek, izvajanje in dokončanje tekočega in investicijskega vzdrževanja ter vzdrževalnih del v javno korist na področju železniške infrastrukture (Uradni list RS, št. 82/06),
- Pravilnik o notranjem redu na železnici (Uradni list RS, št. 98/01),
- Pravilnik o standardizaciji na JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 14/89),
- Pravilnik o mikrofilmanju na jugoslovanskih železnicah (Službeni glasnik ZJŽ, št. 10/88),
- Samoupravni sporazum o medsebojnih razmerjih, delovnih pogojih in odgovornosti kontrolno-prevzemnih organov JŽ pri novogradnji in vzdrževanju voznih sredstev (Službeni glasnik ZJŽ, št. 9/78 in 8/89),
- Navodilo za rabo voz in nakladalnih pripomočkov (Službeni glasnik ZJŽ, št. 2/90),
- Navodilo za meritve in preizkušanje voznega omrežja z merilnim vagonom za preizkušanje voznega omrežja (Službeni glasnik ZJŽ, št. 7/89),
- Navodilo o hrambi tehnične dokumentacije na JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 3/88),
- Pravilnik o izolirnih stikih zgornjega stroja železniških prog (Službeni glasnik ZJŽ, št. 2/84 in 3/85),
- Navodilo za rabo, vgraditev, preizkus in vzdrževanje lokomotivskega dela AS naprave I 60 (Službeni glasnik ZJŽ, št. 2/75).

121. člen

(prenehanje veljavnosti zakona)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o varnosti v železniškem prometu (Uradni list RS, št. 85/00, 110/02 – ZGO-1, 45/04 in 102/04 – uradno prečiščeno besedilo).

122. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti v železniškem prometu – ZVZelP-A (Uradni list RS, št. 21/10) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

64. člen

Postopki gradnje, nadgradnje ali obnove na javni železniški infrastrukturi, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo v skladu s predpisi, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

65. člen

(1) Šteje se, da družba Slovenske železnice, d.o.o. izpolnjuje pogoje za izvajanje strokovnega usposabljanja in strokovnih izpitov za izvršilne železniške delavce še dve leti od uveljavitve tega zakona.

(2) Šteje se, da vsi izvršilni železniški delavci, ki so na dan uveljavitve tega zakona zaposleni pri prevozniku ali upravljavcu, izpolnjujejo pogoj jezikovne usposobljenosti iz 74. člena zakona.

(3) Za podsisteme in dele podsistemov, ki na dan uveljavitve tega zakona že poskusno obratujejo, se četrti odstavek 16.a člena in enajsti odstavek 16.b člena zakona ne uporabljata in se njihovo poskusno obratovanje lahko podaljša za 12 mesecev, zaradi dodatnih preverjanj pa se lahko to obdobje podaljša.

66. člen

Pogoji iz 54. člena zakona morajo biti za obstoječe postaje in postajališča izpolnjeni najkasneje ob naslednji nadgradnji zadevnega podsistema postaje ali postajališča.

67. člen

(1) Obstoječi objekti, ki se nahajajo v progovnem pasu železniških prog in ne izpolnjujejo pogojev iz 45. člena zakona, se smejo vzdrževati ali obnavljati samo v obsegu in na način, da se gabariti objektov ne povečajo. Pred pričetkom del morajo lastniki takih objektov pridobiti soglasje upravljavca, ki mora ob tem preveriti, ali se na tem območju načrtujejo večji posegi v progo ali progovni pas, ki bi zahtevali odstranitev objekta, kar mora upoštevati pri izdaji oziroma zavrnitvi soglasja.

(2) Upravljavec je dolžan v devetih mesecih od uveljavitve tega zakona pripraviti seznam objektov iz prejšnjega odstavka. Seznam mora vsebovati vrsto in lastnika objekta, položaj objekta z navedbo kilometraže na progi, odmik od osi tira, namembnost, parcelno številko in katastrsko občino objekta.

(3) Upravljavec si mora prizadevati, da bi se objekti iz prvega odstavka tega člena ob večjih posegih v progo ali progovni pas odstranili iz progovnega pasu.

68. člen

Podzakonski predpisi, določeni v tem zakonu, se izdajo najkasneje v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

69. člen

Do izdaje predpisa iz šestega odstavka 11. člena zakona se za postopek ugotavljanja skladnosti s predpisanimi zahtevami in postopek preverjanja združljivosti proizvodov, ki niso komponente interoperabilnosti ali niso splošni gradbeni proizvodi, oziroma komponent interoperabilnosti iz prve alineje prvega odstavka 9. člena zakona, za katere je odstopanje od TSI dovoljeno, uporablja Pravilnik o ugotavljanju skladnosti in o izdajanju dovoljenj za vgradnjo elementov, naprav in sistemov v železniško infrastrukturo (Uradni list RS, št. 82/06), v kolikor ni v nasprotju s tem zakonom.

70. člen

Obratovalna dovoljenja za začetek obratovanja tirnih vozil, ki so bila odobrena pred 19. julijem 2008, vključno z dovoljenji, izdanimi na podlagi mednarodnih sporazumov, zlasti RIC (Regolamento Internazionale Carozze) in RIV (Regolamento Internazionale Veicoli), ter obratovalna dovoljenja, izdana pred uveljavitvijo tega zakona, ostanejo v veljavi v skladu s pogoji, pod katerimi so bila izdana.

71. člen

Ne glede na določbo točke g) 72. člena zakona za potniške vagoni, izdelane in nabavljene pred uveljavitvijo tega zakona, ni obvezna opremljenost z napravami za klimatizacijo prostorov za potnike.

72. člen

Postopki za izdajo soglasij za posege v varovalni progovni pas, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se po uradni dolžnosti ustavijo, v kolikor gre za posege, ki ne segajo v 100 m varovalni progovni pas, uveljavljen s tem zakonom.

73. člen

(1) Vsi strojevodje, ki vozijo v mednarodnem prometu, morajo pridobiti dovoljenje v skladu s tem zakonom najkasneje v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

(2) Vsi strojevodje, ki vozijo na vseevropskem interoperabilnem železniškem sistemu prometnega omrežja morajo pridobiti dovoljenje v skladu s tem zakonom najkasneje v štirih letih od uveljavitve tega zakona.

(3) Strojvodjem iz prejšnjih odstavkov, ki jim je bila dovoljena vožnja pred potekom rokov, določenih v prejšnjih odstavkih, lahko opravljajo svoje delo na podlagi do takrat izdanih

dokumentov, vendar najdalj do konca leta 2019. Za preverjanje znanja in psihofizične sposobnosti teh strojevodij se uporablja Pravilnik o strokovni usposobljenosti izvršilnih železniških delavcev (Uradni list RS, št. 2/09).

(4) Strojvodje, ki opravljajo svoje delo na neinteroperabilnih progah lahko opravljajo svoje delo v skladu z določbami tega zakona, ki določajo pogoje za izvršilne železniške delavce.

74. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti v železniškem prometu – ZVZelP-B (Uradni list RS, št. 60/11) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

(pravilnik)

(1) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve, najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi Pravilnik o nivojskih prehodih (Uradni list RS, št. 87/08) z določbami tega zakona.

(2) Minister najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona izda predpis, s katerim določi proge, za katere ne veljajo pogoji za zagotavljanje interoperabilnosti, ter z določbami tega zakona uskladi Pravilnik o zavorah, varnostnih napravah in opremi železniških vozil (Uradni list RS, št. 122/07 in 30/09).

4. člen

(rok za uskladitev)

(1) Upravljavci cest morajo zrcala, določena v petem odstavku 51. člena zakona, namestiti najkasneje do 1. aprila 2012.

(2) Pogoj opremljenosti vlečnih vozil s stroboskopskimi lučmi iz četrtega odstavka 71. člena zakona mora biti izpolnjen najkasneje v dveh letih po uveljavitvi tega zakona.

5. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti v železniškem prometu – ZVZelP-C (Uradni list RS, št. 47/13) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

52. člen

Z uveljavitvijo tega zakona se prenehajo uporabljati naslednji predpisi:

– Navodilo za ravnanje z induktivno avtostop napravo I 60 (Službeni glasnik ZJŽ, št. 2/75 in 8/89);

– Pravilnik o preverjanju delovne zmožnosti delavcev, ki neposredno sodelujejo pri opravljanju železniškega prometa (Službeni glasnik ZJŽ, št. 5/79);

– Navodilo o zbiranju in obdelavi medicinskih podatkov o obolenjih, poškodbah in smrtnosti delavcev, ki neposredno sodelujejo pri opravljanju železniškega prometa (Službeni glasnik ZJŽ št. 5/67);

– Navodilo za dokazovanje prisotnosti alkohola v organizmu delavcev med delovnim časom na JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 5/67);

– Navodilo o tehničnih normativih in podatkih za izdelavo in izpolnitev voznega reda (Službeni glasnik ZJŽ, št. 9/89 in 11/90);

– Pravilnik o načinu opravljanja notranje kontrole in pooblastilih delavcev za opravljanje notranje kontrole na JŽ (Službeni glasnik ZJŽ, št. 6/89);

– Pravilnik o mikrofilmanju na jugoslovanskih železnicah (Službeni glasnik ZJŽ, št. 10/88) in

– Navodilo za rabo voz in nakladalnih pripomočkov (Službeni glasnik ZJŽ, št. 2/90).

53. člen

(1) Upravitelj mora prednostni seznam iz šestega odstavka 49. in osmega odstavka 51. člena zakona izdelati najkasneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(2) Podzakonski predpis iz četrtega odstavka 37. a člena zakona se izda najkasneje v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

54. člen

Ne glede na določbo drugega odstavka 3. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti v železniškem prometu (Uradni list RS, št. 60/11) minister določi proge iz petega odstavka 71. člena zakona najkasneje v dveh letih po pridobitvi pisnega pozitivnega mnenja Evropske železniške agencije o skladnosti in ustreznosti te zahteve s tehničnimi specifikacijami za interoperabilnost, ki urejajo podsistem tirna vozila.

55. člen

Ne glede na določbo drugega odstavka 4. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti v železniškem prometu (Uradni list RS, št. 60/11) mora biti pogoj opremljenosti vlečnih vozil s stroboskopskimi lučmi iz četrtega odstavka 71. člena zakona izpolnjen najkasneje v dveh letih po pridobitvi pisnega pozitivnega mnenja Evropske železniške agencije o skladnosti in ustreznosti te zahteve s tehničnimi specifikacijami za interoperabilnost, ki urejajo podsistem tirna vozila.

56. člen

Ne glede na točko d) drugega odstavka 71. člena zakona, za motornike in motorne garniture, ki so bili izdelani in dobavljeni pred 11. julijem 2007, ni obvezna opremljenost z napravami za klimatizacijo prostorov za potnike.

57. člen

(1) Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po dosedanjih predpisih.

(2) Postopki, ki so se začeli na podlagi 116. člena Zakona o varnosti v železniškem prometu (Uradni list RS, št. 36/10 – uradno prečiščeno besedilo in 60/11), se nadaljujejo v skladu s tem zakonom.

(3) Projektna dokumentacija, gradnje, nadgradnje ali obnove javne železniške infrastrukture, ki se izdelujejo ali izvajajo na podlagi državnega prostorskega načrta, občinskega prostorskega načrta ali občinskega podrobnega prostorskega načrta, ki so bili sprejeti pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo v skladu z navedenimi prostorskimi akti.

(4) Do imenovanja imenovanega organa po nacionalnih predpisih iz 19. a in 19. b člena zakona, se postopki verifikacije podsistemov ali delov podsistemov v skladu z nacionalnimi predpisi izvajajo v skladu z določbami tretjega odstavka 14. člena Zakona o varnosti v železniškem prometu (Uradni list RS, št. 61/07, 21/10 in 60/11).

(5) Postopki strokovnega usposabljanja izvršilnih železniških delavcev in izvršilnih železniških delavcev na industrijskih tirih se do določitve subjekta usposabljanja, subjekta preverjanja in ocenjevalcev iz 74. člena zakona izvajajo v skladu z določbami Zakona o varnosti v železniškem prometu (Uradni list RS, št. 36/10 – uradno prečiščeno besedilo in 60/11).

(6) Javni poziv za oddajo vlog za imenovani organ, subjekte usposabljanja in subjekte preverjanja ocenjevalcev iz

četrtega in petega odstavka tega člena mora objaviti varnostni organ v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

58. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

2147. Resolucija o jedrski in sevalni varnosti v Republiki Sloveniji za obdobje 2013–2023 (ReJSV13–23)

Na podlagi 109. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) je Državni zbor na seji dne 20. junija 2013 sprejel

RESOLUCIJO

o jedrski in sevalni varnosti v Republiki Sloveniji za obdobje 2013–2023 (ReJSV13–23)

1. UVOD

Uporaba jedrskih tehnologij in različnih vrst virov ionizirajočega sevanja je sestavni del marsikaterega področja sedanje družbe. Pridobivanje električne energije v jedrskih elektrarnah dosega vidne pozitivne makroekonomske rezultate in z znanjem ter inovativnostjo prispeva h konkurenčnosti gospodarstva in k zanesljivi oskrbi z električno energijo, brez rentgenskih slik pa si ne moremo predstavljati medicinske diagnostike, ki prispeva h kakovosti življenja. V zgodovini razvoja uporabe jedrskih tehnologij od sredine dvajsetega stoletja naprej se je iz leta v leto povečevalo tudi zavedanje o pomembnosti sistematičnega zagotavljanja varnosti teh tehnologij, predvsem v jedrski energetiki, seveda pa tudi varne uporabe vseh vrst ionizirajočih sevanj. V Sloveniji je, podobno kakor v vseh razvitih državah, od sredine dvajsetega stoletja dalje nastajala zakonodaja, ki upošteva zahteve mednarodnih standardov na tem področju, zlasti standarde Mednarodne agencije za atomsko energijo (MAAE). Od začetka enaindvajsetega stoletja dalje je zavezanost k zagotavljanju jedrske in sevalne varnosti poudarjena tudi na najvišji politični ravni. To je od leta 2010 zapisano v temeljnem standardu MAAE GSR Part 1: Governmental Legal and Regulatory Framework for Safety (Državni pravni in upravni okvir za (jedrsko in sevalno) varnost), ISBN:978-92-0-106410-3, ISSN 1020–525X. Čeprav določila standardov MAAE niso zavezujoča, jih vse države, uporabnice jedrske energije, praviloma upoštevajo. Tudi za pripravo Resolucije o jedrski in sevalni varnosti v Republiki Sloveniji za obdobje 2013–2023 (v nadaljnjem besedilu: Resolucija) je bil glavni povod omenjeni standard. Čeprav Republika Slovenija že ima zakonodajo in upravno ureditev na področju jedrske in sevalne varnosti, ki je v veliki meri v skladu z mednarodnimi standardi, pa Resolucija izpolnjuje krovno vrzel. Predstavlja temeljno politično usmeritev in zavezanost k jedrski in sevalni varnosti kot prednostni nalogi ob vseh drugih vidikih uporabe jedrskih tehnologij in ionizirajočih sevanj.

Resolucija v prvem delu podarja deset temeljnih varnostnih načel, h katerim je usmerjena zakonodaja Republike Slovenije, v nadaljevanju opisuje glavne jedrske in sevalne dejavnosti v državi, opiše vključenost slovenskih predpisov v mednarodne povezave na tem področju, opiše obstoječo zakonodajo in organizacijo državnih organov ter poudari potrebo po ustreznih kadrih za zagotavljanje jedrske in sevalne varnosti. S tem je povezana tudi raziskovalna in razvojna dejavnost, posebnega pomena pa sta sodelovanje javnosti in zavezanost h kakovosti, odličnosti v vodenju in k varnostni kulturi.

Jedrski in sevalna varnost (tudi jedrska varnost in varstvo pred sevanji) sta pojma, ki nista enotno opredeljena ne v domači zakonodaji in praksi ne v mednarodnem prostoru. Obstoječe

opredelitve upoštevajo tri glavne cilje: varnost jedrskih objektov, varno ravnanje z radioaktivnimi odpadki in varstvo pred sevanji z varnostjo virov ionizirajočih sevanja.

Z leti so nastajali novi vidiki varnosti, npr. sistem ukrepov in politik proti širjenju jedrskega orožja (in z njim povezani ukrepi za preprečitev izvoza blaga z dvojno rabo), fizičnega varovanja jedrskih objektov in snovi, varstvo ljudi pred izpostavljenostjo v zdravstvu ipd. Zato je treba besedno zvezo »jedska in sevalna varnost« razumeti v najširšem pomenu besede in jo v Resoluciji uporabljamo vedno, kadar sobesedilo to omogoča ali narekuje.

Zakon o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti (Uradni list RS, št. 67/02, 110/02 – ZGO-1, 24/03, 46/04, 70/08 – ZVO-1B, 60/11; v nadaljnjem besedilu: ZVISJV) opredeljuje »jedsko varnost« kot tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi se doseže varno obratovanje jedrskega objekta, preprečuje izredne dogodke ali ublažijo posledice teh dogodkov ter varuje izpostavljene delavce, prebivalstvo in okolje pred ionizirajočimi sevanji. »Sevalna varnost« je opredeljena kot tehnični in organizacijski ukrepi v jedrskem, sevalnem ali manj pomembnem sevalnem objektu, s katerimi se doseže varno obratovanje objekta, preprečuje izredne dogodke ali ublažijo posledice teh dogodkov ter zagotovi varstvo izpostavljenih delavcev, prebivalstva in okolja pred ionizirajočimi sevanji. Tretja opredelitev pravi, da je »varstvo pred ionizirajočimi sevanji« zbir tehničnih in organizacijskih ukrepov, s katerimi se zagotavljajo varstvo ljudi pred ionizirajočimi sevanji pri uporabi virov sevanja, pri izvajanju dejavnosti na območju naravnih virov sevanja, med izvajanjem intervencijskih ukrepov in pri sanaciji posledic izrednega dogodka ter ukrepi sevalne varnosti.

Iz navedenih opredelitev izhaja, da so temeljna varnostna načela enotna in usmerjena v zagotavljanje varstva enakih vrednot: da se omogočijo razvoj, proizvodnja in uporaba virov sevanj in izvajanje sevalnih dejavnosti in da se kolikor je to mogoče hkrati zmanjšata škoda za zdravje ljudi in radioaktivna kontaminacija življenjskega okolja zaradi ionizirajočih sevanj zaradi uporabe virov ionizirajočih sevanj.

Čeprav imamo v Sloveniji eno obratujočo jedrsko elektrarno in majhno uporabo virov ionizirajočih sevanj v industriji, raziskovalnih dejavnostih, izobraževanju, medicini in veterini, pa predstavlja zagotavljanje in vzdrževanje osnovnih načel jedrske in sevalne varnosti trajen življenjski in strateški cilj razvoja Republike Slovenije.

Resolucija poudarja širše vidike jedrske in sevalne varnosti v državi. Zelo pomemben del celovitega obravnavanja sevalne in jedrske varnosti predstavlja tudi ravnanje z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim jedrskim gorivom, kar bi vsebinsko sodilo v ta dokument. Vendar v Resoluciji ta problematika ni podrobneje obravnavana, ker v Republiki Sloveniji to vprašanje obravnava posebna resolucija o nacionalnem programu ravnanja z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim jedrskim gorivom¹. Z navedeno resolucijo Republika Slovenija med drugim tudi izpolnjuje zahtevo 4. člena Direktive Sveta 2011/70/Euratom z dne 19. julija 2011 o vzpostavitvi okvira Skupnosti za odgovorno in varno ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki (Uradni list EU, L 199/48; v nadaljnjem besedilu: Direktiva o ravnanju z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim jedrskim gorivom), ki pravi, da »Države članice opredelijo in ohranjajo nacionalne politike o ravnanju z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki«.

Vsebine Resolucije se deloma dotikajo tudi vsebin Nacionalnega energetskega programa za obdobje do leta 2030 (leta 2012 v postopku sprejemanja), Resolucije o visokem šolstvu², Resolucije o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije

(Uradni list RS, št. 27/10) ter Resolucije o raziskovalni in inovacijski strategiji³.

Jedrske elektrarne so daleč največji viri sevanja (pri čemer Nuklearna elektrarna Krško pokriva okoli 40 odstotkov proizvodnje električne energije v Sloveniji), zato je strategija jedrske in sevalne varnosti odvisna predvsem od tega, ali država uporablja jedrsko tehnologijo za proizvodnjo električne energije ali ne. Temu primerni sta tudi oblika in vsebinska zasnova Resolucije.

2. NAČELA JEDRSKE IN SEVALNE VARNOSTI

V tem poglavju »varnost« pomeni zaščito ljudi in okolja pred tveganji zaradi izpostavljenosti ionizirajočim sevanjem ter varnost objektov in dejavnosti, ki povzročajo tveganja zaradi izpostavljenosti ionizirajočim sevanjem. »Jedska in sevalna varnost« v Resoluciji vključuje varnost jedrskih objektov, sevalno varnost, varnost ravnanja z radioaktivnimi odpadki in varnost pri prevozu radioaktivnih snovi, ne vključuje pa drugih vidikov varnosti.

Varnost vključuje tako tveganja zaradi izpostavljenosti ionizirajočim sevanjem v normalnih okoliščinah kakor tudi tveganja zaradi izpostavljenosti ionizirajočim sevanjem, ki so posledica različnih dogodkov⁴.

Temeljni cilj jedrske in sevalne varnosti je varstvo ljudi in okolja pred nepotrebni škodljivimi učinki ionizirajočih sevanj.

Temeljni varnostni cilj, namenjen individualni in kolektivni zaščiti ljudi in okolja, je treba doseči tako, da se v čim manjši možni meri omejuje obratovanje objektov ali izvajanje dejavnosti, ki povzročajo tveganja zaradi izpostavljenosti škodljivim učinkom ionizirajočih sevanj. Obratovanje objektov in izvajanje dejavnosti je treba izvajati tako, da so izpolnjeni najvišji varnostni standardi, ki jih je razumno mogoče doseči. To je treba zagotoviti z naslednjimi ukrepi:

- izvajanje nadzora nad izpostavljenostjo ljudi ionizirajočim sevanjem in nad izpustom radioaktivnih snovi v okolje;
- zmanjšanje verjetnosti dogodkov, ki lahko vodijo do izgube nadzora nad jedrsko sredico reaktorja, jedrsko verižno reakcijo, radioaktivnim virom ali katerim koli drugim virom sevanja;
- ublažitev posledic takšnih dogodkov, če bi do njih prišlo.

Temeljni varnostni cilj se nanaša na vse objekte in dejavnosti ter na vse faze v času delovanja (življenjske dobe) objekta ali vira sevanja, vključno z načrtovanjem, izbiro lokacije, projektiranjem, proizvodnjo, gradnjo, zagonom, obratovanjem ter razgradnjo in zaprtjem. Prav tako mora biti zajet tudi prevoz radioaktivnih snovi in ravnanje z radioaktivnimi odpadki.

Za doseganje temeljnega cilja so potrebna skupna prizadevanja vseh pomembnejših akterjev na tem področju, saj kljub sicer jasni delitvi odgovornosti in pristojnosti posamezni segmenti ne morejo delovati ločeno in neodvisno od celotnega sistema.

Za varno obratovanje posameznega jedrskega objekta je odgovoren njegov upravljavec, za varnost pri izvajanju sevalne dejavnosti pa njen izvajalec. Država mora zagotoviti splošne razmere za varno obratovanje vseh jedrskih objektov ter varno uporabo virov sevanja, kakor so nadzor, ki ga opravljajo državni organi (npr. Uprava Republike Slovenije za jedrsko varnost ali Uprava Republike Slovenije za varstvo pred sevanji), in možnosti strokovne presoje o strokovnih vprašanjih o jedrski in sevalni varnosti, ki jih zagotavljajo neodvisni pooblaščenici izvedenci (organizacije). V širšem pomenu je država odgovorna tudi za vzdrževanje in razvijanje splošne ravni stroke na tem področju in za načrtovanje uporabe jedrske energije, kamor spadata predvsem raziskovalno delo in izobraževanje na akademski ravni.

¹ Resolucija o nacionalnem programu ravnanja z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim jedrskim gorivom za obdobje 2006–2015 (Ur. l. RS, št. 15/06)

² Resolucija o Nacionalnem programu visokega šolstva 2011–2020 (ReNPVŠ11-20), Ur. l. RS, št. 41/11

³ Resolucija o raziskovalni in inovacijski strategiji Slovenije 2011–2020 (ReRIS11-20), Ur. l. RS, št. 43/11

⁴ »Dogodki« vključujejo začetne dogodke, vzroke, ki lahko privedejo do nesreče, skorajšnje dogodke, nesreče in nepooblaščenca dejanja (vključno z zlonamernimi in dejanji, ki niso zlonamerna).

Za doseganje temeljnega varnostnega cilja je Republika Slovenija vzpostavila pravni okvir z ZVISJV. Naslednjih deset načel jedrske varnosti je vključenih v določbe ZVISJV in v določbe vseh drugih predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

1. načelo: Odgovornost za varnost

Temeljno odgovornost za varnost morajo imeti osebe ali organizacije, odgovorne za objekte in dejavnosti, ki povzročajo tveganja zaradi izpostavljenosti ionizirajočim sevanjem.

Primarno odgovornost za varnost imajo osebe ali organizacije, odgovorne za objekt ali dejavnost, ki povzroča tveganja zaradi izpostavljenosti ionizirajočim sevanjem. Primarna odgovornost se nanaša tudi na izvedbo programa ukrepov za zmanjšanje izpostavljenosti sevanjem. V Sloveniji to določa jasna zakonska zahteva, ki jo je sprejel Državni zbor.

Dovoljenje za obratovanje objekta ali izvajanje dejavnosti se lahko podeli izvajalski organizaciji ali posamezniku, imetniku dovoljenja.

Imetnik dovoljenja ima glavno odgovornost za varnost v vsej življenjski dobi objekta oziroma izvajanja dejavnosti, pri čemer ta odgovornost ni prenosljiva. Pravne, strokovne in funkcionalne odgovornosti v zvezi z varnostjo imajo tudi druge skupine, kakor so projektanti, proizvajalci, monterji, serviserji in vzdrževalci, delodajalci, podizvajalci, pa tudi špediterji in prevozniki.

Imetnik dovoljenja je odgovoren za:

- vzpostavitev in vzdrževanje potrebnih kompetenc;
- zagotavljanje ustreznega usposabljanja in obveščanja;
- vzpostavitev postopkov in pogojev za ohranjanje varnosti v vsakršnih razmerah;
- preverjanje primerne zasnove in ustrezne kakovosti objektov in dejavnosti ter njihove pripadajoče opreme;
- zagotavljanje varnega upravljanja z vsemi viri ionizirajočih sevanj, ki se uporabljajo, proizvajajo, skladiščijo ali prevažajo;
- zagotavljanje varnega upravljanja z vsemi radioaktivnimi odpadki, ki nastajajo.

Naštete odgovornosti je treba izpolnjevati v skladu z varnostnimi cilji in zahtevami, določenimi v zakonu ali drugih predpisih, tj. uredbah vlade, pravilnikih ministrstev ali drugih pravno zavezujočih dokumentih. Upravni organ mora odgovornosti odobriti v upravnem postopku izdaje dovoljenja. Sistem vodenja organizacije imetnika ali upravljavca mora zagotavljati izpolnjevanje te odgovornosti.

Pravni sistem nalaga izpolnjevanje odgovornosti imetnikom dovoljenj in upravnim organom za sedanje in morebitne prihodnje dejavnosti ob upoštevanju, da lahko ravnanje z radioaktivnimi odpadki traja več človeških generacij. Z ustanovitvijo sklada za razgradnjo jedrske elektrarne in pobiranjem dajatev od njene obstoječe dejavnosti sta vzpostavljena neprekinjena odgovornost in dolgoročno izpolnjevanje zahtev za financiranje stroškov razgradnje tega objekta in odlaganja nastalih radioaktivnih odpadkov.

2. načelo: Vloga državne uprave

Vzpostavljen je trajen in učinkovit pravni in upravni okvir za varnost, vključno z neodvisnim upravnim organom.

Republika Slovenija je vzpostavila pravni in upravni okvir za jasno določitev odgovornosti in za upravni nadzor objektov in dejavnosti, ki povzročajo tveganja zaradi izpostavljenosti ionizirajočim sevanjem. Na podlagi zakonodaje učinkovito izpolnjuje svoje nacionalne odgovornosti in mednarodne obveznosti.

Kot del svoje javne uprave je Republika Slovenija ustanovila neodvisna upravna organa z ustreznimi pristojnostmi, ustreznimi tehničnimi in vodstvenimi kompetencami ter človeškimi in finančnimi viri za izpolnjevanje njihovih obveznosti. Upravna organa sta dejansko neodvisna od imetnikov dovoljenj ali katerega koli drugega organa in zato na njune odločitve ne morejo po nepotrebnem vplivati zainteresirani deležniki.

Vzpostavljeni pravni sistem zahteva odprto obveščanje javnosti, drugih deležnikov in novinarjev o varnostnih vidikih (vključno z zdravstvenimi in okoljskimi vidiki) glede objektov

in dejavnosti, ki predstavljajo tveganje zaradi izpostavljenosti sevanju. Prav tako pravni sistem zahteva odprto posvetovanje tudi s prebivalci, ki bivajo na vplivnem območju, in z javnostjo in drugimi interesnimi skupinami pri sprejemanju ključnih odločitev.

Zakonodaja zagotavlja učinkovito neodvisnost upravnega nadzora jedrske varnosti tudi v primeru, ko je imetnik dovoljenja državni organ ali javna ustanova.

3. načelo: Vodenje in upravljanje v zvezi z varnostjo

V organizacijah in objektih ter pri izvajanju dejavnosti, ki povzročajo tveganja zaradi izpostavljenosti sevanjem, je treba vzpostaviti in ohranjati učinkovito vodenje in upravljanje v zvezi z varnostjo.

V organizaciji, ki se ukvarja z upravljanjem jedrskih ali sevalnih objektov ali izvajanjem sevalnih dejavnosti, mora vodenje, povezano z varnostjo, potekati na najvišjih vodstvenih ravneh. Zakonodaja zahteva, da ima vsak upravljevalec jedrskega ali sevalnega objekta učinkovit sistem vodenja, ki vključuje vse dele upravljanja. Zahteve za varnost morajo biti vzpostavljene in uporabljene v skladu z drugimi zahtevami, vključno s tistimi, ki predvidevajo človeško učinkovitost, kakovost in varnost, ter na način, da varnost ni ogrožena zaradi drugih zahtev.

Sistem vodenja mora prav tako zagotavljati spodbujanje varnostne kulture, redno ocenjevanje ravnih varnosti in uporabo spoznanj, pridobljenih na podlagi izkušenj. Varnostna kultura, ki ureja odnos in ravnanje v povezavi z varnostjo vseh prizadetih organizacij in posameznikov, mora biti vključena v sistem vodenja. Varnostna kultura vključuje:

- individualno in kolektivno zavezanost vodstva, uprave in osebja na vseh ravneh k varnosti;
- odgovornost organizacij in posameznikov na vseh ravneh za varnost;
- ukrepe za spodbujanje poizvedovalnega in učečega odnosa ter odvrčanje samozadovoljstva glede varnosti.

Da bi preprečili človeške in organizacijske napake, je treba upoštevati človeške dejavnike, sistem vodenja pa mora spodbujati dobre rezultate in dobre prakse.

Varnost vseh objektov in dejavnosti je treba ocenjevati v skladu z stopenjskim pristopom. Varnostna ocena vključuje sistematično analizo normalnega delovanja in njegovih učinkov, načinov, ki lahko vodijo do napak, in posledic teh napak. Varnostna ocena zajema varnostne ukrepe za nadzor tveganj. Oceniti je treba tudi projekt in varnostne sisteme, da bi dokazali izpolnjevanje zahtevanih varnostnih nalog. Kadar so za ohranjanje varnosti potrebni nadzorni ukrepi ali ukrepi operaterja, je treba opraviti tudi predhodno varnostno oceno in z njo dokazati trdnost in zanesljivost predlaganih rešitev. Objekt je mogoče graditi in začeti uporabljati, kot tudi dejavnost začeti opravljati šele po tem, ko upravni organ potrdi primernost predlaganih varnostnih ukrepov.

Če se pri izvajanju dejavnosti izkaže za potrebno, se lahko postopek varnostne ocene objektov ali dejavnosti deloma ali v celoti ponovi, tako da se upoštevajo spremenjene okoliščine (npr. uporaba novih standardov ali znanstvenega in tehnološkega razvoja), informacije o obratovalnih izkušnjah, spremembe objekta in učinki staranja. Za obratovanje objektov, ki traja daljše časovno obdobje, se varnostne ocene periodično pregledajo in ponovijo med občasnim varnostnim pregledom. Po občasnem varnostnem pregledu upravni organ dovoli nadaljnje obratovanje objekta, če ugotovi, da so ukrepi za zagotavljanje varnosti še ustrezni.

Opredeliti in analizirati je treba vzroke za nastanek morebitnih radioloških nesreč. Sprejeti je treba ukrepe za preprečitev ponovitve nesreč. Pridobitev povratnih informacij o obratovalnih izkušnjah iz objektov in dejavnosti – ter po potrebi od drugod – je eden od pomembnih načinov zagotavljanja varnosti. Vzpostavljeni morajo biti postopki za zbiranje in analizo obratovalnih izkušenj, vključno z začetnimi dogodki, predhodnimi dejavniki nesreče, skorajšnjimi dogodki, nesrečami in nepooblaščenimi dejanji. Zbrane izkušnje je treba deliti z vsemi deležniki in izvajati ukrepe za preprečevanje njihove ponovitve.

4. načelo: Upravičenost objektov in dejavnosti

Koristi od objektov in dejavnosti, ki povzročajo tveganje zaradi izpostavljenosti sevanjem, morajo presegati tveganja, ki jih povzročata.

Zakonodaja določa, da se obratovanje objektov in izvajanje dejavnosti šteje za upravičeno, če so koristi, ki jih prinašata, večje od tveganja zaradi izpostavljenosti sevanjem, ki jih povzročata. Za oceno koristi in tveganja je treba upoštevati vse pomembne posledice delovanja objektov in izvajanja dejavnosti.

Odločitve o koristih in tveganju največjih infrastrukturnih naložb, kakor so jedrske elektrarne, ki predstavljajo tveganje zaradi izpostavljenosti ionizirajočim sevanjem, sprejema z odobritvijo državnega prostorskega načrta Vlada Republike Slovenije. Za objekte in dejavnosti, ki predstavljajo manjše tveganje zaradi izpostavljenosti sevanjem, sme odločitev o upravičenosti sprejeti upravni organ, pristojen za jedrsko varnost.

Upravičenost izpostavljenosti pacientov sevanjem v zdravstvu, tako za radiološki poseg zaradi diagnostike kakor za radiološki poseg zaradi zdravljenja, je treba preučiti predvsem glede na predvideni postopek in nato glede na posameznega pacienta. Upravičenost temelji na klinični presoji o koristnosti diagnostičnega ali terapevtskega programa. Klinično presojo opravljajo zdravniki, ki morajo biti ustrezno usposobljeni na področju varstva pred sevanji.

5. načelo: Optimizacija varstva

Zaščita mora biti optimizirana tako, da se zagotovi najvišja raven varnosti, ki jo je razumno mogoče doseči.

Pravni okvir zagotavlja, da so varnostni ukrepi v objektih in pri dejavnostih, ki povzročajo tveganje zaradi izpostavljenosti sevanjem, optimizirani, če zagotavljajo najvišjo raven varnosti, ki jo je razumno mogoče doseči v čas delovanja objekta ali izvajanja dejavnosti, ne da bi po nepotrebnem omejevali obratovanje objekta oziroma izvajanje dejavnosti.

Za določitev, ali so tveganja pred izpostavljenostjo sevanjem na najnižji možni ravni, ki jo je mogoče razumno doseči, je treba vsa takšna tveganja, ne glede na to, ali izhajajo iz normalnega ali nenormalnega obratovanja ali iz nezgodnih razmer, pred uporabo oceniti. Tako oceno je nato treba periodično ponavljati ves čas delovanja objekta ali izvajanja dejavnosti. Pri tem je treba uporabiti stopenjski pristop. Prav tako je treba upoštevati morebitno medsebojno odvisnost med posameznimi ukrepi ali z njimi povezanimi tveganji (npr. za različne faze časa trajanja objektov in dejavnosti, za tveganje za različne skupine ali različne faze ravnanja z radioaktivnimi odpadki). Upoštevati je treba tudi negotovosti v znanju.

Optimizacija varstva vključuje presojo o relativni pomembnosti različnih dejavnikov, vključno:

- s številom ljudi (delavcev in prebivalcev), ki so lahko izpostavljeni sevanju;
- z verjetnostjo njihove izpostavljenosti;
- z obsegom in razporeditvijo prejetih doz;
- s tveganjem za izpostavljenost sevanjem, ki izhaja iz predvidljivih dogodkov;
- z ekonomskimi, socialnimi in okoljskimi dejavniki.

Optimizacija varstva pomeni tudi uporabo dobrih praks in zdravega razuma pri ukrepih, s katerimi bi se v največji možni meri izognili tveganjem za izpostavljenost sevanjem med opravljanjem vsakodnevnih dejavnosti.

Sredstva, ki jih imetniki dovoljenj namenijo za varnost, morajo biti sorazmerna s tveganjem za izpostavljenost s sevanjem in možnostjo njegovega nadzora. Prav tako so tem tveganjem prilagojeni obseg in podrobnosti zakonodaje, njena uporaba in nadzor nad imetniki dovoljenj.

Upravni nadzor je lahko zelo omejen, če so tveganja zaradi izpostavljenosti sevanjem zelo majhna.

6. načelo: Omejitev tveganja posameznikov

Nadzor tveganja zaradi izpostavljenosti sevanjem mora zagotoviti, da noben posameznik ni izpostavljen nesprejemljivemu tveganju za nastanek poškodb.

Pravni okvir predpisuje nadzor izpostavljenosti in tveganj za izpostavljenost sevanjem v okviru predpisanih mej. Takšne

omejitve doz in tveganj predstavljajo pravno zavezujočo zgornjo mejo sprejemljivosti in ne zadoščajo za zagotovitev najboljše možne zaščite glede na okoliščine. Zato so dopolnjene z optimizacijo zaščite.

7. načelo: Zaščita sedanjih in prihodnjih generacij

Ljudi in okolje je treba zaščititi pred tveganjem zaradi izpostavljenosti ionizirajočim sevanjem v sedanosti in prihodnosti.

Tveganja zaradi izpostavljenosti sevanjem lahko presežejo državne meje in trajajo daljše obdobje. Pravni okvir pri presojanju ustreznosti ukrepov za obvladovanje tveganj zaradi izpostavljenosti sevanjem predpisuje upoštevanje možnih posledic v sedanosti in prihodnosti. Še zlasti velja presoditi:

– da zakonske zahteve o varnosti ne veljajo le za lokalno prebivalstvo, ampak tudi za prebivalstvo, ki je oddaljeno od objektov in dejavnosti;

– da so na območjih, kjer bi učinki lahko trajali več človeških generacij, prihodnje generacije ustrezno zaščitene, ne da bi se od njih zahtevalo, da sprejmejo pomembne zaščitne ukrepe.

Upravljanje z radioaktivnimi odpadki mora potekati tako, da se izogne nalaganju prevelikega bremena prihodnjim generacijam; to pomeni, da morajo generacije, ki proizvajajo odpadke, poskati in uporabljati varne, izvedljive in okoljsko sprejemljive rešitve za dolgoročno upravljanje z radioaktivnimi odpadki. Nastajanje radioaktivnih odpadkov je treba ohranjati na najnižji praktično dosegljivi ravni z različnimi ukrepi in postopki načrtovanja, npr. s predelavo in ponovno uporabo snovi.

Državni zbor Republike Slovenije je sprejel dolgoročno strategijo ravnanja z radioaktivnimi odpadki z Resolucijo o nacionalnem programu ravnanja z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim jedrskim gorivom.

8. načelo: Preprečevanje nesreč

Izvesti je treba vse smiselne ukrepe za preprečitev jedrskih in radioloških nesreč ter za ublažitev njihovih posledic.

Zakonodaja predpisuje naslednje ukrepe za znižanje verjetnosti nastanka nesreč s škodljivimi posledicami:

– preprečitev nastanka napak ali nenormalnih razmer (vključno s kršitvami fizične varnosti), ki bi lahko privedli do nesreč;

– preprečitev stopnjevanja napak ali nenormalnih pogojev, če do njih pride;

– preprečitev izgube ali izgube nadzora nad radioaktivnim virom ali drugim virom sevanja.

Glavni način za preprečevanje in ublažitev posledic nesreč je »obramba v globino«. Obramba v globino se izvaja predvsem s kombinacijo več zaporednih in neodvisnih načinov oziroma ravnanja, ki bi morale vse odpovedati, preden bi lahko nastali škodljivi učinki za ljudi ali okolje. Če ena raven zaščite ali pregrade odpove, je na voljo naslednja raven oziroma pregrada. Ob pravilnem izvajanju obramba v globino zagotavlja, da posamezna tehnična, človeška ali organizacijska napaka ne privede do škodljivih učinkov, in da so kombinacije napak, ki bi lahko povzročile znatne škodljive vplive, zelo malo verjetne. Različni načini delovanja posameznih ravni zaščite so nujni del obrambe v globino.

Obramba v globino je zagotovljena z ustrezno kombinacijo:

– učinkovitega sistema vodenja z močno zavezo vodstva k varnosti in močno varnostno kulturo,

– ustrezno izbiro lokacije in izvedbo dobre zasnove in tehničnih lastnosti, ki zagotavljajo rezervo varnosti, raznolikost in redundanco, predvsem z uporabo:

– projektiranja, tehnologije in materialov visoke kakovosti in zanesljivosti;

– regulacijskih, varovalnih in zaščitnih sistemov ter sistemov za spremljanje pravilnega delovanja;

– ustrezne kombinacije varnostnih lastnosti na temelju naravnih lastnosti in tehničnih varnostnih sistemov;

– celovitih obratovalnih navodil in praks ter postopkov za obvladovanje nesreč;

– vzpostavitev in izvajanju celovitega sistema vođenja.

Postopke za obvladovanje nesreč je treba razviti vnaprej. S tem se omogoči povrnitev nadzora nad jedrskim reaktorjem, jedrsko verižno reakcijo ali drugim virom sevanja v primeru izgube nadzora in za zmanjševanje škodljivih posledic.

9. načelo: Pripravljenost in odziv v primeru izrednega dogodka

Poskrbeti je treba za pripravljenost in odziv v primeru jedrske ali radiološke nesreče.

Zakonodaja predpisuje temeljne cilje pripravljenosti in odzivanja v primeru jedrskega ali sevalnega izrednega dogodka:

– zagotoviti pripravljenost za učinkovit odziv v primeru jedrskega ali radiološkega izrednega dogodka na kraju dogodka ter na lokalni, regionalni, nacionalni in mednarodni ravni;

– zagotoviti majhno tveganje zaradi izpostavljenosti sevanjem zaradi dogodkov, ki jih je pričakovati s precejšnjo verjetnostjo;

– ob vseh morebitnih nesrečah sprejeti praktične ukrepe za ublažitev posledic za življenje in zdravje ljudi ter za okolje.

Imetniki dovoljenj, upravni organ za jedrsko varnost in organ, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, so skupaj z drugimi vpletenimi vejami oblasti in v sodelovanju z drugimi državami, Mednarodno agencijo za atomsko energijo in Evropsko komisijo vnaprej uredili pripravljenost in odziv v primeru jedrskega ali radiološkega izrednega dogodka na lokalni, regijski in nacionalni ravni z načrti zaščite in reševanja ob jedrski ali radiološki nesreči.

Načrti zaščite in reševanja ob jedrski ali radiološki nesreči, s katerimi se zagotavlja pripravljenost in odziv na izredne dogodke, upoštevajo:

– verjetnosti in možne posledice jedrskega ali radiološkega izrednega dogodka;

– značilnosti ionizirajočih sevanj;

– vrste in lokacije objektov in dejavnosti.

Načrti vključujejo:

– z zakonom določene pristojnosti odločanja o uvedbi zaščitnih ukrepov, kdaj in katere zaščitne ukrepe sprejeti;

– zagotovitev organiziranega in usklajenega izvajanja zaščitnih ukrepov in obveščanja osebja na kraju dogodka ter javnosti v primeru izrednega dogodka.

Pri pripravi načrtov zaščite in reševanja ob jedrski ali radiološki nesreči so upoštevani vsi razumno predvidljivi primeri. Za zagotavljanje pripravljenosti vseh vpletenih organizacij ob jedrski ali radiološki nesreči se načrti zaščite in reševanja preverjajo na vajah. Kadar je treba nujne zaščitne ukrepe zaradi izrednega dogodka sprejeti nemudoma, je sprejemljivo, da reševalci privolijo v prejete doze, ki presegajo običajno uporabljene mejne doze, vendar le do vnaprej predpisane ravni.

10. načelo: Zaščitni ukrepi za zmanjšanje tveganja za obstoječa tveganja za sevanja in sevanja, ki niso pod upravnim nadzorom

Zaščitni ukrepi za zmanjšanje tveganja za obstoječa tveganja za sevanja in za sevanja, ki niso pod upravnim nadzorom, morajo biti utemeljeni in optimizirani.

Tveganja zaradi izpostavljenosti sevanjem lahko nastanejo tudi izven objektov in dejavnosti, ki niso pod upravnim nadzorom. Zakonodaja predvideva, da se v situacijah, ko je tveganje zaradi izpostavljenosti takim sevanjem relativno visoko, presodi upravičenost zaščitnih ukrepov za zmanjšanje izpostavljenosti sevanjem in za sanacijo neugodnih razmer.

Do povečanega obsevanja prebivalstva lahko pride tudi zaradi sevanj naravnega izvora, kjer se lahko sprejme sanacijske ukrepe; gre predvsem za plin radon v stanovanjih in na delovnih mestih. Pogosto pa je za zmanjšanje izpostavljenosti pred takimi naravnimi viri sevanj mogoče storiti le malo.

Do podobnega povečanega obsevanja prebivalstva lahko pride zaradi človekovih dejavnosti, ki so se izvajale v preteklosti in niso bile pod upravnim nadzorom ali kadar je bil nadzor manj strog.

3. JEDRSKE IN SEVALNE DEJAVNOSTI V SLOVENIJI

Na ozemlju Republike Slovenije so se sevalne dejavnosti začele izvajati skoraj hkrati kakor drugje po svetu. Najstarejši znani vir, ki so ga uporabljali v ljubljanski bolnišnici, je bil kupljen že leta 1902. Pozneje se je uporaba ionizirajočega sevanja v različnih segmentih družbe širila vzporedno z razvojem družbe in gospodarstva, k čemur je tudi precej prispevala. Kmalu po drugi svetovni vojni so v Ljubljani ustanovili Nuklearni inštitut Jožef Stefan, kjer so načrtno razvijali znanja, potrebna za razvoj jedrskih tehnologij. S tem se je takratna država postavila ob bok najbolj razvitim državam sveta z jasno željo po razvoju svojega jedrskega programa. V šestdesetih in sedemdesetih letih je ta razvoj dosegel višek z odločitvijo o gradnji najprej raziskovalnega reaktorja, potem pa jedrske elektrarne.

Največji in najpomembnejši jedrski objekt v državi je Nuklearna elektrarna Krško (NEK). Gradnja elektrarne, katere dobavitelj je bila firma Westinghouse iz Združenih držav Amerike (ZDA), se je začela leta 1974, prvič je bilo gorivo vneseno v reaktor leta 1981, ko je bila elektrarna tudi sinhronizirana na elektroenergetsko omrežje. Leta 1983 je elektrarna začela komercialno obratovati.

Raziskovalni reaktor TRIGA Mark II, ki ga upravlja Institut »Jožef Stefan« (IJS), je drugi jedrski objekt v Sloveniji. Zgrajen je bil leta 1966. Dobavila ga je družba General Atomics iz ZDA, reaktorsko posodo, telo reaktorja in zgradbe pa so zgradila domača podjetja. Leta 1991 je bil rekonstruiran, obnovljen in prirejen za pulzno obratovanje. Uporablja se za raziskovalne namene. Leta 1999 so z reaktorja odpeljali vse izrabljene gorivne elemente (vsega skupaj 219) na trajno odlaganje v ZDA.

V Brinju pri Ljubljani, v neposredni bližini raziskovalnega reaktorja, je tudi Centralno skladišče radioaktivnih odpadkov (CSRAO). Radioaktivni odpadki so snovi, katerih uporaba ni več mogoča ali smiselna, njihova specifična aktivnost, to je aktivnost na enoto prostornine, pa presega zakonsko določeno mejo. CSRAO je namenjeno skladiščenju nizko- in sredneradioaktivnih odpadkov, ki niso nastali v NEK. Skladišče je, za razliko od odlagališča, namenjeno shranjevanju odpadkov to takrat, ko bodo prepeljeni v končno odlagališče na trajno odlaganje.

V Rudniku urana Žirovski vrh (RŽV), ustanovljenem leta 1976, so začeli odkopavati uranovo rudo leta 1982, leta 1984 pa se je začela proizvodnja uranovega koncentrata ali »rurne pogače«. Proizvodnja je bila ustavljena junija 1990 zaradi ekonomskih in političnih razlogov. Celotni kompleks je obsegal podzemni rudnik z vsemi zunanji objekti, predelovalni obrat, odlagališče rudarske jalovine Jazbec, odlagališče hidrometalurške jalovine Boršt in vse druge potrebne objekte.

Vsa dela izvaja RŽV na podlagi zakona⁵ in spremenjenega programa izvedbe trajne opustitve izkoriščanja uranove rude in preprečevanja posledic rudarjenja v rudniku urana Žirovski vrh. Finančna sredstva za izvajanje del so zagotovljena v proračunu Republike Slovenije. RŽV je v skladu z veljavno zakonodajo sevalni objekt.

Poleg zgoraj naštetih jedrskih in sevalnih objektov se v Sloveniji uporabljajo tudi naslednje vrste virov sevanja: zaprti viri, odprti viri, rentgenske naprave in pospeševalnik. Uporabljajo se v industriji, raziskavah, medicini in veterini. Posebno skupino virov sevanja predstavljajo ionizacijski javljalniki požara, ki vsebujejo radionuklid ²⁴¹Am.

Potreben in pomemben pogoj za racionalno in varno uporabo jedrske energije in njenih spremljajočih dejavnosti v državi je tudi družbena sprejemljivost. Doseči jo je mogoče z odprtostjo, pripravljenostjo za dialog in z dolgoročnim informiranjem javnosti. Slednje se začne že kot delo z mladimi. Tovrstne dejavnosti izvajata Izobraževalni center za jedrsko tehnologijo (že več kot 20 let) v Ljubljani in GEN Svet energije v Krškem.

⁵ Zakon o trajnem prenehanju izkoriščanja uranove rude in preprečevanju posledic rudarjenja v Rudniku urana Žirovski vrh (Ur. l. RS, št. 22/06 – uradno prečiščeno besedilo)

4. MEDNARODNO SODELOVANJE

Mednarodni režim jedrske in sevalne varnosti je utemeljen z večstranskimi in dvostranskimi sporazumi ter sodelovanjem v mednarodnih organizacijah in telesih. V vseh teh dejavnostih je poglobljen odprt in neoviran pretok informacij v obliki izmenjave znanja in izkušenj (upravnih, obratovalnih, znanstvenih, tehnoloških), pa tudi obveznost obveščanja, pomoči in skrbi za jedrsko varnost.

Jedrska in sevalna varnost sta po splošno uveljavljenih načelih in jasnih konvencijskih določbah⁶ v izključni nacionalni pristojnosti posameznih držav. Formalno odgovornost imajo uporabnik jedrskih ali sevalnih objektov in drugih virov ionizirajočega sevanja ter pristojni upravni organi posamezne države. Nesporno in žal že nekajkrat dokazano pa je, da nevarnosti in posledice zaradi jedrskih nesreč (npr. Černobil leta 1986, Fukušima leta 2011) ne poznajo upravnih meja oziroma imajo lahko tudi v primeru radioloških nesreč, tj. nesreč izven jedrskih objektov, hude in občutne čezmejne posledice. Že po znani in odmevni jedrski nesreči v jedrski elektrarni Otok treh milj v ZDA leta 1979, posebej pa še po černobilski jedrski nesreči se je v mednarodni skupnosti spoznanje o nujnosti sodelovanja na tem področju konkretiziralo z več mednarodnimi pogodbami, katerih glavni namen je bil predvsem vzpostaviti učinkovit in enostaven način obveščanja in pomoči⁷. Pozneje se je področje »konvencijskega« urejanja razširilo tudi na poenotenje temeljnih načel jedrske varnosti ter varnega ravnanja z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki⁸.

4.1 Večstranski sporazumi

Nujnost mednarodnega sodelovanja na tem področju ni potrebna le zaradi potencialne nevarnosti obmiroljubni uporabi jedrske energije. Poleg spoštovanja zavez iz mednarodnih pogodb na področju neširjenja jedrskega orožja⁹ in iz drugih z njimi povezanih sporazumov o varovanju (t. i. safeguards sporazumi in dodatni protokoli) na področju fizičnega varovanja jedrskega materiala¹⁰ ali odgovornosti za jedrsko škodo¹¹ je za Republiko Slovenijo, ki ima majhen jedrski program in sorazmerno majhno upravno in strokovno infrastrukturo, pomembna tudi vsakodnevna vpetost v izmenjavo podatkov, študij, strokovnih dognanj in raziskovalnih dosežkov na tem področju ter tehnične pomoči, ki jo lahko zagotovijo na podlagi mednarodnega sodelovanja.

Zagotavljanje jedrske in sevalne varnosti nikakor ni danost, ki bi jo bilo mogoče urediti enkrat za vselej. Vedno znova jo je treba preverjati in izboljševati, zato v mednarodnem prostoru obstaja več mehanizmov njenih stalnih preverjanj, poročanj in izboljšav. Tako mora država pogodbenica Konvencije o jedrski varnosti in Skupne konvencije o varnosti ravnanja z izrabljenim gorivom in varnosti ravnanja z radioaktivnimi odpadki vsaka tri leta poročati na pregledovalnih sestankih, organiziranih v okviru MAAE. Podoben proces bo potekal v okviru Evropske unije z izvajanjem dveh »novih« direktiv: Direktive

⁶ Npr. Konvencija o jedrski varnosti (Ur. l. RS, MP št. 16/96)

⁷ Npr. Konvencija o zgodnjem obveščanju o jedrskih nesrečah (Ur. l. SFRJ, MP št. 15/89) in Konvencija o pomoči v primeru jedrskih nesreč ali radiološke nevarnosti (Ur. list SFRJ, MP št. 4/91)

⁸ Poleg že omenjene Konvencije o jedrski varnosti npr. še Skupna konvencija o varnosti ravnanja z izrabljenim gorivom in varnosti ravnanja z radioaktivnimi odpadki (Ur. l. RS – MP, št. 3/99)

⁹ Pogodba o neširjenju jedrskega orožja (Ur. l. SFRJ – MP, št. 10/70)

¹⁰ Konvencija o fizičnem varovanju jedrskega materiala (Ur. l. SFRJ – MP, št. 9/85 in Ur. l. RS – MP, št. 14/09)

¹¹ Konvencija o odgovornosti tretjim na področju jedrske energije (t. i. Pariška konvencija, Ur. l. RS – MP, št. 18/00 in 4/09), Konvencije, ki dopolnjuje Pariško konvencijo (t. i. Bruseljska dopolnilna konvencija, Ur. l. RS – MP, št. 9/01 in 4/09), ter Skupni protokol o uporabi Dunajske konvencije in Pariške konvencije (Ur. l. RS – MP št. 22/94)

Sveta 2009/71/Euratom o vzpostavitvi okvira skupnosti za jedrsko varnost jedrskih objektov (Uradni list EU, L 172/18; v nadaljnjem besedilu: Direktiva o jedrski varnosti) in Direktive o ravnanju z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim jedrskim gorivom. Nacionalna poročila o izpolnjevanju zavez po navedenih konvencijah in direktivah so temeljna zaveza posamezne države, ki se nadaljuje s t. i. procesom »peer review«, ko o poročilu posamezne države druge države lahko zastavljajo vprašanja in zahtevajo razlage in pojasnila, na pregledovalnih sestankih pa mora država tudi ustno pojasniti poročilo in morebitna nerešena vprašanja.

4.2 Sodelovanje v institucijah Evropske unije

Že pred formalnim pristopom Republike Slovenije v Evropsko unijo (EU) je bila naša država, predvsem pa Uprava Republike Slovenije za jedrsko varnost (URSV) na področju svojih pristojnosti in delokroga, močno vpeta in povezana s različnimi telesi EU. Ocenjevanje stanja jedrske in sevalne varnosti je potekalo tudi pred in v okviru predpristopnih pogajanj za vstop naše države v EU. Že leta 1993 je potekala t. i. pripravljalna skupina RAMG (Regulatory Assistance Management Group – Skupina za pomoč pri upravnem vodenju), ki je pod okriljem Komisije Evropskih skupnosti in v tesnem sodelovanju z WENRA (Western European Nuclear Regulators' Association – Združenje zahodnoevropskih upravnih organov za jedrsko varnost), ocenjevala stanje upravne organiziranosti in zakonodaje na področju jedrske in sevalne varnosti v naši državi, vse v okviru programa pomoči tedanjim vzhodnoevropskim državam in državam nekdanje Sovjetske zveze. Pozneje, v času predpristopnih pogajanj, je Evropska komisija prek AQG (Atomic Question Group) in njene začasne delovne skupine za jedrsko varnost (WPNS – Working Party on Nuclear Safety) za vse države kandidatke, ki so imele tedaj aktivni jedrski program, pripravljala poročila o jedrski varnosti v okviru širitve.

Po vstopu Republike Slovenije v EU so slovenski predstavniki začeli sodelovati v telesih, ustanovljenih v sklopu obstoječega institucionalnega okvira EU, glede jedrske in sevalne varnosti predvsem v sklopu pogodbe EURATOM iz leta 1957, katere glavni cilji so: spodbujati raziskovanje in širjenje tehničnih informacij; vzpostaviti enotne varnostne standarde za varstvo javnosti in delavcev v jedrski industriji; olajšati raziskovanje in zagotoviti, da se civilnih jedrskih snovi ne uporablja v druge namene, predvsem vojaške.

V okviru pogodbe EURATOM deluje več tehničnih posvetovalnih odborov. Slovenija svoje obveznosti izpolnjuje v treh: v odboru po 31. členu EURATOM (ki pripravlja priporočila Evropski komisiji za dokumente o varstvu pred sevanjem in o javnem zdravju), v odboru po 35. členu EURATOM (ki je namenjen spremljanju učinkovitosti monitoringa radioaktivnosti, tj. nadzora stopnje radioaktivnosti zraka, vode in zemlje) in v odboru po 37. členu EURATOM (katerega glavni namen je poročanje držav članic o načrtovanih večjih rekonstrukcijah ali gradnjah novih jedrskih objektov, za katere mora odbor podati mnenje).

Poleg posvetovalnih odborov na podlagi pogodbe EURATOM v EU deluje še več drugih posvetovalnih odborov, npr. posvetovalni odbor INSC (Instrument for Nuclear Safety Co-operation), ki je svetovalno telo Komisije glede programa in uresničevanja pomoči na področju jedrske in sevalne varnosti tretjim državam in deluje od začetka leta 2007, ko je začela veljati nova finančna perspektiva, ali posvetovalni odbor Cepitev (CCE Fission), ki ga sestavlja skupina strokovnjakov, ki svetuje Komisiji v zvezi z raziskavami na področju jedrske in sevalne varnosti, ki jih sofinancira Komisija.

Politika in normativni okvir na področju jedrske in sevalne varnosti se v EU oblikujeta večinoma v delovni skupini Sveta EU za jedrska vprašanja (AQG – Atomic Questions Working Group), v katerem Slovenija aktivno sodeluje.

Evropska komisija ima v skladu s pogodbo EURATOM posebne pristojnosti za nadzor nad jedrskim materialom. Ta je usklajen s pristojnostmi Mednarodne agencije za atomsko

energijo na tem področju. Inšpektorji Evropske komisije lahko kadar koli preverijo stanje jedrskih snovi v naši državi. Običajno pri tem sodelujejo z inšpektorji MAAE.

Posebno vlogo v institucionalnem okviru EU na področju jedrske varnosti predstavlja Skupina evropskih regulatorjev za jedrsko varnost (ENSREG – European Nuclear Safety Regulator Group), ki je neodvisno strokovno telo, ustanovljeno leta 2007 s sklepom Evropske komisije. Skupina je sestavljena iz najvišjih predstavnikov upravnih organov, pristojnih za jedrsko varnost in varnost radioaktivnih odpadkov iz vseh 27 držav članic EU. V njej enakopravno sodelujejo tudi predstavniki Evropske komisije.

Vloga ENSREG je pomagati vzpostaviti pogoje za stalno izboljševanje in doseganje skupnega razumevanja na področju jedrske varnosti in ravnanja z radioaktivnimi odpadki. Doslej najopaznejšo in najvplivnejšo vlogo je imela skupina ENSREG pri pripravi direktive o jedrski varnosti¹² in direktive o varnosti ravnanja z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki¹³ ter ob pripravi in izvedbi programa stresnih testov jedrskih elektrarn v EU letih 2011 in 2012.

Obratovale izkušnje jedrskih elektrarn so pomemben vir podatkov za izboljšanje jedrske in sevalne varnosti. V Skupnem raziskovalnem centru Evropske komisije (JRC) v Pettnu na Nizozemskem deluje evropska mreža za zbiranje obratovale izkušnje jedrskih elektrarn, imenovana Clearinghouse. Njene naloge so izboljšanje jedrske varnosti s sodelovanjem operaterjev jedrskih elektrarn, upravnih organov in njihovih tehničnih podpornih organizacij, razvoj metode ocenjevanja obratovale varnosti (metode, računalniška orodja) in zajemanje podatkov iz sorodnih podatkovnih zbirk, kakor je npr. IRS, ki jo upravljata Mednarodna agencija za atomsko energijo in OECD/NEA.

EURDEP (EUropean Radiological Data Exchange Platform – Evropska radiološka platforma za izmenjavo podatkov) omogoča spremljanje radioloških podatkov iz večine evropskih držav, ki so na voljo v skoraj realnem času. Slovenska mreža za zgodnje obveščanje, ki jo sestavljajo stacionarni merilniki radioaktivnosti po celotni državi, vsakih 30 minut pripravlja sprotne poročila o radiološkem stanju. Če pride do povišanega sevanja, se sprožijo ustrezni alarmi.

Slovenija je kot članica EU vključena v Community Urgent Radiological Information Exchange (ECURIE), ki je sistem za tehnično izvedbo zgodnjega obveščanja in izmenjave informacij v primeru radiološke ali jedrske nevarnosti. Ta odločba Sveta zahteva od držav članic ECURIE, da nemudoma obvestijo Evropsko komisijo in vse države članice, ki bi lahko bile prizadete, o ukrepih za zaščito svojega prebivalstva pred učinki radiološke ali jedrske nesreče, ki jih nameravajo sprejeti. Evropska komisija takoj pošlje to obvestilo vsem državam članicam.

Slovenija je prejela pomoč iz programa Phare tudi na področju jedrske varnosti. Leta 1999 je dobila programsko orodje RODOS za analizo razvoja radiološkega dogodka. Iz programa 2002 so bili financirani projekti modernizacije mreže merilnikov radioaktivnosti po državi za zgodnje obveščanje, posodobitev vroče celice na IJS in karakterizacija radioaktivnih odpadkov v skladišču v Brinju pri Ljubljani.

ETSON (European Technical Support Organisation Network) je združenje evropskih znanstvenih in strokovnih organizacij, ki s svojim delom podpira odločitve jedrskih upravnih organov. Pogoja za članstvo sta dolgoročni raziskovalni program in finančna neodvisnost od upravljalcev jedrskih objektov. Slovenski član je IJS.

ENEN (European Nuclear Education Network) združuje več kakor 60 evropskih ponudnikov in uporabnikov z raziskavami podprtega izobraževanja na področju jedrske tehnike in varnosti. Med ključne cilje združenja sodita spodbujanje in

zagotavljanje kakovostnega študija. Člana iz Slovenije sta IJS in Fakulteta za matematiko in fiziko Univerze v Ljubljani.

SNE-TP (Sustainable Nuclear Energy Technology Platform) združuje več kakor 100 evropskih jedrskih deležnikov iz industrije, raziskav ter znanstvene in tehniške podpore upravnim organom. V okviru platforme so deležniki uskladili raziskovalno strategijo področja. Evropska komisija izvajanje raziskovalne strategije SNETP sofinancira v okviru okvirnih programov EURATOM. Slovenski član je IJS.

NUGENIA je poklicno združenje, ki se ukvarja z razvojem jedrskih elektrarn II. in III. generacije. Vizija združenja je postati inkubator in koordinator evropskih in nacionalnih raziskovalnih projektov. Ta vizija je razmeroma močno podprta z raziskovalno vizijo Evropske komisije »Horizon 2020«. Slovenski član je IJS.

4.3 Sodelovanje z Mednarodno agencijo za atomsko energijo (MAAE)

Mednarodna agencija za atomsko energijo (MAAE) je specializirana mednarodna organizacija iz sistema organizacij Združenih narodov, ustanovljena leta 1957 s sklepom Generalne skupščine Organizacije združenih narodov. Leta 2012 je v MAAE vključenih 154 držav. Naloge po statutu MAAE so razširiti in povečati prispevek jedrske energije k miru, zdravju in napredku v celotnem svetu ter pospešiti raziskave in razvoj na področju miroljubne uporabe jedrske energije in izmenjavo znanstvenih in tehničnih informacij. Njena bistvena naloga je vzpostavitev in vzdrževanje sistema nadzora nad jedrskimi materiali, tj. tistimi snovmi, iz katerih je mogoče izdelati jedrsko orožje. Pomembna dejavnost MAAE je tudi tehnična pomoč oziroma sodelovanje, ki omogoča uveljavljanje jedrskih tehnologij za napredek držav članic, ki tako pomoč potrebujejo. Proračun tehničnega sodelovanja znaša okoli četrtino rednega proračuna MAAE. MAAE tudi pripravlja svetovno priznane varnostne standarde v zvezi z uporabo jedrske energije, jedrsko in sevalno varnostjo, ravnanjem z radioaktivnimi odpadki in prevozom radioaktivnih snovi.

Republika Slovenija je bila sprejeta v članstvo MAAE leta 1992, že pred tem pa je od leta 1957 z njo aktivno sodelovala kot del Socialistične federativne republike Jugoslavije.

Predstavniki Republike Slovenije se redno udeležujejo vsakoletne generalne konference, ki je vrhovno upravno telo MAAE. Republika Slovenija tudi spremlja delo Sveta guvernerjev, ki predstavlja najvišji organ upravljanja med dvema zasedanjema generalne konference. V kratki zgodovini slovenskega samostojnega sodelovanja z MAAE so slovenski strokovnjaki že dvakrat predsedovali Svetu guvernerjev, prvič mag. Miroslav Gregorič v obdobju 1998–1999 kot direktor Uprave RS za jedrsko varnost in drugič dr. Ernest Petrič v obdobju od 2006–2007 kot veleposlanik Republike Slovenije na Dunaju.

Republika Slovenija je sodelovala ali sodeluje na naslednjih področjih delovanja MAAE:

- programi tehnične pomoči, kar je bilo intenzivnejše v prvih letih samostojnega članstva. Slovenija je zaradi teh programov pridobila veliko tehnične opreme, izšolala veliko svojih strokovnjakov in jim z različnimi oblikami štipendiranja in znanstvenih obiskov omogočila stik s sodobnimi trendi in znanstvenimi spoznanji v drugih razvitih državah, članicah MAAE. Slovenija in njeni strokovnjaki se čedalje bolj tvorno in aktivno vključujejo v te programe tudi kot izvajalci;
- sofinanciranje raziskovalnih projektov;
- izvedba in organizacija usposabljanj (tečajev ali delavnic) za slovenske strokovnjake ali tuje slušatelje v Sloveniji;
- sodelovanje posameznih strokovnjakov v strokovnih misijah v jedrskih objektih po svetu ali upravnih organih drugih držav (OSART, IRRS ipd.);
- sodelovanje slovenskih strokovnjakov v tehničnih delovnih skupinah in odborih MAAE;
- obiski tujih strokovnih svetovnih misij v slovenskih jedrskih objektih in drugih institucijah;
- priprava novih standardov s področja jedrske in sevalne varnosti;

¹² Direktiva Sveta 2009/71/Euratom z dne 25. junija 2009 o vzpostavitvi okvira Skupnosti za jedrsko varnost jedrskih objektov

¹³ Direktiva Sveta 2011/70/Euratom z dne 19. julija 2011 o vzpostavitvi okvira Skupnosti za odgovorno in varno ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki

– uporaba različnih informacijskih sistemov MAAE, kakor so knjižnica INIS ali več kakor 130 podatkovnih zbirk (npr. zbirka izrednih dogodkov v jedrskih objektih IRS, zbirka o nelegalnem trgovanju z radioaktivnimi snovmi (illicit trafficking database) ipd.);

– svetovno informacijsko središče za izmenjavo informacij v primeru jedrske ali radiološke nesreče kjer koli na svetu;

– ustanovitev in vzdrževanje mednarodne lestvice za ocenjevanje resnosti izrednih jedrskih ali radioloških dogodkov INES.

Slovenija je večkrat izkoristila možnost mednarodnih pregledov svojih dejavnosti na področju jedrske in sevalne varnosti, kakršne izvaja MAAE. Način in izvedba sta bolj ali manj standardizirana in potekata na izhodišču, da država članica povabi MAAE, da izvede misijo na določenem področju. Ko je vabilo potrjeno, MAAE oblikuje skupino mednarodnih strokovnjakov, ki skupaj s člani sekretariata MAAE obiščejo državo gostiteljico, izvedejo misijo (ki ne deluje kot inšpekcija) in o rezultatih formalno poroča državi v posebnem poročilu, ki ni javno objavljeno, če se s tem predhodno ne strinja država gostiteljica. Poročilo običajno vsebuje kratek opis namena izvedbe in dejanskega stanja v državi ter priporočila in predloge za izboljšave, navaja pa tudi konkretne primere dobre prakse. Od države gostiteljice se nato pričakuje, da na podlagi poročila pripravi interni akcijski načrt izvedbe priporočil in predlogov za izboljšave ter na tej podlagi povabi MAAE, da izvede t. i. misije »follow-up«.

V Sloveniji so bile tako izvedene naslednje misije MAAE: OSART v NEK (Operational Safety Review Team – skupina za pregled obratvalne varnosti) v letih 1984, 1993 in 2003; IRRS pri URSJV (International Regulatory Review Service – mednarodna skupina za pregled upravnega delovanja) v letih 1999 in 2011; IPPAS (International Physical Protection Advisory Service – mednarodna svetovalna skupina za fizično varovanje) v letih 1996 in 2010; INSARR (Integrated Safety Assessment of Research Reactors – celovita ocena varnosti raziskovalnih reaktorjev) v letih 1976, 1985 in 1992; TranSAS (Transport Safety Appraisal Service – skupina za oceno prometne varnosti) v letu 1999; RAMP (Review of Accident Management Programmes – pregled programov za obvladovanje nesreče) leta 2001; ORPAS (Occupational Radiation Protection Appraisal Service – skupina za presojo varstva pred sevanji poklicno izpostavljenih oseb) leta 2001.

Po dogodkih 11. septembra 2001 se je v MAAE okrepilo področje fizičnega varovanja jedrskih objektov. MAAE je tudi na tem področju začela pripravljati mednarodne standarde in nuditi programe pomoči in sodelovanja.

Poleg tega ima MAAE posebno vlogo po pogodbi o neširjenju jedrskega orožja in z njo povezanimi sporazumi o varovanju (t. i. safeguards sporazumi in dodatni protokoli). Njeni inšpektorji lahko kadar koli pridejo v Republiko Slovenijo in samostojno preverijo ravnanje imetnikov z jedrskimi snovmi, predvsem z uranom in plutonijem. Pri tem sodelujejo z inšpektorji Evropske komisije s podobnimi pooblastili. Namen teh inšpekcij je preprečevati širjenje jedrskega orožja. Predstavniki Republike Slovenije sodelujejo v svetovalnih telesih tega sistema nadzora nad jedrskimi materiali.

4.4 Sodelovanje z Agencijo za jedrsko energijo Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD/NEA)

Svet Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD – Organisation for Economic Cooperation and Development) je 20. decembra 2001 potrdil sprejem Republike Slovenije kot opazovalke Agencije za jedrsko energijo (NEA – Nuclear Energy Agency). Predstavniki naše države so sodelovali v vseh sedmih odborih NEA: odboru za ravnanje z radioaktivnimi odpadki (Radioactive Waste Management Committee – RWMC); odboru za varstvo prebivalcev pred ionizirajočim sevanjem (Committee on Radiation Protection and Public Health – CRPPH); odboru za varnost jedrskih naprav (Committee

on the Safety of Nuclear Installations – CSNI); odboru za jedrsko znanost (Nuclear Science Committee – NSC); odboru za jedrske upravne dejavnosti (Committee on Nuclear Regulatory Activities – CNRA); odboru za tehnične in ekonomske raziskave razvoja jedrske energije in gorivnega cikla (Committee for Technical and Economic Studies on Nuclear Energy Development and the Fuel Cycle) in odboru za jedrsko pravo (Nuclear Law Committee – NLC).

Po pridobitvi polnopravnega članstva Slovenije v OECD leta 2010 je Republika Slovenija brez kakršnih koli vsebinskih težav leta 2011 postala polnopravna članica NEA. NEA je sicer opravila oceno izpolnjevanja pogojev in doseganja meril za članstvo, vendar je bilo ocenjevanje dokaj kratko, saj je imela Republika Slovenija od leta 2001 status opazovalke, kjer je z aktivnim sodelovanjem svojih predstavnikov v stalnih odborih NEA pridobila sloves zanesljive partnerice in verodostojne kandidatke.

Republika Slovenija nadaljuje z delom v vseh sedmih odborih, prav tako pa je vključena v NEA Databank, tj. banko podatkov, potrebnih pri jedrskih raziskavah.

Delo v naštetih odborih in v večjem številu njihovih pododborov je visoko strokovno, saj tam nastajajo predlogi tehničnih in organizacijskih rešitev, ki jih pripravljajo in pozneje uporabljajo najrazvitejše države sveta. Rezultati so praviloma strnjeni v delovna poročila, ki so dostopna samo članicam. Aktivno sodelovanje predstavnikov Republike Slovenije je zato zaradi možnosti vplivanja na tehnične rešitve in dostopa do najnovejših tovrstnih dognanj izredno pomembno. OECD/NEA ne financira sodelovanja, torej mora posamezna država članica sama kriti stroške udeležbe na delovnih sestankih in v določenih primerih tudi prispevati svoj delež k skupnim stroškom. Zaradi tega je sodelovanje predstavnikov Republike Slovenije večkrat oteženo.

Republika Slovenija (prek IJS) redno sodeluje v raziskovalnih projektih OECD/NEA. Med pomembnejše projekte v zadnjem času sodita SETH (SESAR Thermalhydraulics) in SE-RENA (Steam Explosion Resolution for Nuclear Applications).

4.5 Sodelovanje z drugimi mednarodnimi organizacijami

Ministrstva, državni organi in druge organizacije, dejavne na področju jedrske in sevalne varnosti, kot članice ali kako drugače sodelujejo tudi v drugih, samostojnih mednarodnih organizacijah.

Na področju nadzora nad neširjenjem jedrskega orožja je Republika Slovenija tako kakor večina držav razvitega sveta članica organizacij CTBTO – Comprehensive Test Ban Treaty Organisation, NSG – Nuclear Suppliers Group in Zanger Committee. CTBTO s sedežem na Dunaju vzdržuje svetovno mrežo senzorjev, ki lahko zaznajo jedrsko eksplozijo kjer koli na svetu. Drugi dve organizaciji koordinirata mednarodne napore za preprečevanje izvoza blaga za dvojno rabo, tj. blaga, ki je primarno namenjeno miroljubni uporabi, lahko pa se uporabi tudi za razvoj jedrskega orožja, v države, ki jih mednarodna skupnost prepoznava kot države, ki želijo imeti jedrsko orožje. Dejavnosti vseh treh organizacij predstavljajo nekakšno konkretno »grožnjo« državam, ki bi kršile prepoved proizvodnje jedrskega orožja.

4.6 Sodelovanje v mednarodnih združenjih

Poleg formalnih mednarodnih organizacij ali sodelovanj na podlagi pogodbenih obveznosti se ministrstva, državni organi in druge organizacije, aktivne na področju sevalne in jedrske varnosti, iz različnih držav povezujejo tudi na drugačne, manj formalne načine. Praviloma so tovrstna združevanja namenjena izboljšanju medsebojne izmenjave informacij in skupnemu razvoju posameznega področja.

Uprava RS za jedrsko varnost je od leta 2004 članica združenja WENRA (Western European Nuclear Regulators

Association). V njem so predstavniki vseh upravnih organov za jedrsko varnost v Evropi (tudi izven EU). Poglavitni namen združenja je usklajevanje varnostnih standardov.

Po vzoru WENRE je bilo ustanovljeno združenje HERCA (Heads of European Radiological Protection Competent Authority), v katerem so predstavniki organov, pristojnih za nadzor sevalne varnosti in varstva pred sevanji. Slovenska članica je Uprava RS za varstvo pred sevanji. Na področju fizične zaščite obstaja neformalno združenje ENSRA (European Nuclear Security Regulators Association), katerega slovenska člana sta predstavnika MNZ in URSJV.

INLA (International Nuclear Law Assosiation) je mednarodno združenje pravnih in drugih strokovnjakov s področja miroljubne uporabe jedrske energije, katerega glavni namen je podpirati in pospeševati znanje in razvoj pravne stroke in raziskav na tem področju, izmenjava spoznanj med člani ter sodelovanje s sorodnimi združenji in institucijami.

NERS (Network of Regulators of Countries with Small Nuclear Programmes – mreža regulatorjev držav z majhnim jedrskim programom) je primer mednarodnega združenja, ki je nekaj let aktivno delovalo, a je smisel njegovega obstoja zamrl.

WANO (World Association of Nuclear Operators – Svetovno združenje obratovalcev jedrskih objektov) združuje vsa podjetja, ki upravljajo jedrske elektrarne (operaterje). Iz Slovenije ja v njem NEK d. o. o. WANO je mednarodna organizacija, ki je vodilna v zviševanju ravni jedrske varnosti.

IFNEC (International Framework for Nuclear Energy Cooperation – Mednarodni okvir za sodelovanje na področju uporabe jedrske energije – prej GNEP) je združenje, ki je nastalo na pobudo ZDA in v okviru katerega se izvajajo razvoj in raziskave naprednih gorivnih ciklov in jedrskih reaktorjev četrte generacije pod okriljem ZDA. Slovenija je podpisnica sporazuma in članica.

4.7 Dvostranski sporazumi z drugimi državami

Najpomembnejši, vsekakor pa prvi dvostranski sporazum, ki ga je sklenila naša država na tem področju, je sporazum med URSJV in Jedrsko regulatorno komisijo Združenih držav Amerike (US NRC) o izmenjavi tehničnih informacij in sodelovanju na področju jedrske varnosti. Ta sporazum omogoča jedrski stroki iz Republike Slovenije dostop do ustreznih informacij države dobaviteljice opreme za Nuklearno elektrarno Krško, ki je hkrati tudi vodilna država na svetu pri razvoju jedrske varnosti. US NRC ima obsežen program mednarodnega sodelovanja, saj ima sklenjene tovrstne dvostranske sporazume z vsemi jedrskimi državami. Ker slovenska (in evropska) zakonodaja ne urejata prav vseh (tehničnih) vidikov jedrske in sevalne varnosti, se zakonodaja ZDA pogosto uporablja kot referenčna zakonodaja tudi za NEK.

Republika Slovenija ima z vsemi sosednjimi državami podpisane sporazume o zgodnjem obveščanju v primeru radiološke nevarnosti. Leta 1995 je bil podpisan z Republiko Madžarsko, leta 1996 z Republiko Avstrijo, leta 1998 z Republiko Hrvaško, z Italijansko republiko pa je bil sklenjen sporazum o zgodnji izmenjavi informacij ob radiološkem izrednem dogodku med Upravo RS za jedrsko varnost in Inštitutom za varovanje okolja in raziskave Italijanske republike (ISPRA) šele leta 2010. Sporazumi o zgodnjem obveščanju zagotavljajo predvsem pravno podlago za hitro obveščanje o morebitnem radiološkem dogodku, ki bi lahko ogrozil prebivalce v več državah. Vsi ti sporazumi vsebujejo tudi določila o izmenjavi informacij s področja jedrske in sevalne varnosti.

Poleg sosednjih držav pa je v preteklosti glede na količine in potrebe prihajalo do različnih pobud in posledično do dvostranskih sporazumov tudi z drugimi državami. V tem okviru je treba omeniti sporazum s sorodnim organom Francoske republike. URSJV vzdržuje redne stike tudi na podlagi dvostranskega sporazuma s sorodnim organom v Republiki Slovaški. Sklenjeni so bili tudi dvostranski sporazumi z Republiko Korejo, Kanado in Južno Afriko, vendar jih v zadnjem obdobju

ni bilo treba izvajati. URSJV je v zadnjih letih sklenila več memorandumov o sodelovanju. Tovrstni memorandumski pokrivalo sorodne vsebine kakor meddržavni sporazumi, vendar so hierarhično to bistveno nižji predpisi in jih je zato enostavneje sklepati. Sklenjeni so že memorandumski o sodelovanju z upravnimi organi Češke Republike, Republike Makedonije, Bosne in Hercegovine in državno jedrsko agencijo Republike Albanije.

Posebej velja omeniti, da je leta 2003 začela veljati pogodba med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške o ureditvi statusnih in drugih pravnih razmerij, povezanih z vlaganjem v NEK, njenim izkoriščanjem in razgradnjo, s katero sta obe državi uredili svoje medsebojne odnose v zvezi s statusom, izkoriščanjem in razgradnjo NEK. V skladu s to pogodbo sta za zagotavljanje materialnih pogojev za vzdrževanje visoke ravni jedrske varnosti odgovorni obe pogodbeni stranki, za zakonodajo in nadzor jedrske varnosti pa je odgovorna samo in izključno Republika Slovenija.

Poleg že navedenega mednarodnega sodelovanja pa je že kmalu po osamosvojitvi naše države (leta 1992) vlada s sklepom imenovala Mednarodno komisijo za neodvisno analizo varnosti jedrske elektrarne Krško – ICISA. Po letu in pol delovanja je komisija pripravila izčrpno poročilo, ki je bilo, ponovno na podlagi sklepa vlade (iz leta 1994, s katerim je bila komisija tudi razdružena), poslano vladam sosednjih držav (Avstrije, Italije, Madžarske in Hrvaške), katerih strokovnjaki so (med drugim) sodelovali pri delu komisije.

5. VELJAVNA ZAKONODAJA

Ustava Republike Slovenije v tretjem poglavju, ki ureja gospodarska in socialna razmerja, določa, da ima vsakdo pravico do zdravega življenjskega okolja, pri čemer država skrbi za zdravo okolje in v ta namen z zakonom določa pogoje in načine za opravljanje gospodarskih in drugih dejavnosti. Te določbe Ustave so podlaga za pravno urejanje področja jedrske in sevalne varnosti.

Slovenska zakonodaja na področju jedrske varnosti in varstva pred sevanji je obsežna in usklajena z mednarodnimi standardi. V najožjem pomenu praktične uporabe je področje urejeno z ZVISJV, katerega prvi zametki segajo že v čas prejšnje države. Po osamosvojitvi se je še nekaj let v uporabljal jugoslovanski zakon, dokler ni bil leta 2002 sprejet ZVISJV. Do leta 2012 je bil trikrat dopolnjen in spremenjen (2003, 2004 in 2011). Na njegovi podlagi je bilo sprejetih šest uredb vlade, deset pravilnikov ministra, pristojnega za okolje, devet pravilnikov ministra, pristojnega za zdravje, in dva pravilnika ministra, pristojnega za notranje zadeve.

V svojo zakonodajo je Republika Slovenija prenesla temeljne standarde Mednarodne agencije za atomsko energijo. Sredi prvega desetletja 21. stoletja so predstavniki URSJV sodelovali v skupini WENRA (glej prejšnje poglavje), kjer so pripravljali t. i. Reference Levels za jedrske elektrarne. Reference Levels so strnjeni in dodelani standardi Mednarodne agencije za atomsko energijo, ki so jih upravni organi evropskih jedrskih držav prepoznali kot primerne za vse v Evropi. Leta 2011 smo vse te evropske Reference Levels prenesli v zavezujoče slovenske pravilnike in na ta način slovenske predpise uskladili z najboljšo evropsko prakso.

Nadalje je širše področje jedrske in sevalne varnosti urejeno z zakonodajo s področja odgovornosti za jedrsko škodo, izvoza blaga z dvojno rabo (tj. blaga, s ki bi ga bilo mogoče uporabiti za izdelavo jedrskega orožja), prevoza nevarnega blaga, predpisi, ki urejajo izvajanje gospodarske javne službe ravnjanja z radioaktivnimi odpadki, delovanje sklada za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov iz Nuklearne elektrarne Krško, trajno prenehanje izkoriščanja uranove rude in preprečevanje posledic rudarjenja v Rudniku urana Žirovski vrh, fizično varovanje, predpisi s področja zaščite in reševanja ipd.

Slovenija je pogodbenica številnih mednarodnih pogodb, ki se v skladu z Ustavo Republike Slovenije po ratifikaciji in

objavi uporabljajo neposredno (glej poglavje 4. Mednarodno sodelovanje).

Področje varstva pred sevanji se je sistemsko začelo urejati v petdesetih in šestdesetih letih prejšnjega stoletja. Leta 1947 je bil na podlagi zakona o inšpekciji dela sprejet Pravilnik o varstvenih ukrepih pri delu z rentgenskimi napravami in radioaktivnimi snovmi (Uradni list FLRJ, št. 100/47). Nato je bil leta 1959 sprejet prvi Zakon o varstvu pred ionizirajočimi sevanji (Uradni list FLRJ, št. 16/59), na podlagi katerega so bili leta 1962 izdani trije pravilniki, ki so vsebinsko opredeljevali področja uporabe radioaktivnih elementov, strokovne izobrazbe in usposobljenosti izvajalcev ter zdravniških pregledov. Prav tako je bila na podlagi zakona izdana Odločba o pooblastitvi zavodov za izvajanje strokovnih nalog na področju varstva pred sevanji (Uradni list FLRJ, št. 31/62) in Navodilo o dovoljenih dozah ionizirajočih sevanj (Uradni list FLRJ, št. 31/62).

Leta 1965 je bil sprejet zvezni Temeljni zakon o varstvu pred ionizirajočimi sevanji (Uradni list SFRJ, št. 12/65), na podlagi katerega je bilo sprejetih devet podzakonskih predpisov. Pristojni upravni republiški organ za področje varstva pred ionizirajočimi sevanji, opredeljen v 31. členu zakona, je bila sanitarna inšpekcija. Po zveznem zakonu je bil leto pozneje sprejet republiški Zakon o varstvu pred ionizirajočimi sevanji (Uradni list SRS, št. 21/66). Omenjena predpisa sta bila posodobljena sredi sedemdesetih let, in sicer z zveznim Zakonom o varstvu pred ionizirajočimi sevanji (Uradni list SFRJ, št. 54/76). S sprejetjem navedenega zakona je povezana tudi prva zaposlitev strokovnjaka za varstvo pred sevanji z Inštituta Jožef Stefan na republiškem sanitarnem inšpektoratu v začetku 1977. Leta 1980 so republiški zakon posodobili z Zakonom o izvajanju varstva pred ionizirajočimi sevanji in o ukrepih za varnost jedrskih objektov in naprav (Uradni list SRS, št. 28/80). Do tedaj ožjemu področju varstva pred sevanji se je zaradi nameravane gradnje jedrske elektrarne v Sloveniji dodalo urejanje tudi področja jedrske varnosti, kakor je razvidno iz naslova zakona.

Zvezni predpis se je nato ponovno spremenil leta 1984. Naslov predpisa, ki je veljal do leta 2002, je bil Zakon o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in o posebnih varnostnih ukrepih pri uporabi jedrske energije (Uradni list SFRJ, št. 62/84). Pristojnosti nadzora in tudi nekaterih upravnih nalog na področju varstva pred sevanji je imel v vsem tem obdobju republiški sanitarni inšpektorat, ki se je po osamosvojitvi preimenoval v Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije.

Kljub dokaj obsežnem urejanju področja varstva pred sevanji, kakor je opisano zgoraj, pa je v predpristopnih pogajanjih v času približevanja EU morala Slovenija svoj pravni red uskladiti s pravnim redom EU, ki je področje varstva pred sevanji urejal s številnimi uredbami in direktivami. Naloga je bila zadovoljivo rešena s sprejetjem in uveljavitvijo ZVISJV (leta 2002) in poznejših uredb in pravilnikov s tega področja.

Na drugi strani pa z vstopom Republike Slovenije v EU leta 2004 ni bilo treba bistveno spremeniti zakonodaje na področju jedrske varnosti, saj EU takrat na tem področju še ni imela zavezujočih direktiv. Pozneje je Republika Slovenija že tvorno sodelovala pri nastajanju Direktive o jedrski varnosti¹², ki je bila objavljena poleti 2009. Z nekaj manjšimi dopolnitvami smo se leta 2011 v Sloveniji v celoti uskladili s to direktivo. Leta 2011 je EU sprejela Direktivo o ravnanju z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim jedrskim gorivom¹³, s katero je Republika Slovenija prav tako že v celoti uskladila svojo nacionalno zakonodajo.

Na razvoj slovenske zakonodaje s področja jedrske in sevalne varnosti je bistveno vplivalo dejstvo, da je edina jedrska elektrarna v Krškem ameriškega porekla. Ob njeni gradnji so v nekdanji državi obstajali samo zametki ustreznih pravnih predpisov in standardov, zato so elektrarno zgradili v skladu s predpisi ZDA kot države dobaviteljice. Sedanja zakonodaja upošteva to dejstvo in še naprej dopušča, da glede podrobnih tehničnih predpisov in standardov upravna praksa upošteva predpise in standarde države dobaviteljice.

S podobnim izzivom bo Republika Slovenija soočena, če se bo na njenem ozemlju gradil še kakšen večji jedrski objekt.

Sedanja zakonodaja omogoča, da se tudi za prihodnje objekte vzpostavi stik z večjim upravnim organom za jedrsko varnost v državi dobaviteljici tehnologije ali v kateri drugi visoko razviti državi in da se večinoma uporabijo njihovi tehnični predpisi in standardi.

5.1 Temeljne rešitve v Zakonu o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti

Jedrsko varnost ZVISJV opredeljuje kot tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi se doseže varno obratovanje jedrskega objekta, preprečuje izredne dogodke ali ublažijo posledice teh dogodkov ter varuje izpostavljenе delavce, prebivalstvo in okolje pred ionizirajočimi sevanji, medtem ko sevalno varnost opredeljuje kot tehnične in organizacijske ukrepe v jedrskem, sevalnem ali v manj pomembnem sevalnem objektu, s katerimi se doseže varno obratovanje objekta, preprečuje izredne dogodke ali ublažijo posledice teh dogodkov ter zagotovi varstvo izpostavljenih delavcev, prebivalstva in okolja pred ionizirajočimi sevanji.

Načela jedrske varnosti, predstavljena v drugem poglavju zgoraj, so bodisi prenesena v 4. člen ZVISJV (načelo celovitosti; načelo upravičenosti; načelo optimizacije varstva pred ionizirajočimi sevanji; načelo mejnih doz; načelo miroljubne uporabe; načelo primarne odgovornosti; načelo povzročitelj plača; načelo pripravljenosti; načelo subsidiarnega ukrepanja; načelo javnosti in načelo stopenjskega pristopa) ali pa vgrajena v druge predpise. Skrb za jedrsko in sevalno varnost se začne že v fazi projektiranja jedrskega ali sevalnega objekta, kjer je treba upoštevati naslednja načela: načelo obrambe v globino; načelo enojne odpovedi; načelo neodvisnosti; načelo raznovrstnosti; načelo redundance; načelo varne odpovedi; načelo preverjenih komponent in načelo stopenjskega pristopa.

Poleg tega je pri projektiranju sevalnega ali jedrskega objekta:

- zaželeno uporabljati pasivne varnostne funkcije in s tem zmanjšati stopnjo odvisnosti od aktivnih varnostnih nalog, nadzora in človeškega posredovanja za zagotavljanje varnosti;
- treba v vseh stanjih objekta in pri projektiranih dogodkih, pri jedrskih elektrarnah pa tudi med težko nesrečo, zagotoviti izvedbo naslednjih glavnih varnostnih nalog: zagotovitev podkritičnosti, če je potrebna; odvajanje toplote, če je to potrebno, in zadrževanje radioaktivnih snovi v vseh stanjih objekta in ob projektiranih dogodkih;
- treba upoštevati značilnosti lokacije, vključno z vplivi na objekt, ki izvirajo iz vplivnega območja lokacije;
- treba upoštevati pogoje normalnega obratovanja, predpostavljene začetne dogodke, nesreče in za odlagališča tudi scenarij normalnega in spremenjenega razvoja.

Projektne osnove morajo vključevati predpostavljene začetne dogodke, ki so notranji ali zunanji, povzročeni zaradi človeške dejavnosti ali naravni, katerih verjetnost ni zanemarljivo majhna ali katerih morebitne posledice za okolje, prebivalce ali zaposlene niso zanemarljive. Zagotavljanje projektiranih osnov sevalnega ali jedrskega objekta je treba preveriti z varnostnimi analizami. Projektne osnove sevalnega ali jedrskega objekta morajo biti razumljivo in sistematično določene, dokumentirane in po potrebi posodobljene med gradnjo, v njegovi celotni obratovalni dobi, med morebitno fazo mirovanja in med razgradnjo. Upravljevalec sevalnega ali jedrskega objekta mora redno preverjati projektne osnove objekta. Pregled projektiranih osnov je treba opraviti tudi po obratovalnih dogodkih, ki so vplivali na sevalno ali jedrsko varnost, ali zaradi pomembnih novih informacij glede sevalne ali jedrske varnosti.

V vseh fazah gradnje jedrskega ali sevalnega objekta mora investitor pridobiti vsa ustrezna soglasja in dovoljenja, saj ZVISJV izvajanje sevalne dejavnosti ali uporabe virov sevanja brez predpisanih soglasij in dovoljenj izrecno prepoveduje in sankcionira.

Skrb in odgovornost za jedrsko in sevalno varnost ima po splošnih mednarodnih standardih in tudi po naši zakonodaji¹⁴ uporabnik vira sevanja oziroma upravljavec jedrskega objekta. Upravljavec jedrskega ali sevalnega objekta mora v obratovalni dobi objekta zagotoviti, da:

- obratuje ali poskusno obratuje v skladu z odobrenimi obratovalnimi pogoji in omejitvami,
- uporablja pisne postopke za obratovanje, poskusno obratovanje, prenehanje obratovanja ali razgradnjo objekta, ki morajo zajemati vsa stanja objekta, predvidena v varnostnem poročilu,
- spremlja svoje in tuje obratovalne izkušnje,
- spremlja obratovalne kazalnike, ki prikazujejo varnost in obratovanje objekta,
- spremlja procese staranja opreme in izvaja ukrepe za zmanjšanje ali odpravo učinkov teh procesov,
- vzdržuje, pregleduje in preizkuša sisteme in komponente objekta in s tem zagotavlja njihovo razpoložljivost, zanesljivost in zmožnost izpolnjevanja njihovih funkcij,
- ima izdelan usklajen načrt zaščite in reševanja, ki ga po potrebi izvaja v sodelovanju z drugimi organi in organizacijami, pristojnimi za ravnanje v primeru jedrske nesreče,
- zagotavlja usposabljanje in izpolnjevanje zaposlenih in zunanjih izvajalcev v sevalnem ali jedrskem objektu,
- ravna z radioaktivnimi odpadki tako, da nastaja čim manj radioaktivnih odpadkov in njihovih izpustov v okolje tako glede njihove aktivnosti kakor tudi obsega ter da se jih obdela in skladišči na način, primeren za odlaganje, in v skladu z nacionalnim programom ravnanja z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim gorivom,
- zagotavlja obratovalni monitoring radioaktivnosti v okolici sevalnega ali jedrskega objekta.

Jedrsko in sevalna varnost objektov se zagotavlja tudi z drugimi instituti in ukrepi (npr. občasnimi varnostnimi pregledi, obveznimi izvedbami varnostnih izboljšav, rednim poročanjem, sistemom vodenja in kakovosti, vključevanjem pooblaščenih izvedencev itd.), vse do možne spremembe dovoljenja, njegova odvzema in/ali zaustavitve obratovanja objekta in glob za prekrške. Globe so seveda zadnja stopnja in so predvidene za primer, ko vse druge oblike zagotavljanja jedrske in sevalne varnosti odpovedo.

ZVISJV predpisuje tudi ukrepe za fizično zaščito jedrskih in sevalnih objektov ter pomembnejših virov sevanja. Za fizično zaščito so odgovorni upravljavci objektov ali uporabniki virov, nadzira pa jih Ministrstvo za notranje zadeve v sodelovanju z URSJV.

ZVISJV podrobno ureja tudi izvajanje sevalnih dejavnosti in uporabo virov sevanja. Prepovedana je vsaka dejavnost, ki predhodno ne pridobi dovoljenja ali ni vsaj priglašena. Podobno kakor pri jedrskih ali sevalnih objektih je tudi izvajalec sevalne dejavnosti primarno odgovoren za varnost delavcev in prebivalstva. Pred izdajo dovoljenja mora upravni organ preveriti, če ima izvajalec potrebna znanja za izvajanje dejavnosti in ta znanja ustrezno obnavlja, če ima ustrezna tehnična sredstva in če je izvedel vse potrebne priprave za ukrepanje v primeru izrednih dogodkov ter za ustrezno predajo morebitnih radioaktivnih odpadkov ob koncu dejavnosti javni gospodarski službi za ravnanje z radioaktivnimi odpadki. Državni organ mora imeti registre, s katerimi sledi vire ionizirajočih sevanj »od zibelke do groba«.

6. INSTITUCIONALNI OKVIR

V zgodovini uporabe jedrske energije in virov ionizirajočega sevanja je nastajal tudi institucionalni okvir ministrstev, organov državne uprave in drugih povezanih institucij, ki vsaka opravlja svoj del dejavnosti, potrebnih za uporabo jedrske ener-

gije in zagotavljanje jedrske in sevalne varnosti. Organizirani so v treh glavnih sklopih, stebrih, ki zajemajo naslednja področja:

1. Razvoj (promocija) uporabe jedrske energije (pravzaprav razvoj širše energetske politike države), kjer ima vodilno vlogo ministrstvo, pristojno za energijo.

2. Neodvisni upravni nadzor nad zagotavljanjem jedrske in sevalne varnosti, kjer je vodilna URSJV pri Ministrstvu za kmetijstvo in okolje, poleg nje pa tudi Uprava RS za varstvo pred sevanji (URSVS) pri Ministrstvu za zdravje, Uprava RS za zaščito in reševanje pri Ministrstvu za obrambo in Ministrstvo za notranje zadeve in javno upravo.

3. Skrb za odlaganje radioaktivnih odpadkov, ki je v pristojnosti Agencije RAO pod upravljanjem ministrstva, pristojnega za energijo.

Mednarodni standardi in nesrečni primeri iz tujine nakazujejo, da je ključnega pomena stroga ločenost resorja, ki opravlja nadzor nad jedrsko in sevalno varnostjo, od resorjev, katerih glavna naloga je promocija dejavnosti. V Sloveniji je ta ločenost ustrezno zagotovljena na področju jedrske varnosti (URSJV kot organ v sestavi ministrstva, pristojnega za okolje, je ustrezno ločena od upravljavcev jedrskih objektov), medtem ko je v zdravstvu zagotovljena z dejstvom, da je URSVS neodvisen organ v sestavi Ministrstva za zdravje. Standardi zahtevajo tudi zagotovitev zadostnih finančnih in človeških virov za izpolnjevanje nalog upravnih organov.

Glavnina strokovnega, upravnega in inšpekcijskega odločanja na področju jedrske in sevalne varnosti¹⁵ je zaupana URSJV (kot organu v sestavi Ministrstva za kmetijstvo in okolje) in URSVS (kot organu v sestavi Ministrstva za zdravje). V prihodnosti je načrtovana združitev obeh organov v samostojno javno agencijo.

URSJV je pristojna za nadzor jedrske varnosti, jedrskih in sevalnih objektov ter virov ionizirajočega sevanja v državi, razen virov v zdravstvu in veterini. Področje dela URSJV je tudi večji del mednarodnega sodelovanja na področju jedrske in sevalne varnosti, ki se zadnja leta precej povečuje.

URSVS je pristojna za nadzor vseh virov ionizirajočega sevanja v zdravstvu in veterini, za nadzor sevalne obremenjenosti zaradi radona in za varstvo pred sevanji posameznih oseb. URSVS tudi vzdržuje mednarodne stike.

URSJV in URSVS torej v precejšnji meri opravljata podobne strokovne, upravne in inšpekcijske naloge na podlagi istega zakona (ZVISJV), le na različnih področjih. Razlogi za tako ločitev so večinoma zgodovinski.

Poleg URSJV in URSVS manjše dele zakonskih zahtev iz ZVISJV pokrivajo tudi drugi organi: Uprava RS za zaščito in reševanje področje pripravljenosti na izredne dogodke, Ministrstvo za notranje zadeve in javno upravo pa fizično varovanje objektov in virov iz pristojnosti URSJV in URSVS.

Strokovno, upravno in inšpekcijsko delo na razvejanem področju jedrske in sevalne varnosti v naši državni upravi opravlja le okoli 50 do 60 strokovnjakov.

Ne glede na razlike v upravni ureditvi področja jedrske in sevalne varnosti v primerljivih državah (predvsem tistih iz EU) je v zadnjih letih opaziti predvsem dva prevladujoča trenda: združevanje funkcij jedrske in sevalne varnosti (tudi tistih, pristojnih za nadzor virov ionizirajočega sevanja v zdravstvu in veterini) v en upravni organ ter delna ali celovita neodvisnost financiranja področja od državnega proračuna s sistemom tarif in nadomestil za opravljeno delo, ki se ga po načelu »povzročitelj plača«¹⁶ zaračunava strankam postopka.

¹⁵ Tudi v tem poglavju pojem jedrske in sevalne varnosti razumemo in uporabljamo v širšem pomenu in zajema tudi fizično varovanje (jedrskih objektov in jedrskega materiala), ukrepanje v primeru izrednega dogodka, prevoz jedrskih in radioaktivnih snovi (kot nevarnih snovi), ukrepov, povezanih z neširjenjem jedrskega orožja, itd.

¹⁶ »polluter pays principle«

¹⁴ Načelo primarne odgovornosti iz 4. člena ZVISJV

6.1 Ministrstva in njihovi organi

Ministrstvo za kmetijstvo in okolje

Uprava Republike Slovenije za jedrsko varnost (URSJV)

Upravni organ, pristojen za

»...zadeve, ki se nanašajo na varnost jedrskih objektov in na inšpekcijsko nadzorstvo nad izvrševanjem zakonov, drugih predpisov in splošnih aktov iz republiške pristojnosti, ki urejajo varnost jedrskih objektov«.

je bil ustanovljen že leta 1987, ko je bila sprejeta sprememba in dopolnitev Zakona o sistemu državne uprave in o izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih¹⁷. Delovati je začel 1. 1. 1988 kot Republiška uprava za jedrsko varnost. Z Zakonom o organizaciji in delovnem področju ministrstev iz leta 1994¹⁸ je Uprava Republike Slovenije za jedrsko varnost postala organ v sestavi Ministrstva za okolje in prostor. Uredba o organih v sestavi ministrstev iz leta 2003¹⁹ določa, da

»...Uprava Republike Slovenije za jedrsko varnost opravlja specializirane strokovne in razvojne upravne naloge ter naloge inšpekcijskega nadzora na področjih sevalne in jedrske varnosti, izvajanja sevalnih dejavnosti in uporabe virov sevanja, z izjemo v zdravstvu ali veterinarstvu, varstva okolja pred ionizirajočimi sevanji, fizičnega varovanja jedrskih snovi in objektov, neširjenja jedrskega orožja in varovanja jedrskega blaga, spremljanja stanja radioaktivnosti okolja in odgovornosti za jedrsko škodo.«.

Z reorganizacijo državne uprave leta 2012²⁰ je Uprava RS za jedrsko varnost postala organ v sestavi novo nastalega Ministrstva za kmetijstvo in okolje.

Poleg ZVISJV in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov podlago za strokovne in upravne pristojnosti URSJV predstavlja še več drugih predpisov.

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo

Poleg pristojnosti, ki jih ima URSJV, Ministrstvo za kmetijstvo in okolje izvaja posebne pristojnosti na področju sevalne varnosti za izvajanje uredb Sveta (ES) in Komisije (EK) Evropske unije, ki urejajo uvoz kmetijskih proizvodov iz tretjih držav po nesreči v jedrski elektrarni Černobil (t. i. »postčernobilske uredbe) ali ki se nanašajo na najvišjo dovoljeno stopnjo radioaktivnega onesnaženja živil in krme po jedrski nesreči ali drugi radiološki nevarnosti (t. i. »speče« uredbe).

Ministrstvo za zdravje

Uprava Republike Slovenije za varstvo pred sevanji

Uprava Republike Slovenije za varstvo pred sevanji deluje kot organ v sestavi ministrstva za zdravje. Ustanovljena je bila na podlagi ZVISJV leta 2002 in je 1. marca 2003 prevzela pristojnosti Zdravstvenega inšpektorata RS na področju varstva pred sevanji in vse upravne naloge s tega področja, ki so bile v pristojnosti Ministrstva za zdravje.

Kakor to določa Uredba o organih v sestavi ministrstev, je Uprava Republike Slovenije za varstvo pred sevanji pristojna za opravljanje strokovnih, upravnih, nadzornih in razvojnih nalog ter nalog inšpekcijskega nadzora na področjih izvajanja dejavnosti in uporabe virov ionizirajočih sevanj v zdravstvu in veterinarstvu, varovanja zdravja ljudi pred škodljivimi vplivi ionizirajočih sevanj, sistematičnega pregledovanja delovnega in bivalnega okolja zaradi izpostavljenosti ljudi naravnim virom ionizirajočih sevanj, izvajanja monitoringa radioaktivne kontaminacije živil in

pitne vode, omejevanja, zmanjševanja in preprečevanja zdravju škodljivih vplivov neionizirajočih sevanj ter presojanja ustreznosti in pooblaščenja izvedencev varstva pred sevanji.

Ministrstvo za infrastrukturo in prostor

Direktorat za energijo

Ministrstvo za infrastrukturo in prostor prek Direktorata za energijo pripravlja celovito energetske politiko države na področju oskrbe z energijo (proces pridobivanja in predelave, proizvodnje, prenosa, distribucije in dobave energije, učinkovite rabe in obnovljivih virov energije za ogrevanje in transport) ter a podeljevanjem rudarskih pravic za raziskovanje in izkoriščanje vseh vrst mineralnih surovin zagotavlja gospodarno ravnanje z mineralnimi surovinami. Direktorat za energijo je torej tisti del državne uprave, ki skrbi za razvoj uporabe jedrske energije, kar se v strokovnem mednarodnem žargonu imenuje »promocijski organ«. Direktorat spremlja upravljanje energetskih podjetij v državni lasti, med katerimi je tudi GEN energija, lastnik slovenskega deleža NEK. Na ta način ima Direktorat tudi vpliv na jedrsko varnost objekta, saj je njeno dolgoročno zagotavljanje odvisno predvsem od stabilnega poslovnega in finančnega položaja.

Pod okriljem Direktorata za energijo deluje (kot izvajalska institucija) Agencija za radioaktivne odpadke, direktorat pa tudi spremlja delovanje Sklada za financiranje razgradnje NEK in za odlaganje radioaktivnih odpadkov iz NEK.

Ministrstvo spremlja in je vključeno v delo meddržavne komisije, ki je ustanovljena na podlagi pogodbe med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške o ureditvi statusnih in drugih pravnih razmerij, povezanih z vlaganjem v Nuklearno elektrarno Krško, z njenim izkoriščanjem in razgradnjo²¹, katere naloga je spremljanje izvajanja te pogodbe.

Ministrstvo za notranje zadeve in javno upravo

Ministrstvo za notranje zadeve po veljavni zakonodaji pokriva predvsem področje fizičnega varovanja; upravljaavec objekta, v katerem so jedrske ali radioaktivne snovi, in prevoznik jedrskih snovi morata namreč zagotoviti izdelavo programa in načrta fizičnega varovanja ter zagotoviti izvajanje ukrepov fizičnega varovanja objektov ali snovi v skladu z načrtom. Tak načrt fizičnega varovanja potrdi Ministrstvo za notranje zadeve, katerega organ v sestavi – Inšpektorat RS za notranje zadeve – je pristojen tudi za inšpekcijski nadzor tega področja.

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport

Ministrstvo, pristojno za izobraževanje in znanost, zagotavlja temeljne študijske in raziskovalne programe za izobraževanje strokovnjakov s tehničnih in naravoslovnih področij, pomembnih za jedrsko varnost. Upošteva energetske politiko države in v skladu z energetskimi načrti načrtno namenja primeren del sredstev v izobraževalne in raziskovalne programe, ki so ključnega pomena za državo. Spodbuja delodajalce z ustreznih področij k sodelovanju na področju izobraževanja.

Ministrstvo je tudi pristojno za vzdrževanje raziskovalne infrastrukture v državi, med katero spada tudi jedrski objekt raziskovalni reaktor TRIGA MARK II. Ministrstvo v imenu države nastopa kot lastnik tega objekta in mu zagotavlja ustrezna finančna sredstva.

Ministrstvo za obrambo

Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje

Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje opravlja upravne in strokovne naloge zaščite, reševanja in pomoči ter druge naloge varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. V okviru teh pristojnosti pripravlja tudi državni načrt zaščite in reševanja ob jedrski ali radiološki nesreči²² in državni načrt zaščite in reševanja ob uporabi orožij ali sredstev za množično uničevanje v teroristične namene oziroma terorističnem napadu s klasičnimi sredstvi²³. Uprava RS za zaščito in reševanje

¹⁷ Ur. l. SRS, št. 37/87 dne 9. 10. 1987

¹⁸ Ur. l. RS, št. 71/94, 47/97, 82/97 – odl. US, 60/99, 119/00, 30/01, 30/01 in 52/02 – ZDU-1

¹⁹ Ur. l. RS, št. 58/03, 45/04, 86/04 – ZVOP-1, 138/04, 52/05, 82/05, 17/06, 76/06, 132/06, 41/07, 64/08 – ZVis-F, 63/09, 69/10 in 40/11

²⁰ Na podlagi 1. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Vladi Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 8/12 z dne 3. 2. 2012), 3. člena Uredbe o spremembi in dopolnitvi uredbe o organih v sestavi ministrstev (Ur. l. RS, št. 17/12 z dne 5. 3. 2012), 5. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi (Ur. l. RS, št. 21/12 z dne 19. 3. 2012) in Sklepa Vlade RS številka: 00700-10/2012/3 z dne 29. 3. 2012

²¹ Ur. l. RS – MP, št. 5/03 z dne 6. 3. 2003

²² Zadnja različica 3.0 je bila sprejeta na seji Vlade Republike Slovenije dne 22. 7. 2010

²³ Zadnja različica 4.0 je bila sprejeta na seji Vlade Republike Slovenije dne 24. 2. 2005

zagotavlja tudi možnosti za delo poveljnika in Štaba CZ RS, ki operativno in strokovno vodi dejavnost civilne zaščite in drugih sil za zaščito, reševanje in pomoč iz državne pristojnosti, ter jo usmerja in usklajuje glede na nastale razmere.

6.2 Širši institucionalni okvir

Agencija za radioaktivne odpadke

Agencija ARAO je bila ustanovljena z odlokom izvršnega sveta Skupščine RS²⁴ v začetku leta 1991 z namenom, da bi ta zagotovila pogoje za trajno varno odložitve radioaktivnih odpadkov.

Sprva organizirana kot javno podjetje je bila agencija leta 1996 preoblikovana v javni gospodarski zavod²⁵. S spremembami in dopolnitvami odloka (v letih 1999, 2001 in 2009) je dobila širše pristojnosti in naloge:

- upravljanje skladišča radioaktivnih odpadkov v Brinju,
- vodenje investicij in pozneje upravljanje prihodnjega odlagališča nizko in srednje radioaktivnih odpadkov,
- zbiranje in prevoz radioaktivnih odpadkov malih proizvajalcev,
- informiranje in ozaveščanje javnosti o radioaktivnih odpadkih,
- nadzor nad objekti državne infrastrukture, tj. nekdanjimi odlagališči.

ARAO je izvajalka obvezne javne službe ravnanja z vsemi radioaktivnimi odpadki malih povzročiteljev, ki nastajajo na območju Slovenije.

Radioaktivne odpadke in izrabljeno gorivo lahko za določen čas skladišči in obdeluje tudi upravljavec jedrskega objekta, ki je odpadke povzročil, če za tako ravnanje pridobi dovoljenje organa, pristojnega za jedrsko varnost.

Sklad za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in za odlaganje radioaktivnih odpadkov iz NEK.

Sklad NEK je bil ustanovljen decembra 1994²⁶, delovati pa je začel leta 1995. S tem se je začelo sistemsko reševanje financiranja razgradnje NEK in trajnega odlaganja radioaktivnih odpadkov ter izrabljenega jedrskega goriva.

Mesečna vplačila je najprej zagotavljala NEK, leta 2004 pa je zavezanec za vplačilo sredstev v Sklad NEK postalo podjetje ELES GEN (sedaj GEN energija), ki je pravni naslednik slovenskih vlagateljev v NEK.

Na podlagi zakonskega določila se v Sklad NEK vplačuje delež cene vsake kilovatne ure električne energije, proizvedene v NEK in prodane v Sloveniji. Ta sredstva Sklad NEK z nalaganjem plemeniti in tako postopno zagotavlja zbiranje sredstev, potrebnih za izpolnitev zastavljenih ciljev.

Pomembna je tudi sklenitev pogodbe med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške o ureditvi statusnih in drugih pravnih razmerij, povezanih z vlaganjem v NEK, z njenim izkoriščanjem in razgradnjo, ki med drugim določa, da morata državi zagotoviti vsaka polovico potrebnih sredstev, in sicer z vplačevanjem v svoj posebni sklad. Republika Hrvaška je svoj namenski sklad ustanovila konec leta 2007 in tako začela zbirati sredstva v njem.

Pool za zavarovanje in pozavarovanje jedrskih nevarnosti GIZ

Jedrski pool GIZ je bil ustanovljen leta 1994 kot gospodarsko interesno združenje, pri katerem upravljavci jedrskih objektov v Republiki Sloveniji zavarujejo in pozavarujejo je-

drske nevarnosti. Vanj je združenih pet zavarovalnic in dve pozavarovalnici.

Zavarovanje se nanaša predvsem na odgovornost za jedrsko škodo; jedrski pool GIZ pri zavarovanju odgovornosti za jedrsko škodo sodeluje pri riziku do višine svojih zmogljivosti, presežek pa pozavaruje pri večjem številu tujih poolov, od katerih imajo vodilne deleže britanski, japonski, nemški, francoski, nordijski (švedski in finski) jedrski pool. Jedrski pool GIZ skupaj s hrvaškim jedrskim poolom kot sozavarovatelj (delež rizika si delita v razmerju 50:50) zavaruje premoženje NEK pred jedrskimi, požarnimi in drugimi tveganji (nevarnost terorizma in riziko strojeloma). Oba jedrska poola zavarujeta navedene rizike do višine svojih zmogljivosti, presežek pa tudi v tem primeru pozavarujeta pri večjem številu tujih jedrskih poolov.

6.3 Strokovni sveti in komisije²⁷

Strokovni svet za sevalno in jedrsko varnost

Strokovni svet za sevalno in jedrsko varnost (SSSJV) deluje na podlagi ZVISJV in pravilnika o strokovnem svetu za sevalno in jedrsko varnost²⁸, naloge pa so povezane z dajanjem mnenj in predlogov glede vprašanj sevalne in jedrske varnosti, varovanja jedrskega blaga, stanja radioaktivnosti okolja, varstva okolja pred ionizirajočimi sevanji, intervencijskega ukrepanja, sanacije posledic izrednih dogodkov in uporabe virov sevanja, ki se jih ne uporablja v zdravstvu in veterinarstvu; prav tako SSSJV daje mnenja in predloge na osnutke predpisov po ZVISJV, daje mnenja k letnemu poročilu o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti, mnenja o letnem programu dela upravnih organov in inšpektorjev, pristojnih za zadeve po ZVISJV, ter mnenja in predloge o drugih zadevah v zvezi s področji, ki jih pokriva, za katere jih zaprosita ministristvo, pristojno za okolje, in URSJV.

Strokovni svet za vprašanja varstva ljudi pred ionizirajočimi sevanji

Strokovni svet za vprašanja varstva ljudi pred ionizirajočimi sevanji deluje na podlagi ZVISJV in pravilnika o delovanju strokovnega sveta za vprašanja varstva ljudi pred ionizirajočimi sevanji²⁹, naloge pa so povezane z dajanjem mnenj in predlogov glede vprašanj varstva ljudi pred ionizirajočimi sevanji, radioloških posegov in uporabe virov sevanja v zdravstvu in veterinarstvu. Kakor SSSJV, tudi ta svet daje mnenja in predloge na osnutke predpisov po ZVISJV, daje mnenja k letnemu poročilu o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti, mnenja o letnem programu dela upravnih organov in inšpektorjev, pristojnih za zadeve po ZVISJV, in mnenja in predloge o drugih zadevah v zvezi s področji, ki jih pokriva, za katere jih zaprosita ministristvo, pristojno za zdravje, in Uprava RS za sevalno varnost.

Komisija za fizično varovanje jedrskih objektov ter jedrskih in radioaktivnih snovi

Na podlagi ZVISJV je Vlada RS imenovala komisijo za fizično varovanje jedrskih objektov ter jedrskih in radioaktivnih snovi. Pristojnosti komisije so predvsem dajanje mnenj in predlogov pri pripravi predpisov s področja fizičnega varovanja, dajanje mnenj o oceni ogroženosti, spremljanje in usklajevanje izvajanja ukrepov fizičnega varovanja in dajanje priporočil za izboljšanje ukrepov fizičnega varovanja. Komisijo sestavljajo predstavniki ministrstev, drugih državnih organov in agencij, ki so zaradi svojega delovnega področja vključeni v fizično varovanje jedrskih objektov ter jedrskih in radioaktivnih snovi, ter predstavniki upravljavcev jedrskih objektov.

Komisija za nadzor izvoza blaga z dvojno rabo

Tudi to komisijo je imenovala Vlada RS, pravna podlaga za njeno ustanovitev pa je Zakon o nadzoru blaga z dvojno

²⁴ Odlok o ustanovitvi javnega podjetja za ravnanje z radioaktivnimi odpadki (Ur. l. RS, št. 5/91)

²⁵ Odlok o preoblikovanju javnega podjetja Agencija za radioaktivne odpadke p. o., Hajdrihova 2, Ljubljana v javni gospodarski zavod (Ur. l. RS, št. 45/96)

²⁶ Zakon o skladu za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov iz Nuklearne elektrarne Krško (Ur. l. RS, št. 75/94); poleg obvezne razlage 4. člena (Ur. l. RS, št. 35/96) je bil zakon spremenjen in dopolnjen še dvakrat (Ur. l. RS, št. 24/03 in 68/08)

²⁷ Za potrebe te resolucije navajamo le t. i. medresorske komisije

²⁸ Ur. l. RS, št. 35/03

²⁹ Ur. l. RS, št. 62/03

rabo³⁰, ki določa tudi njen temeljni delokrog, tj. usklajevanje in spremljanje nadzora izvoza, prenosa v skupnosti, posredovanja in tranzita blaga z dvojno rabo ter zagotavljanja tehnične pomoči. Pristojnosti so podrobneje določene z Uredbo o načinu izdaje dovoljenj in potrdil ter v vlogi komisije za nadzor izvoza blaga z dvojno rabo³¹, in sicer dajanje mnenj pred izdajo dovoljenj ob upoštevanju dejavnikov iz 12. člena Uredbe Sveta (ES) št. 428/2009 z dne 5. maja 2009 o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza, prenosa, posredovanja in tranzita blaga z dvojno rabo (Uradni list EU, L 134/1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 428/2009/ES) in dajanje mnenj pred izdajo mednarodnih uvoznih potrdil; izmenjava podatkov in predlogov, pomembnih za nadzor izvoza, prenosa na carinskem ozemlju Evropske unije, posredovanja in tranzita blaga z dvojno rabo ter za zagotavljanje tehnične pomoči ter usklajevanje in sodelovanje pri izvajanju Uredbe 428/2009/ES in zakona.

Komisijo sestavljajo predstavniki ministrstev in drugih državnih organov, ki so glede na svoje delovno področje vključeni v nadzor izvoza blaga z dvojno rabo, o svojem delu pa letno poroča Vladi Republike Slovenije.

Medresorska komisija za spremljanje izvajanja državnega načrta zaščite in reševanja ob jedrski in radiološki nesreči

Za načrtovanje, usklajevanje, spremljanje izvajanja in vrednotenje državnega načrta zaščite in reševanja ob jedrski ali radiološki nesreči je Vlada Republike Slovenije imenovala medresorsko komisijo, ki jo vodi predstavnik URSJV. Naloge medresorske komisije so usklajevanje vseh dejavnosti za zagotovitev izvajanja državnega načrta, svetovanje pri izdelavi in usklajevanju načrtov zaščite in reševanja za jedrsko ali radiološko nesrečo na vseh ravneh načrtovanja, koordiniranje sodelovanja z deležniki na regijski in lokalni ravni, vzpostavitev procesa za zagotovitev izvajanja državnega načrta, sodelovanje pri pripravi programov usposabljanja in vaj, priprava letnih načrtov usposabljanja in vaj na državni ravni, sodelovanje pri izvedbi usposabljanja in vaj, uvajanje mednarodnih standardov, uvajanje aktualne mednarodne prakse in koordiniranje sodelovanja Slovenije v mednarodnih vajah in drugih aktivnostih.

6.4 Pooblaščen izvedenci

Ker je Republika Slovenija premajhna država, da bi lahko vzdrževala vso potrebno strokovno podporo v sklopu državnih organov ali javnega sektorja, zakonodaja v veliki meri temelji na strokovnih mnenjih tako imenovanih pooblaščenih izvedencev. Zakonodaja predvideva, da upravni organ v posebnem upravnem postopku prepozna določen pravni subjekt kot ustrezno usposobljen za pripravo strokovnih mnenj in mu podeli uradni status pooblaščenega izvedenca. Zakonodaja določa, kdaj mora vložnik k vlogi za odobritev pravic s področja jedrske ali sevalne varnosti nujno priložiti mnenje pooblaščenega izvedenca. Stranka sama izbere pooblaščenega izvedenca, z njim sklene poslovni dogovor in od njega pridobi neodvisno mnenje o predmetu vloge.

S tako ureditvijo je država razbremenjena financiranja in postopkov za pridobitev tovrstnih strokovnih mnenj, vendar po drugi strani lahko nastanejo dvomi v resnično neodvisnost takšnih mnenj. Morebitne tovrstne dvome ureja veljavna zakonodaja tako, da predvideva nepovezanost upravnega delavca, ki odloča o konkretni zadevi, z mnenjem in oceno pooblaščenega izvedenca in tako, da lahko zahteva drugo, dodatno strokovno mnenje.

V tujini so tovrstne rešitve precej različne. V nekaterih državah imajo upravni organi vključene v svoje organizacijske sheme tudi enote, ki opravljajo strokovne analize in raziskave kot podlago za konkretno upravno odločanje (npr. finski STUK), ali pa imajo na voljo zunanjo strokovno organizacijo (izvedenca), ki opravlja svoje storitve izključno (ali večinoma)

le za upravni organ (in ne na trgu), kakršen je na primer IRSN za francoski upravni organ ASN. Tam ne potrebujejo zunanjih izvedencev, ampak se zanašajo na lastne strokovne presoje. Druge pa imajo močne državne raziskovalne ali strokovne inštitute, ki za upravni organ pripravijo strokovna mnenja. Spet druge upravni organ sproti naroča strokovna mnenja pri zunanjih organizacijah.

Evropsko združenje znanstvenih in strokovnih organizacij, ki s svojim delom podpirajo odločitve jedrskih upravnih organov ETSON (European Technical Support Organisation Network), od pooblaščenih izvedencev za jedrsko varnost zahteva dolgoročni raziskovalni program in finančno neodvisnost od upravljalcev jedrskih objektov.

Zakon o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti določa več vrst pooblaščenih izvedencev, katerih prispevi so potrebni v upravnih postopkih. Tako poznamo:

- pooblaščen izvedence za sevalno in jedrsko varnost, ki dajejo mnenja na konkretna s tem povezana strokovna vprašanja,
- pooblaščen izvedence za varstvo pred sevanji za pomoč pri izdelavi ocene tveganja izpostavljenih delavcev sevanjem in pri drugih ukrepih za zmanjšanje izpostavljenosti,
- pooblaščen izvedenci dozimetrije za ugotavljanje izpostavljenosti delavcev in merjenje sevanja na delovnem mestu,
- pooblaščen izvedence medicinske fizike za pomoč pri izvajanju radioloških posegov v zdravstvu in pravno-medicinska mnenja,
- pooblaščen izvajalce zdravstvenega nadzora nad izpostavljenimi delavci za zdravstveni nadzor izpostavljenih delavcev,
- pooblaščen izvajalce monitoringa radioaktivnosti za izvajanje monitoringa radiološke obremenjenosti okolja,
- pooblaščen izvajalce meritev radioaktivnosti pošiljk odpadnih kovin za nadzor pošiljk pri uvozu ali vnosu odpadnih kovin in pri domačem prometu s takimi pošiljkami.

6.5 Preventivne dejavnosti in pripravljenost na izredne dogodke

Uporaba jedrske energije in druge sevalne dejavnosti poleg koristi prinašajo tudi določena tveganja. Čeprav se vsi vpleteni nenehno trudijo, da ne bi prihajalo do nepotrebnih ogrožanj ljudi in okolja, pa mora celotni sistem zagotavljati tudi pripravljenost na najhujše možne dogodke. Še je živ spomin na černobilsko katastrofo leta 1986, povsem sveža pa je nesreča v jedrski elektrarni Fukušima na Japonskem, ki je kljub nevsakdanjemu vzroku, cunamiju, in relativno veliki oddaljenosti, povsod po svetu, pa tudi v Evropi, ponovno zbudila zanimanje in odprla mnoga vprašanja, povezana z jedrsko in sevalno varnostjo. Tudi pri uporabi virov ionizirajočega sevanja izven energetike, npr. v medicini, znanosti, kmetijstvu, lahko pride do nesreče, na kar kažejo dogodki iz preteklosti, na primer nesreča zaradi pozabljenega medicinskega vira v Goanii v Braziliji ali v predelovalnem obratu v Tokaimuri na Japonskem.

Vsi subjekti, vpleteni v izvajanje jedrskih in sevalnih dejavnosti, vključno z državnimi organi, so udeleženi tudi v pripravo preventivnih dejavnosti in zagotavljanje pripravljenost na izredni dogodek, tj. jedrsko ali radiološko nesrečo, ki bi lahko škodljivo vplivala na ljudi in okolje. Vlada RS je zato sprejela državni načrt zaščite in reševanja ob jedrski ali radiološki nesreči, s katerim morajo biti usklajeni vsi podrejeni načrti zaščite in reševanja ob jedrski ali radiološki nesreči in načrti dejavnosti na vseh ravneh načrtovanja. Ta načrt obravnava poleg nesreče v NEK tudi nesreče v drugih jedrskih in sevalnih objektih v Republiki Sloveniji, jedrske ali radiološke nesreče v tujini z možnim vplivom na Slovenijo in druge radiološke nesreče z viri ionizirajočega sevanja.

Poleg splošnih zahtev načrtovanja zaščite in reševanja za primer naravnih in drugih nesreč je pri miroljubnem izkoriščanju jedrske energije in uporabi virov sevanja treba zadostno pozornost nameniti tudi vidikom, ki izhajajo iz mednarodnih

³⁰ Ur. l. RS, št. 37/04 in 8/10

³¹ Ur. l. RS, št. 34/10 in 42/12

konvencijskih zavez³² s področja odgovornosti za jedrsko škodo in Zakona o odgovornosti za jedrsko škodo, t. j. delovanja sistema ocenjevanja škode, zagotavljanja finančnih sredstev upravljavca jedrskega objekta in države ter poplačila škode oškodovancem v primeru jedrske nesreče.

7. KOMPETENTNOST STROKOVNE PODPORE

Temeljni predpogoj za zagotavljanje visoke stopnje jedrske in sevalne varnosti v državi so usposobljeni ljudje, ki skrbijo za njeno zagotavljanje. Mednarodni standardi na tem področju (predvsem standardi Mednarodne agencije za atomsko energijo) prepoznavajo, da zagotavljanje kompetentne strokovne podpore ne sme biti prepuščeno zgolj tržnim zakonitostim, pač mora vsaka država zagotoviti ustrezno in dolgoročno stabilno zagotavljanje tovrstne podpore.

Vsaka država z jedrskim programom (Republika Slovenija je najmanjša država z obratujočo jedrsko elektrarno) mora v državi vzdrževati dovolj strokovnega znanja, da je v vsakem trenutku in v vseh razmerah sposobna zagotoviti ustrezno stopnjo varnosti svojega prebivalstva in prebivalstva sosednjih držav. Vrhunsko izobraženi in visoko motivirani strokovnjaki, raziskovalci in znanstveniki ter nenehno razvijanje novih znanj so ključni predpogoji za vzdrževanje in stalno izboljševanje visoke ravni jedrske varnosti. Oboje je v današnjem času mogoče dosežati le z zelo dobro razvitim in mednarodno povezanim sistemom raziskovanja in izobraževanja. Zagotavljanje raziskovanja in izobraževanja je del že sprejetih mednarodnih obvez Republike Slovenije (Konvencija o jedrski varnosti, Pogodba EURATOM), to pa predpisuje tudi Direktiva Sveta EU 2009/71/Euratom v 7. členu:

»Države članice zagotovijo, da veljavni nacionalni okvir od vseh strani zahteva, da vzpostavijo ureditev za izobraževanje in usposabljanje svojega osebja, odgovornega za jedrsko varnost jedrskega objekta, da se vzdržuje in dodatno razvija strokovno znanje in usposobljenost za jedrsko varnost.«

Taka zaveza direktive je v ZVISJV delno konkretizirana z določbo, da naj država zagotavlja sredstva za financiranje usposabljanja pooblaščenih izvedencev varstva pred sevanji, usposabljanja pooblaščenih izvedencev medicinske fizike, usposabljanja pooblaščenih izvedencev za sevalno in jedrsko varnost ter sredstva za financiranje razvojnih študij in neodvisnih strokovnih preverjanj ter mednarodnega strokovnega sodelovanja na področju varstva pred ionizirajočimi sevanji ter jedrske varnosti.

Žal so bila zaradi krčenja državnih proračunov v minulih letih tovrstna sredstva zmanjšana na minimum in tovrstnega usposabljanja oziroma zagotavljanja strokovnosti skorajda ni več.

Poleg neposrednega zagotavljanja sredstev za usposabljanje pa država lahko le delno vpliva na dolgoročno zagotavljanje strokovne podpore in razvoj jedrske stroke pooblaščenih organizacij. Večinoma gre namreč za zasebna podjetja, ki se ravna po tržnih zakonitostih. Država lahko vpliva le na tiste pooblaščenice organizacije, ki jih je sama ustanovila (javni zavodi), s spodbujanjem in usmerjanjem njihovih programov ter zahtev, ki jih postavi kot pogoj za pooblaščenost.

Usposobljeni kadri so potrebni pri upravljavcih jedrskih in sevalnih objektov in pri uporabnikih virov ionizirajočega sevanja, v ustreznih državnih organih in institucijah ter v neodvisnih organizacijah in me pooblaščenimi izvedenci. Temelj zagotavljanja ustreznih strokovne podpore sta sistema izobraževanja in raziskovalno razvojne dejavnosti.

V organizacijah, aktivnih na področju sevalne ali jedrske varnosti (in širše tehnologije) v Sloveniji, je v zadnjih nekaj letih zaznati predvsem dva problema:

1. Staranje kadrov v strokovnih organizacijah zunaj NEK, saj je bil prihod mladih strokovnjakov v stroko v predhodnih

dveh desetletjih majhen predvsem zaradi negotove prihodnosti in neprijetnosti področja v javnosti. Stanje se sčasoma le počasi popravlja. Kljub rahlemu pozitivnemu trendu je opazna generacijska vrzel, saj je večina nekdanjih aktivnih vodilnih strokovnjakov že v pokoju ali pa se bliža upokojitvi, manjka pa generacija sodelavcev v srednjih letih, precej mladih strokovnjakov pa se preusmerja v delo izven jedrske stroke;

2. Organiziranost največjih raziskovalnih in pooblaščenih organizacij na tem področju je razmeroma toga in ne spodbuja nastajanja visokotehnoloških podjetniških jeder, ki bi bila lahko konkurenčna na domačem in svetovnem trgu. Po drugi strani pa majhna in dinamična podjetja, ki se želijo uveljaviti in širiti, ne dosegajo kritične mase strokovnjakov s specifičnega področja, da bi lahko tvorili zadostno jedro za celovito in kompetentno strokovno podporo na širših in zahtevnejših segmentih jedrske in sevalne varnosti.

Podporne dejavnosti jedrske varnosti in tehnologiji v Sloveniji bi treba vzdrževati še najmanj nekaj desetletij. Država mora zato vzpostaviti stabilne organizacijske, kadrovske in materialne pogoje, ki bodo omogočali dolgoročni obstoj, razvoj in rast jedrske stroke v celotnem prihodnjem obdobju. Predvsem je treba nemudoma zaustaviti negativni trend zmanjševanja obstoječih kadrovske in materialne zmogljivosti.

7.1 Raziskovanje

Glavni cilj raziskovanja je odkrivanje in ustvarjanje novega znanja ter prenašanje novo ustvarjenega znanja v svetovno zakladnico znanja. Zelo razvito raziskovanje na področju jedrske energije je značilno za vse države, ki izrabljajo jedrsko energijo. Jedrsko varnost je namreč praviloma mogoče izboljševati le z novim znanjem, ki je plod raziskovanja.

Današnji sistem financiranja znanosti in raziskav v Sloveniji daje prednost temeljnim raziskavam. Temeljne raziskave spodbuja predvsem radovednost, rezultat pa so praviloma nova spoznanja, nove zakonitosti in nove teorije. Temeljne raziskave so nujnost, saj omogočajo mednarodna povezovanja in dostop do mednarodne zakladnice znanja. Za temeljne raziskave je značilno financiranje v celoti iz javnih sredstev, kar pogosto vključuje tudi delno sofinanciranje Evropske komisije (EURATOM).

Temeljne raziskave niso nujno povezane z neposrednimi problemi v obratujočih jedrskih objektih. Zaradi nejasnih perspektiv na področju jedrske energije v državi v zadnjih dveh desetletjih in pomanjkanja s tem povezane širše sistemske podpore na ravni države, se strokovni kader na področju ni ustrezno pomlajeval. Zato se je precej zmanjšalo število kompetentnih strokovnjakov. V takih pogojih je možnost strokovnih inštitucij, da se vključijo v sistem pooblaščenih strokovnih organizacij bistveno manjša kot v preteklosti. Slovenija pridobiva okoli 40 odstotkov električne energije v jedrski elektrarni, zato je ne glede na bodoče perspektive potrebno njenemu obratovanju zagotoviti dovolj domače strokovne podpore in uvesti ustrezne sistemske rešitve, ki bodo izboljšale stanje in delovanje stroke za te potrebe.

Manjši del slovenskih raziskav na tem področju predstavljajo uporabne raziskave. Tovrstne raziskave so namenjene predvsem neposredni podpori industrije v predkonkurenčnih razvojnih fazah. Značilno je torej sofinanciranje raziskav v javno-zasebnem partnerstvu.

V svetu poznamo tudi raziskave, ki so bile zasnovane in izpeljane v neposredno podporo odločanju jedrskih upravnih organov. Tovrstnih raziskav je bilo doslej v Sloveniji premalo.

Financiranje znanosti in raziskav z javnimi sredstvi v Sloveniji temelji na izbiri najbolj mednarodno obetavnih projektov in programov. Pri tem tekmujejo projekti s celotnega področja energetike. Zato se lahko kadar koli zgodi, da raziskovalni projekti s področja jedrske energije začasnoma ali morda celo trajno izgubijo financiranje. Takšna ureditev seveda ne zagotavlja trajnostnega razvoja jedrskih raziskav.

Po grobih ocenah je za trajnostni razvoj raziskav na jedrskem področju treba stabilno finančno podpreti polno za-

³² To sta predvsem Konvencija o odgovornosti tretjim na področju jedrske energije in Konvencija z dne 31. januarja 1963, ki dopolnjuje Pariško konvencijo (t. i. Bruseljska dopolnilna konvencija)

poslene raziskovalce vsaj v najmanjšem obsegu, ki za ključna področja raziskav znaša:

- 15 za sevalno, jedrsko in reaktorsko fiziko,
- 10 za reaktorsko tehniko,
- 10 za jedrsko varnost,
- 5 za težke nezgode s taljenjem sredice,
- 10 za tehnologije razgradnje in ravnanje z radioaktivnimi odpadki.

Če se odločimo za gradnjo nove jedrske elektrarne, je zgornje številke treba podvojiti najmanj nekaj let pred začetkom gradnje.

Izjemno pomembno je tudi zagotoviti polno sofinanciranje sodelovanja v mednarodnih raziskovalnih in industrijskih projektih. Pomembno je tudi zagotoviti prihod mladih sodelavcev, in sicer najmanj enega mladega sodelavca letno v vsako skupino 10 starejših raziskovalcev. Ker sedanji sistem proračunskega financiranja znanosti urejen na način, da predvsem podpira znanstveno odličnost, je za doseganje tukaj zastavljenih ciljev potrebno poiskati dodatne načine. Strateško pomembno je zagotoviti dolgoročno stabilno in spodbudno financiranje raziskav in njihovega mednarodnega povezovanja z zagotovitvijo namenskega financiranja. Glede na trende v Evropi bo to še najlažje izpeljati z javno-zasebnimi partnerstvi, ki bo vsem deležnikom, industriji in regulatorjem zagotavljajo dostop do novega znanja pod enakimi pogoji.

7.2 Izobraževanje

V Sloveniji na prvi bolonjski stopnji ni organiziranega dodiplomskega študijskega programa jedrske tehnike ali jedrske varnosti. Nekaj s tem področjem povezanih izbirnih predmetov je mogoče izbrati v višjih letnikih Fakultete za elektrotehniko, Fakultete za strojništvo, Fakultete za matematiko in fiziko Univerze v Ljubljani, Fakultete za energetiko Univerze Maribor v Krškem in Fakultete za gradbeništvo Univerze v Mariboru.

Drugostopenjski magistrski program »jedska tehnika« je organiziran le na Fakulteti za matematiko in fiziko Univerze v Ljubljani. Primeren je za diplomante tehničnih in naravoslovnih fakultet prve bolonjske stopnje. Program obsega predvsem predmete s področja reaktorske tehnike ter jedrske in reaktorske fizike, med njimi tudi predmet o jedrski varnosti. Del predmetov je skupen z drugimi programi Fakultete za matematiko in fiziko, omogoča pa tudi izbiro predmetov z drugih fakultet Univerze v Ljubljani. Med drugostopenjskimi magistrskimi programi na Fakulteti za matematiko in fiziko je tudi program »medicinska fizika«, ki med drugim obsega razmeroma širok nabor predmetov s področja sevanja in sevalne varnosti. Oba študija se tesno navezujeta na raziskovalno dejavnost IJS. Študiji na Fakulteti za matematiko in fiziko Univerze v Ljubljani v celoti ustrezajo zahtevam kakovosti evropskega združenja ENEN in jih odlikuje tudi redna izmenjava študentov in profesorjev s članicami ENEN.

Trenutno sistem javnega financiranja šolstva ne zagotavlja trajnostnega razvoja študijev jedrske tehnike in varnosti. Izvedba študija je prepuščena iznajdljivosti in požrtvovalnosti predvsem raziskovalcev IJS in profesorjev na Fakulteti za matematiko in fiziko Univerze v Ljubljani.

Strateško pomembno je torej zagotoviti dolgoročno stabilno in spodbudno financiranje. Glede na trende v Evropi bo to najlažje zagotoviti s javno-zasebnimi partnerstvi.

7.3 Usposabljanje

Kadre, ki se zaposlujejo na področju jedrske energetike, usposabljata Izobraževalni center za jedrsko tehnologijo Milana Čopiča na IJS (ICJT) in NEK. ICJT zagotavlja celotno začetno teoretično usposabljanje bodočih operaterjev in inženirjev NEK in tudi usposabljanje lokalnih operaterjev, kadrov podpornih organizacij in državnih organov.

NEK je glavni delodajalec na področju jedrske energetike v Sloveniji in s svojim sistemom internega usposabljanja pripra-

vi svoje kadre za delo v jedrskem objektu. Sistema usposabljanja NEK in ICJT sta medsebojno usklajena in se dopolnjujeta. Pomen usposabljanja v ICJT in NEK je zlasti v tem, da je zaradi zadostnega števila slušateljev omogočeno šolanje na kakovosten način, ki vsebuje redna predavanja, sproti vzdrževane učne materiale v slovenščini in vzpostavljen sistem zagotovitve kakovosti. Učni materiali ICJT se uporabljajo tudi za načrtovane ukrepanja ob izrednih dogodkih.

8. CILJI IN UKREPI ZA NJIHOVO DOSEGANJE V OBDOBJU DO LETA 2023

8.1 Temeljni cilj jedrske in sevalne varnosti

Temeljni cilj jedrske in sevalne varnosti je varstvo ljudi in okolja pred nepotrebni škodljivimi učinki ionizirajočih sevanj.

Vsi drugi cilji in ukrepi so podrejeni temu cilju in predstavljajo ukrepe za njegovo doseganje.

8.2 Cilji jedrskih in sevalnih dejavnosti

Cilj 1:

Jedrski in sevalni objekti in izvajalci sevalnih dejavnosti izpolnjujejo zakonske zahteve, skrbijo za stalno izboljšanje jedrske in sevalne varnosti ter tesno sledijo razvoju v mednarodnem prostoru.

Ukrepi za doseganje cilja:

– Upravljavci in izvajalci sevalnih dejavnosti vzdržujejo visoko raven sevalne in jedrske varnosti, predvsem pa tudi varnostne kulture.

– Državni organi spremljajo in po potrebi spodbujajo predlagane ukrepe upravljavcev in izvajalcev sevalnih dejavnosti za izboljšanje jedrske varnosti.

– Državni organi aktivno spodbujajo raziskovanje, izobraževanje in usposabljanje v domačem in mednarodnem prostoru.

8.3 Cilji mednarodnega sodelovanja

Cilj 2:

Republika Slovenija se načeloma pridružuje mednarodnim konvencijam, sporazumom, pogodbam ali drugim vrstam sodelovanja, ki omogočajo hitro in enakopravno izmenjavo informacij ali medsebojno pomoč za zagotavljanje jedrske in sevalne varnosti in zmanjšanje tveganj za ljudi in okolje tako na ozemlju Republike Slovenije kakor tudi drugje.

Slovenski državni organi in druge organizacije na področju jedrske in sevalne varnosti ter fizične zaščite se vključujejo v mednarodna združenja glede na potrebe in koristi, ki jih lahko imajo od tovrstnega članstva. Tovrstno združevanje mora prispevati k vzdrževanju jedrske in sevalne varnosti v Sloveniji na primerljivi mednarodni ravni.

Mednarodno sodelovanje je treba spodbujati in vzdrževati na vseh področjih jedrske in sevalne varnosti, tudi v znanosti in izobraževanju.

Republika Slovenija ali slovenski državni organi in druge organizacije na področju jedrske in sevalne sklepajo dvostranske sporazume o sodelovanju na področju jedrske in sevalne varnosti, če na ta način omogočajo lažje doseganje zastavljenih ciljev. Taki sporazumi so predvsem pomembni, če Sloveniji omogočijo hiter dostop do informacij v primeru radiološke nesreče na območju druge države.

Ukrepi za doseganje cilja:

– Slovenske organizacije aktivno spremljajo in se po potrebi vključujejo v mednarodna združenja.

– Pristojne organizacije redno poročajo v skladu z zavetami mednarodnih sporazumov.

– Predstavniki Republike Slovenije spremljajo dogajanja na mednarodnem področju in po potrebi sprožajo postopke za priključitev Slovenije k morebitnim novim ali spremenjenim mednarodnim sporazumom.

– Slovenski državni organi vzdržujejo obstoječe dvostranske sporazume in po potrebi sklepajo nove.

Cilj 3:

Republika Slovenija bo še naprej aktivno sodelovala v vseh dejavnostih znotraj EU, kjer je njena prisotnost obvezna, in v tistih, v katerih lahko uveljavlja svoje posebne dolgoročne interese.

Ukrepi za doseganje cilja:

– Predstavniki Republike Slovenije aktivno sodelujejo na sestankih delovnih teles EU.

– Država aktivno podpira in sofinancira sodelovanje slovenskih raziskovalcev v raziskovalnih projektih Evropske komisije (EURATOM).

Cilj 4:

Republika Slovenija je in ostaja aktivna članica MAAE. Kot članica te agencije prispeva obvezno članarino, v skladu s svojimi možnostmi pa tudi dodatne kadrovske in finančne prispevke predvsem na področjih, kjer lahko pričakuje posredno ali neposredno uveljavljanje svojih interesov.

Na področju tehničnega sodelovanja Slovenija podpira projekte, ki imajo velike razvojne možnosti predvsem v državah, ki so geografsko blizu, v državah, ki imajo sorodne programe ali tehnologije, in predvsem na področjih, kjer so slovenski strokovnjaki sposobni nuditi pomoč.

Republika Slovenija bo prejela tehnično pomoč predvsem na področjih, kjer še nima domačih sposobnosti za doseganje določenih ciljev jedrske in sevalne varnosti.

Republika Slovenija želi spremeniti svoj položaj iz države prejemnice tehnične pomoči v državo donatorko.

Republika Slovenija bo še naprej spodbujala svoje strokovnjake za strokovno delo v tretjih državah v sklopu MAAE in vabila mednarodne strokovne skupine na občasne svetovne preglede svojih objektov in institucij, da bi neodvisno preverili njene sposobnosti. Predvsem pa bo vabila tiste skupine, ki jih je Slovenija zavezana povabiti.

Ukrepi za doseganje cilja:

– Republika Slovenija redno plačuje članarino MAAE in prostovoljni prispevek za tehnično pomoč v znesku, kakor ga vsako leto predlaga sekretariat MAAE.

– Glede na finančne možnosti Slovenija povečuje svojo finančno pomoč za projekte pomoči tretjim državam.

– Organizacije in posamezniki iz Republike Slovenije se potegujejo za izvajanje projektov tehnične pomoči in jih izvajajo predvsem na območju držav zahodnega Balkana in Sredozemlja, pa tudi drugih območjih sveta, kjer slovenske izkušnje lahko prispevajo k razvoju.

– Organizacije in posamezniki v Republiki Sloveniji organizirajo delovna srečanja, delavnice, tečaje, seminarje in podobne dogodke z mednarodno udeležbo.

– Organizacije v Republiki Sloveniji sprejemajo na usposabljanje kandidate iz drugih držav.

– Organizacije iz Republike Slovenije prijavljajo projekte tehničnega sodelovanja z MAAE na področjih, kjer nima polno razvitih svojih zmogljivosti.

– Slovenski strokovnjaki se udeležujejo mednarodnih misij v drugih državah.

– Nuklearna elektrarna Krško v razmikih od tri do pet let povabi mednarodno skupino OSART ali WANO, ki preveri vse vidike njenega obratovanja.

– Uprava RS za jedrsko varnost povabi v razmikih največ 10 let mednarodno skupino IRRS na pregled njenega dela.

– Ministrstvo za notranje zadeve povabi v razmiku največ 10 let mednarodno skupino IPPAS na pregled ukrepov za fizično varovanje jedrskih objektov in dejavnosti.

– Po potrebi Republika Slovenija povabi mednarodne skupine s posameznih področij delovanja.

Cilj 5:

Republika Slovenija ostaja aktivna članica v Agenciji za jedrsko energijo (NEA) pri OECD. Za njeno delovanje prispeva izračunani znesek članarine. V skladu s svojimi kadrovske in finančnimi možnostmi sodeluje v delu njenih odborov, NEA

Data bank in tistih pododborov, ki so pomembni za zagotavljanje visoke ravni jedrske in sevalne varnosti.

Ukrepi za doseganje cilja:

– Republika Slovenija redno plačuje članarino NEA in Data bank.

– Slovenski predstavniki se aktivno udeležujejo sestankov odborov OECD/NEA in izbranih pododborov ter na podlagi rezultatov sestankov predlagajo izboljšave v državi.

– Država aktivno podpira in sofinancira sodelovanje slovenskih raziskovalcev v raziskovalnih projektih OECD/NEA.

Cilj 6:

Ker Republika Slovenija nima nikakršne želje za nemiroljivo uporabo jedrske energije, ostaja trdno zavezana spoštovanju pogodbe o neširjenju jedrskega orožja in s tem popolnoma odprta za inšpekcijske preglede glede jedrskih materialov (*safeguards*).

Republika Slovenija sodeluje v mednarodnih organizacijah, povezanih z neširjenjem jedrskega orožja in blagom za dvojno rabo, predvsem v okviru svojih zmogljivosti in še zlasti izpolnjuje zaveze o poročanju in nadzoru blaga z dvojno rabo, po svojih kadrovske in finančne zmogljivosti pa prispeva k svetovnim naporom za preprečevanje širjenja jedrskega orožja.

Ukrepi za doseganje cilja:

– Vse organizacije v Republiki Sloveniji v polni meri podpirajo delo mednarodnih inšpektorjev s področja varovanja jedrskih materialov (*safeguards*).

– Slovenski predstavniki sproti spremljajo delo mednarodnih organizacijah, povezanih z neširjenjem jedrskega orožja in blagom za dvojno rabo in se udeležujejo sestankov v okviru kadrovske in finančne zmogljivosti.

8.4 Cilji zakonodaje

Cilj 7:

Republika Slovenija vzdržuje svojo zakonodajo na področju jedrske varnosti in varstva pred sevanji v skladu z najboljšo mednarodno prakso. Zakonodaja zagotavlja prednost jedrske in sevalne varnosti ob hkratnem omogočanju glavnega namena uporabe jedrske energije in virov ionizirajočega sevanja.

Ukrepi za doseganje cilja:

– Državni organi iz 6.1 podpoglavja Resolucije redno spremljajo mednarodni razvoj na področju jedrske in sevalne varnosti, ga primerjajo z domačo zakonodajo in po potrebi predlagajo njene spremembe.

8.5 Cilji institucionalnega okvira

Cilj 8:

Republika Slovenija vzdržuje ustrezno ločenost in neodvisnost upravnih organov, pristojnih za nadzor jedrske in sevalne varnosti, od tistih subjektov, katerih primarna naloga je promocija uporabe jedrske energije ali virov ionizirajočega sevanja. Nadzorni organi imajo zadostna finančna sredstva in ustrezen kader za opravljanje svojih nalog.

Ukrepi za doseganje cilja:

– Ureditev upravnega nadzora varstva pred sevanji in jedrske varnosti se bo statusno in organizacijsko prilagodila zaradi optimalne ureditve za učinkovito in smotno opravljanje upravnih, razvojnih ali strokovnih nalog na tem segmentu državne pristojnosti. S prilagoditvami bo razbremenjen državni proračun in bodo doseženi finančna stabilnost upravnega organa, gospodarnejše poslovanje in odprava administrativnih ovir, neodvisnost od vpliva na odločanje o upravnih zadevah ter učinkovita kadrovska in finančna prilagodljivost.

Cilj 9:

Sistem pooblaščenih izvedencev omogoča optimalno strokovno podporo pri odločanju upravnih organov o jedrski in sevalni varnosti, pri čemer je zagotovljeno, da povzročitelj oziroma vložnik krije stroške priprave strokovnega mnenja.

Ukrepi za doseganje cilja:

– S spodbujanjem in financiranjem usmerjenih razvojnih nalog je zagotovljena pokritost vseh področij jedrske in seval-

ne varnosti s pooblaščenimi izvedenci iz Slovenije in njihova neodvisnost njihovega obstoja od upravljavcev jedrskih ali sevalnih objektov ali izvajalcev sevalnih dejavnosti.

Cilj 10:

Pri uporabi jedrske energije in izvajanju sevalnih dejavnosti v Republiki Sloveniji je primerno poskrbljeno za pripravljenost na ukrepanje ob izrednih dogodkih, da bi v takih primerih kar najbolj zmanjšali posledice za ljudi in okolje.

Ukrepi za doseganje cilja:

– Medresorska komisija za koordinacijo usklajenosti državnega načrta za primer jedrske ali radiološke nesreče skrbi za usmerjanje in koordinacijo pristojnih državnih organov.

– Sistem ukrepanja se redno preverja z vajami.

8.6 Cilji kompetentnosti strokovne podpore

Cilj 11:

V slovenskih izobraževalnih ustanovah obstajajo študijski programi, katerih diplomanti po ustreznem dodatnem usposabljanju lahko prevzemajo pomembne položaje v delovnih organizacijah, na katerih bodo lahko zagotavljali jedrsko varnost.

Ukrepi za doseganje cilja:

– Slovenske izobraževalne ustanove zagotovijo ustrezne študijske programe, pri čemer država neposredno finančno podpira tiste, ki so mednarodno primerljivi in priznani.

– Upravljavci sevalnih in jedrskih objektov, izvajalci sevalnih dejavnosti in državni organi, pristojni za jedrsko in sevalno varnost, podpirajo izobraževalne programe s področij fizike, reaktorske tehnike, jedrske varnosti, obvladovanja težkih nezdod s taljenjem sredice, tehnologij razgradnje jedrskih objektov ter ravnanja z radioaktivnimi odpadki in pri teh programih tudi sodelujejo.

Cilj 12:

V Republiki Sloveniji so vzpostavljene stabilne razmere za financiranje in izvajanje raziskovalne in izobraževalne dejavnosti na področju jedrske in sevalne varnosti, s katerimi je zagotovljena »kritična masa« strokovnjakov za kompetentno pokrivanje vseh ključnih vidikov varne uporabe jedrske energije in virov ionizirajočega sevanja.

Ukrepi za doseganje cilja:

– Država aktivno podpira in sofinancira sodelovanje slovenskih znanstvenih in raziskovalnih organizacij v mednarodnih raziskovalnih projektih in programih pod okriljem EU, OECD/NEA, US NRC in podobnih uveljavljenih organizacij.

– Raziskovalni programi, financirani iz državnega proračuna ali drugih virov, omogočajo temeljne raziskave na področjih jedrske in sevalne varnosti.

– Sredstva, zbrana od upravljavcem jedrskih in sevalnih objektov in oplemenitena s sredstvi državnega proračuna, omogočajo uporabne raziskave in razvoj za podporo reševanju sprotnih izzivov na področju jedrske in sevalne varnosti v gospodarstvu. URSJV v sodelovanju z uporabniki pripravi program teh raziskav in razvoja.

– Zagotoviti je treba motivacijo raziskovalnih organizacij za udeležbo na aplikativnih raziskavah za gospodarstvo.

9. SPREMLJANJE IZVAJANJA RESOLUCIJE IN POROČANJE O NJEJ

Izvajanje določil Resolucije opravljajo državni organi in druge organizacije iz 6. poglavja Resolucije. Organ, pristojen za jedrsko varnost, enkrat letno zbere informacije o posameznih področjih, ki jih zajema Resolucija, in jih vključi v redno letno poročilo o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti, ki ga vlada predloži Državnemu zboru Republike Slovenije. V poročilu mora biti poudarjena uspešnost doseganja ciljev, nakazati pa je treba tudi možne izboljšave za naslednje resolucije.

10. KRATICE

ARAO – Agencija za radioaktivne odpadke

CSRAO – Centralno skladišče radioaktivnih odpadkov

EU – Evropska unija

EURATOM – Evropska skupnost za atomsko energijo

IJS – Institut »Jožef Stefan«

IPPAS – International Physical Protection Advisory Service

IRRS – Integrated Regulatory Review Service

MAAE – Mednarodna agencija za atomsko energijo (IAEA)

NEA – Agencija za jedrsko energijo

NEK – Nuklearna elektrarna Krško

OECD – Organizacija za ekonomsko sodelovanje in razvoj

OSART – Operational Safety Review Teams

RŽV – Rudnik urana Žirovski vrh

URSJV – Uprava Republike Slovenije za jedrsko varnost

URSVS – Uprava Republike Slovenije za varstvo pred sevanji

URSZR – Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje

ZVISJV – Zakon o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti

WANO – World Association of Nuclear Operators

WENRA – Združenje zahodnoevropskih upravnih organov za jedrsko varnost

Št. 801-10/13-1/10

Ljubljana, dne 20. junija 2013

EPA 1155-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber i.r.
Predsednik

DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE

2148. Pravilnik o spremembi Pravilnika o pridobitvi potrdila o strokovnih znanjih za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij

Na podlagi četrte alineje prvega odstavka 16. člena Zakona o revidiranju (Uradni list RS, št. 65/08) in 4. točke 19. člena Statuta Slovenskega inštituta za revizijo (Uradni list RS, št. 14/09) ter v skladu s soglasjem Agencije za javni nadzor nad revidiranjem številka 10.00-16/012 z dne 20. 6. 2013 je Strokovni svet Slovenskega inštituta za revizijo na svoji seji dne 21. 6. 2013 sprejel

P R A V I L N I K

o spremembi Pravilnika o pridobitvi potrdila o strokovnih znanjih za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij

1. člen

Pravilnik o pridobitvi potrdila o strokovnih znanjih za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij (Uradni list RS, št. 93/11), se dopolni tako, da se v drugem odstavku 3. člena doda nova alineja, ki se glasi:

»– izdelava ocene vrednosti podjetja na izbranem primeru.«

2. člen

Predmetnik, ki je priloga pravilnika, se dopolni z nazivom, vsebino in nosilcem predmeta iz prejšnjega člena.

3. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 7/2013

Ljubljana, dne 21. junija 2013

dr. Samo Javornik l.r.
Predsednik
Strokovnega sveta
Slovenskega inštituta za revizijo

2149. Pravilnik o spremembi Pravilnika o pridobitvi potrdila o strokovnih znanjih za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti nepremičnin

Na podlagi četrte alineje prvega odstavka 16. člena Zakona o revidiranju (Uradni list RS, št. 65/08) in 4. točke 19. člena Statuta Slovenskega inštituta za revizijo (Uradni list RS, št. 14/09) ter v skladu s soglasjem Agencije za javni nadzor nad revidiranjem številka 10.00-15/2012 z dne 20. 6. 2013 je Strokovni svet Slovenskega inštituta za revizijo na seji dne 21. 6. 2013 sprejel

P R A V I L N I K
o spremembi Pravilnika o pridobitvi potrdila o strokovnih znanjih za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti nepremičnin

1. člen

Pravilnik o pridobitvi potrdila o strokovnih znanjih za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti nepremičnin (Uradni list RS, št. 97/10), se dopolni tako, da se v drugem odstavku 3. člena doda nova alineja, ki se glasi:

»– izdelava ocene vrednosti nepremičnine na izbranem primeru«.

2. člen

Predmetnik, ki je priloga pravilnika, se dopolni z nazivom, vsebino in nosilcem predmeta iz prejšnjega člena.

3. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 8/2013

Ljubljana, dne 21. junija 2013

dr. Samo Javornik l.r.
Predsednik
Strokovnega sveta
Slovenskega inštituta za revizijo

OBČINE

BREZOVICA

2150. Odlok o I. rebalansu proračuna Občine Brezovica za leto 2013

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 27/08 Odl. US: Up-2925/07-15, U-I-21/07-18, 76/08, 100/08 Odl. US: U-I-427/06-9, 79/09, 14/10 Odl. US: U-I-267/09-19, 51/10, 84/10 Odl. US: U-I-176/08-10, 40/12 – ZUJF), 29. ter 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB4, 110/11 – ZDIU12, 14/13 – popr.) in 7., 30. in 112. člena Statuta Občine Brezovica (Uradni list RS, št. 104/09) je Občinski svet Občine Brezovica na 19. redni seji dne 20. 6. 2013 sprejel

O D L O K

o I. rebalansu proračuna Občine Brezovica za leto 2013

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Brezovica za leto 2013 (Uradni list RS, št. 83/12) se 2. člen spremeni tako, da se glasi:

»2. člen

(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V splošnem delu proračuna so v bilanci prihodkov in odhodkov, v računu finančnih terjatev in naložb in v računu financiranja prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni podskupine kontov.

Splošni del proračuna se na ravni podskupin kontov določa v naslednjih zneskih (tabele 1–4):

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
	Tabela 1: Bilanca prihodkov I. rebalansa	(v EUR)
	Skupina/podskupina kontov	
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	15.369.657,11
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	7.638.420,83
70	DAVČNI PRIHODKI	6.781.163,82
	700 Davki na dohodek in dobiček	5.869.194,00
	703 Davki na premoženje	573.722,05
	704 Domači davki na blago in storitve	338.247,77
71	NEDAVČNI PRIHODKI	857.257,01
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	351.824,76
	711 Takse in pristojbine	5.000,00
	712 Globe in druge denarne kazni	73.386,33
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	25.545,92
	714 Drugi nedavčni prihodki	401.500,00
72	KAPITALSKI PRIHODKI	150.000,00
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih Sredstev	150.000,00
73	PREJETE DONACIJE	20.932,45
	730 Prejete donacije iz domačih virov	20.932,45

74	TRANSFERNI PRIHODKI	7.560.303,83
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih inst.	517.971,83
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske unije	7.042.332,00
	Tabela 2: Bilanca odhodkov I. rebalansa.	
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	15.283.146,72
40	TEKOČI ODHODKI	2.180.244,05
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	339.451,28
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	60.516,49
	402 Izdatki za blago in storitve	1.584.997,73
	403 Plačila domačih obresti	55.081,08
	409 Rezerve	140.197,47
41	TEKOČI TRANSFERI	3.682.818,46
	410 Subvencije	372.358,39
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	2.024.145,24
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	239.036,62
	413 Drugi tekoči domači transferi	1.047.278,21
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	9.328.596,21
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	9.328.596,21
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	91.488,00
	431 Investicijski transferi	80.688,15
	432 Investicijski transferi proračunski	10.799,85
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK / PRIMANJKLJAJ (I. – II.)	86.510,39
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
	Tabela 3: Račun finančnih terjatev in naložb I. rebalansa	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0,00
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0,00
	750 Prejeta vračila danih posojil	0,00
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0,00
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	0,00
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442)	0,00
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0,00
	440 Dana posojila	0,00
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	0,00
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	0,00
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. – V.)	0,00

C.	RAČUN FINANCIRANJA	
	Tabela 4: Račun financiranja I. rebalansa	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0,00
50	ZADOLŽEVANJE	0,00
	500 Domače zadolževanje	0,00
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	554.992,00
55	ODPLAČILA DOLGA	554.992,00
	550 Odplačila domačega dolga	554.992,00
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNIH (I. + IV. + VII. – II. – V. – VIII.)	-468.481,61
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII. – VIII.)	-554.992,00
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI. + X. – IX.)	-86.510,39
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. PRETEKLEGA LETA	468.481,61

Posebni del rebalansa proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na konte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni del rebalansa proračuna do ravni proračunskih postavk – kontov in načrt razvojnih programov, ki sta priložila temu odloku, sta zaradi obsežnosti materiala na vpogled v upravi Občine Brezovca.

Načrt razvojnih programov sestavljajo projekti. «

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01/13-GŠ

Brezovica, dne 20. junija 2013

Župan
Občine Brezovica
Metod Ropret l.r.

CELJE

2151. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Mestne občine Celje za leto 2013

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 100/08 – Odl. US, 79/09 in 51/10), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB4) in 46. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08) je Mestni svet Mestne občine Celje na 21. seji dne 18. 6. 2013 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Mestne občine Celje za leto 2013

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem odlokom se za Mestno občino Celje za leto 2013 določajo proračun, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja na ravni občine (v nadaljnjem besedilu: proračun).

2. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA IN STRUKTURA POSEBNEGA DELA PRORAČUNA

2. člen

V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni podskupine kontov.

Splošni del proračuna se na ravni podskupin kontov določa v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v evrih
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	55.079.489
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	46.353.904
70	DAVČNI PRIHODKI	33.647.862
	700 DAVKI NA DOHODEK IN DOBIČEK	23.843.443
	703 DAVKI NA PREMOŽENJE	8.703.000
	704 DOMAČI DAVKI NA BLAGO IN STORITVE	1.101.419
71	NEDAVČNI PRIHODKI	12.706.042
	710 UDELEŽBA NA DOBIČKU IN DOHODKI OD PREMOŽENJA	10.459.919
	711 TAKSE IN PRISTOJBINE	14.000
	712 GLOBE IN DRUGE DENARNE KAZNI	352.000
	713 PRIHODKI OD PRODAJE BLAGA IN STORITEV	320.100
	714 DRUGI NEDAVČNI PRIHODKI	1.560.023
72	KAPITALSKI PRIHODKI	2.487.709
	720 PRIHODKI OD PRODAJE OSNOVNIH SREDSTEV	687.709
	721 PRIHODKI OD PRODAJE ZALOG	0
	722 PRIHODKI OD PRODAJE ZEMLJIŠČ IN NEOPREDMETENIH SREDSTEV	1.800.000
73	PREJETE DONACIJE	20.695
	730 PREJETE DONACIJE IZ DOMAČIH VIROV	20.695
	731 PREJETE DONACIJE IZ TUJINE	0
74	TRANSFERNI PRIHODKI	6.135.734
	740 TRANSFERNI PRIHODKI IZ DRUGIH JAVNOFINANČNIH INSTITUCIJ	5.939.899
	741 PREJETA SREDSTVA IZ DRŽ. PRORAČ. IZ SREDSTEV PRORAČUNA EU	195.835
78	PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE	81.447
	787 PREJETA SREDSTVA OD DRUGIH EVROPSKIH INSTITUCIJ	81.447
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	59.456.095
40	TEKOČI ODHODKI	14.620.474
	400 PLAČE IN DRUGI IZDATKI ZAPOSLENIM	3.083.150
	401 PRISPEVKI DELODAJALCEV ZA SOCIALNO VARNOST	492.850
	402 IZDATKI ZA BLAGO IN STORITVE	9.889.474
	403 PLAČILA DOMAČIH OBRESTI	470.000
	409 REZERVE	685.000

41	TEKOČI TRANSFERI	21.986.778
	410 SUBVENCije	2.258.475
	411 TRANSFERI POSAMEZNIKOM IN GOSPODINJSTVOM	9.665.900
	412 TRANSFERI NEPRIDOBITNIM ORGANIZACIJAM IN USTANOVAM	305.671
	413 DRUGI TEKOČI DOMAČI TRANSFERI	9.756.732
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	12.620.848
	420 NAKUP IN GRADNJA OSNOVNIH SREDSTEV	12.620.848
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	10.227.995
	431 INVESTICIJSKI TRANSF. PRAVNIM IN FIZIČNIM OSEBAM, KI NISO PU	9.891.795
	432 INVESTICIJSKI TRANSFERI PRORAČUNSKIM UPORABNIKOM	336.200
III.	PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ (I – II)	-4.376.606
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPIT. DELEŽEV	0
	750 PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	751 PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	752 KUPNINE IZ NASLOVA PRIVATIZACIJE	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	440 DANA POSOJILA	0
	441 POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV IN FINANČNIH NALOŽB	0
	442 PORABA SREDSTEV KUPNIN IZ NASLOVA PRIVATIZACIJE	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV – V)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE	4.500.000
50	ZADOLŽEVANJE	4.500.000
	500 DOMAČE ZADOLŽEVANJE	4.500.000
VIII.	ODPLAČILA DOLGA	2.361.127
55	ODPLAČILA DOLGA	2.361.127
	550 ODPLAČILA DOMAČEGA DOLGA	2.361.127
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I+IV+VII-II-V-VIII)	-2.237.733
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII-VIII)	2.138.873
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI+X-IX)	4.376.606
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. 2012	3.043.800

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podkonte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni del proračuna do ravni podkontov in načrt razvojnih programov sta priložila k temu odloku.
Načrt razvojnih programov sestavljajo projekti.

3. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

Proračun se izvršuje na ravni proračunske postavke – podkonta.

4. člen

Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans proračuna.

O prerazporeditvah pravic porabe v posebnem delu proračuna (finančnem načrtu neposrednega uporabnika) med glavnimi programi v okviru področja proračunske porabe oziroma med podprogrami v okviru glavnih programov odloča na predlog neposrednega uporabnika župan, v višini 20 %.

Župan s poročilom o izvrševanju proračuna v mesecu septembru in konec leta z zaključnim računom poroča občinskemu svetu o veljavnem proračunu za leto 2013 in njegovi realizaciji.

5. člen

Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu razpiše javno naročilo za celotno vrednost projekta, ki je vključen v načrt razvojnih programov, če so zanj načrtovane pravice porabe na proračunskih postavkah v sprejetem proračunu.

Prezete obveznosti iz tega člena se načrtujejo v finančnem načrtu neposrednega uporabnika in načrtu razvojnih programov.

6. člen

Župan lahko spreminja vrednost projektov v načrtu razvojnih programov. Projekte, katerih vrednost se spremeni za več kot 20 % mora predhodno potrditi občinski svet.

Projekti, za katere se zaradi prenosa plačil v tekoče leto, zaključek financiranja prestavi iz predhodnega v tekoče leto, se uvrstijo v načrt razvojnih programov po uveljavitvi proračuna.

Novi projekti se uvrstijo v načrt razvojnih programov na podlagi odločitve občinskega sveta.

7. člen

Proračunska rezerva se v letu 2013 oblikuje v višini 50.000,00 evrov.

Na predlog za finance pristojnega organa občinske uprave odloča o uporabi sredstev proračunske rezerve za namene iz drugega odstavka 49. člena ZJF župan.

8. člen

V skladu z 42. členom ZJF se oblikuje splošna proračunska rezervacija v višini 635.000,00 evrov. O uporabi sredstev splošne proračunske rezervacije odloča župan.

4. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE STVARNEGA IN FINANČNEGA PREMOŽENJA DRŽAVE

9. člen

Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena ZJF, lahko župan v letu 2013 odpiše dolgove, ki jih imajo dolžniki do občine, in sicer največ do skupne višine 10.000,00 evrov.

5. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV OBČINE IN JAVNEGA SEKTORJA

10. člen

Zaradi kritja presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v ra-

čunu finančnih terjatev in naložb ter odplačila dolgov v računu financiranja se občina za proračun leta 2013 lahko zadolži do višine 4.500.000,00 evrov.

11. člen

Mestna občina Celje v letu 2013 ne bo izdajala poroštev.

6. KONČNA DOLOČBA

12. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0302-5/2013

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

2152. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskih cestah in cestnoprometni ureditvi v Mestni občini Celje

Na podlagi 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08), 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (ZLS) (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 27/08 – Odl. US, 76/08, 100/08 – Odl. US, 79/09, 14/10 – Odl. US, 51/10, 84/10 – Odl. US in 40/12 – ZUJF), 6. člena Zakona o pravilih cestnega prometa (ZPrCP) (Uradni list RS, št. 109/10 in 57/12), 9. člena Zakona o financiranju občin (ZFO-1) (Uradni list RS, št. 123/06, 101/07 – Odl. US, 57/08, 94/10 – ZIU, 36/11, 40/12 – ZUJF in 104/12 – ZIPRS1314), ter 3. in 17. člena Zakona o prekrških (ZP-1) (Uradni list RS, št. 29/11 – UPB8, 43/11 – Odl. US in 21/13) je Mestni svet Mestne občine Celje na 21. seji dne 18. 6. 2013 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskih cestah in cestnoprometni ureditvi v Mestni občini Celje

1. člen

V Odloku o občinskih cestah in cestnoprometni ureditvi v Mestni občini Celje (Uradni list RS, št. 101/11, 22/12 in 75/12) se v prilogi 2: »Cenik parkiranja in ostalih stroškov na območju Mestne občine Celje«, pod točko »9. OBMOČJE MESTNE TRŽNICE CELJE – DOVOZ V OBMOČJE ZA PEŠČE«, obstoječe tri vrstice v tabeli nadomestijo z novima dvema vrsticama:

»

do 1 ure	2,00
do 2 uri	4,00

«

2. člen

V prilogi 2: »Cenik parkiranja in ostalih stroškov na območju Mestne občine Celje«, pod točko »6. PARKIRIŠČA ZA STANOVALCE STAREGA MESTNEGA JEDRA«, se v zadnji vrstici tabele za besedilom »letna dovolilnica parkirišče Ozka ulica, Zagata,« doda besedilo: »Cankarjeva ulica – pasaža«.

3. člen

V prilogi 2: »Cenik parkiranja in ostalih stroškov na območju Mestne občine Celje«, pod točko »7. ZAKUPLJENA PARKIRIŠČA«, se za besedilom »Parkirišče Gledališka ulica

(sodišče), parkirišče Razlagova ulica (Hotel Evropa)« doda besedilo: »parkirišče Zagata, parkirišče Cankarjeva ulica – pasaža«.

KONČNA DOLOČBA

4. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0302-7/2011-5

Celje, dne 18. junija 2013

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

2153. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o zazidalnem načrtu Glazija (OPPN)

Mestni svet Mestne občine Celje je na podlagi 98. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12 in 108/09 – ZPNačrt-A) in 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08) na 21. seji dne 18. 6. 2013 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o zazidalnem načrtu Glazija (OPPN)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(pravna podlaga)

(1) V skladu s prostorskimi sestavinami dolgoročnega plana občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 (Uradni list SRS, št. 4/88 in Uradni list RS, št. 18/91, 54/94 in 25/98) in s srednjeročnim družbenim planom občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 (Uradni list SRS, št. 40/86, Uradni list RS, št. 48/90, 25/98 in 86/01) Mestni svet sprejme Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o zazidalnem načrtu Glazija (Uradni list SRS, št. 31/84, 27/90, Uradni list RS, št. 23/91, 69/93, 49/95, 45/96, 78/01, 54/02, 110/02, 113/04, 91/05, 112/06) po projektu št. 40-2008 (v nadaljevanju: ZN), ki ga je izdelal biro URBANISTI, d.o.o.

(2) Pravna podlaga za pripravo OPPN iz prejšnjega odstavka je dana v Zakonu o prostorskem načrtovanju – ZPNačrt (Uradni list RS, št. 33/07).

II. VSEBINA

2. člen

(vsebina ZN)

(1) Prostorski akt se spremeni po projektu, ki ga je pod št. 40-2008 izdelal biro Urbanisti, d.o.o.

(2) Sestavni del tega odloka so tudi naslednje priloge:
– Hidrološko – hidravlična analiza za ZN Glazija – I. OŠ Celje (Ekologika, d.o.o., oktober 2012),
– geodetski načrt s certifikatom,
– smernice nosilcev urejanja prostora,
– mnenja nosilcev urejanja prostora.

3. člen

(predmet podrobnega načrta)

Predmet obravnave podrobnega načrta je prostorska ureditev območja I. osnovne šole v Celju in okolice, ki se ureja z Odlokom o zazidalnem načrtu Glazija.

III. OBMOČJE PODROBNEGA NAČRTA

4. člen

(obseg območja podrobnega načrta)

Območje podrobnega načrta obsega naslednje parcele v katastrski občini Celje: 369/1, 369/2, 369/3, 369/4, 369/5, 369/6, 369/7, 369/8, 370/1, 370/2, 371/1, 371/2, 371/3, 371/4, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378/1, 378/2, 379, vse k.o. Celje in je veliko cca 2 ha.

IV. PROSTORSKE UREDITVE, KI SE NAČRTUJEJO S PODROBNIM NAČRTOM

5. člen

(vplivi in povezave prostorske ureditve s sosednjimi območji)

(1) Ureditveno območje sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta zajema celoten kompleks I. osnovne šole. Kompleks je v večji meri že izgrajen ter zaokrožen. Funkcijsko je homogen, saj se znotraj njega nahajajo pretežno izobraževalne ustanove ter v manjšem delu poslovni prostori. Izjema je zgolj stanovanjska vila, ki pa je v preteklosti služila za kader omenjenih ustanov, danes pa je v zasebni lasti. Zaradi pretežne homogenosti območja je tako predvidena tudi raba območja, ki je pretežno namenjena potrebam izobraževanja ter športa in rekreacije. Vse že obstoječe zelene površine se ohranjajo, s čimer se kompleksu dolgoročno zagotovi kvalitetna okolica, hkrati pa se območje vizualno loči od okolice stanovanjskih hiš.

(2) S podrobnim načrtom se določajo tudi ureditev dovozov, dostopov, parkirnih površin, ureditev parkovnih površin ter ostalih zelenih in zunanjih površin ter prikazuje pogoje izgradnje komunalne, energetske in prometne infrastrukture znotraj celotnega kompleksa.

6. člen

(dopustni posegi)

Na območju podrobnega načrta so dopustni naslednji posegi pod pogoji določil tega odloka:

- gradnja novih objektov (novi objekti, dozidave, nadzidave),
- odstranitev objektov in gradnja novih objektov na mestu odstranjenih,
- redna vzdrževalna dela in investicijska vzdrževalna dela na obstoječih objektih,
- dozidave obstoječih objektov,
- sprememba namembnosti v okviru dovoljenih objektov po CC-SI,
- gradnja gospodarske infrastrukture,
- urejanje utrjenih zunanjih in zelenih površin,
- postavitev enostavnih in nezahtevnih objektov, ki dopolnjujejo opredeljeno namembnost območja.

V. POGOJI GLEDE NAMEMBNOSTI POSEGOV V PROSTOR, NJIHOVE LEGE, VELIKOSTI IN OBLIKOVANJA

7. člen

(pogoji in usmeritve glede lege in velikosti objektov)

- (1) Umestitev predvidenih objektov in gostota pozidave območja podrobnega načrta je določena:
- s horizontalnimi gabariti objektov, znotraj katerih je možna izvedba enega ali več manjših objektov,
 - z gradbeno mejo, črto, ki je načrtovani objekti ne smejo presežati, lahko pa se je dotikajo ali pa so od nje odmaknjeni v

notranjost zemljišča. Objekt lahko presega gradbeno mejo le z manjšimi funkcionalnimi elementi fasade kot so dimniki in cevovodi, ki bistveno ne vplivajo na oblikovni vtis gradbene mase.

(2) Tlorisni gabariti novih objektov so razvidni iz grafičnega načrta in so podani za telovadnico kot nov objekt. Nova telovadnica bo dimenzij do 61.00 x 33.00 m ter višine do 15.00 m in bo od železniškega tira odmaknjena najmanj 12.00 m, od obstoječe telovadnice pa odmaknjena najmanj 4 m. Navedeni tlorisni gabariti predstavljajo največje mogoče gabarite novih objektov. Znotraj teh je mogoča gradnja enega ali več manjših objektov.

(3) Pred izvajanjem del je treba pridobiti geotehnične pogoje za gradnjo. Objekti se načrtujejo varno glede na stopnjo potresne ogroženosti območja.

8. člen

(oblikovanje objektov)

(1) Oblikovanje vseh novih, nadomeščenih ter nezahtevnih in enostavnih objektov mora slediti smernicam trajnostne gradnje ter umeščanja v urbani prostor.

(2) Objekti morajo biti umeščeni znotraj območja gradbene meje. Nova telovadnica mora biti od obstoječe telovadnice odmaknjena, pri čemer ju je možno funkcionalno povezati. V ta namen je dovoljeno postaviti vezni hodnik izven območja gradbene meje preko katerega pa naj bo urejen dostop tudi zunanjim uporabnikom. Oblikovanje nove telovadnice naj bo sodobno. Streha je lahko ravna, segmentno ločna ali izvedena v manjših naklonih. Materiali na zunanjsčini so lahko klasični ali sodobni in sicer pod pogojem da se uporabljajo svetli ali naravni barvni toni.

(3) Vezni hodnik naj po višini ne presega višine strešnega venca že obstoječe telovadnice. Arhitekturno oblikovanje veznega hodnika ne sme negativno vplivati na zavarovani šolski kompleks, zato mora biti oblikovanje enostavno in sodobno.

9. člen

(ureditev zunanjih površin)

(1) Celotno ureditveno območje je razdeljeno na različne rabe tal, in sicer na interne manipulativne površine, športno rekreacijske površine in zelenice. Okoli vseh objektov so določene interne manipulacijske površine, kjer se nahajajo dovozi in parkirnišča. Na teh površinah je dovoljeno zasnovati potrebne prometne površine ter ostale ureditve in objekte, ki so nujno potrebni za funkcioniranje že obstoječih stavb. Okoli predvidenega objekta so predvidene športno rekreacijske površine, kamor se umeščajo razna športno rekreacijska igrišča in spremljajoče ureditve oziroma objekti. Promet na tem območju praviloma ni dovoljen. Na križišču med Kocbekovo in Oblakovo ulico se ohrani obstoječi park, ki se primerno uredi. Ravno tako je potrebno ohraniti zelene površine med osnovno šolo in Vruncvevo cesto ter vrt okoli hiše Oblakova 2. Nepozidan pas med železniško progo in predvidenim novim športnim objektom pa se nameni kot peš povezava ter intervencijska pot med potniškim terminalom in kompleksom srednje šole Lava. V zelenice ni dovoljeno posegati z novimi objekti, dovoljeni so zgolj infrastrukturni objekti in pešpoti ter oprema.

(2) Na območju ni dovoljeno postavljati naprav in objektov za oglaševanje, dovoljene so le oznake in elementi za lastno označevanje stavb in dejavnosti.

VI. POGOJI PRIKLJUČEVANJA OBJEKTOV NA GOSPODARSKO JAVNO INFRASTRUKTURO IN GRAJENO JAVNO DOBRO

10. člen

(prometno omrežje)

Napajanje predvidenega objekta bo možno iz Oblakove ulice na južni strani kompleksa, preko obstoječega cestnega priključka in na vzhodni strani, kjer bo dovoz omogočen iz Vruncveve ulice, kjer bo urejeno manjše parkirnišče za osebna vozila.

Parkirišče na vzhodni strani objekta bo omogočalo parkiranje 18 osebnim vozilom.

11. člen

(vodovodno omrežje)

Oskrba objekta z vodo je omogočena preko novo predvidene vodovodne veje, ki bo priključena na obstoječi vodovod v Oblakovi ulici in bo kot zanka obkrožala predviden objekt ter se priključila na obstoječi vodovod v Vrunčevi ulici. Na predvideno vejo bodo priključeni trije hidranti. Predvidena vodovodna veja mora biti profila premera 100 mm. Vodovod na območju zazidalnega načrta je del Osrednjega vodovodnega sistema Celje. Tlačna črta v vodovodnem omrežju na obravnavanem območju se v normalnih razmerah giblje med 275 m in 290 m nadmorske višine.

12. člen

(kanalizacijsko omrežje)

Na obravnavanem območju je mešan sistem kanalizacije. Meteorne in fekalne odpadne vode predvidenega objekta je potrebno voditi ločeno in jih združiti za zadrževalnikom meteornih odpadnih vod. Po združitvi kanalizacije v mešan sistem bo izveden priključek na kanal 200019, ki bo od novo izvedenega priključnega jaška potekal po novi trasi, v smeri proti jugu in ob južni fasadi objekta šole zavil proti vzhodu, proti RZ-2, kjer bo preko predvidenega revizijskega jaška priključen na RZ-2 na obstoječo fekalno kanalizacijo. Interna kanalizacija, ki poteka skozi prostore pod nivojem terena, mora biti izvedena brez priključkov in brez prekinitev, ki bi lahko povzročale povratno zaplavitve objekta. Odpadne vode iz prostorov pod nivojem terena morajo biti speljane v javno kanalizacijo preko črpališča. Potrebni so ukrepi za zmanjšanje odtoka padavinskih voda z urbanih površin v kanalizacijo oziroma v vodotoke (Zakon o vodah – Uradni list RS, št. 67/02, Uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo – Uradni list RS, št. 47/05, 45/07), zato je potrebno za meteorne vode s streh in vozni površin predvideti ponikovanje, prepustne vozne površine, zadrževalne bazene in podobne rešitve, ki morajo biti prikazane v projektu. Preliv meteornih vod se spelje preko revizijskega jaška v javno kanalizacijo z enim priključkom. V javno kanalizacijo je dovoljeno odvajati vode, ki ustrezajo predmetnim pravilnikom in uredbam.

13. člen

(plinovodno omrežje)

(1) V okolici obravnavanega območja v Oblakovi in Vrunčevi ulici je zgrajeno nizkotlačno plinovodno omrežje, delovnega nadtlaka 100 mbar, v upravljanju Energetike Celje.

(2) Za oskrbo obravnavanega objekta z energijo lahko investitor predvidi uporabo zemeljskega plina iz obstoječega plinovodnega omrežja. V delu Vrunčeve ulice že obstaja obstoječa veja plinovoda, na katerega je možno priključiti predviden objekt. Kolikor kapaciteta plinovoda v delu Vrunčeve ulice ne ustreza predvidenim potrebam, naj se obstoječa veja od odcepa v Oblakovi ulici v smeri proti severu do predvidenega priključka na objekt primerno poveča.

(3) Pri izdelavi projektne dokumentacije je potrebno upoštevati veljavno zakonodajo, standarde, tehnične predpise in smernice upravljalca plinskega omrežja v MOC.

14. člen

(elektroenergetsko omrežje)

Energija za napajanje objektov je na razpolago v TP Oblakova, kar pomeni, da bo potrebno zgraditi nov elektro priključek v skladu s pogoji Elektro Celje. Pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja si mora investitor pridobiti projektne pogoje in soglasje za priključitev na distribucijsko omrežje. V soglasju bodo podani parametri za projektiranje elektro priključka.

15. člen

(omrežje elektronskih komunikacij)

Na obravnavanem območju je obstoječe javno TK omrežje. Potrebno je zagotoviti trase za predvideno razvodno omrežje za

napajanje posameznih objektov, ki morajo biti usklajene z ostalimi komunalnimi vodi. Izdelati je potrebno projekt priključitve na javno TK omrežje in naročniškega razvoda. V zazidalnem načrtu so prikazani le obstoječi telekomunikacijski vodi. Pri izvedbi vseh del za realizacijo TK omrežja na obravnavanem področju bo potrebno upoštevati vse veljavne predpise ter standarde.

VII. REŠITVE IN UKREPI ZA CELOSTNO OHRANJANJE KULTURNE DEDIŠČINE

16. člen

(kulturna dediščina)

Obravnavano območje leži znotraj vplivnega območja urbanističnega kulturnega spomenika Celje – Staro mestno jedro (EŠD 55) in znotraj arheološkega kulturnega spomenika Celje – Arheološko najdišče Celje (EŠD 56). Znotraj območja se nahaja tudi kulturni spomenik Celje – Prva osnovna šola s telovadnico (EŠD 4265). Vsi trije spomeniki so razglašeni z Odlokom o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 28/86-1364, 1/92-18). Ob osnovni šoli stoji tudi varovana enota kulturne dediščine Celje – Vila Oblakova 2 (EŠD 23358). Na območju predvidene športne dvorane ter ostalih posegov v zemeljske plasti se predhodno pred vsemi posegi v zemeljske plasti izvedejo geomehanske vrtnice z jedrom premera 0.10–0.15 metra m do dosežene geološke osnove (predvidoma 25 vrtin). Izvede se makroskopsko petrografski, sedimentološki in pedološki pregled jeder in izdela poročilo. Izvede se arheološka interpretacija antropogenih ostankov v vrtinah in izdela poročilo. Na osnovi rezultatov predhodnih arheoloških raziskav/vrtin bodo podane nadaljnje smernice oziroma kulturnovarstveni pogoji za izvedbo objektov.

VIII. REŠITVE IN UKREPI ZA VAROVANJE OKOLJA, NARAVNIH VIROV IN OHRANJANJA NARAVE

17. člen

(rešitve in ukrepi za varstvo zraka)

Predviden objekt ne sme predstavljati možnosti povečanja onesnaženja zraka. Za potrebe po toplotni energiji je predvidena uporaba plinovodnega omrežja, s tem bo kvaliteta zraka ostala na sprejemljivi ravni.

18. člen

(rešitve in ukrepi za varstvo voda)

Predviden objekt se bo priključil na javni kanalizacijski sistem. Odpadne komunalne vode se bodo odvajale v javno kanalizacijsko omrežje ter dalje v skupno čistilno napravo.

19. člen

(rešitve in ukrepi za varstvo tal)

(1) Pri gradnji se uporabljajo prevozna sredstva in gradbeni stroji, ki so tehnično brezhibni ter le takšne vrste materialov, za katere obstajajo dokazila o neškodljivosti za okolje.

(2) Vse nevarne snovi in kemikalije, ki se uporabljajo pri izvajanju dejavnosti, morajo biti skladiščene na način, ki onemogoča nekontrolirano odtokanje le-teh v tla ali njihov raztros.

(3) Rodovitni del prsti, ki bo odstranjen med gradnjo, je potrebno ustrezno deponirati ter uporabiti za ureditev zelenic ter ostalih zelenih površin.

20. člen

(rešitve in ukrepi za ravnanje z odpadki)

Za objekt je potrebno zagotoviti zbirno mesto za odpadke, to je urejen prostor v ali ob objektu kamor se postavijo zabojniki za mešane komunalne odpadke in odjemno mesto, kjer izvajalec javne službe odpadke prevzame. Odjemno mesto je lahko tudi zbirno mesto, če je zagotovljen nemoten dovoz vozilom za odvoz odpadkov. Predvideni način odvoza odpadkov mora ustrezati tehnologiji zbiranja in odvažanja odpadkov, ki jo uporablja izvajalec javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

21. člen

(rešitve in ukrepi za varstvo pred hrupom)

(1) Na podlagi Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05) sodi območje v III. območje varstva pred hrupom, kjer je dopusten poseg v okolje, ki je manj moteč zaradi povzročanja hrupa. Za to območje veljajo mejne dnevne ravni hrupa 60 dBA in mejne nočne ravni 50 dBA.

(2) Ukrepi za varovanje objektov in območij pred prekomernim hrupom morajo biti izvedeni v skladu s predpisi. Predvideni objekti oziroma njihovo obratovanje in uporaba ne smejo presežati predpisane mejne ravni hrupa.

IX. REŠITVE IN UKREPI ZA OBRAMBO TER VARSTVO PRED NARAVNIMI IN DRUGIMI NESREČAMI

22. člen

(vodnogospodarske ureditve)

(1) Za obravnavano območje je bila izdelana Hidrološko – hidravlična analiza za ZN Glazija – I. OŠ Celje (Ekologika, d.o.o., oktober 2012).

(2) V obstoječem stanju ob predpostavki ustreznega delovanja sistema zadrževalnikov in črpališč razbremenjenih voda se spremenijo razredi poplavne nevarnosti, predvideni objekt se nahaja na območju male nevarnosti, s koto gladine poplavnih vod na cca 0,30 do 0,40 m nad terenom. Po izvedbi vodnogospodarskih ukrepov na strugi Savinje bo širše območje v okolici objekta poplavno varno tudi ob nastopu stoletnih visokih voda. Dolgoročno bo dodatno poplavno varnost širše regije zagotovila dodatno predvidena izvedba suhih zadrževalnikov Savinjski dolini na vodotokih Savinja in Bolska. Kot ukrep, ki bi zagotavljal ustrežno poplavno varnost predvidenega objekta v obstoječem stanju vodnogospodarskih ureditev, je potreben dvig najnižje kote tal v objektu na koto 237,70 m.n.v., s čimer bo zagotovljena poplavna varnost z varnostno višino nad 0,50 m. Nižje od te kote pa v stenah niso dovoljene nobene odprtine. Objekta ni dovoljeno podkletiti.

23. člen

(varstvo pred potresom, požarnovarstvene ureditve)

(1) Pri pripravi akta so v skladu s predpisi s področja varstva pred požarom upoštevani ustrezni prostorski, gradbeni in tehnični ukrepi. Z ustrežno razmestitvijo objektov in z odmiki med njimi so ustvarjeni pogoji za požarno ločitev objektov, zagotovljeni so pogoji za njihovi ustvarjeni pogoji za požarno ločitev objektov, zagotovljeni so pogoji za omejevanja širjenja ognja ob požaru ter pogoji za varen umik ljudi in premoženja. Urejene so prometne in delovne površine za intervencijska vozila. Oskrba za gašenje z vodo je predvidena preko nadzemnih hidrantov, izvedenih skladno s Pravilnikom o tehničnih normativih za hidrantno omrežje za gašenje požarov (Uradni list RS, št. 30/91). Pri nadaljnjem projektiranju je potrebno upoštevati Zakon o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 3/07 – UPB, 9/11, 83/12) ter Pravilnik o požarni varnosti v stavbah (Uradni list RS, št. 31/04, 10/05, 83/05, 14/07).

(2) Obravnavano območje spada v območje 7. stopnje potresne ogroženosti, temu primerno pa je potrebno prilagoditi način gradnje. Pri gradnji novih objektov je potrebno ojačiti prvo ploščo. V objektih, ki so določeni s predpisi se gradijo zaklonišča.

X. ETAPNOST IZVEDBE IN DRUGI POGOJI ZA IZVAJANJE UREDITEV

24. člen

(etapnost izvedbe in drugi pogoji za izvajanje ureditev)

Območje načrta se lahko izvaja in ureja v več zaključenih etapah skladno s potrebami in zmožnostmi investitorja in glede na predhodno izvedeno infrastrukturo.

XI. VELIKOST DOPUSTNIH ODPSTOPANJ OD FUNKCIONALNIH, OBLIKOVALSKIH IN TEHNIČNIH REŠITEV

25. člen

(dopustna odstopanja)

(1) Pri realizaciji podrobnega načrta so dopustna odstopanja od gabaritov objektov znotraj gradbenih mej, tehničnih rešitev objektov in naprav ter tras posameznih prometnih rešitev, komunalnih vodov, priključkov, določenih s tem odlokom, če se pri nadaljnjem podrobnejšem preučevanju tehnoloških, prometnih, varnostnih, funkcionalnih, geoloških, hidroloških, geomehanskih in drugih razmer poiščejo rešitve, ki so primernejše s tehnološkega, prometno-tehničnega, oblikovalskega in okoljevarstvenega vidika, sledijo napredku tehnike ter omogočajo racionalnejšo rabo prostora, s katerimi pa se ne smejo poslabšati prostorske in okoljske razmere in spremeniti urbanistična zasnova.

(2) Odstopanja od rešitev iz prejšnjega odstavka ne smejo biti v nasprotju z javnimi interesi, z njimi morajo soglašati organi in organizacije, v delovno področje katerih ta odstopanja spadajo. Dovoljeno je zmanjšanje in povečanje gabaritov za 10 %, pri čemer pa telovadnica ne sme presežati gradbene meje. Velikost veznega hodnika j po širini ne presega 10.00 m.

(3) Za dopustna odstopanja po tej uredbi se lahko štejejo tudi druga križanja objektov gospodarske javne infrastrukture na območju podrobnega načrta, ki niso določena s tem odlokom in če niso v nasprotju s tem odlokom. K vsaki drugačni rešitvi križanja novih objektov gospodarske javne infrastrukture na območju podrobnega načrta mora investitor takega objekta gospodarske javne infrastrukture predhodno pridobiti soglasje investitorja ureditev, načrtovanih s tem podrobnim načrtom, če te še niso izvedene, oziroma upravljavca ureditev, načrtovanih s tem podrobnim načrtom, če so te že v uporabi.

XII. KONČNE DOLOČBE

26. člen

(vpogled)

Projekt iz 1. člena tega odloka je stalno na vpogled vsem zainteresiranim pri pristojni službi Mestne občine Celje in za področje urejanja prostora in pri za izdajo gradbenih dovoljenj krajevno pristojni upravni enoti.

27. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega odloka se v obsegu meja podrobnega načrta, navedenih v 4. členu tega odloka, spremeni Zazidalni načrt Glazija in se ureja po pogojih tega odloka.

28. člen

(nadzor)

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne republiške in občinske inšpekcijske službe.

29. člen

(veljavnost odloka)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-5/2008

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

2154. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnih podjetij

Na podlagi 8. člena Odloka o gospodarskih javnih družbah v Mestni občini Celje (Uradni list RS, št. 29/06, 98/08, 31/10, 53/11, 42/12, 51/12 in 71/12), 25. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN in 57/11) in 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08) je Mestni svet Mestne občine Celje na 21. seji dne 18. 6. 2013 sprejel

ODLOK**o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnih podjetij**

1. člen

V Odloku o ustanovitvi javnih podjetij (Uradni list RS, št. 49/95, 51/98 in 10/99) se v 5. členu pod točko a) na koncu besedila druge alineje doda vejica in besedilo, ki se glasi: »razen prevzema blata iz nepretočnih greznic ter malih komunalnih čistilnih naprav, z zmogljivostjo manjšo od 50 PE«.

V 5. členu se pod točko b) za četrto alinejo doda nova peta alineja, ki se glasi:

»– prevzem blata iz nepretočnih greznic ter malih komunalnih čistilnih naprav, z zmogljivostjo manjšo od 50 PE.«

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0302-6/2013
Celje, dne 18. junija 2013

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

2155. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o zazidalnem načrtu Dolgo polje III – sever

Na podlagi 61., v povezavi s 53., 97. in 98. členom Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09 in 80/10 – ZUPUDPP (106/10 popr.), 43/11 – ZKZ-C in 57/12) in 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08) je Mestni svet Mestne občine Celje na 21. seji dne 18. 6. 2013 sprejel

ODLOK**o spremembah in dopolnitvah Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o zazidalnem načrtu Dolgo polje III – sever**

1. člen

(1) V Odloku o spremembah in dopolnitvah Odloka o zazidalnem načrtu Dolgo polje III – sever se za drugim odstavkom 9. člena doda nov, tretji odstavek, ki glasi:

»Zaradi dela pešpoti v vzhodnem kareju kompleksa pri garažni hiši v lasti etažnih lastnikov in umirjanja prometa je mogoče ograditi zemljišče med zemljiščem bloka Novi trg 11 in 12 ter garažno hišo s primerno izvedbo panelne ograje, po-

stavljene na rob zemljiške parcele ob intervencijski poti, višine do 1,8 metra. Za zagotovitev nemotenega peš prometa po predvideni javni pešpoti ob objektu 3, kare vzhod, je potrebno na primerno mesto pešpoti oziroma slepe intervencijske poti vgraditi nezaklenljiva vrtljiva vrata s primerno veliko odprtino ob vratih, ki bo omogočala tudi prehod z otroškimi vozički. Okvir, v katerega so lahko vpeta vrtljiva vrata, je za zagotavljanje normalnega prehoda predviden do višine 2,2 metra.«.

(2) Sedanja tretji in četrty odstavek postaneta četrty in peti odstavek.

PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

2. člen

Projekt številka 06/04 IUP d.o.o., Celje, je sestavni del tega odloka in stalno na vpogled vsem zainteresiranim pri pristojni službi Mestne občine Celje.

3. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-3/2013
Celje, dne 18. junija 2013

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

2156. Sklep št. 04/13 o ukinitvi statusa zemljišč v splošni rabi

Mestni svet Mestne občine Celje je na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 27/08, 76/08, 79/09 in 51/10), 23. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo, 92/05 – ZJC-B, 111/05 – Odločba US, 93/05 – ZVMS, 126/07, 108/09, 61/10 – ZRud-1 in 20/11 – Odločba US) in 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08) na 21. seji dne 18. 6. 2013 sprejel

SKLEP št. 04/13**o ukinitvi statusa zemljišč v splošni rabi**

1. člen

Ukine se status splošne rabe za naslednjo nepremičnino:

Parcelna številka	Vrsta rabe	Površina m ²	Katastrska občina
1444/9	pot	142	1075 – Trnovlje

2. člen

Nepremičnina iz 1. člena tega sklepa preneha imeti značaj zemljišča v splošni rabi in postane last Mestne občine Celje, Trg celjskih knezov 9, 3000 Celje, matična številka 5880360.

3. člen

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3502-116/2013
Celje, dne 18. junija 2013

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

2157. Sklep o uporabi igralne površine na otroka v javnih vrtcih Mestne občine Celje

Na podlagi 22. člena Pravilnika o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o normativih in minimalnih tehničnih pogojih za prostor in opremo vrtca (Uradni list RS, št. 47/13) in 27. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08) izdaja župan Mestne občine Celje

S K L E P**o uporabi igralne površine na otroka v javnih vrtcih Mestne občine Celje**

1. člen

S tem sklepom se v javnih vrtcih Mestne občine Celje določa uporaba manjše igralne površine na otroka, kot to določa 19. člen Pravilnika o normativih in minimalnih tehničnih pogojih za prostor in opremo vrtca (Uradni list RS, št. 73/00, 75/05, 33/08, 126/08, 47/10 in 47/13).

2. člen

Uporaba manjše igralne površine na otroka velja za obdobje od 1. 9. 2013 do zagotovitve zadostnih notranjih igralnih površin oziroma najdlje do 1. 9. 2017.

3. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, veljati pa začne z dnem izdaje soglasja ministra, pristojnega za področje predšolske vzgoje.

Št. 602-7/2010

Celje, dne 19. junija 2013

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

CERKNO**2158. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Cerklje za leto 2013**

Na podlagi 40. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB4), 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09 in 51/10), Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06, 57/08 in 36/11) in 16. člena Statuta Občine Cerklje (Uradni list RS, št. 112/07) je Občinski svet Občine Cerklje na 14. redni seji dne 20. 6. 2013 sprejel

O D L O K**o spremembi Odloka o proračunu Občine Cerklje za leto 2013**

1. člen

Odlok o proračunu Občine Cerklje za leto 2013 (Uradni list RS, št. 26/13) se v četrtem odstavku 2. člena spremeni tako, da se glasi:

»Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih

A) BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV		Proračun leta 2013 (v €)
Skupina/podskupina kontov		
A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV		
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	6.182.052
	TEKOČI PRIHODKI (70 + 71)	4.644.195
70	DAVČNI PRIHODKI	4.021.707
	700 Davki na dohodek in dobiček	3.662.772
	703 Davki na premoženje	207.088
	704 Domači davki na blago in storitve	151.847
71	NEDAVČNI PRIHODKI	622.488
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	472.258
	711 Takse in pristojbine	2.500
	712 Denarne kazni	1.500
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	77.468
	714 Drugi nedavčni prihodki	68.762
72	KAPITALSKI PRIHODKI	163.624
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	62.300
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih sredstev	101.324
73	PREJETE DONACIJE	32.617
	730 Prejete donacije iz domačih virov	32.617
74	TRANSFERNI PRIHODKI	1.341.616
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih inštitucij	625.540
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske unije	716.076
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	6.617.607
40	TEKOČI ODHODKI	1.784.021
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	258.223
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	40.773
	402 Izdatki za blago in storitve	1.323.268
	403 Plačila domačih obresti	25.101
	409 Rezerve	136.656
41	TEKOČI TRANSFERI	1.748.538
	410 Subvencije	13.000
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	1.160.095
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	181.698
	413 Drugi tekoči domači transferi	393.745
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	2.775.076
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	2.775.076
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	309.972
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	137.395
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	172.577

III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMAN- KLJAJ) I.-II.	-435.555
B) RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB		
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750 +751 +752)	15.367
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	15.367
	750 Prejeta vračila danih posojil	15.367
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPI- TALSKIH DELEŽEV (440+441+442)	
	441 Povečanje kapitalskih deležev in fi- nančnih naložb	7.000
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	8.367
C) RAČUN FINANCIRANJA		
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	451.521
50	ZADOLŽEVANJE	
	500 Domače zadolževanje	451.521
VIII.	ODPLAČILO DOLGA (550)	99.061
55	ODPLAČILO DOLGA	
	550 Odplačilo domačega dolga	99.061
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNIH	-74.728
X.	NETO ZADOLŽEVANJE	352.460
XI.	NETO FINANCIRANJE	435.555
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. 2012	74.728

«

2. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-0041/2012-8
Cerkno, dne 20. junija 2013

Župan
Občine Cerkno
Miran Ciglič i.r.

DIVAČA

**2159. Zaključni račun proračuna Občine Divača
za leto 2012**

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo in spremembe), 98. člena Zakona o javnih financah – UPB4 (Uradni list RS, št. 11/11) in 16. člena Statuta Občine Divača (Uradni list RS, št. 39/99, 77/06 in 115/07) je Občinski svet Občine Divača na 20. seji dne 12. 6. 2013 sprejel

**ZAKLJUČNI RAČUN
proračuna Občine Divača za leto 2012**

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Divača za leto 2012.

2. člen

Proračun Občine Divača za leto 2012 je bil realiziran v naslednjih zneskih:

KONTO	OPIS	Znesek v EUR
A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	5.244.484
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	3.936.115
70	DAVČNI PRIHODKI (700+703+704+706)	2.858.586
700	DAVKI NA DOHODEK IN DOBIČEK	2.476.993
703	DAVKI NA PREMOŽENJE	286.623
704	DOMAČI DAVKI NA BLAGO IN STORITVE	95.010
706	DRUGI DAVKI	-40
71	NEDAVČNI PRIHODKI (710+711+712+713+714)	1.077.529
710	UDELEŽBA NA DOBIČKU IN DOHODKI OD PREMOŽENJA	660.846
711	TAKSE IN PRISTOJBINE	2.868
712	GLOBE IN DRUGE DENARNE KAZNI	1.329
713	PRIHODKI OD PRODAJE BLAGA IN STORITEV	1.881
714	DRUGI NEDAVČNI PRIHODKI	410.605
72	KAPITALSKI PRIHODKI (720+721+722)	70.495
720	PRIHODKI OD PRODAJE OSNOVNIH SREDSTEV	1.418
721	PRIHODKI OD PRODAJE ZALOG	
722	PRIHODKI OD PRODAJE ZEMLJIŠČ IN NEOPREDMETENIH SREDSTEV	69.077
73	PREJETE DONACIJE (730+731)	4.313
730	PREJETE DONACIJE IZ DOMAČIH VIROV	4.313
731	PREJETE DONACIJE IZ TUJINE	
74	TRANSFERNI PRIHODKI (740+741)	1.213.532
740	TRANSFERNI PRIHODKI IZ DRUGIH JAVNOFINANČNIH INSTITUCIJ	350.387
741	PREJETA SREDSTVA IZ DRŽAVNEGA PRORAČUNA IZ SREDSTEV PRORAČUNA EVROPSKE UNIJE	863.145
78	PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE (786+787)	20.030
786	OSTALA PREJETA SREDSTVA IZ PRORAČUNA EVROPSKE UNIJE	20.030
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	5.457.459
40	TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+409)	863.350
400	PLAČE IN DRUGI IZDATKI ZAPOSLENIM	248.312
401	PRISPEVKI DELODAJALCEV ZA SOCIALNO VARNOST	40.531

KONTO	OPIS	Znesek v EUR
402	IZDATKI ZA BLAGO IN STORITVE	529.281
403	PLAČILA DOMAČIH OBRESTI	45.225
409	REZERVE	
41	TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413)	1.711.204
410	SUBVENCije	15.210
411	TRANSFERI POSAMEZNIKOM IN GOSPODINJSTVOM	786.836
412	TRANSFERI NEPROFITNIM ORGANIZACIJAM IN USTANOVAM	134.882
413	DRUGI TEKOČI DOMAČI TRANSFERI	774.276
42	INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	2.703.504
420	NAKUP IN GRADNJA OSNOVNIH SREDSTEV	2.703.504
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI (431+432)	179.401
431	INVESTICIJSKI TRANSFERI PRAVNIM IN FIZ. OSEBAM	141.220
432	INVESTICIJSKI TRANSFERI PRORAČUNSKIM UPORABNIKOM	38.181
	III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I.–II.)	-212.975
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
75	IV. PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
750	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	
751	PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	
752	KUPNINE IZ NASLOVA PRIVATIZACIJE	
44	V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441)	0
440	DANA POSOJILA	
441	POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV IN FINANČNIH NALOŽB	
	VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.–V.)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
50	VII. ZADOLŽEVANJE (500)	250.000
500	DOMAČE ZADOLŽEVANJE	250.000
55	VIII. ODPLAČILA DOLGA (550)	220.000
550	ODPLAČILA DOMAČEGA DOLGA	220.000
	IX. POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (III.+VI.+X.) = (I.+IV.+VII.) – (II.+V.+VIII.)	-182.975
	X. NETO ZADOLŽEVANJE (VII.–VIII.)	30.000
	XI. NETO FINANCIRANJE (VI.+X.–IX.)	212.975

3. člen

Zaključni račun proračuna Občine Divača za leto 2012 sestavljajo splošni in posebni del.

V splošnem delu je podan podrobnejši prikaz predvidenih in realiziranih prihodkov in odhodkov oziroma prejemkov in izdatkov iz bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja. V posebnem delu je prikaz predvidenih in realiziranih odhodkov in drugih izdatkov proračuna Občine Divača za leto 2012.

4. člen

Denarna sredstva rezervnega sklada Občine Divača izkazujejo po zaključnem računu Občine Divača za leto 2012 naslednje stanje:

1. Stanje na dan 1. 1. 2012 (prenos iz leta 2011)	13.355	EUR
2. Prilivi v letu 2012	0	EUR
3. Odlivi v letu 2012	0	EUR
4. Stanje na dan 31. 12. 2012	13.355	EUR

Denarna sredstva rezervnega sklada na dan 31. 12. 2012 se prenesejo v rezervni sklad Občine Divača za leto 2013.

5. člen

Zaključni račun proračuna Občine Divača za leto 2012 začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-0009/2013-02
Divača, dne 12. junija 2013

Župan
Občine Divača
Drago Božac l.r.

2160. Odlok o dopolnitvi Odloka o imenovanju novih ulic na območju naselja Divača

Na podlagi 21. člena Zakona o določanju območij ter o imenovanju in označevanju naselij, ulic in stavb – ZDOIONUS (Uradni list RS, št. 25/08), določil Pravilnika o ureditvi vprašanj pri določanju območij naselij, določanju hišnih števil in poteka ulic ter označevanju ulic in stavb (Uradni list RS, št. 76/08) ter skladno s 16. členom Statuta Občine Divača (Uradni list RS, št. 39/99, 77/06, 115/07) je Občinski svet Občine Divača na 20. redni seji dne 12. 6. 2013 sprejel

ODLOK**o dopolnitvi Odloka o imenovanju novih ulic na območju naselja Divača****1. člen**

V Odloku o imenovanju novih ulic na območju naselja Divača (Uradni list RS, št. 83/05, 25/09) se za 3. točko v 1. členu doda 4. točka z naslednjo vsebino:

»SONČNA POT«: parcelni številki 1041/1 (delno) in 476/13.

Ulica se začne na Kajuhovi ulici pred ovinkom za hišno št. 49 in poteka proti zahodu in nato zavije proti jugu do zemljišča parcelna št. 1042/30, kjer se slepo konča.«

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-0009/2013-03

Divača, dne 12. junija 2013

Župan
Občine Divača
Drago Božac l.r.

GRAFIČNA PRILOGA**2161. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sofinanciranju kulturnih dejavnosti v Občini Divača**

Na podlagi Zakona o društvih (uradno prečiščeno besedilo) – ZDru-1-UPB2/ (Uradni list RS, št. 64/11), Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo – ZUJIK (Uradni list RS, št. 77/07 – UPB1, 65/07 – Odl. US, 56/08, 4/10) 100/11 – Odl. US), Odloka o uresničevanju javnega interesa na področju kulture v Občini Divača (Uradni list RS, št. 34/12), Pravilnika o sofinanciranju kulturnih dejavnosti v Občini Divača (Uradni list RS, št. 34/12), Statuta Občine Divača (Uradni list RS, št. 39/99, 77/06 in 115/07) je Občinski svet Občine Divača na 20. redni seji dne 12. 6. 2013 sprejel

PRAVILNIK**o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sofinanciranju kulturnih dejavnosti v Občini Divača****1. člen**

V drugem odstavku 5. člena Pravilnika o sofinanciranju kulturnih dejavnosti v Občini Divača (Uradni list RS, št. 34/12) se v celoti črta besedilo osme alineje.

2. člen

V drugem odstavku 9. člena se v poglavja DRUŠTVA/KLUBI v celoti črta besedilo pete alineje.

3. člen

V drugem odstavku 9. člena se v poglavju DRUŠTVA/KLUBI besedilo šeste alineje črta in se nadomesti z naslednjim besedilom:

»– je organizator kulturne prireditve na območju Občine Divača.«

4. člen

V drugem odstavku 9. člena se v poglavju DRUŠTVA/KLUBI za besedilom obstoječe šeste alineje doda nova alineja, ki glasi:

»– društvo/klub s sedežem v Občini Divača pa je lahko organizator kulturne prireditve tudi v Kosovelovem domu v Sežani, v Kulturnem domu v Lokvi ali v Kulturnem domu v Hrpeljah - Kozini.«

5. člen

V 10. členu se za drugim odstavkom doda nov, tretji, odstavek, ki glasi:

»Do dodelitve sofinancerskih sredstev za organizacijo in izvedbo kulturnih prireditev po tem Pravilniku niso upravičena društva, klubi, druge pravne ali fizične osebe, ki izvajajo godbeniško dejavnost.«

6. člen

V drugem odstavku 12. člena se črta besedilo sedme alineje.

7. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-0009/2013-05

Divača, dne 12. junija 2013

Župan
Občine Divača
Drago Božac l.r.

I. MERILA

MERILA ZA SOFINANCIRANJE PROGRAMOV LJUBITELJSKIH DRUŠTEV, KI V OBČINI DIVAČA DELUJEJO NA PODROČJU KULTURE

1.

V poglavju **SPLOŠNA DOLOČILA** se za prvim odstavkom doda nov odstavek, ki glasi:

V primeru, da upravičena oseba v tekočem letu realizira VEČJI obseg programa (npr. več nastopov, večji stroški,..) od prijavljenega na javnem razpisu, se upošteva obseg prijave. V primeru, da upravičena oseba v tekočem letu realizira MANJŠI obseg programa od prijavljenega na javnem razpisu, se pri zaključnem obračunu realizacije obseg sofinancerskih sredstev ustrezno zniža. Ostanek finančnih sredstev ostane nerazdeljen.

2.

V preglednici meril se v prvi stolpec, poimenovan **MERILO**, v poglavju **IZVAJANJE KULTURNIH PROJEKTOV V TUJINI** doda takoj pod naslovom novo besedilo, ki glasi: (za preteklo leto).

LJUBITELJSKA KULTURNA DRUŠTVA, KI DELUJEJO V OBČINI DIVAČA PRETEŽNO NA PROFITNI OSNOVI

Celotno besedilo poglavja **LJUBITELJSKA KULTURNA DRUŠTVA, KI DELUJEJO V OBČINI DIVAČA PRETEŽNO NA PROFITNI OSNOVI** se črta.

SOFINANCIRANJE NAKUPA OPREME ZA POTREBE DELOVANJA LJUBITELJSKIH DRUŠTEV, KI V OBČINI DIVAČA DELUJEJO NA PODROČJU KULTURE sredstva se dodelijo za preteklo leto

Za obstoječo tabelo se doda nov odstavek, ki glasi:

V primeru, da upravičena oseba v tekočem letu realizira VEČJI obseg nakupa in/ali popravila opreme za potrebe društvene dejavnosti od prijavljenega na javnem razpisu, se upošteva obseg prijave. V primeru, da upravičena oseba v tekočem letu realizira MANJŠI obseg nakupa in/ali popravila opreme za potrebe društvene dejavnosti od prijavljenega na javnem razpisu, se pri zaključnem obračunu realizacije obseg sofinancerskih sredstev ustrezno zniža. Ostanek finančnih sredstev ostane nerazdeljen.

2.

Ostalo besedilo ostane nespremenjeno.

II. MERILA

MERILA ZA SOFINANCIRANJE ORGANIZACIJE IN IZVEDBE KULTURNIH PRIREDITEV V OBČINI DIVAČA

1.

Upravičena oseba je DRUŠTVO / KLUB S SEDEŽEM V OBČINI DIVAČA

V poglavju **SPLOŠNA DOLOČILA** se v poglavju **Obrazložitev meril** doda pred obstoječe besedilo nov odstavek, ki glasi:

V primeru, da upravičena oseba v tekočem letu realizira VEČJI obseg programa znotraj prijavljene prireditve od prijavljenega na javnem razpisu in/ali večji obseg prireditev od prijavljenih na javnem razpisu, se upošteva obseg prijave. V primeru, da upravičena oseba v tekočem letu realizira MANJŠI obseg programa znotraj prijavljene prireditve od prijavljenega in/ali manjši obseg prireditev od prijavljenih na javnem razpisu, se pri zaključnem obračunu realizacije obseg sofinancerskih sredstev ustrezno zniža. Ostanek finančnih sredstev ostane nerazdeljen.

V primeru, da upravičena oseba v tekočem letu ne realizira prijavljene prireditve na javni razpis, lahko le-to nadomesti z drugo primerljivo realizirano prireditvijo, vendar pod pogojem, da je ta enake oblike in ima enake vrste odhodkov, kot prvotno prijavljena.

Upravičena oseba je DRUŠTVO / KLUB S SEDEŽEM IZVEN OBČINE DIVAČA

V poglavju **SPLOŠNA DOLOČILA** se v poglavju **Obrazložitev meril** doda pred obstoječe besedilo nov odstavek, ki glasi:

V primeru, da upravičena oseba v tekočem letu realizira VEČJI obseg programa znotraj prijavljene prireditve od prijavljenega na javnem razpisu in/ali večji obseg prireditev od prijavljenih na javnem razpisu, se upošteva obseg prijave. V primeru, da upravičena oseba v tekočem letu realizira MANJŠI obseg programa znotraj prijavljene prireditve od prijavljenega in/ali manjši obseg prireditev od prijavljenih na javnem razpisu, se pri zaključnem obračunu realizacije obseg sofinancerskih sredstev ustrezno zniža. Ostanek finančnih sredstev ostane nerazdeljen.

V primeru, da upravičena oseba v tekočem letu ne realizira prijavljene prireditve na javni razpis, lahko le-to nadomesti z drugo primerljivo realizirano prireditvijo, vendar pod pogojem, da je ta enake oblike in ima enake vrste odhodkov, kot prvotno prijavljena.

Upravičena oseba je JAVNI ZAVOD

V poglavju **SPLOŠNA DOLOČILA** se v poglavju **Obrazložitev meril** doda pred obstoječe besedilo nov odstavek, ki glasi:

V primeru, da upravičena oseba v tekočem letu realizira VEČJI obseg programa znotraj prijavljene prireditve od prijavljenega na javnem razpisu in/ali večji obseg prireditev od prijavljenih na javnem razpisu, se upošteva obseg prijave. V primeru, da upravičena oseba v tekočem letu realizira MANJŠI obseg programa znotraj prijavljene prireditve od prijavljenega in/ali manjši obseg prireditev od prijavljenih na javnem razpisu, se pri zaključnem obračunu realizacije obseg sofinancerskih sredstev ustrezno zniža. Ostanek finančnih sredstev ostane nerazdeljen.

V primeru, da upravičena oseba v tekočem letu ne realizira prijavljene prireditve na javni razpis, lahko le-to nadomesti z drugo primerljivo realizirano prireditvijo, vendar pod pogojem, da je ta enake oblike in ima enake vrste odhodkov, kot prvotno prijavljena.

2.

Ostalo besedilo ostane nespremenjeno.

2162. Sklep o možnosti začasnih izpisov otroka iz vrtca in uveljavljanju znižanega plačila vrtca zaradi začasnega izpisa

Na podlagi Zakona o vrtcih (ZVrt-UPB2) (Uradni list RS, št. 100/05 – UPB2, 25/08, 98/09 – ZIUZGK, 36/10, 62/10 – ZUPJS, 94/10 – ZIU, 40/12 – ZUJF), Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-UPB5) (Uradni list RS, št. 16/07 – UPB5, 101/07 Odl. US, 36/08, 22/09 Odl. US: U-I-205/07-10, 55/09 Skl. US: U-I-356/07-13, 58/09 (64/09 popr., 65/09 popr.), 16/10 Odl. US: U-I-256/08-27, 47/10 Odl. US: U-I-312/08-31, 20/11, 34/11 Odl. US: U-I-205/10-23, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D), Pravilnika o normativih in kadrovskih pogojih za opravljanje dejavnosti predšolske vzgoje (Uradni list RS, št. 75/05, 82/05, 76/08, 77/09, (79/09 popr.), 102/09, 105/10, 92/12 (98/12 popr.)), 16. člena Statuta Občine Divača (Uradni list RS, št. 39/99, 77/06 in 115/07), vloge Vrtca Sežana – vloge št. 237/28-2013 z dne 19. 4. 2013 glede uveljavljanja rezervacije za otroke je Občinski svet Občine Divača na 20. redni seji dne 12. 6. 2013 sprejel

S K L E P**o možnosti začasnih izpisov otroka iz vrtca in uveljavljanju znižanega plačila vrtca zaradi začasnega izpisa****1.**

Začasni izpis otroka iz vrtca za neprekinjeno odsotnost v trajanju najmanj enega in največ dveh mesecev

Starši lahko uveljavljajo pravico za znižano plačila vrtca zaradi začasnega izpisa otroka enkrat letno v obdobju od 1. julija do 31. avgusta, in sicer za neprekinjeno odsotnost otroka v trajanju najmanj enega in največ dveh mesecev.

Starši so začasni izpis otroka iz prvega odstavka tega člena in uveljavljanje pravice do znižanega plačila vrtca dolžni upravi vrtca napovedati najmanj 15 dni pred prvim dnevom odsotnosti otroka iz vrtca.

V času, ko je otrok začasno izpisan iz vrtca, plačajo starši znižano oskrbnino za program v vrtcu, in sicer v višini 50 % prispevka za oskrbnino, določeno z odločbo pristojnega centra za socialno delo o uvrščenosti v dohodkovni razred (plačilni razred) in določitvi višine plačila za program v vrtcu, znižano za sorazmerni del stroškov neporabljenih živil.

Razliko med plačilom znižane oskrbnine za program v vrtcu, ki jo plačajo starši, in ekonomsko ceno programa, znižano za sorazmerni del stroškov neporabljenih živil, zagotavlja iz proračunskih sredstev Občina Divača.

V primeru, ko imajo starši v vrtec hkrati vključena dva ali več otrok, se 50 % znižanje prispevka oskrbnine ne upošteva v delu prispevka, ki se vrtcu zagotavlja iz državnega proračuna v skladu z Zakonom o vrtcih in v povezavi z Zakonom za uravnoteženje javnih financ.

2.

Začasni izpis otroka zaradi bolezn

V primeru, da je otrok zaradi bolezn neprekinjeno odsoten iz vrtca več kot 21 delovnih dni (obračunskih dni), lahko starši uveljavljajo znižanje plačila oskrbnine za programe v vrtcu v višini 50 % prispevka za oskrbnino, določeno z odločbo pristojnega centra za socialno delo o uvrščenosti v dohodkovni razred (plačilni razred) in določitvi višine plačila za program v vrtcu, znižano za sorazmerni del stroškov neporabljenih živil.

Razliko med plačilom znižane oskrbnine za program v vrtcu, ki jo plačajo starši, in ekonomsko ceno programa, znižano za sorazmerni del stroškov neporabljenih živil, zagotavlja iz proračunskih sredstev Občina Divača.

Vlogo za znižanje plačila, s priloženim s zdravniškim potrdilom o bolezn otroka, starši oddajo upravi vrtca najkasneje v

roku petih zaporednih delovnih (obračunskih) dni od zaključka odsotnosti otroka.

V primeru, ko imajo starši v vrtec hkrati vključena dva ali več otrok, se 50 % znižanje prispevka oskrbnine ne upošteva v delu prispevka, ki se vrtcu zagotavlja iz državnega proračuna v skladu z Zakonom o vrtcih in v povezavi z Zakonom za uravnoteženje javnih financ.

3.

Določila, navedena v tem sklepu, veljajo za starše otrok, za katere je Občina Divača po veljavni zakonodaji dolžna kriti del cene programa vrtca.

4.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-0009/2013-08

Divača, dne 12. junija 2013

Župan
Občine Divača
Drago Božac l.r.

2163. Sklep o oblikovanju najemnin za stavbna in kmetijska zemljišča v lasti Občine Divača

Na podlagi določil 16. člena Statuta Občine Divača (Uradni list RS, št. 39/99, 77/06, 115/07) je Občinski svet Občine Divača na 20. redni seji dne 12. 6. 2013 sprejel

S K L E P**o oblikovanju najemnin za stavbna in kmetijska zemljišča v lasti Občine Divača****1. člen**

S tem sklepom se določi višina najemnin za uporabo stavbnih zemljišč za določeno dejavnost ter kmetijskih zemljišč v lasti Občine Divača.

2. člen

Osnova za oblikovanje cene najemnine za uporabo stavbnih zemljišč je cena kvadratnega metra stavbnih zemljišč, ki je določena na podlagi Sklepa o določitvi izhodiščne cene stavbnih zemljišč v Občini Divača (Uradni list RS, št. 14/12) ter na podlagi določil 4. člena tega sklepa.

Osnova za oblikovanje cene najemnine za uporabo kmetijskih zemljišč je Cenik zakupnin za kmetijsko rabo zemljišč, ki ga letno sprejme Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov RS.

3. člen

Višina najemnine se določi s pogodbo v skladu s 4. členom tega sklepa. V primeru, da se najemnina obračuna enkrat letno, se najemnina zaračuna ločeno za vsako koledarsko leto v naprej. V primeru mesečnega obračuna se najemnina zaračuna enkrat mesečno do desetega dne v mesecu za pretekli mesec. Najemnina se mora plačati v osmih dneh od izstavitve računa.

4. člen

Način za določitev najemnine za m² stavbnega zemljišča:
I. Za najem stavbnih zemljišč za trgovsko in gostinsko dejavnost se najemnina obračunava mesečno in znaša 10 % cene stavbnega zemljišča/m² za posamezno cono;

II. Za najem stavbnih zemljišč za obrtno, proizvodno in storitveno dejavnost se najemnina zaračunava mesečno in znaša 10 % cene stavbnega zemljišča/m² za posamezno cono;

III. Za najem funkcionalnega zemljišča (parkirni prostori, dvorišča, zelenice ...) se najemnina obračunava letno in znaša 1 % cene stavbnega zemljišča/m² za posamezno cono;

IV. Za najem stavbnih zemljišč za izvajanje javnih nalog oseb javnega prava in nevladnih organizacij ter izvajanje dejavnosti društev in političnih strank, se najemnina obračunava letno in znaša 1 % cene stavbnega zemljišča/m² za posamezno cono;

V. Za obdelavo zemljišča (vrtički, zelenjavni vrtovi, sadovnjaki, njive, travniki) v območju stavbnih zemljišč, se najemnina obračunava letno in znaša 1 % cene stavbnega zemljišča za posamezno cono.

5. člen

Cenik najemnin za stavbna zemljišča v 4. členu navedene dejavnosti v posameznih conah:

Dejavnost	Cona A	Cona B	Cona C	Cona D
I.	4,00 €/m ² /mesec	2,50 €/m ² /mesec	1,00 €/m ² /mesec	0,80 €/m ² /mesec
II.	4,00 €/m ² /mesec	2,50 €/m ² /mesec	1,00 €/m ² /mesec	0,80 €/m ² /mesec
III.	0,40 €/m ² /leto	0,25 €/m ² /leto	0,10 €/m ² /leto	0,08 €/m ² /leto
IV.	0,40 €/m ² /leto	0,25 €/m ² /leto	0,10 €/m ² /leto	0,08 €/m ² /leto
V.	0,40 €/m ² /leto	0,25 €/m ² /leto	0,10 €/m ² /leto	0,08 €/m ² /leto

* Cona A: Divača

Cona B: Betanija, Brežec pri Divači, Dane, Dolenja vas, Dolnje Ležeče, Dolnje Vreme, Famlje, Gabrče, Goriče pri Famljah, Gornje Vreme, Gradišče pri Divači, Kačiče-Pared, Matavun, Naklo, Pared, Potoče, Senadole, Senožče, Škocjan, Škoflje, Vremski Britof, Zavrhek

Cona C: Gornje Ležeče, Laže, Otošče

Cona D: Barka, Kozjane, Misliče, Podgrad pri Vremah, Potok, Vareje, Vatovlje.

Morebitne davščine niso vključene v ceno.

Za kmetijsko rabo zemljišč v območju kmetijskih zemljišč se najemnina določi na podlagi Cenika zakupnin, ki ga letno objavlja Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov RS.

6. člen

Ta sklep začne veljati dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-0009/2013-07

Divača, dne 12. junija 2013

Župan
Občine Divača
Drago Božac l.r.

KAMNIK

2164. Sklep o začetku postopka priprave sprememb in dopolnitev Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu B11 Titan – Svit

Na podlagi 57. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP (106/10 – popr.), 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 35/13 Skl. US: U-I-43/13-8) ter 32. člena Statuta Občine Kamnik (Uradni list RS, št. 101/08, 45/10 in 34/12) je župan Občine Kamnik dne 19. 6. 2013 sprejel

S K L E P**o začetku postopka priprave sprememb
in dopolnitev Odloka o občinskem podrobnem
prostorskem načrtu B11 Titan – Svit**

1. člen

(Uvodne določbe)

S tem sklepom se začne postopek sprememb in dopolnitev Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu B 11 Titan – Svit (Uradni list RS, št. 25/10) (v nadaljevanju: besedila: SD OPPN B11 Titan – Svit).

2. člen

(Predmet in okvirno ureditveno območje)

Na obravnavanem območju že velja Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu B11 Titan – Svit, ki ureja prostorsko ureditev celotnega območja B 11 Titan – Svit. Določeni so pogoji za gradnjo novih stavb in drugih objektov, namenjenih proizvodni, skladiščni, trgovski, poslovni, servisni in storitveni dejavnosti. Občinski podrobni prostorski načrt predvideva tudi pogoje za ureditev odprtih površin ter za gradnjo prometne, energetske in druge komunalne infrastrukture.

Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu B 11 Titan – Svit v svojem 22. členu, v točki 3. navaja, da se mora pred kakršnokoli izgradnjo izvesti zid v dolžini 720 m ali na ustrezno koto nadvišati obstoječi teren. Iz kart vseh do sedaj pridobljenih hidrološko hidravličnih študij, ki so bile izvedene na tem območju, izhaja, da parcele 717/24, 717/34 in 718/2, vse k.o. Kamnik, ne ležijo v območju poplavne nevarnosti. Legalizacija objekta, stoječega na obravnavanih zemljiščih, je tako neutemeljeno pogojena z izgradnjo zidu v dolžini 720 m ali nadvišanjem obstoječega terena. Predvidene so tudi nekatere druge spremembe objekta, stoječega na parc. št. 717/24, 717/34 in 718/2, vse k.o. Kamnik, v funkcionalni enoti O2 ter manjše spremembe oziroma dopolnitve programskih vsebin, ki pa niso v nasprotju z obstoječim veljavnim dolgoročnim prostorskim planom občine Kamnik.

3. člen

(Območje sprememb in dopolnitev podrobnega
prostorskega načrta)

V skladu z veljavnimi prostorskimi planskimi akti je območje občinskega podrobnega prostorskega načrta opredeljeno v grafičnem delu prostorskega plana, spremembe pa se nanašajo le na tekstualni del na delu območja B11 Titan – Svit, in sicer v funkcionalni celoti O2 ob hidrocentrali Titan. Območje SD OPPN B11 TITAN SVIT se nanaša na naslednje parcele: 717/24, 717/34 in 718/2, vse k.o. Kamnik.

4. člen

(Način pridobitve strokovnih rešitev)

Strokovne rešitve se pridobivajo v skladu z določili ZPNačrt in spremljajočimi predpisi. Podlaga za izdelavo strokovnih rešitev so naslednji dokumenti in strokovne podlage:

- usmeritve iz veljavnega prostorskega načrta;
- dopolnjen oziroma spremenjen tekstualni del Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu B11 Titan – Svit v delu, na katerega se sprememba nanaša;
- Idejna zasnova zunanje in prometne ureditve za območje parc. št.: 717/24, 717/34 in 718/2, vse k.o. Kamnik (GEO-PLAN d.o.o. Kamnik, september 2012).

Kolikor se bo v postopku priprave SD OPPN B11 Titan SVIT izkazala potreba po izdelavi dodatnih strokovnih podlag, se bodo te pripravile naknadno. Izdelovalec SD OPPN B11 Titan – Svit bo izdelal ali vsaj koordiniral izdelavo vseh potrebnih strokovnih podlag za izdelavo akta. Strokovne podlage na podlagi svojih področnih predpisov posredujejo tudi nosilci urejanja prostora za področje svoje pristojnosti.

5. člen

(Roki za pripravo)

Izdelava SD OPPN B11 Titan – Svit se pripravlja skladno z 61.a členom Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list

RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP (106/10 – popr.), 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 35/13 Skl. US: U-I-43/13-8), in sicer po skrajšanem postopku ter ob upoštevanju rokov, predpisanih z ZPNačrt-om, pri čemer je predvideni rok za pridobitev smernic, trajanje javne razgrnitve in rok za pridobitev mnenj 15 dni.

V primeru, če bo potrebna izvedba postopka celovite presoje vplivov na okolje, se upoštevajo tudi roki, določeni z Zakonom o varstvu okolja.

6. člen

(Nosilci urejanja prostora in drugi udeleženci, ki sodelujejo
pri pripravi SD OPPN)

Nosilci urejanja prostora, ki sodelujejo pri pripravi SD OPPN, so:

- Ministrstvo za kulturo, Maistrova 10, 1000, Ljubljana,
- Zavod RS za ohranjanje narave, OE Kranj, PC Planina 3, 4000 Kranj,
- Ministrstvo za obrambo, Uprava za zaščito in reševanje, Vojkova cesta 61, 1000 Ljubljana,
- Ministrstvo za okolje in prostor, ARSO, Urad za upravljanje z vodami, Oddelek območja srednje Save, Einspielerjeva 6, 1000, Ljubljana,
- Ministrstvo za kmetijstvo in okolje, ARSO, Sektor za ohranjanje narave, Vojkova 52, 1000, Ljubljana,
- Komunalno podjetje Kamnik d.d., Cankarjeva 11, 1240 Kamnik,
- Elektro Ljubljana, PE Ljubljana okolica, Slovenska cesta 58, 1516 Ljubljana,
- Telekom Slovenije d.d., Cigaletova 15, 1000 Ljubljana,
- Adriaplin d.o.o., Dunajska cesta 7, 1000 Ljubljana,
- PUBLICUS, d.o.o., Ljubljana, Vodovodna cesta 97, 1000 Ljubljana,
- Občina Kamnik, Glavni trg 24, 1240 Kamnik,
- druge občinske gospodarske javne službe ter drugi organi in organizacije, kolikor bi se v postopku priprave sprememb in dopolnitev občinskega podrobnega prostorskega načrta izkazalo, da so njihove smernice in mnenja potrebni, oziroma da rešitve posegajo v njihovo delovno področje.

V postopku se o začetku priprave obvesti tudi pristojno Ministrstvo za kmetijstvo in okolje, Direktorat za okolje, Sektor za celovito presojo vplivov na okolje, Dunajska 22, 1000 Ljubljana, ki sporoči pripravljavcu, ali je treba izvesti postopek celovite presoje vplivov na okolje. V primeru, da je izvedba postopka celovite presoje vplivov na okolje potrebna, pripravljavec zagotovi tudi izdelavo okoljskega poročila.

Če kdo od navedenih organov oziroma organizacij v 15 dneh ne bo podal smernic, se šteje, da nima smernic, pri čemer pa mora izdelovalec upoštevati vse zahteve, ki jih za načrtovanje predvidene prostorske ureditve določajo veljavni predpisi in drugi pravni akti.

7. člen

(Obveznosti v zvezi s financiranjem priprave akta)

Izdelavo vseh morebitnih strokovnih podlag in idejnih zasnov, ki jih bodo zahtevali nosilci urejanja prostora, vključno z vsemi potrebnimi podlagami v okviru postopka CPVO (kolikor bo CPVO potrebna), bo financiral pobudnik sam.

8. člen

(Začetek veljavnost sklepa)

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletnih straneh Občine Kamnik. Veljati začne z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-1/2013-5/1

Kamnik, dne 19. junija 2013

Župan
Občine Kamnik
Marjan Šarec l.r.

KOMEN

2165. Odlok o razglasitvi domačije Tupelče 4, Petrovi, za kulturni spomenik lokalnega pomena

Na podlagi 13. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11, 30/11 odl. US in 90/12) in 16. člena Statuta Občine Komen (Uradni list RS, št. 80/09) ter predloga Zavoda za varstvo kulturne dediščine št. 35106-0265-1/2013 z dne 15. 4. 2013 je Občinski svet Občine Komen na 20. redni seji dne 19. 6. 2013 sprejel

O D L O K

o razglasitvi domačije Tupelče 4, Petrovi, za kulturni spomenik lokalnega pomena

1. člen

Za kulturni spomenik lokalnega pomena se razglasi enota dediščine: Tupelče – Domačija Tupelče 4, Petrovi, EŠD 9459 (v nadaljnjem besedilu: spomenik).

2. člen

(1) Vrednote, ki utemeljujejo razglasitev za spomenik, so:

– Domačija zaprtega tipa zavzema osrednje mesto na severnem robu vasi.

– Stavbnemu razvoju domačije lahko sledimo od 18. do 20. stoletja. Najstarejši objekt znotraj domačije je nadstropna, s skrlami krita prvotno stanovanjska hiša, ki se ji je z leti spremenila funkcija. Razvoj se zaključuje s stanovanjsko hišo iz zadnje četrtine 20. stoletja, zgrajeno na zahodnem robu niza.

– Adicijski niz domačije poteka od nadstropnega gospodarskega poslopja prek najstarejšega objekta znotraj domačije z zunanjim zidanim stopniščem in pokritim gankom na prizemnih stebričkih. V nadaljevanju iste stavbe je vhodna lopa z vodnjakom s trebušasto oblikovanim oklepom, datiranim 1842, *klenica*, tudi *pri štirni*. Niz se zalomi z veliko nadstropno stanovanjsko hišo, krito s skrlami, ki zapira severni rob dvorišča. Njena zasnova je večprostorna z notranjim stopniščem in asketsko oblikovano dvoriščno fasado, s kamnitimi okenskimi in vratno odprtino, datirano 1901. Med hišo in lopo je vrinjena še ena kot stanovanjska hiša visoka enota, krita s korci. Pred njo je v kotu dvorišča kamnita miza z napisom na robu 1796, LE TO MISO JE DELAU IURI PETELIN. Proti zahodu se nadaljujejo gospodarska poslopja, *ta prvi skedenj* z letnico 1907 na vhodnem portalu in banjasto obokan *hrm* pod njim, *kuhnca za prašiče* pred njim, v nadaljevanju pa *drugi skedenj* z letnico 1839 na vhodnem portalu. Niz se zaključuje z novjšim nadstropnim stanovanjskim poslopjem iz druge polovice 20. stoletja.

– Čez vaško pot se nahaja še eno gospodarsko utilitarno oblikovano poslopje z dvoprostorsko zasnovo, z dvokapno korčno streho ter s kamnitim zidom zaščiten velik vrt. Stegnjen nadstropni niz sestavlja *štala* za živino s kamnitim portalom in v nadaljevanju *listnik* ter *senik* v nadstropju. Zraven vhoda je vodnjak in betonsko korito za napajanje živine, nasproti pa večji gnojnik z obokanim dnom.

– Gre za tipičen primer kraške arhitekture in adicijske rasti domačije z dodajanjem posameznih celic glede na potrebe in zmožnosti. Pri tem se poslopja iz različnih časovnih obdobij nizajo ob robu parcele in ustvarijo zaprto dvorišče, katerega preostali odprti del zaprejo z visokim zidanim kamnitim zidom s polkrožno zaključnim kamnitim portalom s skrlatim pritrškom na konzolah. Drugi vhod je pod lopo s trikotniško oblikovano kamnito preklado s konzolami in profiliranim pritrškom. Samo dvorišče, *bôrjač*, je z visokim kamnitim zidom razdeljen v dva dela, prehod med njima je poudarjen s kamnitima slopoma, ki se zaključujeta s prizrezano piramido. Vzhodnejši del dvorišča je razdeljen s kamnitim zidom še na vrt, kjer je gospodinja gojila priročno zelenjavo.

– Domačija je imela urejeno lastno oskrbo z vodo, kar je bilo za Kras prej izjema kot pravilo, hkrati pa je bil vodnjak, datiran 1842, pod lopo, kar je omogočalo priročno zajemanje vode tudi v slučaju slabega vremena. Postavljen je zraven kuhinje, kjer se je glavčina vode tudi rabila.

– Gospodarska, utilitarno oblikovana poslopja z lastno oskrbo z vodo za živino se nahajajo tudi izven zaprtega kroga domačije čez vaško pot.

– Stavbe so zidane iz kamna, zidovi so dvoslojni z vmesnim polnilom, za vezivo je uporabljena apnena malta, ometi so apneni. Najstarejši poslopji sta kriti s skrlami, novejša pa z opečnimi korci. Izjema je najnovejša, s korci krita stanovanjska hiša, ki je grajena iz opeke. V poslopja se ni posegalo, tako da so ohranjeni vsi avtentični materiali: leseni stropovi, podovi, leseno ostrešje, skrlati strešni venci, leseno stavbno pohištvo ... Gradbene konstrukcije so prvobitne, protipotresni plošči sta bili konec 20. stoletja nameščeni le nad skednjema. Okenske in vratne odprtine so opremljene z enostavnimi kamnitimi okvirji, datiranimi od 1839 do 1907. Posebno mesto med arhitekturnimi detajli zavzemata kamnita miza z napisom in datacijo 1796 ter kamnit oklep vodnjaka pod lopo iz obdelanih klesanih kamnov. Oklep okroglega tlorisa je sestavljen iz več kosov, z notranje strani raven. Zunanje stene pa izklesane v hruškast profil s plitvo reliefno izklesanim Kristusovim monogramom in letnico izdelave 1842.

– Domačija še vedno služi svojemu prvotnemu namenu, tako bivanju kot kmetovanju in je v uporabi.

– Poleg bogatih elementov oblikovanja od druge četrtine 18. stoletja naprej ima domačija tudi bogat premični inventar. Ohranjena je oprema notranjih prostorov stanovanjske hiše.

– Na domačiji je rojenih več slovenskih izobražencev, ki so pomembno zaznamovali ta prostor v preteklosti.

– Domačija Tupelče 4 ima izjemno kulturno vrednost, predstavlja vrhunske dosežke ustvarjalnosti enega redkih še ohranjenih primerov razvoja kraške domačije od 18. do 20. stoletja z ohranjenimi izvornimi konstrukcijami, gradivi kot nenazadnje tudi namembnostjo.

(2) Spomenik se razglasi z namenom, da se zagotovita njegov nadaljnji obstoj in celovitost ter ohranijo naslednje varovane sestavine:

Varujejo se vsi objekti domačije v celoti, njihovi gabariti, tlorisna zasnova, izvorne konstrukcijske zasnove in gradbeni materiali, razporeditev okenskih in vratnih odprtin, kamniti okvirji oken in vrat, vhodni portali na domačijo, kamnito stopnišče in gank prvotne stanovanjske hiše, vsi kamniti tlaki tako v notranjih prostorih kot pred stanovanjsko hišo, skrlati strešni napušči, funkcionalna zasnova notranjosti in pripadajoči zunanji prostor, stavbno pohištvo, kamniti vodnjak, kamnita miza s klopjo, kamniti zidovi domačije in vrta, komunikacijske in infrastrukturne navezave na okolico, pojavnost v prostoru in vedute ter celovitost dediščine v prostoru.

3. člen

(1) Spomenik obsega nepremičnine: parcele št. 1618/1, 1620/1, 1620/2, 1621/1 in 1621/2 v celoti in del parcele št. 2719/5, ki predstavlja javno pot, vse k.o. 2415 – Kobjegla-va ter stavbe št. 304, 305, 85, 301, 302 in 359.

(2) Meje spomenika so vrisane na topografskem načrtu v merilu 1:5000 in na digitalnem katastrskem načrtu (DKN).

(3) Izvirnika načrtov iz prejšnjega odstavka, ki sta sestavni del tega odloka, hranita Občina Komen in Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Nova Gorica.

4. člen

(1) Za spomenik velja varstveni režim, ki prepoveduje rušitev kakršnega koli njegovega dela in določa varovanje:

- pristnosti – avtentičnosti vseh sestavin,
- tlorisne in višinske zasnove (gabaritov),
- gradiv (gradbenih materialov) in konstrukcijske zasnove,

- oblikovanosti zunanjščine (členitev objektov in fasad, oblika in naklon strešin, strešni napušči, kritina, barve fasad, fasadni detajli),
- funkcionalne zasnove notranjščine in pripadajočega zunanjega prostora, sestavin in pritiklin,
- stavbnega pohištva,
- komunikacijske in infrastrukturne navezave na okolico,
- značilne obstoječe parcelne strukture ter členitev (kamniti zidovi),
- obstoječe rabe zemljišča,
- pojavnosti v prostoru in vedute,
- celovitosti dediščine v prostoru.

(2) Obenem veljajo še sledeče določbe:

- Morebitne napisne table, ki označujejo poslovne dejavnosti v stavbi, ne smejo biti pritrjene direktno na fasado, pač pa na za ta namen izdelane nosilce, ki omogočajo namestitve več tabel in hkrati tudi lahko menjavo brez poškodovanja fasade.

- Sončnih zbiralnikov ni dovoljeno postavljati na strehe objektov domačije niti na pripadajoče zemljiške parcele.

(3) Varstveni režim iz prve in druge točke ne velja za stanovanjsko hišo na p.št. 1618/1 k.o. Kobjeglava, štev. stavb 304 in 305. Dopustni so taki posegi, ki povzemajo oblikovno identiteto domačije, katere sestavni del je omejena stanovanjska hiša in pri tem upoštevajo značilnosti kvalitetne arhitekture ostalih stavb domačije. To velja tudi v primeru investicijskih vzdrževalnih del ali drugih posegov na objektu.

(4) Varstveni režim iz prve in druge točke ne velja za del parcele št. 2719/5, k.o. Kobjeglava, ki predstavlja javno pot.

5. člen

Spomenik bo javno dostopen na podlagi predhodnega dogovora z lastnikom in sicer v obsegu, ki ne ogroža spomenika ali posameznih spomeniških vrednot, zlasti ne njegove osnovne namembnosti.

6. člen

Za vse posege v spomenik, razen če zakon ne določa drugače, je treba predhodno pridobiti pogoje in kulturno-varstveno soglasje Zavoda za varstvo kulturne dediščine, OE Nova Gorica.

Kulturno-varstvenih pogojev in kulturno-varstvenega soglasja zavoda ni potrebno pridobivati za posege komunalnih, energetske in prometnih ureditev na delu parcele št. 2719/5, k.o. Kobjeglava, ki predstavlja pot.

7. člen

Nadzor nad izvajanjem odloka opravlja inšpektorat, pristojen za področje kulturne dediščine.

8. člen

Pristojno sodišče po uradni dolžnosti zaznamuje v zemljiški knjigi status kulturnega spomenika na parcelah, navedenih v prvem odstavku 3. člena tega odloka.

9. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 62002-1/2013-21

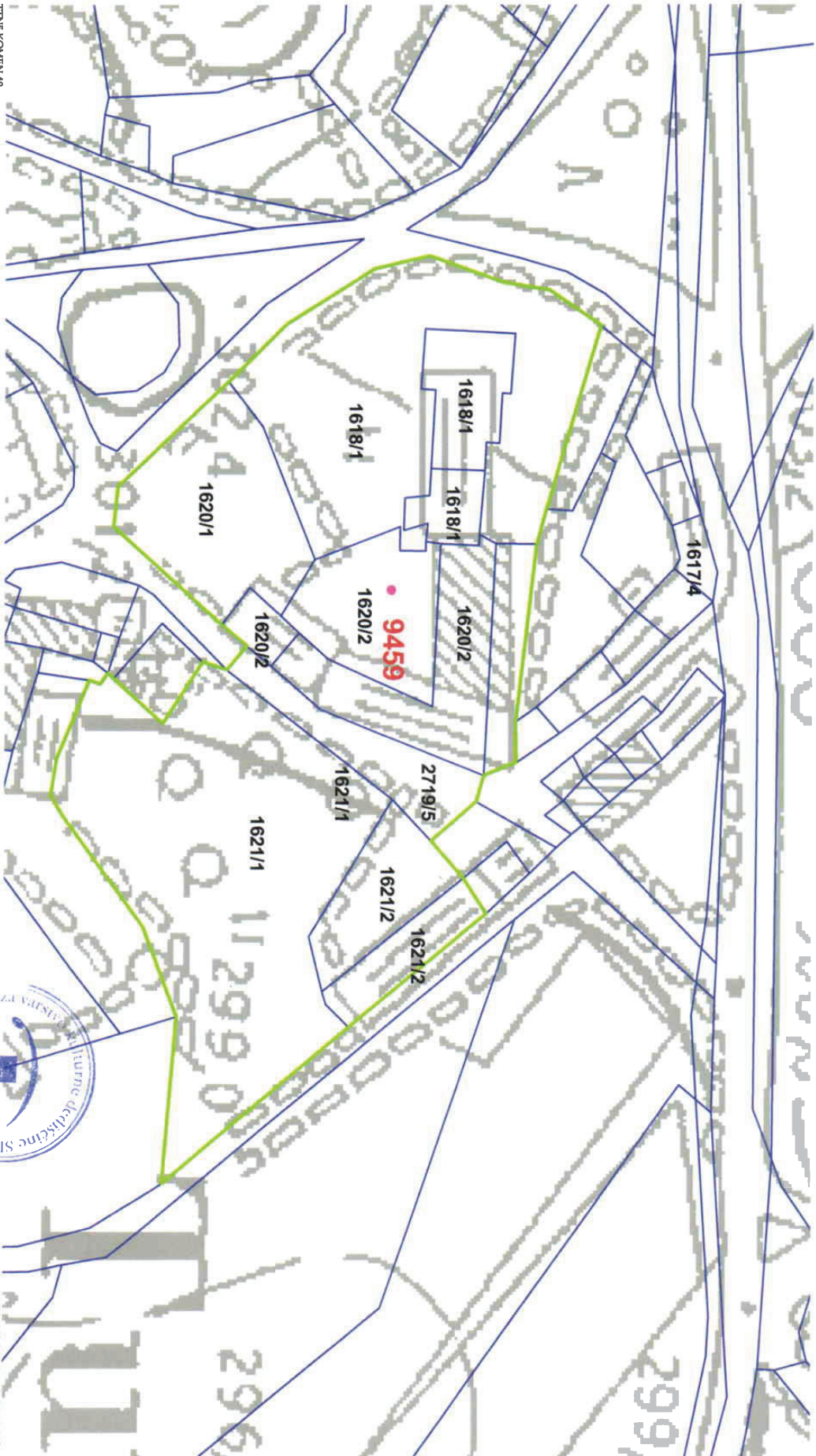
Komen, dne 19. junija 2013

Župan
Občine Komen
Danijel Božič l.r.

ZVKOS OE Nova Gorica
Deliplova 1a, Nova Gorica

Datum izdaja : 15.05.2013

Zbirni register dediščine

TINŠ KOMEN 40

Tupelče - Domačija Tupelče 4

Opomba:

Grafični izpis prikazuje stvarno strokovno območje enote iz predloga za vpis v ZRD.

Vzpostavitev: **Mapiranje za stvarno, Uprava RS za kmetstvo, gozdarstvo, ZIRNI REGISTER DEDIŠČINE** (sklepih in omejitvah delodajalca)

* Temejni projektirski načrt 1:5000, 1:10000, Cadevska uprava RS

INTERNO DELOVNO GRADIVO

EŠD 9459

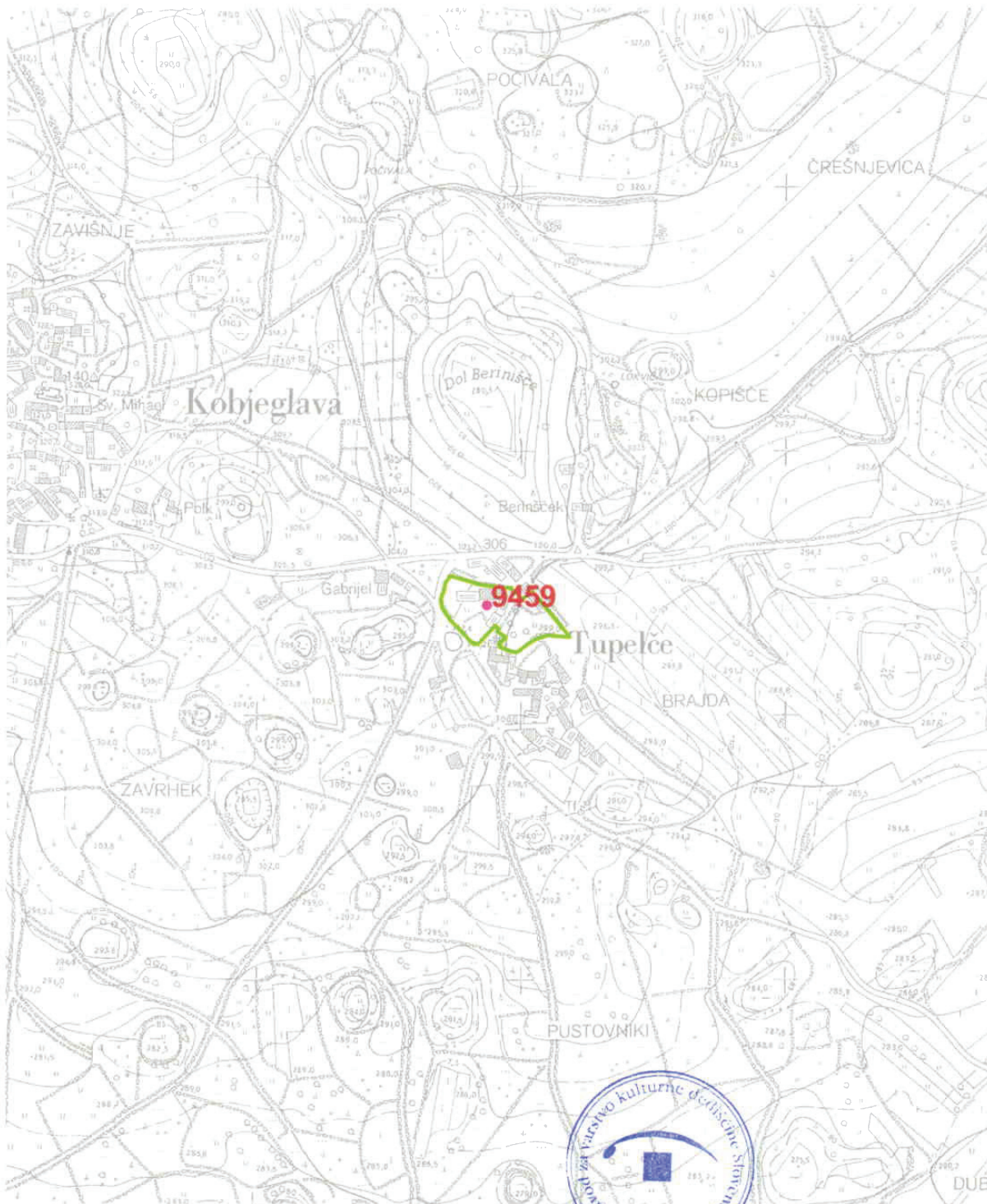
Merilo 1 : 2880

Republika Slovenija, Ministrstvo za kulturo
Uprava Republike Slovenije za kulturno dediščino, INDOK center
Plečnikov trg 2, Ljubljana

Zbirni register dediščine

Datum izrisa : 15.05.2013

TTN5 KOMEN 40

Tupelče - Domačija Tupelče 4

INTERNO DELOVNO GRADIVO

Opomba:

Grafični izris prikazuje stvarno strokovno območje enote iz predloga za vpis v ZRD.

EŠD 9459

Vir podatkov:

- Ministrstvo za kulturo, Uprava RS za kulturno dediščino, ZBIRNI REGISTER DEDIŠČINE (območje in centri enot dediščine)

Vir za kartografsko osnovo:

- Temeljni topografski načrt 1:5000, 1:10000, Geodetska uprava RS

Merilo: 1:5000

2166. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o uveljavljanju rezervacije v poletnih mesecih in plačilu programov vrtca v primeru odsotnosti otrok zaradi bolezni in v primeru začasnega izpisa in ponovnega vpisa otroka v vrtec

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Komen (Uradni list RS, št. 80/09), Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03, 77/05, 120/05) je Občinski svet Občine Komen na 20. redni seji dne 19. 6. 2013 sprejel

S K L E P

o spremembah in dopolnitvah Sklepa o uveljavljanju rezervacije v poletnih mesecih in plačilu programov vrtca v primeru odsotnosti otrok zaradi bolezni in v primeru začasnega izpisa in ponovnega vpisa otroka v vrtec

1.

V Sklepu o uveljavljanju rezervacije v poletnih mesecih in plačilu programov vrtca v primeru odsotnosti otrok zaradi bolezni in v primeru začasnega izpisa in ponovnega vpisa otroka v vrtec (Uradni list RS, št. 14/06) se v 1. členu doda nova peta alineja, ki se glasi:

»V primeru, ko imajo starši v vrtec hkrati vključena dva ali več otrok, se 50 % znižanje prispevka ne upošteva v delu prispevka, ki se vrtcu zagotavlja iz državnega proračuna v skladu z Zakonom o vrtcih in v povezavi z Zakonom za uravnoteženje javnih financ«.

2.

V 2. členu se doda nova šesta alineja, ki se glasi:

»V primeru, ko imajo starši v vrtec hkrati vključena dva ali več otrok, se 50 % znižanje prispevka ne upošteva v delu prispevka, ki se vrtcu zagotavlja iz državnega proračuna v skladu z Zakonom o vrtcih in v povezavi z Zakonom za uravnoteženje javnih financ«.

3.

Črta se 3. člen.

4.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 60201-06/13-4

Komen, dne 19. junija 2013

Župan
Občine Komen
Danijel Božič l.r.

KOZJE

2167. Splošni pogoji za dobavo in odjem toplote iz toplovodnega omrežja v Občini Kozje

Na podlagi 26. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 in 8/00 – popr.), 70. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 79/99), Statuta Občine Kozje (Uradni list RS, 24/10) je Občinski svet Občine Kozje na 18. redni seji dne 16. 5. 2013 sprejel

**SPLOŠNE POGOJE
za dobavo in odjem toplote iz toplovodnega
omrežja v Občini Kozje**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Splošni pogoji za dobavo in odjem toplote iz toplovodnega omrežja (v nadaljnjem besedilu: splošni pogoji) urejajo odnose med dobaviteljem, investitorjem in odjemalcem ter določajo pravice, obveznosti in odgovornosti dobavitelja in odjemalca toplote za:

1. dobaviteljeve toplotne naprave,
2. odjemalčeve toplotne naprave,
3. priključitev na toplovodno omrežje,
4. sklepanje pogodb o dobavi toplote,
5. evidenco odjemalcev,
6. dobavo in kakovost toplote,
7. merilno mesto, merilne naprave in ugotavljanje dobavljenih količin toplote,
8. reklamacije dobave toplote,
9. neupravičen odjem toplote,
10. ustavitev dobave toplote,
11. dobaviteljeve obveznosti,
12. odjemalčeve obveznosti

ter prehodne in končne določbe.

2. člen

Dobavitelj toplote je podjetje, ki bo od Občine Kozje pridobilo koncesijo za upravljanje daljinskega ogrevanja (v nadaljnjem besedilu: dobavitelj).

Odjemalec toplote je po teh pogojih vsaka fizična ali pravna oseba, ki je lastnica objekta ali dela objekta priključenega na toplovodno omrežje dobavitelja in ji dobavitelj dobavlja toploto (v nadaljnjem besedilu: odjemalec).

Investitor je vsaka fizična ali pravna oseba, ki investira v gradnjo objekta ali del objekta, ki se bo priključil na toplovodno omrežje dobavitelja (v nadaljnjem besedilu: investitor).

3. člen

Pojmi imajo v teh pogojih tale pomen:

- proizvodni viri so naprave, ki spreminjajo primarno energijo goriv v toplotno energijo;
- črpališča so naprave, ki omogočajo pretok ogrevne vode po toplovodnem omrežju;
- primarno in sekundarno toplovodno omrežje poteka po območju oskrbe do odceпов za posameznega odjemalca;
- priključni toplovodi potekajo od odceпов do toplotnih postaj;
- ogrevna voda v omrežju daljinskega ogrevanja je sredstvo, s katerim se prenaša toplota;
- toplotna postaja se deli na primarni in sekundarni del, ki sta med seboj povezana indirektno preko toplotnih prenosnikov;
- v primarnem delu toplotne postaje se pretaka topla voda dobavitelja, v sekundarnem delu toplotne postaje pa topla voda odjemalca;
- toplotna postaja je sestavljena iz priključne in hišne postaje in s svojim delovanjem uravnava dobavo toplote v interne toplotne naprave;
- priključna postaja je sestavljena iz zapornih, regulacijskih, varnostnih in merilnih elementov;
- hišna postaja je sestavljena iz toplotnih prenosnikov, razdelilnih sistemov, regulacijskih in varovalnih naprav ter naprav za pripravo sanitarne tople vode in služi za razdelitev toplote za različne sisteme internih toplotnih naprav;
- interne toplotne naprave, ki so priključene na hišno postajo, se uporabljajo za različne vrste ogrevanja; radiatorsko, konvektorsko in talno ogrevanje, toplo-zračno ogrevanje

in prezračevanje, klimatizacijo prostorov, pripravo sanitarne tople vode, idr.;

- odjemno mesto je mesto v priključni postaji, kjer odjemalec prevzema dobavljeno toploto;
- merilno mesto v priključni postaji je mesto, kjer je nameščen toplotni števec;
- obračunsko mesto je objekt ali etažna enota odjemalca, ki ima svojo šifro in za katero dobavitelj izstavlja račun;
- merilna naprava je toplotni števec, ki meri dobavljeno toploto neposredno in je temelj za obračunavanje dobavljene toplote odjemalcem;
- sanitarna topla voda je hladna voda iz vodovodnega omrežja, ki se ogreva s pomočjo toplotnih prenosnikov in jo odjemalec uporablja za gospodinjske ali druge potrebe;
- priključna moč je nazivna moč internih toplotnih naprav, določena s projektom za izvedbo oziroma projektom izvedenih del in po tehničnih pogojih za priključitev na toplovodno omrežje dobavitelja;
- sprememba odjemalčevih toplotnih naprav je katerakoli sprememba na teh napravah, ki povzroči obratovalne spremembe delovanja toplotnih naprav;
- obratovalne spremembe vplivajo na: spremembo tlaka, povratno temperaturo, pretok in odjem toplote;
- dovoljenje ali soglasje je pisni dokument, ki ga izda dobavitelj;
- primerljivo obračunsko obdobje je obdobje, v katerem so bili pogoji odjema toplote podobni pogojem v obdobju, za katerega z meritvami ni bilo možno ugotoviti dejanske porabe.

II. NAPRAVE DOBAVITELJA

4. člen

Dobaviteljeve toplotne naprave so:

- proizvodni viri,
- črpališča,
- primarno in sekundarno toplovodno omrežje,
- priključni toplovod,
- toplotna postaja, ki je sestavljena iz priključne postaje, toplotnega prenosnika, lovilnika nesnage na sekundarni strani, dveh zapornih elementov in tipala v dovodu sekundarja.

III. NAPRAVE ODJEMALCA

5. člen

Odjemalčeve toplotne naprave so praviloma:

- interne toplotne naprave,
- hišna postaja.

IV. POGOJI ZA PRIKLJUČITEV NA TOPLOVODNI SISTEM IN SPREMEMBE TOPLOTNIH NAPRAV

6. člen

Investitor ali odjemalec, ki želi priključiti odjemalčeve toplotne naprave na dobaviteljevo toplovodno omrežje ali spremeniti že priključene toplotne naprave, mora pridobiti od dobavitelja soglasje h gradnji in priključitvi.

7. člen

Na podlagi pisne vloge investitorja ali odjemalca in priloženih dokumentov, navedenih v nadaljevanju, dobavitelj izda naslednja dovoljenja ali soglasja:

- a) soglasje h gradbeni dokumentaciji
 Zahtevani priloženi dokumenti:
 - situacija objekta z vrisanim predvidenim priključnim toplovodom in lokacijo toplotne postaje,
 - ocena priključne moči objekta;
- b) soglasje h gradnji in priključitvi
 Zahtevani priloženi dokumenti:
 - lokacijska informacija,

- projekti za pridobitev gradbenega dovoljenja (PGD) ali projekti za izvedbo (PZI) internih toplotnih naprav (radiatorsko ogrevanje, toplozračno ogrevanje, klimatizacijo, vodovodne instalacije – pripravo sanitarne tople vode in podobno), toplotne postaje (projekte strojnih in elektro instalacij) in priključnega toplovoda,
- spremembe navedenih projektov,
- dokazilo o lastništvu objekta ali dela objekta;
- c) soglasje k uporabnemu dovoljenju ali k uporabi odjemalčevih toplotnih naprav

Zahtevani priloženi dokumenti:

- zapisnik o vreguliranju toplotne postaje na primarni strani in prevzemu toplotnega števca, ki je podpisan s strani investitorja ali odjemalca in dobavitelja,
 - izjavo izvajalca o vreguliranju internih toplotnih naprav,
 - projekti izvedenih del (PID) ali izjave, da ni bilo odstopanj od predloženih projektov za izvedbo (PZI),
 - geodetski posnetek priključnega toplovoda, s potrdilom o prijavi in vrisu v kataster pristojne Geodetske uprave.
- Poleg naštetih dokumentov, lahko dobavitelj zahteva še druge dokumente.

8. člen

Dobavitelj mora dati investitorju ali odjemalcu pisno soglasje, če je vloga za izdajo soglasja usklajena s splošnimi in tehničnimi pogoji za priključitev na dobaviteljevo toplovodno omrežje in, če to dopuščajo zmogljivosti dobaviteljevih naprav ter ekonomičnost dobave toplote. Soglasje določa pogoje za priključitev ali spremembo investitorjevih toplotnih naprav.

Če dobavitelj izdajo soglasja zavrne, mora navesti vzroke zavrnitve.

9. člen

Vrsto, število in lego priključnih toplovodov določi dobavitelj glede na tehnične pogoje za priključitev na dobaviteljevo toplovodno omrežje in ekonomičnost dobave toplote. Pri tem upošteva upravičene investitorjeve ali odjemalčeve interese.

10. člen

Investitorjeve ali odjemalčeve toplotne naprave lahko gradi samo strokovno usposobljen izvajalec. Toplotne naprave se lahko postavijo, razširijo, spremenijo in vzdržujejo le po določenih teh splošnih pogojev za dobavo toplote iz toplovodnega omrežja in tehničnih pogojev za priključitev na toplovodno omrežje dobavitelja.

Odjemalčeve toplotne naprave se smejo priključiti na dobaviteljevo toplovodno omrežje le v dobaviteljevi in investitorjevi ali odjemalčevi navzočnosti. Enako velja za vse zagone po spremembah na odjemalčevih toplotnih napravah, ki lahko povzročijo obratovalne spremembe ali spremembo priključne moči.

11. člen

Dobavitelj nadzoruje gradnjo priključnega toplovoda in toplotne postaje. Nadzira izpolnjevanje predpisov in standardov ter drugih zahtev ali pogojev, opredeljenih v tehničnih pogojih za priključitev na toplovodno omrežje dobavitelja.

12. člen

Dobavitelj praviloma začne dobavljati toploto potem, ko so izpolnjeni vsi pogoji iz izdanih soglasij in pogodb.

Dobavitelj in investitor ali odjemalec potrdita začetek obratovanja ali spremembo odjemalčevih toplotnih naprav z zapisnikom. Temu mora biti priložena izjava, da so odjemalčeve toplotne naprave izvedene v skladu s projektno dokumentacijo in/ali pogoji iz soglasja.

Kadar zaradi pogojev, ki niso vezani na dobaviteljeve in odjemalčeve toplotne naprave, uporabnega dovoljenja ni mogoče pridobiti in predložiti, se na podlagi investitorjevega ali odjemalčevega naročila in zapisnika o pričetku poskusnega obratovanja, lahko začne poskusno obratovanje odjemalčevih toplotnih naprav. To ni mogoče, če bi zaradi takega obratovanja nastale poškodbe.

13. člen

Dobavitelj s priključitvijo investitorjevih naprav na svoje toplovodno omrežje ne prevzame poročstva za pravilno delovanje investitorjevih naprav, in ne odpravlja napak, če naprave ne bi pravilno delovale, čeprav je pregledal projekte in nadziral gradnjo priključnega vročevoda in toplotne postaje. Izjema so tisti objekti, s katerimi ima dobavitelj sklenjeno pogodbo o vzdrževanju toplotne postaje in odvisnih internih naprav.

V. POGODBA O DOBAVI TOPLOTE

14. člen

Pogodbo o dobavi toplote med dobaviteljem in odjemalcem se sklene v pisni obliki.

Pogodba o dobavi toplote vsebuje:

- podatke o odjemalcu,
- naslov odjemnega mesta,
- priključno moč,
- uvrstitev v tarifno skupino za odjem toplote,
- delitev stroškov dobave toplote, če je odjemno mesto skupno,
- morebitne posebnosti pogodbenega razmerja, ki niso skladna z določili teh splošnih pogojev, tehničnih pogojev in tarifnega pravilnika.

15. člen

Pogodba o dobavi toplote je sklenjena za nedoločen čas, razen če se dobavitelj in odjemalec ne dogovorita drugače.

Odjemalec lahko odpove pogodbo o dobavi toplote samo pisno s 30-dnevnim odpovednim rokom. Dobavitelj upošteva odpoved s prvim naslednjim obračunskim obdobjem po preteku odpovednega roka.

Če na enem odjemnem mestu odjema toploto več odjemalcev, velja odpoved le, če jo podajo vsi odjemalci pisno. Odpoved posameznega odjemalca na skupnem odjemnem mestu je možna, če odjemalec, ki želi odpovedati dobavo toplote, pridobi pisno soglasje vseh ostalih odjemalcev na skupnem odjemnem mestu.

Če odjemalec odpove dobavo toplote za manj kot eno leto, je odjemalec dolžan plačati za vse mesece te prekinitve, vse fiksne stroške dobave, ki bi jih plačeval, če bi toploto prejemal neprekinjeno. Fiksni stroški dobave, morajo biti plačani pred ponovno priključitvijo odjemalca na odjemno mesto.

16. člen

Praviloma je potrebno porabo toplote posameznih odjemalcev na skupnem odjemnem mestu meriti vsakemu odjemalcu posebej. Če tehnične možnosti v obstoječih večstanovanjskih objektih ne dopuščajo merjenja dobavljene toplote posameznemu odjemalcu, morajo odjemalci skupnega odjemnega mesta, dobavitelju pred sklenitvijo pogodbe o dobavi toplote, predložiti sporazumno izdelan delilnik (podpisan s strani vseh na delilniku navedenih odjemalcev) stroškov, ki je sestavni del pogodbe o dobavi toplote.

V delilniku stroškov se določi delež stroškov dobave toplote posameznega odjemalca, vsota vseh deležev pa mora znašati 100 odstotkov.

Delilnik stroškov se lahko spremeni le s pisnim soglasjem vseh odjemalcev in se upošteva s prvim naslednjim obračunskim obdobjem.

Če odjemalci dobavitelju ne predložijo delilnika stroškov iz prvega odstavka, obračuna dobavitelj posameznim odjemalcem stroške dobave toplote po podatkih delilnika, ki ga ima na voljo, če teh podatkov nima, pa po enakih deležih.

17. člen

Odjemalec mora dobavitelja pravočasno pisno obvestiti o statusnih in lastninskih spremembah, ki vplivajo na razmerje med dobaviteljem in odjemalcem. Dobavitelja mora pisno obvestiti o morebitni spremembi naslova za dostavo računov

in drugih podatkih, ki vplivajo na razmerje med dobaviteljem in odjemalcem, ter skrbeti, da tudi njegov naslednik vstopi v obstoječo pogodbo o dobavi toplote. Obvestilo velja od prvega naslednjega obračunskega obdobja.

Obvestilo obsega:

- ime, priimek in naslov (stari in novi) dosedanjega odjemalca,
 - ime, priimek in naslov novega odjemalca,
 - priloženo listino o prenosu lastninske pravice,
 - rojstne podatke,
 - podatke o zaposlitvi,
 - število oseb (samo v primeru, da se deli poraba tople sanitarne vode po številu oseb),
 - davčno številko,
 - podpisano izjavo novega odjemalca na dobaviteljevem obrazcu, da vstopa v že sklenjeno pogodbeno razmerje ali nova pogodba.
- Do prejema popolnega obvestila je za vse obveznosti iz pogodbe o dobavi toplote zavezan dotedanji odjemalec.

18. člen

Za potrebe poslovanja z odjemalci dobavitelj vodi in vzdržuje evidenco odjemalcev.

Evidenca odjemalcev za fizične osebe vsebuje naslednje podatke:

- ime, priimek in naslov (ulica, kraj, hišna številka),
- rojstne podatke.

Evidenca odjemalcev za pravne osebe in samostojne podjetnike posameznike vsebuje naslednje podatke:

- firmo,
- naslov sedeža firme,
- številko transakcijskega računa in banko, pri kateri je odprt,
- davčno številko.

19. člen

Vsi po teh splošnih pogojih pridobljeni podatki, se morajo uporabljati skladno z Zakonom o varovanju osebnih podatkov, izključno za potrebe poslovanja dobavitelja.

VI. DOBAVA IN KAKOVOST TOPLOTE

20. člen

Dobavitelj dobavlja odjemalcu toploto neprekinjeno in mu zagotavlja na odjemnem mestu potrebno količino toplote za obratovanje odjemalčevih toplotnih naprav s priključno močjo, ki je dogovorjena s pogodbo o dobavi toplote.

21. člen

Tehnični podatki dobaviteljevega toplovodnega sistema:

- nazivni tlak 16.10 (na 5) Pa (16 bar),
- nazivna temperatura 95 °C,
- najmanjša tlačna razlika 75.10 (na 3) Pa (0,75 bar),
- temperatura dovoda ogrevane vode na pragu proizvodnega vira se spreminja v odvisnosti od zunanje temperature,
- najnižja temperatura dovoda ogrevne vode je 65 °C in velja tudi izven ogrevalne sezone.

22. člen

Če se v skladu z dolgoročnim razvojem oskrbe kraja Kozje s toploto, pogoji za dobavo toliko spremenijo, da so potrebne spremembe, predelave ali zamenjave na dobaviteljevih in odjemalčevih toplotnih napravah potem poravnava vse stroške, ki nastanejo na dobaviteljevih toplotnih napravah dobavitelj, odjemalec pa vse stroške na odjemalčevih toplotnih napravah.

Če odjemalec ne prevzame stroškov popravila odjemalčevih toplotnih naprav ali če popravilo ni opravljeno pravočasno in ni časovno usklajeno z deli na dobaviteljevih toplotnih napravah, mu dobavitelj ni dolžan dobavljati toplote, dokler niso izpolnjeni vsi pogoji za varno in pravilno obratovanje.

VII. ODJEMNO MESTO, MERILNE NAPRAVE, MERJENJE

23. člen

Prvo namestitev toplotnega števca na merilno mesto v priključni postaji opravi dobavitelj.

Za odčitavanje, vzdrževanje, popravilo, zamenjavo, redne preglede in overovitve toplotnega števca skrbi dobavitelj. Tip, velikost in način namestitve toplotnega števca določi projektant z dobaviteljevim soglasjem.

Toplotni števec mora imeti odobritev tipa in overitev v skladu s predpisi.

24. člen

Če je pri odjemalcu zaradi spremembe priključne moči potrebno zamenjati merilno napravo, poravna stroške nabave in zamenjave merilne naprave odjemalec.

25. člen

Dobavljene količine toplote se merijo neposredno, posredno ali določajo, če je toplotni števec v okvari, z izračunom za primerljivo obračunsko obdobje.

26. člen

Količina toplote, merjena s toplotnim števcem, se ugotovi neposredno na podlagi odčitka toplotnega števca, nameščenega na merilnem mestu v priključni postaji, ne glede na nameščene merilne naprave, ki se uporabljajo za interno razdelitev porabljene toplote.

27. člen

Če se dobavljene količine toplote ne da ugotoviti z odčitanjem merilne naprave, jo dobavitelj določi na naslednji način: seštevek vrednosti porabe zadnjih treh mesecev tekočega leta (ko je bilo odčitavanje še možno), primerja s seštevkom porabe istih mesecev preteklega leta. Rezultat primerjave je faktor odjema. Porabo v mesecu, ko odčitavanje merilne naprave ni bilo možno, se izračuna tako, da se isti mesec preteklega leta pomnoži z izračunanim faktorjem odjema. Tako ugotovljena količina porabljene toplote, se dodatno poveča za 10%. Računsko se količina porabljene toplote lahko ugotovi največ za dva obračunska meseca.

28. člen

Podatke z merilnih naprav odčita dobavitelj, razen če se odjemalec in dobavitelj ne dogovorita drugače.

29. člen

Odjemalec mora dobavitelju omogočiti dostop do merilnih naprav zaradi odčitavanja in nadziranja naprav, predpisanih z zakoni in podzakonskimi akti ter s temi splošnimi pogoji.

Če dobavitelj zaradi odjemalčevih razlogov, ni mogel odčitati merilnih naprav, mora odjemalec na podlagi dobaviteljevega obvestila sporočiti pravičen odčitek v dogovorjenem času in tako, kakor to določi dobavitelj. Če odjemalec ne sporoči odčitka merilnih naprav, mu dobavitelj obračuna dobavljene količine toplote glede na dobavo toplote v primerljivem obračunskem obdobju, skladno z določili 28. člena teh splošnih pogojev.

30. člen

Redne preglede, overitve in zamenjave merilnih naprav (toplotnega števca na merilnem mestu v priključni postaji) v skladu s predpisi in proti plačilu mesečnega zneska za vzdrževanje merilnih naprav (števnine) opravlja dobavitelj.

Dobavitelj in odjemalec imata poleg rednih pregledov po prvem odstavku tega člena pravico preverjati točnost merilnih naprav. Če se pri kontrolnem pregledu ugotovi večja odstopanja merilnih naprav, kot določajo predpisi, poravna stroške preskusa dobavitelj, sicer pa tisti, ki je pregled zahteval.

Če pokaže preskus merilnih naprav večje odstopanje, kakor dopuščajo veljavni predpisi, ki urejajo merilne naprave, se šteje, da je merilna naprava pokvarjena, dobavljena toplota pa se za obdobje okvare merilne naprave obračuna po 28. členu teh splošnih pogojev.

VIII. REKLAMACIJA

31. člen

Kakovost dobavljene toplote na odjemnem mestu lahko reklamira odjemalec oziroma pooblaščenec odjemalcev v večstanovanjskih objektih. Poleg kakovosti dobavljene toplote lahko odjemalec reklamira tudi obračun toplote in druge storitve.

Reklamacije so lahko telefonske, ustne ali pismene. Telefonske in ustne reklamacije mora odjemalec takoj pisno potrditi.

Reklamacije obračuna porabljene toplote, prispevka za priključno moč, števnino in storitve, so lahko samo pismene in jih je odjemalec dolžan predložiti v roku 8 dni od datuma prejema obračuna.

32. člen

Upravičene reklamacije upošteva dobavitelj sorazmerno s časom njihovega trajanja. Ne upoštevajo se odbitki na račun nedobavljene toplote za čas, ki je krajši od enega dneva.

IX. NEUPRAVIČEN ODJEM

33. člen

Če odjemalec odjema toploto brez dobaviteljevega soglasja ali če vpliva na merilne naprave v dobaviteljevo škodo, je dobavitelj upravičen zaračunati že porabljeno toploto skladno z 28. členom pogojev in z upoštevanjem najvišjega faktorja odjema toplote v zadnjih treh letih. Tako ugotovljena količina porabljene toplote, se dodatno poveča za 10%.

34. člen

Če trajanja neupravičenega odjema ni mogoče zanesljivo ugotoviti, se neupravičen odjem toplote zaračuna za 12 mesecev. Pri tem se upošteva faktor odjema za obdobje 12 mesecev. Način izračuna faktorja odjema za 12 mesecev je enak izračunu faktorja odjema za 3 mesece. Tako ugotovljena količina porabljene toplote, se dodatno poveča za 10%.

35. člen

Odjemalec mora dobavitelju plačati tudi vse stroške in škodo, ki jo je povzročil z neupravičenim odjemom toplote.

36. člen

Če odjemalec pridobi soglasje za pridobitev lokacijskega dovoljenja in/ali soglasje za pridobitev gradbenega dovoljenja ali enotnega gradbenega dovoljenja in priključi svoje naprave brez dobaviteljeve vednosti na sistem, ki že obratuje, lahko dobavitelj sam sestavi zapisnik o začetku obratovanja odjemalčevih toplotnih naprav z datumom, ko je bil tak poseg tehnično mogoč ali ugotovljen.

Dobavitelj v takem primeru odjemalcu obračuna priključno moč iz soglasja, ostale odjemalce na istem odjemnem mestu pa obvesti o dodatni priključitvi, zaradi ureditve pogodbenega razmerja.

X. PREKINITEV DOBAVE

37. člen

Dobavitelj prekine dobavo toplote po poprejšnjem obvestilu (dopis, dnevno časopisje, radio):

- zaradi vzdrževanja oziroma odstranitve obratovalnih motenj dobaviteljevih toplotnih naprav,
- zaradi razširitve omrežja,
- če odjemalec poškoduje svoje ali dobaviteljeve toplotne naprave tako, da je ogroženo delovanje dobaviteljevega sistema in če moti dobavo toplote drugim odjemalcem,
- če odjemalec ne vzdržuje odjemalčeve toplotne naprave tako, da zagotavlja nemoteno obratovanje oziroma dobavo toplote,
- če odjemalec ne omogoči dobavitelju varnega dostopa in dela v prostoru, kjer so odjemalčeve toplotne naprave,

- če odjemalec ne obvesti dobavitelja pisno o lastninskih, statusnih in drugih spremembah, ki vplivajo na razmerje med odjemalcem in dobaviteljem,
- če odjemalec preprodaja dobavljeno toploto brez dobaviteljevega soglasja,
- če odjemalec ne plača dobavljene toplote na odjemnem mestu v priključni postaji in ne poravnava drugih obveznosti do dobavitelja več kot tri mesece zapored ali pet mesecev v enem letu,
- če odjemalec v roku, ki ga postavi dobavitelj, ne sklene pisne pogodbe o dobavi toplote,
- če poteče rok za poskusno obratovanje odjemalčevih toplotnih naprav, odjemalec pa do izteka roka ni pridobil uporabnega dovoljenja,
- če odjemalec odvzame toploto brez dobaviteljevega soglasja.

38. člen

Dobavitelj ustavi dobavo toplote takoj, brez predhodnega obvestila:

- če odjemalec odstrani žig z merilnih ali regulacijskih naprav v priključni postaji,
- če odjemalec spreminja kemijske ali fizikalne lastnosti ogrevne vode,
- če odjemalec odvzema ogrevno vodo iz dobaviteljevega omrežja,
- če odjemalčeve toplotne naprave ogrožajo okolico,
- če ob pomanjkanju toplote zaradi okvare vira ali transportne poti, ne upošteva navodil o omejevanju odvzema toplote.

39. člen

Ponovna dobava toplote po ustavitvi se začne potem, ko se odpravijo razlogi za ustavitev in ko se dobavitelju poravnajo nastali stroški in škoda.

XI. OBVEZNOSTI DOBAVITELJA

40. člen

Dobavitelj:

- dobavlja odjemalcu toploto za obratovanje odjemalčevih toplotnih naprav s priključno močjo, dogovorjeno s pogodbo o dobavi toplote,
- opravlja redne preglede, overitve in zamenjave merilnih naprav,
- skrbi za redno vzdrževanje priključnega voda in toplotne postaje
- obvešča odjemalca o predvidenih ustavitvah dobave toplote s pisnim obvestilom ali po javnih občilih,
- ob primeru večje okvare v odjemalčevi toplotni postaji, odklopi toplotno postajo.

41. člen

Dobavitelj ima pravico preverjati in nastaviti regulacijske naprave v toplotni postaji, da se izpolnijo obratovalni pogoji, ki izhajajo iz projektne dokumentacije odjemalčevih toplotnih naprav in pogodbe o dobavi toplote ter tehničnih pogojev za priključitev na toplovodno omrežje dobavitelja, ne glede na spremembo kakovosti ogrevanja pri odjemalcu.

XII. OBVEZNOSTI ODJEMALCA

42. člen

Odjemalec:

- ne sme spreminjati nastavitve pretoka in temperature na odjemalčevih napravah v priključni postaji,
- ne sme spreminjati brez dobaviteljevega pisnega soglasja odjemalčevih toplotnih naprav, ki bi lahko povzročile obratovalne spremembe na dobaviteljevih toplotnih napravah,
- poskrbi, da je toplotna postaja dostopna dobaviteljevim delavcem,

- skrbi, da je v prostoru priključne postaje obratovalna dokumentacija s shemami naprav in napeljav,
- vzdržuje prostore in pomožne naprave ter dostope do prostorov, kjer so odjemalčeve toplotne naprave tako, da bodo dobavitelju zagotovljene delovne razmere, ki veljajo za delovne prostore,
- sproti obvešča dobavitelja o motnjah pri dobavi toplote, ugotovljenih na odjemnem mestu,
- odgovarja za škodo in posledice, ki so nastale zaradi obratovalne onesposobljenosti odjemalčevih toplotnih naprav,
- z obratovanjem odjemalčevih toplotnih naprav ne moti drugih odjemalcev ali dobavitelja,
- ne preprodaja dobavljene toplote brez dobaviteljevega soglasja,
- dovoli in omogoči priključitev toplotnih naprav tretje osebe na priključni cevovod, če ta prenese dodatne obremenitve, o čemer presodi dobavitelj, ki izda ustrezno soglasje,
- v toplotni postaji omogoči dobavitelju priključitev naprav za daljinski nadzor in krmiljenje brez odškodninskih zahtev za namestitvev naprav,
- obvesti dobavitelja o okvari merilne naprave,
- odgovarja za škodo dobavitelja, ki je nastala zaradi odjemalčevih posegov na toplotnih napravah,
- redno plačuje svoje obveznosti.

XIII. VZDRŽEVANJE ODJEMALČEVIH
TOPLOTNIH NAPRAV

43. člen

Nujno redno vzdrževanje priključnega voda in toplotne postaje opravlja izključno dobavitelj.

Nujno redno vzdrževanje priključnega voda in toplotne postaje obsega:

- občasno kontrolo stanja in delovanja naprav v toplotni postaji,
- zamenjavo električnih varovalk,
- čiščenje lovilnika nesnage na primarni strani,
- nastavljanje regulacijskih naprav,
- odpravo okvare in zamenjavo pokvarjenih elementov priključne postaje,
- registracijo napak v delovanju odjemalčevih toplotnih naprav z ukrepi za njihovo odpravo,
- polnitev, nastavitvev in vzdrževanje sistema za mehčanje sanitarne vode.

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

44. člen

Ti splošni pogoji se uporabljajo za vsa pogodbeno razmerja.

45. člen

V času, ko investitor (praviloma v letih 2013 in 2014) gradi toplovodno omrežje na posameznem območju Občine Kozje, ne velja IV. poglavje teh splošnih pogojev, razen 9. člena in prvi odstavek 24. člena.

46. člen

Sestavni del teh splošnih pogojev za dobavo toplote iz toplovodnega omrežja dobavitelja so tudi tehnični pogoji za priključitev na vročevodno omrežje dobavitelja in tarifni pravilnik.

47. člen

Ti splošni pogoji začno veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-0005/2011-18/02

Kozje, dne 16. maja 2013

Župan
Občine Kozje
Dušan Andrej Kocman i.r.

MEDVODE**2168. Odlok o uporabi sredstev proračunske rezerve za leto 2013**

Na podlagi 49. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo in 14/13 popr.), 37. člena Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 64/94, 33/00, 87/01 in 28/06), 17., 25. in 127. člena Statuta Občine Medvode (Uradni list RS, št. 29/06 – uradno prečiščeno besedilo) in 8. člena Odloka o proračunu Občine Medvode za leto 2013 (Uradni list RS, št. 15/13) je Občinski svet Občine Medvode na 22. seji dne 18. 6. 2013 sprejel

ODLOK**o uporabi sredstev proračunske rezerve za leto 2013**

1. člen

Ta odlok določa namen in višino porabe sredstev proračunske rezerve Občine Medvode.

2. člen

Za plačilo nastalih stroškov izvajanja zimske službe, na občinskih cestah, nastalih kot posledica neugodnih vremenskih razmer, v obdobju od 15. novembra 2012 do 15. aprila 2013, se zagotovi 120.000 EUR iz sredstev proračunske rezerve Občine Medvode.

3. člen

Sredstva iz 2. člena tega odloka se namenijo za plačilo naslednjega računa:

Izvajalec	Opis	Vrednost
GRADKOP	zimski služba februar 2013 (delno)	120.000,00 EUR
Jožica Trampuš s.p.	številka računa 4–13	
Skupaj potrebna sredstva:		120.000,00 EUR

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-161/2013-1
Medvode, dne 18. junija 2013

Župan
Občine Medvode
Stanislav Žagar l.r.

2169. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o denarnih pomočeh v Občini Medvode

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10 in 84/10 – odl. US), 31.b člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 114/06 – ZUTPG, 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS in 57/12) in 25. člena Statuta Občine Medvode (Uradni list RS, št. 29/06 – uradno prečiščeno besedilo) je Občinski svet Občine Medvode na 22. seji dne 18. 6. 2013 sprejel

ODLOK**o spremembah in dopolnitvah Odloka o denarnih pomočeh v Občini Medvode**

1. člen

V Odloku o denarnih pomočeh v Občini Medvode (Uradni list RS, št. 103/11) se v 2. členu doda drugi odstavek, ki se glasi:

»Od lastnega dohodka se odšteje znesek mesečnega obroka namenskega stanovanjskega kredita za stanovanje oziroma hišo, v kateri upravičenec dejansko živi.«

2. člen

Spremeni se 4. točka 3. člena, tako da se po novem glasi:
»4. kritje stroškov kosil osebam, starejšim od 65 let; izjemoma tudi mlajšim, če so prejemniki državne denarne socialne pomoči.«

3. člen

Spremeni se tretji odstavek 4. člena, tako da se po novem glasi:

»Denarna pomoč za namen iz 4. točke 3. člena tega odloka se dodeli kot plačilo cene toplega obroka, ki jih organizirajo in tudi zunanjim uporabnikom nudijo javni in zasebni zavodi z območja občine, izjemoma pa tudi gostinski obrati, v

kolikor je cena in kvaliteta primerljiva s ceno kosila v zavodu. Upravičencem se denarna pomoč dodeli največ za obdobje do konca koledarskega leta in se nakazuje zavodu oziroma gostinskemu obratu na podlagi mesečno izstavljenega računa s priloženo specifikacijo.«

4. člen

V 7. členu se doda nov odstavek, ki se glasi:

»V izjemnih primerih se lahko denarna pomoč za namen iz 3. točke 3. člena odloka dodeli upravičencu, ki z lastnim dohodkom minimalno presega minimalni dohodek na posameznega družinskega člana.«

5. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 122-20/2011-2

Medvode, dne 18. junija 2013

Župan
Občine Medvode
Stanislav Žagar l.r.

MIREN - KOSTANJEVICA**2170. Zaključni račun proračuna Občine Miren - Kostanjevica za leto 2012**

Na podlagi tretjega odstavka 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU, 110/02 – ZDT-B, 127/06 – ZJZP, 14/07 – ZSDPO, 109/08 in 49/09) in 17. člena Statuta Občine Miren - Kostanjevica (Uradni list RS, št. 112/07) je Občinski svet Občine Miren - Kostanjevica na 25. redni seji dne 19. 6. 2013 sprejel

ZAKLJUČNI RAČUN
proračuna Občine Miren - Kostanjevica
za leto 2012

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Miren - Kostanjevica za leto 2012.

2. člen

Zaključni račun proračuna občine za leto 2012 izkazuje:

	v €
A) Bilanca prihodkov in odhodkov	
I. Skupaj prihodki	4.454.298,49
II. Skupaj odhodki	4.275.740,14
III. Proračunski presežek (primanjkljaj) (I.-II)	178.558,35
B) Račun finančnih terjatev in naložb	
IV. Prejeta vračila danih posojil in prodaja kapitalnih deležev	0,00

V. Dana posojila in povečanje kapitalnih deležev	0,00
VI. Prejeta minus dana posojila in sprememba kapit. delež. (IV-V)	0,00
VII. Skupni presežek (primanjkljaj)	178.558,35
C) Račun financiranja	
VIII. Zadolževanje proračuna	0,00
IX. Odplačila dolga	68.869,56
X. Neto zadolževanje (VIII.-IX.)	-68.869,56
XI. Povečanje (zmanjšanje) sredstev na računih (III.+VI.+X.)	109.688,79
Stanje sredstev na računih 31. 12. 2011	108.995,71

3. člen

Zaključni račun proračuna Občine Miren - Kostanjevica za leto 2012 sestavljajo splošni in posebni del. V splošnem delu je podan podrobnejši prikaz predvidenih in realiziranih prihodkov in odhodkov oziroma prejemkov in izdatkov iz bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja, v posebnem delu pa prikaz predvidenih in realiziranih odhodkov in drugih izdatkov proračuna Občine Miren - Kostanjevica za leto 2012.

4. člen

Zaključni račun proračuna Občine Miren - Kostanjevica za leto 2012 se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-0015/2013-1

Miren, dne 24. junija 2013

Župan
Občine Miren - Kostanjevica
Zlatko - Martin Marušič l.r.

ŠENTRUPERT**2171. Sklep o cenah obveznih občinskih gospodarskih javnih služb oskrbe s pitno vodo in odvajanja komunalne in padavinske odpadne vode**

Na podlagi 5. člena Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih gospodarskih javnih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/12 in 102/12) je Občinski svet Občine Šentrupert na 23. redni seji dne 27. 6. 2013 sprejel

S K L E P

1. člen

Določijo se naslednje cene obveznih občinskih gospodarskih javnih služb oskrbe s pitno vodo in odvajanja komunalne in padavinske odpadne vode:

– Oskrba s pitno vodo

1.1 Omrežnina se obračuna glede na zmogljivost priključkov, določenih s premerom vodometra, skladno s spodnjo preglednico:

Premer vodometra	Faktor omrežnin	Omrežnina/mesec/uporabnik v EUR brez DDV	Omrežnina/mesec/uporabnik v EUR z 9,5 % DDV
DN ≤ 20	1	5,8685	6,4260
20 < DN < 40	3	17,6055	19,2780
40 ≤ DN < 50	10	58,685	64,2600

1.2 Cena storitve

oskrba s pitno vodo brez DDV 0,7800 EUR/ m³oskrba s pitno vodo z 9,5 % DDV 0,8541 EUR/ m³

– Odvajanje komunalne in padavinske odpadne vode in padavinske vode iz javnih površin

2.1 Omrežnina se obračuna glede na zmogljivost priključkov, določenih s premerom vodometra, skladno s spodnjo preglednico:

Premer vodometra	Faktor omrežnine	Omrežnina/mesec/uporabnik v EUR brez DDV	Omrežnina/mesec/uporabnik v EUR z 9,5 % DDV
DN ≤ 20	1	0,2945	0,3225
20 < DN < 40	3	0,8835	0,9674
40 ≤ DN < 50	10	2,9450	3,2248

2.2 Cena storitve

odvajanje odpadnih voda brez DDV 0,2622 EUR/m³odvajanje odpadnih voda z 8,5 % z DDV 0,28711 EUR/m³

2.3 Okoljska dajatev za onesnaževanja okolja zaradi odvajanja komunalne in padavinske vode se uporabnikom zaračuna skladno z Uredbo o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi odvajanja odpadnih voda.

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Cene določene s tem sklepom se začnejo uporabljati 1. 7. 2013.

Št. 011-0017/2013-4

Šentrupert, dne 27. junija 2013

Župan
Občine Šentrupert
Rupert Gole l.r.

ŠKOFLJICA**2172. Sklep o določitvi cen programov predšolske vzgoje v Javnem vzgojno-izobraževalnem zavodu Vrtec Škofljica**

Na podlagi 28. člena in pravega odstavka 31. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05 – UPB2, 25/08, 98/09 – ZIUZGK, 36/10, 62/10 – ZUPJS, 94/10 – ZIU in 40/12 – ZUJF), 24. in 31. člena Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D in 14/13), Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12 in 55/12 – Skl. US: U-I-162/12-5, Up-626/12-5, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 Odl. US: U-I-186/12-34, 46/13 – ZIPRS1314-A in 47/13), Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03, 77/05 in 120/05) in 16. člena Statuta Občine Škofljica (Uradni list RS, št. 1/10 in 101/10) je Občinski svet Občine Škofljica na 22. redni seji dne 20. 6. 2013 sprejel

S K L E P**o določitvi cen programov predšolske vzgoje v Javnem vzgojno-izobraževalnem zavodu Vrtec Škofljica**

1. člen

Cene programov predšolske vzgoje v javnem vzgojno-izobraževalnem zavodu Vrtec Škofljica, katerega ustanovitelj je Občina Škofljica, znašajo mesečno na otroka po posameznih programih:

1. starostna skupina: 454,62 EUR
2. starostna skupina: 326,53 EUR.

2. člen

Za čas, ko je otrok odsoten in ne obiskuje vrtca, se cena programa zniža za stroške neporabljenih živil, in sicer 2,00 EUR na dan. Če starši obvestijo vrtec o otrokovi odsotnosti do devete ure, vrtec zniža ceno programa za stroške neporabljenih živil z naslednjim dnevom.

3. člen

Staršem otrok, za katere je Občina Škofljica po veljavnih predpisih dolžna kriti del cene programa predšolske vzgoje v vrtcu in njihova družina šteje tri in več otrok, se vsakemu otroku, ki obiskuje vrtec, zniža prispevna stopnja za en dohodkovni razred.

4. člen

Starši otrok, za katere je Občina Škofljica po veljavnih predpisih dolžna kriti del cene programa predšolske vzgoje v vrtcu, lahko uveljavljajo letno rezervacijo v obdobju od 15. junija do 15. septembra. Letno rezervacijo lahko starši uveljavljajo za neprekinjeno odsotnost otroka do 30 koledarskih dni. Starši so jo dolžni vrtcu napovedati najpozneje en teden pred prvim dnevom odsotnosti otroka iz vrtca na predpisanem obrazcu.

Za rezervacijo starši plačajo 30 % od njihovega, z odločbo določenega, dohodkovnega razreda.

5. člen

Starši otrok, za katere je Občina Škofljica po veljavnih predpisih dolžna kriti del cene programa predšolske vzgoje

v vrtcu, lahko uveljavljajo zdravstveno rezervacijo za primer odsotnosti otroka v primeru bolezni, daljše od štirinajst zaporednih koledarskih dni. Za obračun rezervacije morajo starši vrtcu predložiti zdravniško potrdilo in izpolniti predpisani obrazec.

Cena zdravstvene rezervacije znaša 3,00 EUR na dan.

V primeru, da stroški zdravstvene rezervacije zaradi odsotnosti otroka znašajo več od njihovega, z odločbo določenega dohodkovnega razreda, se staršem finančna sredstva ne vračajo.

6. člen

V primeru, da se plačilo staršev otrok, za katere je Občina Škofljica po veljavnih predpisih dolžna kriti del cene programa predšolske vzgoje v vrtcu, financira oziroma sofinancira iz državnega proračuna, rezervacij iz 4. in 5. člena ne morejo uveljavljati.

7. člen

Za zamudno uro, ko starši ob zaključku obratovalnega časa vrtca ne pridejo po svojega otroka, lahko vrtec staršem zaračuna bruto delovno uro zaposlenega, za vsako začeto uro. Vrtec to uporabi le v primeru večkratnega neodgovornega odnosa staršev in neupoštevanja obratovalnega časa vrtca.

8. člen

Starši otrok iz drugih občin, za katere Občina Škofljica po veljavnih predpisih ni dolžna kriti del cene programa predšolske vzgoje v vrtcu, lahko uveljavljajo letne in zdravstvene rezervacije, če občina, ki je po predpisih dolžna kriti del cene programa predšolske vzgoje v vrtcu, pisno soglaša, da bo pokrila razliko med plačilom staršev in ceno programa.

9. člen

Občina Škofljica bo za otroke, za katere je po veljavnih predpisih dolžna kriti del cene programa predšolske vzgoje v vrtcu, zagotovila vrtcu sredstva za plačilo celotne razlike med plačili staršev in ceno program, ki nastane zaradi uveljavljanja rezervacij po tem sklepu.

10. člen

Pravica do znižanega plačila za vrtec pripada staršem od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi vloge na pristojnem centru za socialno delo (v nadaljevanju: center).

V izjemnih primerih (medmesečni vpisi), ko je otrok vključen v vrtec pred pridobitvijo pravice do znižanega plačila in so starši oddali vlogo na centru najkasneje na dan vključitve otroka v vrtec, jim pripada pravica do znižanega plačila v višini, ki je določena z odločbo, z dnem dejanske vključitve otroka v vrtec.

11. člen

Z dnem uporabe tega sklepa preneha veljati Sklep o določitvi cen programov predšolske vzgoje v Javnem vzgojno-izobraževalnem zavodu Osnovna šola in vrtec Škofljica (Uradni list RS, št. 105/12).

12. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 7. 2013 dalje.

Št. 007-06/2013

Škofljica, dne 20. junija 2013

Župan
Občine Škofljica
Ivan Jordan l.r.

MINISTRSTVA

2173. Višina predpisane obrestne mere zamudnih obresti

Na podlagi četrtega odstavka 2. člena Zakona o predpisani obrestni meri zamudnih obresti (Uradni list RS, št. 11/07 – uradno prečiščeno besedilo) objavlja minister za finance

VIŠINO

predpisane obrestne mere zamudnih obresti

Višina predpisane obrestne mere zamudnih obresti je v 2. členu Zakona o predpisani obrestni meri zamudnih obresti (Uradni list RS, št. 11/07 – uradno prečiščeno besedilo) določena kot vodilna obrestna mera Evropske centralne banke, povečana za 8 odstotnih točk.

Predpisana obrestna mera zamudnih obresti velja za šestmesečno obdobje, ki se začne dne 1. julija 2013, in znaša 8,5 odstotkov.

Št. 007-470/2013

Ljubljana, dne 1. julija 2013

EVA 2013-1611-0118

dr. Uroš Čufer l.r.
Minister
za finance

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR			
2139.	Zakon o štipendiranju (ZŠtip-1)	6413	
2140.	Zakon o dopolnitvah Zakona o prevzemih (ZPre-1E)	6430	
2141.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (ZPRPGDT-E)	6431	
2142.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnih konglomeratih (ZFK-B)	6431	
2143.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu (ZBan-1K)	6434	
2144.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu (ZZavar-J)	6438	
2145.	Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o žičniških napravah za prevoz oseb (ZŽNPO-A)	6442	
2146.	Zakon o varnosti v železniškem prometu (uradno prečiščeno besedilo) (ZVZelP-UPB3)	6442	
2147.	Resolucija o jedrski in sevalni varnosti v Republiki Sloveniji za obdobje 2013–2023 (ReJSV13–23)	6474	
MINISTRSTVA			
2173.	Višina predpisane obrestne mere zamudnih obresti	6523	
DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE			
2148.	Pravilnik o spremembi Pravilnika o pridobitvi potrdila o strokovnih znanjih za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij	6491	
2149.	Pravilnik o spremembi Pravilnika o pridobitvi potrdila o strokovnih znanjih za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti nepremičnin	6492	
OBČINE			
BREZOVICA			
2150.	Odlok o I. rebalansu proračuna Občine Brezovica za leto 2013	6493	
CELJE			
2151.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Mestne občine Celje za leto 2013	6494	
2152.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskih cestah in cestnoprometni ureditvi v Mestni občini Celje	6496	
2153.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o zazidalnem načrtu Glazija (OPPN)	6496	
2154.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnih podjetij	6500	
2155.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o zazidalnem načrtu Dolgo polje III – sever	6500	
2156.	Sklep št. 04/13 o ukinitvi statusa zemljišč v splošni rabi	6500	
2157.	Sklep o uporabi igralne površine na otroka v javnih vrtcih Mestne občine Celje		6501
CERKNO			
2158.	Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Cerknovo za leto 2013		6501
DIVAČA			
2159.	Zaključni račun proračuna Občine Divača za leto 2012		6502
2160.	Odlok o dopolnitvi Odloka o imenovanju novih ulic na območju naselja Divača		6504
2161.	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sofinanciranju kulturnih dejavnosti v Občini Divača		6504
2162.	Sklep o možnosti začasnih izpisov otroka iz vrtca in uveljavljanju znižanega plačila vrtca zaradi začasnega izpisa		6508
2163.	Sklep o oblikovanju najemnin za stavbna in kmetijska zemljišča v lasti Občine Divača		6508
KAMNIK			
2164.	Sklep o začetku postopka priprave sprememb in dopolnitev Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu B11 Titan – Svit		6509
KOMEN			
2165.	Odlok o razglasitvi domačije Tupelče 4, Petrovi, za kulturni spomenik lokalnega pomena		6511
2166.	Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o uveljavljanju rezervacije v poletnih mesecih in plačilu programov vrtca v primeru odsotnosti otrok zaradi bolezni in v primeru začasnega izpisa in ponovnega vpisa otroka v vrtce		6515
KOZJE			
2167.	Splošni pogoji za dobavo in odjem toplote iz toplotnega omrežja v Občini Kozje		6515
MEDVODE			
2168.	Odlok o uporabi sredstev proračunske rezerve za leto 2013		6520
2169.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o denarnih pomočeh v Občini Medvode		6520
MIREN - KOSTANJEVICA			
2170.	Zaključni račun proračuna Občine Miren - Kostanjevica za leto 2012		6521
ŠENTRUPERT			
2171.	Sklep o cenah obveznih občinskih gospodarskih javnih služb oskrbe s pitno vodo in odvajanja komunalne in padavinske odpadne vode		6521
ŠKOFLJICA			
2172.	Sklep o določitvi cen programov predšolske vzgoje v Javnem vzgojno-izobraževalnem zavodu Vrtec Škofljica		6522

